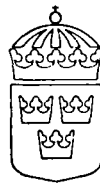

Regeringens proposition

1990/91:5

Prop.
1990/91:5

om en modernisering av företagens
självdeklarationer och förfarandefrågor i
anslutning till skattereformen, m. m.

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i
bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 30 augusti 1990.

På regeringens vägnar

Odd Engström

Erik Åsbrink

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en modernisering av företagens uppgiftslämnande i självdeklarationerna. Uppgiftslämnandet görs enhetligt och anpassas till den eftersträlvade inriktningen av kontrollverksamheten, företagens bokföring och den tekniska utvecklingen. Genom förslaget förbättras möjligheterna till en mera likformig och effektiv kontroll av företagen. För många företag innebär förslaget förenklingar genom att de uppgifter som skall lämnas kan hämtas direkt ur bokföringen.

Det nya uppgiftslämnandet föreslås gälla fr.o.m. 1992 års taxering. Företag som avslutar sina räkenskaper med årsboksut ges dock möjlighet att vid taxeringen 1992 i stället lämna uppgifter enligt nuvarande ordning.

I propositionen föreslås vidare att preliminär skatt i allmänhet skall tas ut på fysiska personers kapitalinkomster i form av räntor och utdelningar med normalt 30 %. Den preliminära skatten skall innehållas och betalas in av det kreditinstitut eller liknande som gottskriver eller betalar ut avkastningen under förutsättning att det är skyldigt att lämna kontrolluppgift beträffande avkastningen. Genom förslaget behöver den som endast har sådana inkomster inte lämna någon självdeklaration eller själv betala in någon skatt.

De nya reglerna om preliminär skatt på avkastning föreslås gälla fr. o. m. den 1 januari 1991.

Uttaget av preliminär B-skatt för fysiska personer föreslås sänkt från normalt 120 % till 110 % av den slutliga skatten året före inkomståret. Förslaget avser dock endast B-skatten för 1991.

Propositionen innehåller också en rad ändringar av huvudsakligen följdkaraktär med anledning av de omfattande förändringar av skattereglerna

som riksdagen nyligen beslutat om (prop. 1989/90:110, SkU30, rskr. 356). Prop. 1990/91:5

Slutligen föreslås att kontrolluppgiftsskyldigheten beträffande räntor skall utvidgas till att omfatta också räntor till personer som inte är bosatta i Sverige.

Lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

dels att 3 kap. 10–12 §§ skall upphöra att gälla,

dels att nuvarande 2 kap. 20 § skall betecknas 2 kap. 21 § och att nuvarande 2 kap. 21 § skall betecknas 2 kap. 20 §,

dels att 2 kap. 3, 4, 6, 8, 10–17, 19, nya 20 och 21, 22–25, 28, 30 och 33 §§, 3 kap. 4–7, 9, 14, 20, 22, 23, 27, 28, 30, 37–39, 43–46, 53, 54, 57, 60 och 63 §§, 4 kap. 1, 2, 4, 6 och 8 §§ samt rubrikerna närmast före 2 kap. 19, 24 och 25 §§ samt 3 kap. 27 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

3 §

Var och en bör, utöver vad som framgår av *deklarationsformuläret* eller av någon annan blankett enligt fastställt formulär, meddela de ytterligare upplysningar som kan vara av betydelse för egen taxering.

Var och en bör, utöver vad som framgår av *deklarationsformulären*, meddela de ytterligare upplysningar som kan vara av betydelse för egen taxering.

4 §

Fysisk person skall, om inte annat följer av 6 §, lämna självdeklaration

Fysisk person skall lämna självdeklaration

1. när hans bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 10 000 kronor,

1. när hans bruttointäkter av tjänst i andra fall än som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370) och av aktiv näringsverksamhet, under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 32 procent av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för året före taxeringsåret och inte annat följer av 6 §,

2. när hans bruttointäkter av tjänst i fall som avses i 32 § 1 mom. första stycket h eller i kommunalskattelagen och av passiv näringsverksamhet uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

3. när han haft bruttointäkter av kapital av annat slag än avkastning för vilken preliminär A-skatt skall betalas enligt 3 § 2 mom. 1 tredje stycket uppbördslagen (1953:272) och bruttointäkterna av kapital uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

2. om han inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret eller om han under denna tid betalat sjömansskatt, när bruttointäkterna uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

3. när hans tillgångar av den art som anges i 3 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett värde som överstiger 800 000 kronor, eller

4. när underlag för skogsvårdsavgift eller statlig fastighetsskatt skall fastställas för honom.

Vid bedömandet av deklARATIONSSKYLDIGHET enligt första stycket skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt.

Har makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och levt tillsammans under större delen därav, var för sig haft inkomst eller förmögenhet, skall vardera makens deklARATIONSSKYLDIGHET bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda inkomst och förmögenhet.

Skall någon enligt lagen om statlig förmögenhetsskatt taxeras för förmögenhet som tillhör barn eller någon annan, skall hänsyn tas därtill när deklARATIONSSKYLDIGHETEN bedöms.

6 §

Den som uppburit folkpension skall, med de undantag som anges i fjärde stycket, lämna självdeklARATION endast om hans bruttointäkt av en eller flera förvärvskällor under året varit större än belopp motsvarande intäkten för en person som under beskattningsåret inte haft annan intäkt än ålderspension enligt 6 kap. 2 § första stycket lagen

4. om han inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret eller om han under beskattningsåret betalat sjömansskatt, när bruttointäkterna uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

5. när hans tillgångar av den art som anges i 3 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett värde som överstiger 800 000 kronor, eller

6. när underlag för skogsvårdsavgift, statlig fastighetsskatt eller avkastningsskatt på pensionsmedel skall fastställas för honom.

Vid bedömandet av deklARATIONSSKYLDIGHET enligt första stycket skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt. Däremot skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige.

Har makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och levt tillsammans under större delen därav, var för sig haft förmögenhet, skall vardera makens deklARATIONSSKYLDIGHET bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda förmögenhet.

För den som inte haft inkomst av aktiv näringsverksamhet eller annan inkomst av tjänst än folkpension och pensionstillskott enligt 2 § lagen (1969:205) om pensionstillskott eller allmän tilläggspension som föranlett avräkning av sådant pensions- tillskott gäller i stället för vad som sägs i 4 § första stycket 1 följande. Skyldighet att lämna själv-

(1962:381) om allmän försäkring och pensionstillskott enligt 2 § lagen (1969:205) om pensionstillskott.

deklaration föreligger endast om den uppburna pensionen överstiger för gift skattskyldig som inte under någon del av året uppburit pension med belopp som tillkommer gift vars make saknar folkpension 1,325 basbelopp och för annan skattskyldig 1,5 basbelopp.

För gift person, som uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension, beräknas intäkten med utgångspunkt från en pension på 78,5 procent av basbeloppet. För övriga personer beräknas intäkten med utgångspunkt från en pension på 96 procent av basbeloppet. Sistnämnda beräkningsgrund gäller också för gift person som under viss del av beskattningsåret uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension, och under återstoden av året uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make saknar folkpension.

Med folkpension avses folkpension i form av ålderspension, förtidspension, änkepension, omställningspension, särskild efterlevandepension och hustrutillägg. Som folkpension räknas inte barnpension eller vårdbidrag.

Som folkpension räknas inte barnpension och vårdbidrag.

Bestämmelsen i första stycket gäller inte för en person vars make är skyldig att lämna självdeklaration eller för person som har varit bosatt i Sverige endast en del av beskattningsåret och inte heller för en ogift person om hans skattepliktiga förmögenhetstillgångar överstiger 100 000 kronor och för en gift person om makarnas gemensamma skattepliktiga förmögenhetstillgångar överstiger 200 000 kronor, vilket innebär att dessa personer skall lämna självdeklaration.

8 §

Följande juridiska personer skall lämna självdeklaration

1. aktiebolag, ekonomisk förening, sparbank, ömsesidigt skadeförsäkringsföretag och aktiefond

1. aktiebolag, ekonomisk förening, sparbank, ömsesidigt skadeförsäkringsföretag och värdepap-

samt sådan stiftelse, fond eller inrättning som har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen,

2. ideell förening, som avses i 7 § 5 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om dess bruttointäkter *av en eller flera förvärvskällor* under beskattningsåret överstigit grundavdraget enligt 8 § nämnda lag,

3. annan juridisk person, om dess bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

4. juridisk person, vars tillgångar av den art som anges i 3 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, vid beskattningsårets utgång haft ett värde som överstiger 800 000 kronor eller, i fråga om sådan juridisk person som avses i 6 § 1 mom. b nämnda lag, 25 000 kronor,

5. juridisk person för vilken underlag för skogsvårdsavgift *eller* statlig fastighetsskatt skall fastställas.

Vid bedömandet av deklARATIONSSKYLDIGHET enligt första stycket 2–4 skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet, för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt.

persfond samt sådan stiftelse, fond eller inrättning som har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen.

2. ideell förening, som avses i 7 § 5 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om dess bruttointäkter under beskattningsåret överstigit grundavdraget enligt 8 § nämnda lag,

5. juridisk person för vilken underlag för skogsvårdsavgift, statlig fastighetsskatt *eller avkastningsskatt på pensionsmedel* skall fastställas.

Vid bedömandet av deklARATIONSSKYLDIGHET enligt första stycket 2–4 skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet, för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt. *Däremot skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige.*

10 §

Fysisk person får, om inte annat följer av 11 §, lämna förenklad självdeklaration om vad som skall redovisas i fråga om intäkter och avdrag avser endast

1. inkomst av annan fastighet *be-
träffande* högst två fastigheter vilka den skattskyldige innehaft hela beskattningsåret och för vilka dels intäkten skall beräknas enligt 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370), dels taxeringsvärde har bestämts för beskattningsåret,

2. inkomst av tjänst och annat avdrag än som avses i 33 § 2 mom. kommunalskattelagen inte yrkas för kostnader för fullgörande av tjänsten,

3. inkomst av kapital samt avdrag för kostnader yrkas endast för ränta och intäkten utgörs av

a) ränta eller

b) utdelning på svenska aktier och andelar i svenska *aktiefonder* eller ekonomiska föreningar,

4. allmänt avdrag för underhåll av *icke hemmavarande barn eller* för avgift för pensionsförsäkring.

5. *sådant avdrag för nedsatt skatteförmåga som avses i 50 § 2 mom. andra eller fjärde stycket kommunalskattelagen.*

1. inkomst av tjänst och annat avdrag än som avses i 33 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370) inte yrkas för kostnader för fullgörande av tjänsten.

2. inkomst av kapital samt avdrag för kostnader yrkas endast för ränta *och tomträttsavgäld* och intäkten utgörs av

a) ränta eller

b) utdelning på svenska aktier och andelar i svenska *värdepappersfonder* eller ekonomiska föreningar,

c) *intäkt vid försäljning av teckningsrätt eller delbevis som grundas på aktieinnehav i ett svenskt bolag.*

3. allmänt avdrag för avgift för pensionsförsäkring.

11 §

Förenklad självdeklaration får inte lämnas, om

1. den skattskyldige *eller den med vilken den skattskyldige skall samtaxeras* inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret,

2. den skattskyldige under beskattningsåret haft inkomst av anställning i utlandet eller annars från utlandet haft inkomst eller vid utgången av beskattningsåret ägt skattepliktig förmögenhet i utlandet,

3. den skattskyldige under beskattningsåret varit skyldig att betala sjömansskatt enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt,

4. den skattskyldige är företagsledare i *fåmansföretag*, närstående till *sådan person* eller delägare i *fåmansföretag*, eller

5. den skattskyldige skall samtaxeras med person som är skyldig att i självdeklaration lämna uppgift om inkomst av rörelse eller jordbruksfastighet eller av annan fastighet, *för vilken intäkten skall beräk-*

1. den skattskyldige inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret,

4. den skattskyldige är företagsledare i *fåmansföretag*, *fåmansägt handelsbolag*, *företag*, som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som *fåmansföretag* eller, om skyldighet att lämna uppgifter föreligger enligt 24 §, i *företag* som upphört att vara sådant *företag* eller närstående till *företagsledaren* eller delägare i *sådant företag*,

5. den skattskyldige skall samtaxeras med person som är skyldig att i självdeklaration lämna uppgift om inkomst av *näringsverksamhet*, eller

nas enligt 24 § 1 mom. kommunal-skattelagen (1928:370).

6. den skattskyldige under be-skattningsåret har förvärvat en privatbostadsfastighet.

12 §

En förenklad självdeklaration skall innehålla uppgifter om

1. den skattskyldiges namn, personnummer, postadress och hemorts-kommun,

2. vad som behövs för att bestämma om den skattskyldige skall samtaxe-ras eller inte,

3. de intäkter och avdrag som skall hänföras till inkomst av annan fastighet, varvid särskilt skall anges fastighetens taxeringsvärde för be-skattningsåret,

4. de intäkter som skall hänföras till inkomst av tjänst och som den skattskyldige inte har fått medde-lande om enligt 3 kap. 59 §,

5. de intäkter som skall hänföras till inkomst av kapital och som den skattskyldige inte har fått medde-lande om enligt 3 kap. 59 § samt de avdrag för ränta som den skattskyl-dige yrkar,

6. sådant räntetillägg som skall beaktas vid fästställande av under-lag för tilläggsbelopp och som den skattskyldige inte har fått medde-lande om enligt 3 kap. 59 §,

7. de avdrag som den skattskyldi-ge yrkar för underhåll av icke hem-mavarande barn, för avgift för pen-sionsförsäkring eller för nedsatt skatteförmåga enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskatte-lagen (1928:370),

8. den skattskyldiges skatteplikti-ga tillgångar och hans skulder vid utgången av beskattningsåret, om hans skattepliktiga förmögenhets-tillgångar uppgick till minst 90 000 kronor eller, om beskattningsbar förmögenhet skall beräknas gemen-samt för den skattskyldige och hans make eller barn enligt 12 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmö-genhetsskatt, de sammanlagda skattepliktiga förmögenhetstill-gångarna uppgick till minst 180 000 kronor,

3. de intäkter som skall hänföras till inkomst av tjänst och som den skattskyldige inte har fått medde-lande om enligt 3 kap. 59 §,

4. de intäkter som skall hänföras till inkomst av kapital och som den skattskyldige inte har fått medde-lande om enligt 3 kap. 59 § och de intäkter vid försäljning av teck-ningsrätt eller delbevis som grundas på aktieinnehav i ett svenskt bolag samt de avdrag för ränta och tomt-rättsavgäld som den skattskyldige yrkar,

5. det avdrag som den skattskyl-dige yrkar för avgift för pensions-försäkring,

6. den skattskyldiges skatteplikti-ga tillgångar och hans skulder vid utgången av beskattningsåret, om hans skattepliktiga förmögenhets-tillgångar uppgick till minst 100 000 kronor eller, om beskatt-ningsbar förmögenhet skall beräk-nas gemensamt för den skattskyldi-ge och hans make eller barn enligt 12 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, de sam-manlagda skattepliktiga förmögen-hetstillgångarna uppgick till minst 200 000 kronor,

9. vad som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller av fastighetsskatt enligt lagen (1984:1051) om statlig fastighetsskatt.

Skall den skattskyldige taxeras för barns eller någon annans förmögenhet, skall uppgifter lämnas också om sådan förmögenhet som om den tillhörde den skattskyldige. Härvid tillämpas första stycket 8.

7. vad som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller av fastighetsskatt enligt lagen (1984:1051) om statlig fastighetsskatt.

Skall den skattskyldige taxeras för barns eller någon annans förmögenhet, skall uppgifter lämnas också om sådan förmögenhet som om den tillhörde den skattskyldige. Härvid tillämpas första stycket 6.

13 §¹

En allmän självdeklaration skall innehålla uppgifter om

1. den skattskyldiges namn, personnummer eller organisationsnummer, postadress och hemortskommun, beträffande utlänning nationalitet, beträffande utländsk juridisk person det land, där styrelsen haft sitt säte, samt beträffande skattskyldig som bara under någon del av beskattningsåret varit bosatt i Sverige, uppgift om den tid som han haft bostad här,

2. alla skattepliktiga förvärvskällor; därvid skall i fråga om förvärvskälla, i vilken skattepliktig fastighet ingått, särskilt anges

a) beskaflenheten av den skattskyldiges innehav av fastigheten,

b) fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret eller, om något sådant inte varit fastställt det året, dess antagliga värde vid taxeringsårets ingång, samt

c) om fastigheten inte ingått i förvärvskällan under hela beskattningsåret eller fastigheten ingått däri endast till viss del, hur lång tid eller till vilken del fastigheten ingått i förvärvskällan,

3. de intäkter och avdrag som är att hänföra till varje förvärvskälla,

4. de allmänna avdrag som den skattskyldige yrkar få vid taxeringen,

5. den skattskyldiges tillgångar och skulder vid slutet av beskattningsåret, även om förmögenheten inte uppgår till skattepliktigt belopp, dock endast om och i den mån han är skattskyldig för förmögenhet,

2. de intäkter och avdrag som är att hänföra till varje inkomstslag,

3. de allmänna avdrag som den skattskyldige yrkar få vid taxeringen,

4. den skattskyldiges tillgångar och skulder vid slutet av beskattningsåret, även om förmögenheten inte uppgår till skattepliktigt belopp, dock endast om och i den mån han är skattskyldig för förmögenhet.

¹ Senaste lydelse 1990:580.

6. belopp av den preliminära skatt som genom skatteavdrag betalats för året näst före taxeringsåret.

7. om deklarationen avser fämansföretag, delägarers eller honom närstående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall aktie- eller andelsinnehav varvid, om det förekommer olika röstvärden för innehavet, dessa skall anges; dock behöver uppgifter inte lämnas för närstående person, som inte uppburit ersättning från, träffat avtal med eller haft annat liknande förhållande med företaget.

8. räntetillägg som skall beaktas vid fastställande av underlag för tilläggsbelopp.

9. om den skattskyldige är delägare i ett handelsbolag, de uppgifter som behövs för att beräkna det justerade ingångsvärdet för andelen i bolaget såsom andelens ursprungliga ingångsvärde, tillskott och uttag.

10. om den skattskyldige enligt 21 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt skall redovisa mervärdeskatt i sin självdeklaration, de uppgifter som behövs för att besluta om mervärdeskatten.

En allmän självdeklaration skall dessutom innehålla de uppgifter som för särskilda fall föreskrivs i 16–24 §§ eller som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller för beräkning av skogsvårdsavgift enligt lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift eller fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighets-skatt.

Om en skattskyldig skall taxeras för barns eller någon annans förmögenhet, skall uppgift lämnas även om sådan förmögenhet.

5. belopp av den preliminära skatt som genom skatteavdrag betalats för året näst före taxeringsåret.

En allmän självdeklaration skall dessutom innehålla de uppgifter som för särskilda fall föreskrivs i 16–24 §§ eller som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, skogsvårdsavgift enligt lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt eller avkastningsskatt enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

14 §

I självdeklarationen behöver uppgift inte lämnas om

1. avyttring i fall som avses i 35 § 3 mom. första stycket kommunalskattelagen (1928:370), om det sammanlagda försäljningsbeloppet under beskattningsåret uppgått till högst 1 000 kronor,

2. avyttring i fall som avses i 35 § 3 mom. andra stycket kommunalskattelagen, om det sammanlagda försäljningsbeloppet under beskattningsåret uppgått till högst 5 300 kronor, eller

3. ersättning som, enligt bestämmelserna i 3 kap. 5 § första stycket 9, först efter föreläggande av skattemyndigheten behöver tas upp i kontrolluppgift.

I självdeklarationen behöver uppgift inte lämnas om ersättning som, enligt bestämmelserna i 3 kap. 5 § första stycket 4, först efter föreläggande av skattemyndigheten behöver tas upp i kontrolluppgift.

Om den skattskyldige yrkar avdrag för ökade levnadskostnader enligt punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370) skall han lämna de uppgifter som behövs om ersättning som uppburits för att täcka kostnaderna.

15 §

Om en skattskyldig yrkar avdrag för en skuldränta vid beräkning av inkomst av annan fastighet, för vilken intäkten skall beräknas enligt 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370), eller vid beräkning av inkomst av kapital, skall han lämna uppgifter om skuldbeloppets storlek vid beskattningsårets utgång och om långgivarens namn. Om långgivaren är en fysisk person skall uppgift också lämnas om dennes personnummer eller adress. Uppgifterna skall lämnas i självdeklarationen eller på annan blankett enligt fastställt formulär.

Om en skattskyldig yrkar avdrag för en skuldränta vid beräkning av inkomst av kapital, skall han i självdeklarationen lämna uppgifter om skuldbeloppets storlek vid beskattningsårets utgång och om långgivarens namn. Om långgivaren är en fysisk person skall uppgift också lämnas om dennes personnummer eller adress.

16 §

Har vid inkomstberäkningen avdrag gjorts för kostnader för representation och liknande ändamål, skall vid självdeklarationen fogas

Fåmansföretag och företag, som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som få-

uppgifter enligt fastställt formulär som visar hur kostnaderna fördelar sig på följande huvudgrupper:

1. kostnader för mat, dryck, betjäning, hotellrum, teaterbiljetter och dylikt i samband med affärsförhandlingar och liknande, med angivande av hur mycket av kostnaderna, som avser representation i den skattskyldiges eller någon av hans anställdas hem,

2. kostnader som avses i 1 i samband med jubileum för företaget, invigning av anläggning för verksamheten, stapelavlöpning och jämförbara händelser, med angivande av hur mycket av kostnaderna som avser representation i den skattskyldiges eller någon av hans anställdas hem,

3. kostnader i form av underhåll, hyra, löner och dylikt avseende fastighet, våning och inventarier, som helt eller huvudsakligen nyttjas för representationsändamål och liknande,

4. kostnader för representation gentemot anställda i samband med personalfester, informationsmöten och dylikt och för annan till personälvård hänförlig representation,

5. kostnader för gåvor som inte är att hänföra till reklam och som inte tagits upp såsom löneförmån på kontrolluppgift,

6. utgivna representationsersättningar och representationsbidrag, med angivande av hur mycket av detta som tagits upp på kontrolluppgift, samt

7. övriga representationskostnader.

Kostnader för spritdrycker och vin skall — även om kostnaderna inte är avdragsgilla vid inkomstberäkningen — anges särskilt.

mansföretag skall i självdeklarationen lämna uppgifter om delägars eller honom närstående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall aktie- eller andelsinnehav varvid, om det förekommer olika röstvärden för innehavet, dessa skall anges; dock behöver uppgifter inte lämnas för närstående person, som inte uppburit ersättning från, träffat avtal med eller haft liknande förhållande med företaget.

Delägare i ett handelsbolag skall lämna de uppgifter som behövs för att beräkna det justerade ingångsvärdet för andelen i bolaget såsom andelens ursprungliga ingångsvärde, tillskott och uttag.

Skall den skattskyldige enligt 21 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt redovisa mervärdeskatt i sin självdeklaration, skall han lämna de uppgifter som behövs för att besluta om mervärdeskatten.

Dotterföretag enligt 1 kap. 2 § aktiebolagslagen (1975:1385), 1 kap. 4 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 1 kap. 3 § bankaktiebolagslagen (1987:618), 1 kap. 2 § sparbankslagen (1987:619), 1 kap. 8 § föreningsbankslagen (1987:620), 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 1 kap. 1 § lagen (1980:1103) om årsredovisning m.m. i vissa företag, skall i självdeklarationen lämna uppgift om namn och organisationsnummer för moderföretag jämte aktie- eller andelsinnehav med angivande av röstvärde samt, i förekommande fall, uppgifter om namn och organisationsnummer för dettas moderföretag. Ägaruppgifterna skall avse förhållandena vid senast avslutade beskattningsår.

17 §

Om den skattskyldige under beskattningsåret har avyttrat fast eller lös egendom, skall han vid självdeklarationen föga nödvändiga uppgifter enligt fastställt formulär för

Om den skattskyldige under beskattningsåret har avyttrat fast eller lös egendom, skall han i självdeklarationen lämna de uppgifter som behövs för att beräkna skattepliktigt

beräkning av skattepliktig realisationsvinst. Detsamma gäller, om den skattskyldige under beskattningsåret överfört eller upplåtit egendom under sådana förhållanden att överföringen eller upplåtelsen enligt 35 § 2 mom. sista stycket eller punkt 4 av anvisningarna till 35 § kommunalskattelagen (1928:370) skall jämföras med avyttring av fastighet. Om det vid avyttring av egendom har bestämts att ytterligare ersättning under vissa förutsättningar skall lämnas på grund av avyttringen, skall uppgift lämnas om detta i självdeklarationen.

Har avyttring som avses i första stycket skett under beskattningsåret men skall realisationsvinst som uppkommit vid avyttringen inte tas upp till beskattning vid taxeringen för det året på grund av att inte någon del av köpeskillingen blivit för den skattskyldige tillgänglig för lyfning, skall i självdeklarationen ändå lämnas uppgift om den avyttrade egendomen, avyttringspriset och tidpunkten då köpeskillingen till någon del blir tillgänglig för lyfning.

Särskilda bestämmelser för verksamhet som redovisas enligt bokföringsmässiga grunder

realisationsvinst. Detsamma gäller, om den skattskyldige under beskattningsåret överfört eller upplåtit egendom under sådana förhållanden att överföringen eller upplåtelsen enligt 25 § 2 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall jämföras med avyttring av fastighet. Kan intäkts totala belopp inte fastställas på grund av att den är beroende av viss framtida händelse, skall uppgift lämnas om detta i självdeklarationen.

Särskilda bestämmelser för näringsverksamhet

19 §

Om inkomst av jordbruksfastighet, annan fastighet för vilken intäkterna beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370) eller rörelse redovisas enligt bokföringsmässiga grunder med räkenskapsavslutning med användande av vinst- och förlustkonto, skall självdeklarationen utöver vad annars är föreskrivet innehålla uppgifter om

1. storleken av omsättningen,
2. hur värdesättningen på lager samt fordringar skett,
3. hur det bokföringsmässiga vinstresultatet justerats för att

Den som har inkomst av näringsverksamhet skall, om inte annat framgår av 25 §, i sin självdeklaration för varje förvärvskälla från bokföringen lämna uppgifter om varje slag av

1. intäkter, kostnader, bokslutsdispositioner, skatter och skattemässiga avsättningar,
2. tillgångar, skulder, obeskattade reserver och eget kapital.

Uppgifter skall vidare lämnas om

1. arten och omfattningen av verksamheten,

2. hur värdesättningen på lager samt fordringar skett,
3. hur det bokföringsmässiga vinstresultatet justerats för att

överensstämma med de för den skattemässiga inkomstberäkningen stadgade grunderna,

4. avdrag i räkenskaperna för värdeminskning,

5. avdrag för avsättningar till pensions- eller andra personalstiftelser eller till fonder eller stiftelser av annat slag,

6. vad den skattskyldige tagit ut ur näringsverksamheten i varor, pengar eller annat eller på annat sätt använt för att betala levnads-kostnader eller för andra utgifter, som inte är hänförliga till omkostnader i verksamheten, samt om andra förmåner som den skattskyldige fått av fastigheten eller rörelsen,

7. belopp, som vid inkomstberäkningen dragits av såsom resekostnader, i den mån sådant belopp inte betalats ut till anställda och tagits upp på kontrolluppgifter för dem, dock att, om lämnandet är förenat med synnerliga svårigheter, uppgiften efter medgivande av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige skall taxeras till statlig inkomstskatt, får lämnas först efter föreläggande,

8. kostnader för reklam, som riktar sig till bestämda personer och som har karaktär av gåva av mer än obetydligt värde,

9. kontraktsnedskrivning och kontraktsavskrivning,

10. avsättningar i räkenskaperna för framtida garantiutgifter, samt

11. sådana avsättningar i räkenskaperna till internvinstkonto för vilka avdrag yrkats och den del av internvinsten enligt koncernredovisningen som belöper på avsättningarna i fråga.

Redovisas inkomst av jordbruksfastighet, annan fastighet för vilken intäkterna beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen eller rörelse enligt bokföringsmässiga grunder men utan räkenskapsav-

överensstämma med de för den skattemässiga inkomstberäkningen stadgade grunderna,

4. hur avdrag för värdeminskning beräknats,

5. vad den skattskyldige satt in i form av pengar i näringsverksamheten eller tagit ut ur näringsverksamheten i varor, pengar eller annat eller på annat sätt använt för att betala levnadskostnader eller för andra utgifter, som inte är hänförliga till omkostnader i verksamheten, samt om andra förmåner som den skattskyldige fått av verksamheten,

6. ändrade redovisningsprinciper samt

7. under året anskaffade och försålda anläggningstillgångar.

slutning med användande av vinst- och förlustkonto, skall beträffande innehållet i självdeklaration i tillämpliga delar gälla även vad som sägs ovan.

Vid redovisning av inkomst av rörelse och jordbruksfastighet skall en gift skattskyldig uppge arten och omfattningen av sitt och makens arbete i förvärvskällan samt i övrigt lämna de uppgifter som behövs för tillämpningen av anvisningarna till 52 § kommunalskattelagen.

Livförsäkringsföretag skall i fråga om försäkringsrörelsen iaktta bestämmelserna i denna paragraf endast när det gäller uppgifter om hur värdesättningen på lager och fordringar skett. Därutöver skall iakttas vad som föreskrivs i 21 § om skyldighet att lämna vissa uppgifter.

21 §

Inländskt försäkringsföretag, som är skattskyldigt för inkomst av försäkringsrörelse, skall i självdeklarationen också lämna uppgift i de avseenden som anges i 2 § 6 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Detsamma gäller beträffande utländskt livförsäkringsföretag som drivit försäkringsrörelse i Sverige.

Har makar tillsammans deltagit i näringsverksamhet behöver uppgifter som avses i första och andra styckena endast lämnas av en av makarna. Var och en av makarna skall dock lämna uppgifter om arten och omfattningen av sitt arbete i verksamheten samt de övriga uppgifter som behövs för tillämpningen av anvisningarna till 52 § kommunalskattelagen.

Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten på ansökan av den deklarationsskyldige medge att de uppgifter som avses i första stycket 1 lämnas i sammansatta poster. Ett sådant medgivande får omfatta en tid av högst tre år åt gången. En ansökan skall ha kommit in till skattemyndigheten före ingången av taxeringsåret.

Uppgifter som avses i första och andra styckena skall lämnas på blankett enligt fastställt formulär eller, efter särskilt medgivande av riksskatteverket eller myndighet som riksskatteverket bestämmer, på annat lämpligt sätt.

20 §

Understödsförening som enligt sina stadgar får meddela annan kapitalförsäkring än sådan som omfattar kapitalunderstöd på högst 1000 kronor för medlem anses i denna lag som livförsäkringsföretag i fråga om verksamhet som är hänförlig till livförsäkring.

Utländskt skadeförsäkringsföretag som drivit försäkringsrörelse i Sverige, skall i självdeklarationen lämna uppgift om premieinkomsten i Sverige, fördelad på dels sjöförsäkring samt land- och lufttransportförsäkring, dels annan försäkring. Vidare skall uppgift lämnas om den eller de kommuner där sysslomannen (generalagenten) haft kontor samt, då flera kontor funnits, uppgift om de vid varje kontor influtna premiekostnaderna, fördelade på nämnda olika slag av försäkring.

20 §

Om ett fåmansföretag eller en näringsidkare som är fysisk person gjort avdrag vid inkomstbeskattningen för något av följande slag av ersättningar vilka har tillgodoförts mottagare i utlandet, skall i självdeklarationen lämnas uppgift om ersättningarnas sammanlagda belopp för varje land. Skyldigheten gäller ersättningar som avser

1. ränta, utom sådan som utgår därför att betalning inte erlagts i rätt tid,
2. royalty eller annan ersättning för upphovsrätt eller någon annan liknande rättighet såsom rätt till patent, varumärke, mönster samt litterärt och konstnärligt verk.

22 §

Har en deklarationsskyldig under beskattningsåret fört räkenskaper i jordbruk eller skogsbruk som bedrivits av honom, annan fastighet för vilken intäkterna beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370) eller rörelse, skall vid

Utländskt skadeförsäkringsföretag som drivit försäkringsrörelse i Sverige, skall i stället för vad som anges i 19 § i självdeklarationen lämna uppgift om premieinkomsten i Sverige.

21 §

Om ett fåmansföretag, ett företag, som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, en delägare i ett fåmansägt handelsbolag eller en näringsidkare som är fysisk person gjort avdrag vid inkomstbeskattningen för något av följande slag av ersättningar vilka har tillgodoförts mottagare i utlandet, skall i självdeklarationen lämnas uppgift om ersättningarnas sammanlagda belopp för varje land. Skyldigheten gäller ersättningar som avser

hans självdeklaration fogas en bestyrkt kopia av balansräkningen för beskattningsåret och balansräkningen för det närmast föregående räkenskapsåret samt av resultaträkningen för beskattningsåret, om sådan räkning ingått i bokföringen. Har i bokföringen tagits in ett särskilt balanskonto eller vinst- och förlustkonto och avviker detta konto från räkning som nyss sagts, skall vid deklarationen också fogas en bestyrkt kopia av kontot. Om ett fåmansföretag i sin bokföring har använt något annat samlingskonto för intäkter och kostnader, skall en bestyrkt kopia av sådant konto bifogas. Om ett fåmansföretag redovisar likvida medel i sammansatt post i balansräkningen, skall i självdeklarationen belopp som visar kassabehållningen uppges särskilt.

Vid självdeklarationen skall vidare fogas uppställningar enligt fastställt formulär med de uppgifter som behövs för att tillämpa gällande bestämmelser om avdrag för värdeminskning samt utdrag ur räkenskaperna för att styrka dessa uppgifter.

För aktiebolag, ekonomisk förening och ömsesidigt försäkringsbolag skall lämnas en bestyrkt kopia eller tryckt exemplar av förvaltnings- och revisionsberättelser, som avgetts för beskattningsåret. För fåmansföretag skall också lämnas förteckning som avses i 12 kap. 9 § aktiebolagslagen (1975:1385) samt förteckning över utbetald rörlig ränta till personer som avses i 2 § 9 mom. sjätte stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Om en revisionsberättelse för den som har inkomst av näringsverksamhet innehåller upplysning, uttalande eller anmärkning enligt 10 kap. 10 § aktiebolagslagen (1975:1385) eller 4 kap. 10 § lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag skall en kopia av revisionsberättelsen fogas vid självdeklarationen. Revisionsberättelsen skall dock inte bifogas om den endast innehåller uttalande att årsredovisningen uppgjorts enligt aktiebolagslagen, att styrelseledamöter och verkställande direktör bör beviljas ansvarsfrihet eller uttalande som avses i 10 kap. 10 § sjätte stycket aktiebolagslagen. För fåmansföretag skall lämnas förteckning som avses i 12 kap. 9 § aktiebolagslagen samt förteckning över utbetald rörlig ränta till personer som avses i 2 § 9 mom. sjätte stycket lagen

(1947:576) om statlig inkomstskatt.

För inländskt skadeförsäkringsföretag skall lämnas en bestyrkt kopia av protokoll eller annan handling, som visar hur resultaträkningen och balansräkningen för beskattningsåret slutligt fastställts samt hur vinsten för samma år disponerats.

23 §

Deklarationsskyldig, som avses i 22 § och som för beskattningsåret enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m. m. i sin balansräkning redovisar pensions-skuld under rubriken Avsatt till pensioner, skall i självdeklarationen under den särskilda underrubriken Avdragsgilla pensionsåtaganden redovisa vad som avser sådana pensionsåtaganden för vilkas tryggnad avdragsrätt föreligger enligt punkt 2 d jämfört med punkt 2 e av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen (1928:370). Sådan redovisning skall avse förhållandena vid såväl beskattningsårets ingång som dess utgång.

Den som har inkomst av närings-verksamhet och som för beskatt-ningsåret enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m. m. i sin balansräkning redovisar pensionsskuld under rubriken Av-satt till pensioner, skall i självdekla-rationen redovisa vad som avser så-dana pensionsåtaganden för vilkas tryggnad avdragsrätt föreligger en-ligt punkt 20 d jämfört med punkt 20 e av anvisningarna till 23 § kom-munalskattelagen (1928:370). Så-dan redovisning skall avse förhål-landena vid såväl beskattningsårets ingång som dess utgång.

Särskilda bestämmelser för före-tagsledare m. fl. i fåmansföretag

Särskilda bestämmelser för före-tagsledare m. fl. i fåmansföretag
m. m.

24 §

Företagsledare i fåmansföretag och närstående till sådan person samt delägare i företaget skall vid självdeklaration föga uppställning enligt fastställt formulär med de uppgifter som behövs för tillämpningen av gällande bestämmelser rörande beräkningen av hans inkomst från företaget. Därvid skall uppgifter lämnas bland annat om hans arbetsuppgifter i företaget, om vad han tillskjutit till eller uppburit från företaget i form av pengar, varor eller annat, om utgifter för hans privata kostnader som företaget betalat samt om avtal eller andra liknande förhållanden mellan honom och företaget.

Företagsledare i fåmansföretag, företag, som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, eller fåmansägt handelsbolag och närstående till sådan person samt delägare i företaget skall i självdeklarationen lämna de uppgifter som behövs för att tillämpa gällande bestämmelser rörande beräkningen av hans inkomst från företaget och bestämmelserna i 3 § 12 mom. lagen om statlig inkomstskatt. Därvid skall uppgifter lämnas bland annat om hans arbetsuppgifter i företaget, om vad han tillskjutit till eller uppburit från företaget i form av pengar, varor eller annat, om utgifter för hans privata kostnader som företaget betalat samt om avtal eller andra för-

hållanden mellan honom och företaget.

Skyldighet för person som avses i första stycket att lämna de uppgifter som behövs för att tillämpa reglerna i 3 § 12 mom. lagen om statlig inkomstskatt gäller även efter det att företaget upphört att vara fåmansföretag eller företag, som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket lagen om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag.

Särskild uppgiftsskyldighet för handelsbolag m. fl.

Särskilda bestämmelser för handelsbolag m. fl.

25 §

Vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg skall varje år till ledning för delägares taxering lämna särskild uppgift för varje delägarer om hans andel av bolagets eller rederiets inkomst och värdet av hans andel eller lott i bolaget eller rederiet.

Särskild uppgift skall avfattas enligt bestämmelserna för allmän självdeklaration. Till uppgiften skall fogas de i 22 § första och andra styckena nämnda handlingarna.

Uppgiften skall lämnas på det sätt som anges i 28 och 29 §§ i fråga om självdeklaration.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller i tillämpliga delar även sådant dödsbo som vid inkomst- och förmögenhetstaxering skall anses som handelsbolag.

Handelsbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg skall varje år till ledning för delägares taxering lämna uppgifter som avses i 19 § samt för varje delägarer uppgifter om hans andel av bolagets eller rederiets inkomst och värdet av hans andel eller lott i bolaget eller rederiet.

Uppgifterna skall lämnas enligt bestämmelserna för allmän självdeklaration och på det sätt som anges i 28 och 29 §§.

Bestämmelserna i 32 § om anstånd gäller i tillämpliga delar för uppgiftsskyldighet enligt denna paragraf.

28 §

Självdeklaration, som skall lämnas utan föreläggande, skall, om inte annat följer av andra stycket, lämnas senast den 15 februari under taxeringsåret.

Följande deklarationsskyldiga får lämna självdeklaration senast den 31 mars under taxeringsåret, nämligen

1. staten, landstingskommun, kommun och annan dylik menighet,
2. den som året före taxeringsåret varit bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141), om räkenskapsåret slutat senare än den 31 augusti året före taxeringsåret,

3. delägare i *vanligt* handelsbolag, *kommanditbolag* eller rederi om vid 2 angivna förutsättningar föreligger beträffande bolaget eller rederiet,

4. person, som skall beskattas tillsammans med person som avses vid 2 eller 3 enligt bestämmelser som gäller för gift skattskyldig,

5. hemmavarande barn under 18 år till deklarationsskyldig som avses vid 2, 3 eller 4.

3. delägare i handelsbolag eller rederi om vid 2 angivna förutsättningar föreligger beträffande bolaget eller rederiet.

30 §

De handlingar som anges i 22 § *tredje och fjärde* styckena skall lämnas samtidigt med och fogas vid den *eller de självdeklarationer* som den skattskyldige lämnar. Om detta möter något hinder skall handlingarna lämnas inom två veckor efter det de upprättats.

De handlingar som anges i 22 § *första och andra* styckena skall lämnas samtidigt med och fogas vid den *självdeklaration* som den skattskyldige lämnar. Om detta möter något hinder skall handlingarna lämnas inom två veckor efter det de upprättats.

33 §

Den som i varaktigt bedriven *rörelse* biträder deklarationsskyldiga med att upprätta självdeklaration, kan för sådana deklarationsskyldiga som avses i 28 § andra stycket efter ansökan få tillstånd att enligt tidsplan lämna deklarationer under tiden den 1 april – den *31 maj* under taxeringsåret. Vid ansökningshandlingen skall fogas förteckning över de deklarationsskyldiga. Om tillståndet medges, skall den som är upptagen i förteckningen anses ha fått anstånd med att lämna deklarationen till den dag då deklaration senast får lämnas enligt tidsplanen.

Ansökan enligt första stycket görs hos och prövas av skattemyndigheten i det län inom vilken sökanden utövar sin *rörelse*.

Den som i varaktigt bedriven *näringsverksamhet* biträder deklarationsskyldiga med att upprätta självdeklaration, kan för sådana deklarationsskyldiga som avses i 28 § andra stycket efter ansökan få tillstånd att enligt tidsplan lämna deklarationer under tiden den 1 april – den *15 juni* under taxeringsåret. Vid ansökningshandlingen skall fogas förteckning över de deklarationsskyldiga. Om tillståndet medges, skall den som är upptagen i förteckningen anses ha fått anstånd med att lämna deklarationen till den dag då deklaration senast får lämnas enligt tidsplanen.

Ansökan enligt första stycket görs hos och prövas av skattemyndigheten i det län inom vilken sökanden utövar sin *näringsverksamhet*.

3 kap.

4 §

Kontrolluppgifter om lön, arvode, andra ersättningar eller förmåner skall lämnas av

1. myndighet,
2. aktiebolag, ekonomisk förening, fond, stiftelse och annan juri-

Kontrolluppgifter om lön, arvode, andra ersättningar eller förmåner *som utgör skattepliktig intäkt av tjänst* skall lämnas av *den som betalat ut beloppet eller gett ut förmånen*.

disk person än dödsbo,

3. fysisk person och dödsbo, som bedrivit rörelse eller jordbruk eller som innehafit annan fastighet, i fråga om förmåner som utgått från sådan förvärvskälla.

Kontrolluppgifter skall lämnas för

a) den som hos den uppgiftsskyldige innehafit anställning eller uppdrag eller utfört tillfälligt arbete,

b) den som av den uppgiftsskyldige har fått pension, livränta eller periodiskt utgående ersättning eller annan förmån.

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i tillämpliga delar för följande personer:

1. Fysisk person som varit skyldig att göra skatteavdrag enligt uppborädslagen (1953:272). Uppgifterna skall avse den på vilkens inkomst skatteavdrag skall ha gjorts.

2. Den som har gjort avdrag för preliminär A-skatt eller avdrag enligt lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar. Uppgifterna skall avse den för vilken avdrag har gjorts.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen preliminär skatt. I 6–12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iakttas när kontrolluppgift lämnas.

5 §

Uppgiftsskyldighet enligt 4 § föreligger först efter föreläggande av skattemyndigheten beträffande

1. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete, om det som mottagaren sammanlagt fått, haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året,

2. ersättning och förmån till någon med anledning av tillfälligt arbete på annan fastighet än jordbruksfastighet, om vad som sammanlagt getts ut har lägre värde än 300 kronor för hela året och det inte

Kontrolluppgifter skall lämnas för den som av den uppgiftsskyldige har fått skattepliktigt belopp eller skattepliktig förmån.

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i fråga om ersättning eller förmån som för mottagaren utgör intäkt av näringsverksamhet om den som betalat ut beloppet eller gett ut förmånen åtagit sig att betala arbetsgivaravgifter på ersättningen eller förmånen eller gjort avdrag enligt lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar.

1. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete, som getts ut av fysisk person eller dödsbo och inte utgör omkostnad i näringsverksamhet, om avdrag för preliminär A-skatt inte har gjorts och det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 1000 kronor för hela året,

2. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete i andra fall än som avses i 1 om det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året,

utgör avdragsgill omkostnad i förvärvskällan rörelse.

3. utbetalning till rörelseidkare av ersättning för tillfälligt arbete, om ersättningen utgör intäkt av rörelse för mottagaren och arbetsgivaravgifter inte skall beräknas på grundval av ersättningen.

4. förmån som inte utgör skattepliktig intäkt för mottagaren och som är utgiven i tjänst som avses i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370).

5. förmåner i annat än pengar som enligt 32 § 3 mom. första stycket kommunalskattelagen inte skall tas upp som intäkt.

6. förmån från stiftelse, om vad som utgetts uppenbarligen inte utgör skattepliktig intäkt för mottagaren.

7. ersättning eller förmån, för vilken mottagaren betalat sjömansskatt.

8. ersättning för uppdrag enligt 4 § 1–3 lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar i fråga om fastighet eller bostadslägenhet som avses i 8 § första stycket nämnda lag, om avdrag för skatt inte har gjorts.

9. följande slag av ersättningar om det har angetts i kontrolluppgiften att sådan ersättning har lämnats

a) kostnadsersättning för resa i tjänsten inom Sverige med allmänt kommunikationsmedel eller taxi, motsvarande gjorda utlägg,

b) annan kostnadsersättning för resa i tjänsten som inte överstiger sammanlagt 1 000 kronor,

c) representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg, sammanlagt inte överstigande 500 kronor, samt

d) traktamentsersättning vid vistelse i tjänsten utom tjänstgöringsorten, som varit förenad med över-

3. ersättning för uppdrag enligt 4 § 1–3 lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar i fråga om fastighet eller bostadslägenhet som avses i 8 § första stycket nämnda lag, om avdrag för skatt inte har gjorts,

4. följande slag av ersättningar om det har angetts i kontrolluppgiften att sådan ersättning har lämnats

a) kostnadsersättning för resa i tjänsten med allmänt kommunikationsmedel, hyrbil eller taxi, motsvarande gjorda utlägg,

b) kostnadsersättning för logi vid sådan resa i tjänsten som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370), motsvarande gjorda utlägg,

c) representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg,

d) ersättning för ökade levnads-kostnader vid sådan resa i tjänsten som avses i punkterna 3 och 3 a av an-

nattning och som sammanlagt inte överstiger 500 kronor eller inte avser mer än 24 dagar för år räknat.

visningarna till 33 § kommunal-skattelagen eller för kostnader för resa med egen bil i tjänsten, i den mån ersättningarna enligt 10 § första – tredje styckena uppbörds-lagen (1953:272) inte skall ligga till grund för beräkning av preliminär A-skatt.

Är den uppgiftsskyldige ett fjä-mansföretag, eller en personalstif-telse som hör till ett sådant företag, skall dock uppgifter avseende före-tagsledaren eller honom närstående person eller delägare i företaget lämnas utan föreläggande av skatte-myndigheten.

6 §

I kontrolluppgiften skall utgiven förmån tas upp oavsett om den ut-gått kontant eller som naturaför-mån eller utgjort ersättning för kostnader som mottagaren betalat.

Om mottagaren har betalat ersättning för en naturaförmån, skall uppgift om förmånen och ersätt-ningen lämnas.

Om någon förmån endast avser en del av året, skall uppgift lämnas om den tid för vilken förmånen utgått.

I kontrolluppgiften skall utgiven förmån tas upp oavsett om den ut-gått kontant eller på annat sätt eller utgjort ersättning för kostnader som mottagaren betalat.

Om mottagaren har betalat ersättning för en förmån, skall för-månsvärdet sättas ned med ersätt-ningens belopp.

7 §

Värdet av naturaförmåner skall anges och beräknas i enlighet med bestämmelserna i 42 § kommunal-skattelagen (1928:370) samt anvis-ningarna utom punkt 2 tredje styc-ket andra meningen och punkt 4 andra stycket av anvisningarna. I fråga om annan bostadsförmån än förmån av semesterbostad skall värdet av förmånen anges och be-räknas i enlighet med bestämmel-serna i 8 § tredje stycket uppbörds-lagen (1953:272).

Värdet av förmåner som utgått i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370). Värdet av av bilförmån skall dock beräknas utan tillämpning av bestämmelserna i punkt 2 tredje stycket andra meningen och punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 42 § nämnda lag. Värdet av annan bostadsförmån än förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 § tredje stycket uppbördslagen (1953:272).

Det sammanlagda värdet av för-månerna skall anges särskilt för sig.

9 §

I kontrolluppgiften skall det för varje belopp anges om arbetsgivaren skall betala arbetsgivaravgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter.

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp *representationersättning och särskilt för sig andra kostnadsersättningar än resekostnads- och traktamentsersättningar.*

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp *det sammanlagda värdet av utgivna ersättningar för ökade levnadskostnader vid resa i tjänsten som varit förenad med övernattning och kostnader för resa med egen bil i tjänsten till den del ersättningarna överstiger avdragsgilla belopp.*

Det sammanlagda värdet av andra kostnadsersättningar än sådana som avses i andra stycket skall anges särskilt för sig. Traktamentsersättning vid resa i tjänsten som inte varit förenad med övernattning skall dock anges som lön, arvode eller motsvarande.

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp sådant avdrag som har gjorts för preliminär A-skatt eller enligt lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar.

14 §

Kontrolluppgifter om pension och livränta skall lämnas av försäkringsföretag och understödsförening avseende

a) belopp som betalats ut på grund av försäkring av den art att skatteplikt för beloppet föreligger och

b) livränta som getts ut till följd av personskada eller ersättning på grund av sådan kollektiv sjukförsäkring som avses i 32 § 3 a mom., punkt 16 av anvisningarna till 21 § eller punkt 11 av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen (1928:370) även om utgett belopp inte är av skattepliktig natur.

Kontrolluppgift skall lämnas för den till vilken beloppet har betalats ut om det utbetalade beloppet uppgår till sammanlagt minst 200 kronor för hela året. Kontrolluppgiften skall ta upp utbetalt belopp och avdragen preliminär A-skatt.

b) livränta som getts ut till följd av personskada eller ersättning på grund av sådan kollektiv sjukförsäkring som avses i 32 § 3 a mom. eller punkt 12 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370) även om utgett belopp inte är av skattepliktig natur.

Kontrolluppgift skall lämnas för den till vilken beloppet har betalats ut om det utbetalade beloppet uppgår till sammanlagt minst 200 kronor för hela året. Kontrolluppgiften skall ta upp utbetalt belopp och avdragen preliminär A-skatt. *Av kontrolluppgiften skall framgå om pension utgått på grund av tjänstepensionsförsäkring.*

Har skattepliktigt engångsbelopp getts ut till följd av personskada skall särskilt anmärkas om skattepliktigt engångsbelopp getts ut tidigare på grund av samma skada. Om så är fallet skall beloppets storlek och utbetalningsåret anges.

20 §

Kontrolluppgift om näringsbidrag skall lämnas av den som läm-

Kontrolluppgift om näringsbidrag skall lämnas av den som läm-

nat stöd som avses i punkt 2 av anvisningarna till 19 § kommunal-skattelagen (1928:370).

nat stöd som avses i punkt 9 av anvisningarna till 22 § kommunal-skattelagen (1928:370).

Kontrolluppgift skall lämnas för den som enligt beslut skall få stödet. Kontrolluppgiften skall ta upp näringsbidraget eller det belopp som eftergetts samt datum för utbetalningen av bidraget eller beslutet om eftergift och stödets ändamål.

22 §²

Kontrolluppgift om ränta och fordran skall lämnas av

1. Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag,
2. den som yrkesmässigt bedrivit inlåning eller på annat sätt yrkesmässigt ombesörjt att pengar blivit räntebärande,
3. den som gett ut skuldförbindelse för den allmänna marknaden,
4. förening som från medlemmar mottagit pengar för förräntning,
5. riksgäldskontoret i fråga om statens sparobligationer,
6. valutahandlare och fondkommissionär hos vilka utländsk aktie eller annat utländskt värdepapper förvaras i depå eller kontoförs enligt bestämmelserna i lagen (1990:750) om betalningar till och från utlandet m. m.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som gottskrivits ränta eller till vilken ränta betalats ut (borgenär) och den som har varit antecknad som innehavare av utländskt räntebärande värdepapper oavsett om ränta utgått. Kontrolluppgiften skall ta upp den ränta som den uppgiftsskyldige sammanlagt gottskrivit eller betalat ut till borgenären *samt* dennes sammanlagda fordran på den uppgiftsskyldige vid årets utgång. I fall som avses i första stycket 6 skall uppgift lämnas om ränta som utbetalats eller gottskrivits *under året* samt om innehavet i depån eller den kontoförda fordringen vid årets utgång.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som gottskrivits ränta eller till vilken ränta betalats ut (borgenär) och den som har varit antecknad som innehavare av utländskt räntebärande värdepapper oavsett om ränta utgått. Kontrolluppgiften skall ta upp den ränta som den uppgiftsskyldige sammanlagt gottskrivit eller betalat ut till borgenären, dennes sammanlagda fordran på den uppgiftsskyldige vid årets utgång *och avdragen preliminär skatt*. I fall som avses i första stycket 6 skall uppgift lämnas om ränta som utbetalats eller gottskrivits samt om innehavet i depån eller den kontoförda fordringen vid årets utgång.

Innehas ett konto av mer än en person skall ränta och fordran fördelas lika mellan innehavarna, om inte annat förhållande är känt för den uppgiftsskyldige. I fråga om konto för vilket samtliga innehavare inte redovisas enligt bestämmelserna i 57 § andra stycket skall dock den totala räntan och fordran redovisas utan fördelning.

Avser en utbetalning också annat än ränta och kan den uppgiftsskyldige inte ange hur stor del därav som utgör ränta, skall i stället för ränta det sammanlagt utbetalda beloppet redovisas.

² Senaste lydelse 1990:752.

23 §

Uppgiftsskyldighet enligt 22 § föreligger inte

1. då borgenären är bank, hypoteksinstitut, försäkringsanstalt, aktiebolag eller förening eller stiftelse som tilldelats organisationsnummer,

1. då borgenären är bank, hypoteksinstitut, försäkringsföretag, aktiebolag eller förening eller stiftelse som tilldelats organisationsnummer.

2. för ränta som i fråga om Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag inte avser bolagets verksamhet beträffande skuldförbindelser för den allmänna marknaden och som i fråga om övriga uppgiftsskyldiga inte hänför sig till sådan verksamhet som avses i 22 § första stycket,

3. för ränta som inte utgör skattepliktig inkomst enligt 3 § lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer eller lagen (1988:847) om skattelättnader för allemanssparande och ungdomssparande.

3. för ränta som inte utgör skattepliktig inkomst enligt lagen (1988:847) om skattelättnader för allemanssparande och ungdomssparande.

4. för ränta och fordran på konto, för vilket inte finns person- eller organisationsnummer och som öppnats före den 1 januari 1985, om räntan för kontohavaren uppgår till mindre än 100 kronor eller — om kontot innehåller av mer än en person — ränta för var och en av kontohavarna understiger 100 kronor,

5. för ränta och fordran på konto om borgenärens sammanlagda ränta på ett eller flera konton uppgår till mindre än 100 kronor varvid ränta som enligt andra bestämmelser i detta stycke är undantagen från uppgiftsskyldighet inte skall medräknas,

6. för ränta och fordran på särskilt konto i bank enligt skogskontolagen (1954:142), lagen (1979:611) om upphovsmannakonto eller lagen (1982:2) om uppfinnarkonto.

Kontrolluppgifter m.m. om aktier och andra värdepapper

Kontrolluppgifter m.m. om aktier, andra värdepapper och fordringar

27 §³

Kontrolluppgift om utdelning och innehav skall lämnas av

1. den som utbetalt utdelning på aktie i svenskt aktiebolag som är avstämningsbolag enligt 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385), 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 3 kap. 8 § bankaktiebolagslagen (1987:618),

2. bank som avses i 1 § aktiefondslagen (1974:931) och som utbetalt utdelning på andel i svensk aktiefond för vilken register förs enligt 31 § sistnämnda lag,

2. förvaringsinstitut som avses i 1 § lagen (1990:00) om värdepappersfonder och som utbetalt utdelning på andel i svensk värdepappersfond,

3. fondbolag som avses i 1 § aktiefondslagen och som förvaltar

3. fondbolag som avses i 1 § lagen om värdepappersfonder och

³ Senaste lydelse 1990:752.

svensk aktiefond för vilken register förs enligt 31 § sistnämnda lag,

som förvaltar svensk värdepappersfond,

4. den som utbetalt utdelning från utländsk juridisk person, om utdelningen utbetalats genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolags försorg,

5. valutahandlare och fondkommissionär hos vilka utländsk aktie eller annat utländskt värdepapper förvaras i depå eller kontoförs enligt bestämmelserna i lagen (1990: 750) om betalningar till och från utlandet m. m.

Kontrolluppgift skall lämnas för

a) fysisk eller juridisk person som är berättigad att lyfta utdelning för egen del vid utdelningstillfället och

b) fysisk person som hos den uppgiftsskyldige varit antecknad som innehavare av aktie eller andel i aktiefond eller utländsk juridisk person eller utländsk aktie eller annat utländskt värdepapper.

Kontrolluppgift enligt andra stycket a skall ta upp utbetald utdelning och kontrolluppgift enligt andra stycket b skall ta upp innehavet vid årets utgång.

b) fysisk person som hos den uppgiftsskyldige varit antecknad som innehavare av aktie eller andel i värdepappersfond eller utländsk juridisk person eller utländsk aktie eller annat utländskt värdepapper.

Kontrolluppgift enligt andra stycket a skall ta upp utbetald utdelning och avdragen preliminär skatt. Kontrolluppgift enligt andra stycket b skall ta upp innehavet vid årets utgång.

Uppgiftsskyldighet enligt denna paragraf föreligger inte för utdelning som inte utgör skattepliktig inkomst enligt lagen (1988:847) om skattelättnader för allmanssparande och ungdomsbosparande.

28 §

Särskild uppgift om utdelning eller ränta skall lämnas av

1. den som har fått utdelning på aktier i svenskt aktiebolag, som inte är avstämningsbolag enligt 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385), 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 3 kap. 8 § bankaktiebolagslagen (1987:618), samt

2. den som i Sverige har fått

a) utdelning på andelar i svensk ekonomisk förening, svensk aktiefond, för vilken register inte förs enligt 31 § aktiefondslagen (1974:931), eller, om utdelningen inte har betalats ut genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag eller gäller fall som avses i 27 § första stycket 5, från utländsk juridisk person, eller

a) utdelning på andelar i svensk ekonomisk förening, eller, om utdelningen inte har betalats ut genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag eller gäller fall som avses i 27 § första stycket 5, från utländsk juridisk person, eller

b) ränta som har erlagts mot att kupong eller kvitto lämnats och inte har betalats ut genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag eller gäller fall som avses i 22 § första stycket 6, på obligation, förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning.

Särskild uppgift skall lämnas när utdelningen eller räntan tas emot. Lyfts beloppet för någon annans räkning, och överlämnas inte därvid en av

denne avgiven särskild uppgift, skall en sådan i stället lämnas av den som lyfter beloppet. Därvid skall uppges namn och hemvist på den för vars räkning beloppet lyfts. Om någon får utdelning eller ränta mot kupong, som han har förvärvat utan det värdepapper kupongen tillhör, skall också namn och hemvist uppges på den från vilken kupongen har förvärvats.

Särskild uppgift avfattas på blankett enligt fastställt formulär och lämnas till den som betalar ut utdelningen eller räntan. Denne skall se till att uppgift lämnas innan betalning sker.

30 §

Bestämmelser om hanteringen av uppgifter som har lämnats enligt 28 § och rör utdelning på svenska aktier eller andelar i svensk aktiefond finns i kupongskattelagen (1970:624).

Bestämmelser om hanteringen av uppgifter som har lämnats enligt 28 § och rör utdelning på svenska aktier finns i kupongskattelagen (1970:624).

Övriga enligt 28 § avgivna uppgifter som avser utdelning, skall av den som har tagit emot uppgifterna lämnas på det sätt som gäller för kontrolluppgifter. Om utdelning i något fall har betalats ut utan att uppgiftsskyldigheten har fullgjorts, skall en upplysning lämnas om detta samtidigt som uppgifterna lämnas.

37 §

Kontrolluppgift om försäkringsersättning för skada skall lämnas av försäkringsföretag om

1. ersättning på minst 1 000 kronor för varje skadefall utgetts på grund av skada på byggnad, inventarier och maskiner, produkter från jordbruket eller skogsbruket, växande gröda, skog, varulager, varor under tillverkning, förbrukningsartiklar eller andra förnödenheter för produktionen, eller

2. ersättning på minst 500 kronor för varje skadefall utgetts på grund av skada på levande djur.

Kontrolluppgift skall lämnas för

a) den som bedrivit jordbruk, skogsbruk eller rörelse,

b) den som innehaft jordbruksfastighet eller annan fastighet.

Kontrolluppgift skall ta upp utbetalt belopp.

Har delutbetalning av ersättning förekommit, behöver kontrolluppgift inte lämnas förrän året efter det år då skadan slutreglerats.

Kontrolluppgift behöver inte läm-

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall kontrolluppgift om utbetalning av ersättning för tillfälligt arbete lämnas av den som betalt ut ersättningen. Kontrolluppgiften skall lämnas för den som bedriver näringsverksamhet och avse utbetalt belopp.

nas beträffande ersättning för personligt lösöre eller annan ersättning på grund av motorfordonsförsäkring än stilleståndsersättning.

38 §

Kontrolluppgift om pristillägg skall lämnas av köttbesiktningsbyrå, offentligt slakteri, kontrollslakteri och fristående sanitetsslakteriavdelning.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som fått pristillägg enligt lagen (1974: 1021) om utbetalning av pristillägg på kött. Kontrolluppgiften skall ta upp utgett belopp.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall kontrolluppgift om prisstöd lämnas av slakteri och fristående sanitetsslaktavdelning. Kontrolluppgiften skall lämnas för den som fått prisstöd enligt lagen (1990: 615) om avgifter på vissa jordbruksprodukter m. m. och avse utgett belopp.

39 §

Kontrolluppgift om vederlag för inköp skall lämnas av den som bedrivit verksamhet, vari ingått inköp av jordbruks- eller trädgårdsprodukter eller husdjur eller produkter från husdjur.

Kontrolluppgift skall lämnas för den från vilken inköp skett. Kontrolluppgiften skall uppta utgett vederlag i pengar, naturaprodukter eller annat. Kontrolluppgift behöver dock inte lämnas om vederlag som gottgjorts bokföringsskyldig rörelseidkare för annat än slakt- eller livdjur.

Kontrolluppgift skall lämnas för den från vilken inköp skett och avse utgett vederlag i pengar, naturaprodukter eller annat. Kontrolluppgift behöver dock inte lämnas om vederlag som gottgjorts bokföringsskyldig näringsidkare för annat än slakt- eller livdjur.

43 §

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall kontrolluppgift för namngiven näringsidkare lämnas av

1. den som bedrivit jordbruk, skogsbruk eller rörelse,

2. den som innehaft annan fastighet än jordbruksfastighet samt

3. den som varit innehavare av lägenhet med bostadsrätt.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall kontrolluppgift för namngiven näringsidkare lämnas av den som bedrivit näringsverksamhet och av den som innehaft privatbostadsfastighet eller privatbostad.

Kontrolluppgiften skall lämnas under förutsättning att beloppet i mottagarens eller utgivarens hand är skattepliktig intäkt eller avdragsgill utgift och avse

a) belopp för vilket den uppgiftsskyldige i förvärvskällan under viss angiven tid köpt eller sålt varor, eller

b) belopp som den uppgiftsskyldige under viss angiven tid utbetalt eller fått såsom ersättning för utförda tjänster.

Om det begärs i föreläggande enligt första stycket, skall i kontrolluppgiften även anges varuslag och mängd, verkställda likvider med uppgift om tidpunkt och sätt för betalning samt arten och omfattningen av utförda arbeten.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall uppgiftsskyldig enligt första stycket lämna kontrolluppgift också i fråga om ej namngivna näringsidkare.

Uppgiftsskyldighet enligt denna paragraf föreligger inte beträffande köp inom detaljhandeln eller försäljningar av varor över disk och liknande fall inom detaljhandeln, där uppgiftsskyldigheten uppenbarligen inte kan fullgöras.

44 §

Kontrolluppgift om upplåten lägenhet skall lämnas av bostadsförening, bostadsaktiebolag och av ekonomisk förening eller aktiebolag som enligt *punkt 2 femte stycket av anvisningarna till 38 § kommunalskattelagen (1928:370)* likställs med bostadsförening eller bostadsaktiebolag vid inkomstbeskattningen beträffande sådan lägenhet som *helt eller till övervägande del* upplåtits till annan än medlem eller delägare *under hela eller större delen av beskattningsåret*.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som upplåtit en lägenhet som han har i egenskap av medlem i föreningen eller delägare i bolaget. Kontrolluppgiften skall ta upp belopp som medlemmen eller delägaren betalt in till föreningen eller bolaget och hur mycket därav som utgör kapitaltillskott.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall den uppgiftsskyldige, i den omfattning som anges i föreläggandet, lämna kontrolluppgift om värdet av en medlems eller delägares andel i föreningens eller bolagets behållna förmögenhet.

45 §

Kontrolluppgift om överlåtten bostadsrätt skall lämnas av en bostadsrättsförening som vid ingången av det aktuella beskattningsåret var av det slag som anges i *punkt 2 femte stycket av anvisningarna till 38 § kommunalskattelagen (1928:370)*. Kontrolluppgiften skall avse sådan överlåtelse som har anmälts till föreningen och innehålla uppgift om

a) lägenhetens beteckning,

b) överlåtarens och förvärvarens namn samt personnummer, organisationsnummer eller adress,

c) tidpunkten för överlåtelsen och köpeskillingens storlek samt tidpunkten för överlåtarens förvärv och köpeskillingen vid det förvärvet,

d) *storleken av sådana kapitaltillskott som överlåtaren enligt punkt 2 c av anvisningarna till 36 § kommu-*

Kontrolluppgift om upplåten lägenhet skall lämnas av bostadsförening, bostadsaktiebolag och av ekonomisk förening eller aktiebolag som enligt *2 § 7 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt* likställs med bostadsförening eller bostadsaktiebolag vid inkomstbeskattningen beträffande sådan lägenhet som upplåtits till annan än medlem eller delägare.

Kontrolluppgift om överlåtten bostadsrätt skall lämnas av en bostadsrättsförening som vid ingången av det aktuella beskattningsåret var av det slag som anges i *2 § 7 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt*. Kontrolluppgiften skall avse sådan överlåtelse som har anmälts till föreningen och innehålla uppgift om

d) *bostadsrättens andel av bostadsrättsföreningens nettoskuld eller nettoförmögenhet enligt det*

nalskattelagen (1928:370) får räkna in i omkostnadsbeloppet,

bokslut som föreligger för det räkenskapsår som avslutas närmast före den 1 juli under det år som bostadsrätten förvärvades respektive avyttrades, med bortseende från värdet av föreningens fastighet,

e) bostadsrättens andel av inestående medel på inre reparationsfond eller liknande fond vid förvärvs- respektive avyttringstidpunkten samt

f) bostadsrättens andel av föreningens behållna förmögenhet den 1 januari 1974 beräknad enligt punkt 2 c av anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen, om överlåtarens förvärv skett före år 1974.

f) bostadsrättens andel av utgifter för ny-, till- eller ombyggnad som nedlagts på föreningens fastighet under innehavstiden.

Om överlåtelsen avser en bostadsrätt som har förvärvats före år 1974 behöver någon uppgift om inestående medel på inre reparationsfond eller liknande fond vid förvärvstidpunkten inte lämnas. Har förvärvet skett före den 1 juli 1982, behöver någon uppgift om köpeskillingen vid förvärvet inte lämnas.

Om överlåtelsen avser en bostadsrätt som har förvärvats före år 1974 behöver någon uppgift enligt första stycket d eller e avseende förhållandena vid förvärvstidpunkten inte lämnas. Har förvärvet skett före den 1 juli 1982 behöver någon uppgift om köpeskillingen vid förvärvet inte lämnas.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall föreningen lämna ytterligare upplysningar som är av betydelse för beräkning av realisationsvinsten vid en medlems avyttring av sin bostadsrätt.

Föreningen skall, utöver vad som följer av 4 kap. 1 §, bevara det underlag som behövs för uppgiftslämnande enligt denna paragraf.

46 §

Uppgiftsskyldighet enligt 45 § och skyldighet att bevara underlaget för uppgiftslämnandet gäller även för annan ekonomisk förening än bostadsrättsförening och för aktiebolag om föreningen eller aktiebolaget är av det slag som anges i punkt 2 femte stycket av anvisningarna till 38 § kommunalskattelagen (1928:370).

Uppgiftsskyldighet enligt 45 § och skyldighet att bevara underlaget för uppgiftslämnandet gäller även för annan ekonomisk förening än bostadsrättsförening och för aktiebolag om föreningen eller aktiebolaget är av det slag som anges i 2 § 7 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Avser överlåtelsen en andel eller en aktie som förvärvats före den 1 januari 1984, behöver någon uppgift om köpeskillingen vid förvärvet inte lämnas. Har förvärvet skett före år 1974, behöver någon uppgift om inestående medel på inre reparationsfond eller liknande fond vid förvärvstidpunkten inte lämnas.

Avser överlåtelsen en andel eller en aktie som förvärvats före den 1 januari 1984, behöver någon uppgift om köpeskillingen vid förvärvet inte lämnas. Har förvärvet skett före år 1974, behöver någon uppgift enligt 45 § första stycket d eller e avseende förhållandena vid förvärvstidpunkten inte lämnas.

53 §

Fåmansföretag skall lämna företagsledaren och delägare i företaget samt dem närstående personer alla uppgifter som behövs för att de skall kunna beräkna sin skattepliktiga inkomst från företaget.

Fåmansföretag skall lämna företagsledaren och delägare i företaget samt dem närstående personer alla uppgifter som behövs för att de skall kunna beräkna sin skattepliktiga inkomst från företaget. *Det samma gäller handelsbolag i fråga om delägare i bolaget.*

54 §

Försäkringsföretag som meddelat tjänstepensionsförsäkring avseende arbetsgivares pensionsutfästelse gentemot arbetstagare, skall på begäran av försäkringstagaren utfärda intyg i det hänseende som anges i punkt 2 e sjunde stycket av anvisningarna till 29 § kommunal-skattelagen (1928:370).

Försäkringsföretag som meddelat tjänstepensionsförsäkring avseende arbetsgivares pensionsutfästelse gentemot arbetstagare, skall på begäran av försäkringstagaren utfärda intyg i det hänseende som anges i punkt 20 e sjunde stycket av anvisningarna till 23 § kommunal-skattelagen (1928:370).

57 §

I varje kontrolluppgift skall anges namn och postadress samt personnummer eller organisationsnummer för såväl den uppgiftsskyldige som den uppgiften avser.

För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Om personnummer eller organisationsnummer inte kan anges för den som uppgiften avser, skall i stället dennes födelsetid redovisas eller, i fråga om kontrolluppgifter enligt 22 § i de fall borgenären är en juridisk person, namn, postadress och personnummer för den som får förfoga över räntan eller fordran. Om ett konto innehas av flera än fem personer, får uppgifter lämnas om en person som förfogar över kontot i stället för om samtliga innehavare, samt i förekommande fall om den beteckning på innehavarkretsen som används för kontot. Om den uppgiftsskyldige har tilldelats ett särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272), skall detta, i annan kontrolluppgift än sådan som avser ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för den uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer.

För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Om personnummer eller organisationsnummer inte kan anges för den som uppgiften avser, skall i stället dennes födelsetid redovisas eller, i fråga om kontrolluppgifter enligt 22 § i de fall borgenären är en juridisk person, namn, postadress och personnummer för den som får förfoga över räntan eller fordran. Om ett konto innehas av flera än fem personer, får uppgifter lämnas om en person som förfogar över kontot i stället för om samtliga innehavare, *(förfogarkonto)*, samt i förekommande fall om den beteckning på innehavarkretsen som används för kontot. *I så fall skall anges att det är fråga om ett förfogarkonto.* Om den uppgiftsskyldige har tilldelats ett särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272), skall detta, i annan kontrolluppgift än sådan som avser ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för den

uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer.

Den som för egen räkning öppnar ett inlåningskonto, anskaffar ett räntebärande värdepapper eller på annat sätt placerar pengar för förräntning skall ange sitt personnummer, om mottagaren är skyldig att utan föreläggande lämna kontrolluppgift beträffande räntan. Detta gäller inte den som inte har tilldelats personnummer.

I en kontrolluppgift som lämnas av ett fåmansföretag skall det anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

I en kontrolluppgift som lämnas av fåmansföretag, *fåmansägt handelsbolag eller företag, som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag*, skall det anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

60 §

Vid en kontrolluppgift som lämnas enligt 4, 13 eller 14 § skall fogas särskild uppgift (sammandrag av kontrolluppgifter). I sådant sammandrag skall anges namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige, antalet lämnade kontrolluppgifter samt det sammanlagda beloppet av de skatteavdrag som har verkställts för preliminär A-skatt under året före taxeringsåret. Om den uppgiftsskyldige har tilldelats särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272), skall detta anges i stället för personnummer eller organisationsnummer. Om den uppgiftsskyldige har gjort avdrag för en arbetstagers kostnader enligt 2 kap. 4 § 6 lagen (1981:691) om socialavgifter, skall denna kostnad också anges i sammandraget. I sammandraget skall också anges det sammanlagda beloppet av semestermedel som har betalats in till en semesterkassa och som den uppgiftsskyldige inte skall redovisa i någon kontrolluppgift.

Vid en kontrolluppgift som lämnas enligt 4, 13, 14, 22 eller 27 § skall fogas särskild uppgift (sammandrag av kontrolluppgifter). I sådant sammandrag skall anges namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige, antalet lämnade kontrolluppgifter samt det sammanlagda beloppet av de skatteavdrag som har verkställts för preliminär A-skatt under året före taxeringsåret. Om den uppgiftsskyldige har tilldelats särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272), skall detta anges i stället för personnummer eller organisationsnummer. Om den uppgiftsskyldige har gjort avdrag för en arbetstagers kostnader enligt 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter, skall denna kostnad också anges i sammandraget. I sammandraget skall också anges det sammanlagda beloppet av semestermedel som har betalats in till en semesterkassa och som den uppgiftsskyldige inte skall redovisa i någon kontrolluppgift.

Redovisning av konto som avses i 57 § andra stycket tredje meningen skall lämnas i särskild uppgiftshandling för varje konto.

63 §

Har en person som är bosatt i Sverige eller ett företag som är verksamt här, till någon i utlandet gottgjort belopp eller förmån som skulle ha föranlett skyldighet att lämna kontrolluppgift om den utgivits till en mottagare i Sverige, skall den som utgett beloppet eller förmånen på sätt och i den omfattning riksskatteverket föreskriver lämna kontrolluppgift till ledning vid beloppets eller förmånens beskattning utomlands.

Bestämmelserna i 22 – 26 §§ skall gälla även i fråga om uppgifter som avser fysiska personer som är bosatta i utlandet.

4 kap.

1 §

Den som enligt denna lag är skyldig att lämna självdeklaration, kontrolluppgift eller andra uppgifter till ledning för taxering är också skyldig att i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finns för att fullgöra deklarations- eller uppgiftsskyldigheten och för kontroll av den.

Ett fåmansföretag är skyldigt att sörja för att underlag finns för kontroll av vad företagsledaren eller honom närstående person eller delägare tillskjutit till och tagit ut ur företaget av pengar, varor eller annat. Företaget skall vidare som underlag för kontroll av traktamentsersättning, som betalats ut till företagsledaren eller honom närstående person eller delägare, bevara verifikation av övernattningskostnader, om ersättningen varit avsedd att täcka sådan kostnad.

Fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag och företag, som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, är skyldigt att sörja för att underlag finns för kontroll av vad företagsledaren eller honom närstående person eller delägare tillskjutit till och tagit ut ur företaget av pengar, varor eller annat. Företaget skall vidare som underlag för kontroll av traktamentsersättning, som betalats ut till företagsledaren eller honom närstående person eller delägare, bevara verifikation av övernattningskostnader, om ersättningen varit avsedd att täcka sådan kostnad.

Underlag skall bevaras under sex år efter utgången av det kalenderår underlaget avser.

Det finns särskilda föreskrifter om skyldigheten att föra räkenskaper.

2 §

Skyldighet att lämna självdeklaration, kontrolluppgift eller andra uppgifter till ledning för taxeringsbeslut skall fullgöras

1. för omyndig av förmyndare eller god man, som förordnats enligt 11 kap. 1 § föräldrabalken, beträffande vad förmyndaren eller gode mannen har under sin förvaltning,

2. för sådan person, för vilken god man eller förvaltare har förordnats enligt 11 kap. 3, 4 eller 7 § föräldrabalken, av gode mannen eller förvaltaren beträffande vad förmyndaren eller gode mannen har under sin förvaltning,

2. för sådan person, för vilken god man eller förvaltare har förordnats enligt 11 kap. 3, 4 eller 7 § föräldrabalken, av gode mannen eller förvaltaren beträffande vad gode mannen eller förvaltaren har under sin förvaltning,

3. för avliden person och hans dödsbo, av dödsbodelägare eller testamentsexekutor som skall förvalta den dödes egendom, dock att där egendomen avträtts till förvaltning av boutredningsman, denne har att fullgöra deklara-tions- eller uppgiftsskyldigheten,

4. för dödsbo som inte längre består, av den som vid tidpunkten för dödsboets upplösning haft att förvalta boets egendom,

5. för andra deklara-tions- eller uppgiftsskyldiga än enskild person och dödsbo, av vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman, förvaltare eller ombud, om inte regeringen bestämmer annat beträffande staten, lands-ting, kommun eller annan sådan menighet,

6. för *aktiefond* av det fondbolag som handhar förvaltningen av fon-den eller, om förvaltningen över-gått till *förvaringsbank*, av denna, samt

6. för *värdepappersfond* av det fondbolag som handhar förvalt-ningen av fonden eller, om förvalt-ningen övergått till *förvaringsinsti-tut*, av detta, samt

7. för annan än här ovan omtalad juridisk person, som inte längre består, av den som senast haft att förvalta dess angelägenheter.

4 §

Riksskatteverket får medge un-dantag från bestämmelserna i den-na lag om uppgiftsskyldighet för få-mansföretag om det finns särskilda skäl med hänsyn till verksamhetens art och omfattning.

Riksskatteverket får medge un-dantag från bestämmelserna i den-na lag om uppgiftsskyldighet för få-mansföretag, *fåmansägt handelsbo-lag och företag, som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag*, om det finns särskilda skäl med hänsyn till verksamhetens art och omfatt-ning.

6 §

Skattemyndighetens beslut enligt 3 kap. 12 § får överklagas till riks-skatteverket. Övriga beslut av skat-temyndigheten enligt denna lag får inte överklagas.

Skattemyndighetens beslut enligt 2 kap. 19 § och 3 kap. 12 § får över-klagas till riksskatteverket. Övriga beslut av skattemyndigheten enligt denna lag får inte överklagas.

Riksskatteverkets beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Länsrättens beslut enligt 3 kap. 3 § får inte överklagas.

8 §

Till böter eller fängelse i högst sex månader skall den dömas som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra skyldighet beträffande

1. särskild uppgift enligt 2 kap. 25 § eller

1. uppgifter enligt 2 kap. 25 § el-
ler

2. kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande av skattemyndighet.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket.

Ansvar enligt första stycket inträder inte, om gärningen är belagd med straff enligt skattebrottslagen (1971:69).

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas såvitt avser 2 kap. 33 § första gången vid 1991 års taxering och i övrigt första gången vid 1992 års taxering.

2. Vid 1992 och 1993 års taxeringar gäller, förutom vad som föreskrivs om deklarationsskyldighet i 2 kap. 4 och 6 §§, att folkpensionär är skyldig att lämna självdeklaration när han under beskattningsåret har uppburit inkomst av kapital eller när värdet av hans förmögenhetstillgångar vid beskattningsårets utgång överstiger 100 000 kronor eller — beträffande en gift person — om makarnas gemensamma skattepliktiga förmögenhetstillgångar överstiger 200 000 kronor. Vidare skall folkpensionär lämna uppgift om hur stor del av de redovisade skulderna som vid beskattningsårets utgång var nedlagda i privatbostadsfastighet.

3. Vid 1992 års taxering får näringsidkare som avslutar sina räkenskaper med årsbokslut i stället för att lämna uppgifter enligt de nya föreskrifterna i 2 kap. 19 § första stycket lämna de uppgifter som avses i de äldre bestämmelserna i 2 kap. 22 §.

4. Vad som i 3 kap. 28 och 30 §§ i deras äldre lydelse sägs om aktiefond skall till och med 1993 års taxering gälla värdepappersfond i fråga om andelsägare som inte har registrerats.

Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Härigenom föreskrivs i fråga om uppbördslagen (1953:272)¹

dels att rubriken närmast före 88 § skall utgå,

dels att 1 §, 3 § 2 mom., 4 § 1 och 4 mom., 5—8 och 10 §§, 13 § 1 och 2 mom., 15 §, 17 § 1 mom., 24 § 1 mom., 33 §, 39 § 2 mom., 40 § 1 mom., 45 § 1 mom., 46 § 2 mom., 48 § 4 mom., 52 §, 53 § 1 mom., 54 § samt punkt 1 av anvisningarna till 3 §, punkt 1 av anvisningarna till 39 § och anvisningarna till 45 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 14 och 87 a §§, och ett nytt moment, 39 § 3 mom., samt närmast före 87 a § en ny rubrik av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*1 §²

Med skatt *förstås* i denna lag, om inte annat anges, statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftningsskatt, ersättningsskatt, *kommunal inkomstskatt*, skogsvårdsavgift, *vinstdelningsskatt*, *särskild vinstskatt*, egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, *statlig fastighetsskatt*, skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324), *annuitet på avdikningslån* samt mervärdeskatt i fall som avses i 21 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

Med skatt *avses* i denna lag, om inte annat anges:

1. *kommunal inkomstskatt*,
2. statlig inkomstskatt,
3. statlig förmögenhetsskatt,
4. *statlig fastighetsskatt*,
5. utskiftningsskatt,
6. ersättningsskatt,
7. skogsvårdsavgift,
8. egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter,
9. *avkastningsskatt*,
10. skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324),
11. mervärdeskatt i fall som avses i 21 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt,
12. *annuitet på avdikningslån*.

Regeringen får, om särskilda omständigheter föranleder det, föreskriva att i samband med uppbörden av skatt skall uppbäras även andra avgifter än sådana som anges i första stycket. Har sådan föreskrift meddelats skall, om inte annat anges, vad i denna lag stadgas angående skatt tillämpas beträffande den avgift som avses med föreskriften.

¹ Lagen omtryckt 1972:75.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

² Senaste lydelse 1990:579.

3 §

2 mom.³ Preliminär skatt utgår såsom preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt.

1. Preliminär A-skatt skall med de undantag, som framgår av vad nedan i detta moment och i 10 § sägs, *utgöras* för sådan inkomst av tjänst, vilken helt eller delvis utgår i *penningar* och vilken hänför sig till den skattskyldiges huvudsakliga arbetsanställning eller *eljest* utgör hans huvudsakliga inkomst av tjänst. För inkomst av sådan huvudsaklig arbetsanställning hos fysisk person eller dödsbo, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, skall dock preliminär A-skatt erläggas endast om vad som utbetalats utgör utgift i en av arbetsgivaren bedriven *rörelse*.

Med tjänst *likställes* i denna lag rätt till pension, livränta, som utgår på grund av sjuk-, olycksfalls- eller skadeförsäkring eller annorledes än på grund av försäkring och inte utgör vederlag vid avyttring av egen- dom, ersättning, som i annan form än livränta utgår på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring, tagen i samband med tjänst, samt undantagsförmåner *ävensom* sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt, *varför* givaren enligt 22, 25 eller 29 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag.

Preliminär A-skatt skall utgå enligt skattetabell, som avses i 4 §, eller enligt de grunder som anges i 7, 12 eller 40 §. För enskilda fall får

1. Preliminär A-skatt skall med de undantag, som framgår av vad nedan i detta moment och i 10 § sägs, *betalas* för sådan inkomst av tjänst, vilken helt eller delvis utgår i *pengar* och vilken hänför sig till den skattskyldiges huvudsakliga arbetsanställning eller *annars* utgör hans huvudsakliga inkomst av tjänst. För inkomst av sådan huvudsaklig arbetsanställning hos fysisk person eller dödsbo, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, skall dock preliminär A-skatt erläggas endast om vad som utbetalats utgör utgift i en av arbetsgivaren bedriven *näringsverksamhet*.

Med tjänst *likställs* i denna lag rätt till pension, livränta, som utgår på grund av sjuk-, olycksfalls- eller skadeförsäkring eller annorledes än på grund av försäkring och inte utgör vederlag vid avyttring av egen- dom, ersättning som i annan form än livränta utgår på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring, tagen i samband med tjänst, samt undantagsförmåner *och* sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt *för vilken* givaren enligt 23 § kommunalskattelagen (1928:370) är berättigad till avdrag.

Preliminär A-skatt skall också, med de undantag som föreskrivs i 10 §, betalas för sådan ränta och utdelning vilken utgår i pengar och för vilken kontrolluppgift skall lämnas med tillämpning av bestämmelserna i 3 kap. 22, 23 eller 27 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

Preliminär A-skatt skall utgå enligt skattetabell, som avses i 4 §, eller enligt de grunder som anges i 7, 12 eller 40 §. För enskilda fall får

³ Senaste lydelse 1990:329.

skattemyndighet föreskriva särskild beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas på viss del av inkomsten eller på inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall utgå med särskilt angiven procent av inkomsten.

skattemyndighet föreskriva särskild beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas på viss del av inkomsten eller på inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall utgå med särskilt angiven procent av inkomsten *eller att preliminär skatt inte skall betalas för viss ränta eller utdelning.*

Är den, som åtnjuter ovan avsedd inkomst av tjänst, skattskyldig jämväl för annan inkomst eller för förmögenhet får skattemyndighet, då särskilda skäl föreligger, föreskriva att preliminär A-skatt skall betalas också för sistnämnda inkomst eller för förmögenheten. Därvid skall den skattskyldiges preliminära skatt beräknas antingen till viss procent av den huvudsakliga inkomsten av tjänst eller enligt skattetabell på nämnda inkomst ökad med visst belopp eller också utgå med visst belopp utöver vad i skattetabellen anges för den huvudsakliga inkomsten av tjänst.

Är i fall varom i föregående stycke sägs inkomsten vid sidan av den huvudsakliga inkomsten av tjänst betydande i förhållande till denna eller föreligger annars särskilda omständigheter, får skattemyndighet föreskriva, att preliminär B-skatt skall erläggas i stället för preliminär A-skatt.

Ytterligare bestämmelser om preliminär A-skatt finns i lagen (1990:326) om skatteavdrag i vissa fall från folkpension m. m., lagen (1990:327) om skatteavdrag från sjukpenning m. m. och lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning.

2. Preliminär B-skatt skall för inkomståret betalas av skattskyldig, som inte skall betala preliminär A-skatt enligt 1. Preliminär B-skatt skall betalas för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor och för förmögenhet. Preliminär B-skatt skall betalas enligt särskild debitering.

2. Preliminär B-skatt skall för inkomståret betalas av skattskyldig, som inte skall betala preliminär A-skatt enligt 1 *första eller andra stycket*. Preliminär B-skatt skall betalas för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor och för förmögenhet. Preliminär B-skatt skall betalas enligt särskild debitering.

Skattemyndigheten får besluta att fysisk person, som har inkomst av sådan uppdragsverksamhet som avses i 4 § lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar, skall betala preliminär A-skatt i stället för preliminär B-skatt. Ett sådant beslut får meddelas om den för inkomståret beräknade slutliga skatten kan antas till huvudsaklig del bli betald genom avdrag för skatt.

4 §

1 mom.⁴ För inkomst av tjänst som hänför sig till bestämd tidsperiod och uppbärs vid regelbundet återkommande tillfällen eller till arbetsansättning som är avsedd att vara kortare tid än en vecka skall preliminär A-skatt utgå med belopp, som anges i skattetabeller, om inte skattemyndig-

⁴ Senaste lydelse 1990:653.

het har bestämt annat. Skattetabellerna skall ange den preliminära skatt som belöper på olika inkomstbelopp, beräknade för månad eller den kortare tid som anges i tabellerna. Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer för varje inkomstår sådana tabeller.

Tabellerna skall grundas på följande förutsättningar, nämligen

att inkomsten är oförändrad under inkomståret,

att den skattskyldige endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen,

att den skattskyldige inte skall erlägga annan skatt eller avgift som avses i denna lag än statlig inkomstskatt och kommunal inkomstskatt,

att den skattskyldige vid taxering för inkomsten inte erhåller andra avdrag än grundavdrag samt avdrag som avses i 33 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370) med ett belopp av 2000 kronor, dock högst fem procent av inkomsten.

4 mom.⁵ I skattetabellerna skall också tas in en särskild kolumn, vari anges det belopp varmed preliminär A-skatt skall beräknas på inkomst för dag av sådan anställning som är avsedd att vara kortare tid än en vecka. För samtliga skattetabeller skall samma belopp anges i den särskilda kolumnen att tillämpas oberoende av arbetstagarens civilstånd och annan i 2 mom. angiven omständighet. Skattebeloppen skall beräknas på grundval av beräknelig genomsnittlig sysselsättning under året och med ledning av för riket genomsnittlig skattesats till kommunal inkomstskatt föregående år. I övrigt skall vad ovan i denna paragraf sägs i tillämpliga delar gälla vid skattebeloppens beräkning.

att den skattskyldige vid taxering för inkomsten inte erhåller andra avdrag än grundavdrag samt avdrag som avses i 33 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370) med ett belopp av 4000 kronor, dock högst tio procent av inkomsten.

4 mom. I skattetabellerna skall också anges det belopp varmed preliminär A-skatt skall beräknas på inkomst för dag av sådan anställning som är avsedd att vara kortare tid än en vecka. Skattebeloppen skall beräknas på grundval av beräknelig genomsnittlig sysselsättning under året och med ledning av för riket genomsnittlig skattesats till kommunal inkomstskatt föregående år. I övrigt skall vad ovan i denna paragraf sägs i tillämpliga delar gälla vid skattebeloppens beräkning.

5 §

Vid beräkning av preliminär A-skatt enligt skattetabell skall för envar skattskyldig, beträffande vilken icke skall tillämpas enligt 4 § 3 mom. andra stycket fastställd särskild tabell, tillämpas den tabell, som avser en sammanlagd utdebitering till kommunal inkomstskatt och landstingsmedel, vilken för skattekrona och skatteöre är lika med det belopp, som för inkomståret bestämts till utdebitering i kommunen eller kommundelen. Ingår i sistnämnda utdebitering öretal, uppgående till högst femtio, användes den tabell, som avser närmast lägre utdebitering. Därest i utdebiteringen ingår öretal, överstigande femtio, tillämpas den tabell som avser när-

⁵ Senaste lydelse 1979:1159.

mast högre utdebitering. Att å inkomst av arbetsanställning, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, preliminär A-skatt dock kan beräknas enligt vilken som helst för inkomståret upprättad skattetabell, framgår av bestämmelserna i 4 § 4 mom.

Förhållandena den 1 november året näst före inkomståret äro, där icke i nästföljande stycke annorledes stadgas, avgörande för till vilken i 4 § 2 mom. omfördäld grupp av skattskyldiga vederbörande skall hänföras.

Skall under inkomståret preliminär A-skatt enligt tabell börja utgå för skattskyldig, för vilken skatt icke tidigare sålunda beräknats, skall i fråga om skattskyldigs civilstånd det förhållande, som kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret, samt, vad angår frågan om den skattskyldige har hemmavarande barn, förhållandet vid den tidpunkt, då debetsedel jämlikt 35 § sista stycket översändes till skattskyldig, vara avgörande för till vilken i 4 § 2 mom. avsedd grupp av skattskyldiga vederbörande skall hänföras.

Vid tillämpning av andra och tredje styckena här ovan skall iakttagas, att frågan om skattskyldig haft hemmavarande barn eller icke bedömes med utgångspunkt från vad som på grund av kommunal-skattelagens bestämmelser i sådant hänseende kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret.

6 §

Preliminär A-skatt enligt skattetabell utgår vid varje tillfälle, då inkomst uppbäres, med det belopp som i vederbörig tabell i tillämplig kolumn angives för det inkomstbelopp och den tidsperiod, varom fråga är.

Beträffande inkomst av anställning varom i 4 § 4 mom. förmäles skall, därest vid ett tillfälle inkomst uppbäres som intjänats under flera dagar, den preliminära A-skatten beräknas på grundval av inkomsten under varje ifrågakommande dag

Preliminär A-skatt enligt skattetabell utgår vid varje tillfälle, då inkomst uppbärs, med det belopp som anges i vederbörig tabell för det inkomstbelopp och den tidsperiod som är i fråga.

Beträffande inkomst av anställning som avses i 4 § 4 mom. skall, om inkomst som intjänats under flera dagar uppbärs vid ett tillfälle, den preliminära A-skatten beräknas på grundval av inkomsten under varje ifrågakommande dag och

och med tillämpning av *skattetabellens kolumn* för daginkomst.

med tillämpning av *vad som anges i skattetabellen* för daginkomst.

Är anställningen annan än sådan, varom i 4 § 4 mom. sägs, skall gälla att, därest inkomsten avser annan tidsperiod än som är i skattetabellen upptagen, först uträknas huru mycket av inkomsten som belöper på en i tabellen upptagen tidsperiod av minst en veckas längd. Skatten beräknas därefter med utgångspunkt från det skattebelopp, som skulle utgå för sådan del av inkomsten, och efter förhållandet mellan, å ena sidan, längden av den tidsperiod den uppburna inkomsten avser och, å andra sidan, den i tabellen angivna tidsperiodens längd.

Uppbäres vid anställning varom nu är fråga inkomst för kortare tidsperiod än en vecka, skall preliminär skatt icke utgå mer än en gång i veckan. Därvid skola de under samma vecka uppburna inkomstbeloppen sammanräknas och anses på en gång utbetalda.

7 §

För inkomst av tjänst, som icke avser bestämd tidsperiod eller icke uppbäres vid regelbundet återkommande tillfällen, skall utgå preliminär A-skatt med trettio procent av inkomsten.

Uppbäres inkomst som avses i första stycket jämte inkomst, som avses i 4 § 1 mom. första stycket, skall preliminär A-skatt utgå enligt grunder som riksskatteverket fastställer.

För inkomst som avses i 3 § 2 mom. 1 tredje stycket skall preliminär skatt utgå med trettio procent av inkomsten. Preliminär skatt på ränta eller utdelning på utländska värdepapper skall utgå med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som innehållits i utlandet uppgår till trettio procent av räntan eller utdelningen.

Skatt enligt första eller andra stycket uttages icke på belopp under tio kronor.

Att särskilda grunder för uttagande av preliminär A-skatt kan föreskrivas i vissa fall framgår av 3 § 2 mom.

Bestämmelserna i denna paragraf gälla icke om annat följer av 40 §.

8 §⁶

Åtnjuter skattskyldig jämte kontant inkomst *naturaförmån* skall preliminär A-skatt beräknas efter inkomstförmånernas sammanlagda värde. Har den skattskyldige utgett ersättning för en förmån skall förmånsvärdet sättas ned med ersättnings belopp.

Åtnjuter skattskyldig jämte kontant inkomst *andra förmåner* skall preliminär A-skatt beräknas efter inkomstförmånernas sammanlagda värde. Har den skattskyldige utgett ersättning för en förmån skall förmånsvärdet sättas ned med ersättnings belopp.

Värdet av bilförmån skall beräknas enligt punkt 2 utom tredje stycket andra meningen av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370).

⁶ Senaste lydelse 1990:329.

Värdet av förmån av bostad som är belägen här i riket och som inte är semesterbostad skall beräknas enligt följande grunder. Riket delas in i områden som är väsentligen enhetliga i fråga om boendekostnader. Förmånsvärdet av en bostad inom varje område skall bestämmas till det genomsnittliga värdet för jämförbara bostäder inom området. Om bostaden är belägen utom tätort med närmaste omgivning skall dock värdet bestämmas till det lägsta av nämnda genomsnittsvärden reducerat med tio procent.

Värdet av annan *natura*förmån än som avses i andra och tredje styckena skall beräknas enligt 42 § andra stycket kommunalskattelagen samt punkt 1 andra och tredje styckena och punkt 3 av anvisningarna till den paragrafen.

Värdet av annan *förmån* än som avses i andra och tredje styckena skall beräknas enligt 42 § andra stycket kommunalskattelagen samt punkt 1 andra och tredje styckena och punkt 3 av anvisningarna till den paragrafen.

Föreligger fall som avses i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen får skattemyndigheten bestämma värdet av förmånen med hänsyn härtill.

10 §⁷

Preliminär A-skatt skall beräknas på ersättningar för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa inom riket som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370) endast till den del ersättningarna överstiger de schablonbelopp som anges i nämnda lagrum eller, såvitt gäller kostnad för logi, den faktiska utgiften. På ansökan av den som betalar ut ersättning får skattemyndigheten besluta att i den mån tjänsteresa varar mer än tre månader motsvarande skall gälla till den del ersättningarna inte överstiger vad som anges i punkt 3 a av anvisningarna till nämnda paragraf.

På ersättning för ökade levnadskostnader vid sådan tjänsteresa utom riket som avses i punkt 3 sista stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen skall preliminär A-skatt beräknas endast till den del ersättningen överstiger avdragsgillt belopp enligt nämnda lagrum.

I fråga om ersättning för resa med egen bil i tjänsten gäller att preliminär A-skatt beräknas på ersättningen endast till den del den överstiger det i punkt 3 c av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen angivna beloppet.

Beträffande annan skattepliktig ersättning för kostnader som är förenade med tjänsten beräknas preliminär A-skatt endast om det är uppenbart att ersättningen avser kostnader som inte är avdragsgilla vid mottagarens inkomsttaxering eller att den överstiger avdragsgillt belopp. I sådant fall beräknas skatten på hela ersättningen respektive den del av ersättningen som överstiger det avdragsgilla beloppet.

Preliminär A-skatt skall inte utgå för:

a) folkpension och tilläggspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, om inte annat följer av bestämmelserna i lagen (1990:326) om skatteavdrag i vissa fall från folkpension m. m. eller den skattskyldige begär att avdrag för sådan skatt skall göras;

c) familjebidrag enligt familjebidragslagen (1978:520); *eller*

b) familjebidrag enligt familjebidragslagen (1978:520);

⁷ Senaste lydelse 1990:653.

d) sådan pension, livränta eller från försäkringsanstalt utgående annan skattepliktig ersättning, som uppgår till högst hälften av det basbelopp som enligt lagen om allmän försäkring gällde för året före det år under vilket ersättningen utges. Vad nu har sagts skall dock inte tillämpas på pension och vårdbidrag, som utgår på grund av lagen om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring och på yrkesskadelivränta eller livränta enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd.

c) sådan pension, livränta eller från försäkringsföretag utgående annan skattepliktig ersättning, som uppgår till högst hälften av det basbelopp som enligt lagen om allmän försäkring gällde för året före det år under vilket ersättningen utges. Vad nu har sagts skall dock inte tillämpas på pension och vårdbidrag, som utgår på grund av lagen om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring och på yrkesskadelivränta eller livränta enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd;

d) ränta eller utdelning som tillkommer en annan juridisk person än svenskt dödsbo eller en fysisk person som inte är bosatt i Sverige;

e) ränta eller utdelning som enligt dubbelbeskattningsavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige;

f) ränta på förfogarkonto som avses i 3 kap. 57 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, om räntan inte uppgår till 1 000 kronor;

g) ränta på konto för klientmedel eller

h) ränta som ingår i belopp som redovisas enligt 3 kap. 22 § sista stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

13 §

1 mom.⁸ Preliminär B-skatt skall tas ut med belopp motsvarande 120 procent av den slutliga skatt som har påförts den skattskyldige året före inkomståret. Understiger den slutliga skatten den ursprungligen debiterade B-skatten tas preliminär B-skatt ut med 110 procent.

1 mom. Preliminär B-skatt skall tas ut med belopp motsvarande 120 procent av den i 14 § angivna delen av den slutliga skatt som har påförts den skattskyldige året före inkomståret. Understiger den slutliga skatten den ursprungligen debiterade B-skatten tas preliminär B-skatt ut med 110 procent.

Preliminär B-skatt enligt första stycket får inte tas ut med lägre belopp än som motsvarar den preliminära B-skatt som har debiterats för året före inkomståret.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte när preliminär B-

⁸ Senaste lydelse 1990:579.

skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering enligt 2 mom. eller när annars särskilda omständigheter föreligger.

I den slutliga skatt som avses i första stycket skall inte inräknas utskifningsskatt, ersättningskatt, skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324), mervärdeskatt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt eller sådan i denna lag inte omnämnd skatt eller avgift, vilken har påförts enligt bestämmelse i annan författning.

Vid beräkning av preliminär B-skatt skall, om möjligt, hänsyn tas till preliminär A-skatt som den skattskyldige kan ha att betala på grund av förordnande enligt 3 § 3 mom. andra stycket.

2 mom.⁹ Har skattskyldig inte påförts slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret, men kan han antagas bli påförd sådan skatt enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret, skall preliminär B-skatt beräknas med ledning av särskild taxering till statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt (preliminär taxering).

Preliminär B-skatt skall också beräknas med ledning av preliminär taxering, om det med sannolikhet kan antagas, att vid årlig taxering året efter inkomståret till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerad inkomst kommer att avvika från motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda inkomst, dock minst 2 000 kronor.

Preliminär B-skatt får beräknas på grundval av preliminär taxering även i annat fall än som sägs i första eller andra stycket, om särskilda omständigheter föranleder det. Så-

Vid beräkning av preliminär B-skatt skall, om möjligt, hänsyn tas till preliminär A-skatt som den skattskyldige kan ha att betala enligt 3 § 2 mom. I tredje stycket eller på grund av bestämmelserna i lagen (1990:327) om skatteavdrag från sjukpenning m.m. eller lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning m.m.

2 mom. Har skattskyldig inte påförts slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret, men kan han antas bli påförd sådan skatt enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret, skall preliminär B-skatt beräknas med ledning av särskild taxering (preliminär taxering).

Preliminär B-skatt skall också beräknas med ledning av preliminär taxering, om det med sannolikhet kan antas, att den i 14 § angivna delen av den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret kommer att avvika från motsvarande skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda skatt, dock minst 2 000 kronor.

Preliminär B-skatt får beräknas på grundval av preliminär taxering även i annat fall än som sägs i första eller andra stycket, om det är fråga om mer betydande skillnad mellan

⁹ Senaste lydelse 1988:1525.

dana omständigheter kan föreligga exempelvis när det är fråga om ned-satt skatteförmåga eller om mer betydande skillnad mellan annars utgående preliminär skatt och påräk-nelig slutlig skatt.

annars utgående preliminär skatt och beräknad slutlig skatt eller det finns andra särskilda skäl.

14 §¹⁰

I den slutliga skatt som avses i 13 § 1 mom. första stycket, 13 § 2 mom. andra stycket och 17 § 1 mom. 2 skall inte inräknas utskift-nings-skatt, ersättnings-skatt, skatte-tillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324), mervär-deskatt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt eller sådan i denna lag inte omnämnd skatt eller avgift, vilken har påförts enligt bestämmel-se i annan författning.

15 §¹¹

Vid preliminär taxering skola be-skattningsbar inkomst och beskatt-ningsbar förmögenhet beräknas i enlighet med bestämmelserna i lagen om statlig inkomstskatt, kom-munalskattelagen samt lagen om statlig förmögenhetsskatt.

Preliminär taxering skall ske i en-lighet med de bestämmelser som skall tillämpas vid den årliga taxe-ringen året efter inkomståret. Vid debitering av den preliminära skat-ten skall hänsyn dock inte tas till sådan skatt som inte ingår i den slutliga skatten enligt 14 §.

Vid preliminär taxering, som sker under inkomståret, skall hän-syn tagas i fråga om skattskyldigs civilstånd till det förhållande, som kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret, samt, vad angår frågan om den skattskyldige har hemmavarande barn, till förhållan-dena vid den tidpunkt, då taxering-en verkställles.

Vid den preliminära taxeringen skall hänsyn tas till de förhållanden som kan antas komma att ligga till grund för taxering under året efter inkomståret.

Vid tillämpning av första och andra styckena här ovan skall iakt-tagas, att frågan om skattskyldig haft hemmavarande barn eller icke bedömes med utgångspunkt från vad som på grund av kommunal-skattelagens bestämmelser i sådant hänseende kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret.

¹⁰ Förutvarande 14 § upphävd 1988:1525.

¹¹ Senaste lydelse 1974:859.

17 §

1 mom.¹² Skattskyldig, som *har* att betala preliminär B-skatt, skall utan anmaning avge preliminär självdeklaration:

1) om han inte har påförts slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret;

2) om *hans vid årlig taxering* året efter inkomståret *till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerade inkomst*, såvitt senast den 1 december året före inkomståret kan bedömas, kommer att överstiga motsvarande *inkomst vid* den årliga taxeringen året före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda *inkomst*, dock minst 2 000 kronor; *samt*

3) om han året före inkomståret har haft att betala preliminär A-skatt.

1 mom. Skattskyldig, som *skall* betala preliminär B-skatt, skall utan anmaning lämna preliminär självdeklaration:

2) om *den i 14 § angivna delen av den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen* året efter inkomståret, såvitt senast den 1 december året före inkomståret kan bedömas, kommer att överstiga motsvarande *skatt enligt* den årliga taxeringen året före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda *skatt*, dock minst 2 000 kronor; *eller*

3) om han året före inkomståret har haft att betala preliminär A-skatt *enligt 3 § 2 mom. 1 första eller andra stycket*.

24 §

1 mom.¹³ För varje skattskyldig, som skall betala preliminär A-skatt, skall bestämmas tillämplig skatteta-
bells och kolumn i enlighet med bestämmelserna i 4 § 2 mom. och 5 § eller, i förekommande fall, den särskilda beräkningsgrund efter vilken skatten skall utgå.

1 mom. För varje skattskyldig, som skall betala preliminär A-skatt *för annan inkomst än inkomst av kapital*, skall bestämmas tillämplig skatteta-
bells i enlighet med bestämmelserna i 5 § eller, i förekommande fall, den särskilda beräkningsgrund efter vilken skatten skall utgå.

Har för kommunal inkomstskatt fastställd skattesats ändrats genom beslut som meddelats så sent under december månad året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas vid beräkningen av den preliminära skatten, skall den först fastställda skattesatsen tillämpas.

33 §¹⁴

För skattskyldig skall utfärdas skattsedel, särskild för preliminär skatt, för slutlig skatt och för tillkommande skatt. Vid skattsedel på preliminär A-skatt skall fogas skattekort och skatteta-
bells. Vid skattsedel på preliminär B-skatt *eller* tillkommande skatt samt vid sådan skattsedel på slutlig skatt enligt vil-

För skattskyldig skall utfärdas skattsedel, särskild för preliminär skatt, för slutlig skatt och för tillkommande skatt. *Skattsedel skall dock inte utfärdas för preliminär skatt enligt 3 § 2 mom. 1 tredje stycket*. Vid skattsedel på preliminär A-skatt skall fogas skattekort och skatteta-
bells. Vid skattsedel på prelimi-

¹² Senaste lydelse 1979:489.

¹³ Senaste lydelse 1984:506.

¹⁴ Senaste lydelse 1979:489.

ken kvarstående skatt skall betalas skall fogas inbetalningskort. Vid skattsedel på preliminär B-skatt skall också fogas skattekort.

när B-skatt skall fogas skattekort, varjämte inbetalningskort skall tillställas den skattskyldige. Vid skattsedel på tillkommande skatt samt vid sådan skattsedel på slutlig skatt enligt vilken kvarstående skatt skall betalas skall fogas inbetalningskort.

Om den skattskyldiges slutliga skatt består uteslutande av skatt på ränta eller utdelning för vilken preliminär skatt skall betalas enligt 3 § 2 mom. I tredje stycket behöver någon skattsedel på slutlig skatt inte utfärdas.

Närmare föreskrifter om skattsedel och handlingar som skall fogas till skattsedel meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

Skattsedel, skattekort och inbetalningskort skall upprättas i enlighet med formulär som fastställs av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

39 §

2 mom. Under januari månad och, då särskilda förhållanden därtill föranleda, jämväl under februari månad må skatteavdrag för gäldande av preliminär A-skatt, beräknad enligt skattetabell, ske enligt den tabell och den kolumn däri, som senast tillämpats under nästföregående inkomstår.

2 mom. Under januari månad och, då särskilda förhållanden därtill föranleda, jämväl under februari månad må skatteavdrag för gäldande av preliminär A-skatt, beräknad enligt skattetabell, ske enligt den tabell som senast tillämpats under nästföregående inkomstår.

3 mom.¹⁵ Vid utbetalning eller gottskrivning av sådan ränta eller utdelning som avses i 3 § 2 mom. I tredje stycket skall den som har att avge kontrolluppgift beträffande räntan eller utdelningen göra skatteavdrag för betalning av preliminär A-skatt som mottagaren har att betala. I fråga om sådant avdrag skall bestämmelserna i 27 § 2 mom., 39 § 1 mom. fjärde stycket och 44 § gälla i tillämpliga delar. Vad som där sägs om arbetsgivare och arbetstagare skall då gälla den som har att avge kontrolluppgift beträffande räntan eller utdelningen, respektive den som gottskrivs eller mottar räntan eller utdelningen.

¹⁵ Förutvarande 3 mom. upphävd genom 1990:329.

40 §

1 mom.¹⁶ Arbetstagare, som skall vidkännas avdrag för preliminär A-skatt, skall överlämna skattsedel å sådan skatt till arbetsgivaren omedelbart efter det han mottagit den. Annan arbetstagare skall snarast för arbetsgivaren uppvisa skattsedel å preliminär B-skatt eller skattekort å sådan skatt eller intyg av skattemyndigheten, att han *icke* har att *erlägga* preliminär A-skatt.

Fullgör *icke* arbetstagare sin skyldighet enligt första stycket, skall avdrag för preliminär skatt göras enligt skattetabellen för den ort, där arbetsgivaren har sitt kontor eller lönen *eljest* utbetalas, *efter följande grunder, nämligen*

1) i fråga om inkomst som avses i 4 § 4 mom.: ett belopp, motsvarande avdrag enligt skattetabellen för sådan inkomst jämte tio procent av nämnda avdrag;

2) i fråga om inkomst som avses i 7 § första stycket: ett belopp, motsvarande avdrag för månadslön enligt den i 4 § 2 mom. första stycket vid 1) avsedda kolumnen i skattetabellen jämte tio procent av nämnda avdrag;

3) i fråga om inkomst som avses i 7 § andra stycket: ett belopp, motsvarande avdrag för sådan inkomst beträffande skattskyldig, som avses i 4 § 2 mom. första stycket vid 1), jämte tio procent av nämnda avdrag;

4) i övriga fall: ett belopp, motsvarande avdrag enligt den i 4 § 2 mom. första stycket vid 1) avsedda kolumnen i skattetabellen jämte tio procent av nämnda avdrag.

Åtnjuter arbetstagaren, förutom kontant inkomst, *natura*förmån som avses i 8 § första stycket, skall skatteavdraget enligt andra stycket beräknas även på *natura*förmånens värde för den tid lönen avser.

Förhöjningen av avdrag som av-

1 mom. Arbetstagare, som skall vidkännas avdrag för preliminär A-skatt, skall överlämna skattsedel *på* sådan skatt till arbetsgivaren omedelbart efter det han mottagit den. Annan arbetstagare skall snarast för arbetsgivaren uppvisa skattsedel *på* preliminär B-skatt eller skattekort *på* sådan skatt eller intyg av skattemyndigheten, att han *inte* har att *betala* preliminär A-skatt.

Fullgör *inte* arbetstagare sin skyldighet enligt första stycket, skall avdrag för preliminär skatt göras enligt skattetabellen för den ort, där arbetsgivaren har sitt kontor eller lönen *i annat fall* utbetalas, jämte tio procent av nämnda avdrag.

Åtnjuter arbetstagaren, förutom kontant inkomst, *annan* förmån som avses i 8 § första stycket, skall skatteavdraget enligt andra stycket beräknas även på *förmånens* värde för den tid lönen avser.

Förhöjningen av avdrag som av-

¹⁶ Senaste lydelse 1990:329.

ses i andra stycket 1) — 4) skall utgöra minst en krona för daglön, fem kronor för veckolön, tio kronor för halvmånadslön och tvåveckorslön samt tjugo kronor för månadslön.

ses i andra stycket skall utgöra minst en krona för daglön, fem kronor för veckolön, tio kronor för halvmånadslön och tvåveckorslön samt tjugo kronor för månadslön.

45 §

1 mom.¹⁷ Sedan skattsedel på preliminär skatt har utfärdats, får, om bättre överensstämmelse mellan den preliminära och den motsvarande slutliga skatten därigenom kan antagas uppkomma, genom jämkning föreskrivas ändrade grunder för uttagande av den preliminära skatten. Jämkning skall göras bland annat i följande fall, nämligen

1) då skattskyldig har att erlägga preliminär A-skatt och sådan ändring har skett i den skattskyldiges civilstånd, vartill hänsyn skall tagas vid taxering eller debitering under året efter inkomståret;

2) då skattskyldig visar eller, såvitt gäller sambandet mellan honom tillkommande skattereduktion och makes inkomst, gör sannolikt att preliminär A-skatt skall erläggas efter annan kolumn i skattetabellen än som tidigare har fastställts;

3) då skattskyldig gör sannolikt eller det annars för myndigheten framstår sasom troligt, att den preliminära skatten till följd av ändring i inkomst eller i avdrag för omkostnader i förvärvskälla eller beträffande allmänna avdrag eller av annan anledning kommer att avvika från motsvarande slutliga skatt;

4) då skattskyldig visar eller myndigheten annars får kännedom om att den skattskyldiges skatteförmåga har blivit väsentligt nedsatt av anledning, som anges i 50 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370). Jämkning av skäl, som anges i tredje stycket nämnda moment, skall dock inte ske, om den skattskyldige skall betala preliminär A-skatt och således bestämmelserna i 41 § 2 mom. är tillämpliga; eller

5) då genom ändring i inkomstförhållandena eller av annat skäl

1) då skattskyldig gör sannolikt eller det annars för myndigheten framstår sasom troligt, att den preliminära skatten till följd av ändring i inkomst eller i avdrag för omkostnader i förvärvskälla eller beträffande allmänna avdrag eller av annan anledning kommer att avvika från motsvarande slutliga skatt; eller

2) då genom ändring i inkomstförhållandena eller av annat skäl

¹⁷ Senaste lydelse 1990:329.

ändrad skatteform synes påkallad.

I fall, som avses i första stycket under 3), bör såvitt angår preliminär A-skatt jämkning vidtagas bara då på grund av jämkningen preliminär skatt skulle uttagas med minst en femtedel högre eller lägre belopp än som utan jämkning skulle erläggas. Jämkning av preliminär B-skatt i nyss angivna fall bör göras bara då påräknelig *taxerad inkomst* med minst en femtedel över- eller understiger den tidigare antagna *inkomsten*, dock med minst 2 000 kronor.

Oavsett vad som sägs i föregående stycke, får jämkning verkställas om skillnaden mellan slutlig och annars utgående preliminär skatt skulle bli mer betydande eller det är fråga om nedsatt skatteförmåga eller annan särskild omständighet.

ändrad skatteform synes påkallad.

I fall, som avses i första stycket under 1), bör såvitt angår preliminär A-skatt jämkning göras bara då på grund av jämkningen preliminär skatt skulle tas ut med minst en femtedel högre eller lägre belopp än som utan jämkning skulle erläggas. Jämkning av preliminär B-skatt i nyss angivna fall bör göras bara då påräknelig *skatt* med minst en femtedel över- eller understiger den tidigare antagna *skatten*, dock med minst 2 000 kronor.

Oavsett vad som sägs i föregående stycke, får jämkning verkställas om skillnaden mellan slutlig och annars utgående preliminär skatt skulle bli mer betydande eller det föranleds av särskilda omständigheter.

Jämkning skall i första hand ske av preliminär skatt på andra inkomster än ränta och utdelning.

I fråga om preliminär skatt på ränta och utdelning får jämkning ske även om skattsedel avseende annan preliminär skatt inte har utfärdats.

Får en skattemyndighet genom anmälan av skattskyldig eller annars vetskap om att preliminär skatt har blivit påförd obehörigen eller med oriktigt belopp eller att felaktighet har ägt rum vid utskrivandet av skattsedel, skall myndigheten vidtaga den jämkning av nämnda skatt, som kan behövas.

Innan jämkning äger rum, skall den skattskyldige beredas tillfälle att yttra sig, om detta inte uppenbarligen är obehövt.

Jämkning får inte verkställas efter inkomstårets utgång med mindre den preliminära skatten därigenom nedsätts. Ansökan om sådan jämkning skall av skattskyldig inges före utgången av april månad året efter inkomståret.

46 §

2 mom.¹⁸ Beslut om jämkning skall tillställas den skattskyldige. Innebär beslutet, att debiterad preliminär skatt, som förfaller till betalning efter det beslutet meddelats, skall betalas med annat belopp än som tidigare utfärdad skattsedel utvisar, skall därjämte utfärdas ny skattsedel upptagande den ändrade skatten.

Skär jämkning av preliminär skatt, vilken beräknas enligt skatte-

Skär jämkning av preliminär skatt, skall i beslutet anges, att skat-

¹⁸ Senaste lydelse 1979:489.

tabell, av anledning som i 45 § 1 mom. under 1) eller 2) sägs, skall i beslutet angivas vilken kolumn i tabellen som skall tillämpas vid skattens beräkning. Vidtages jämkning av sådan preliminär skatt av annan anledning än nyss sagts, skall i beslutet därom angivas, att skatten skall beräknas t.ex. å viss del av inkomsten eller å inkomsten minskad med visst belopp eller ock att skatten skall utgå med viss procent av inkomsten.

Vid jämkning av preliminär skatt, vilken utgår efter i 7 § omfördörd procentsats, skall i beslutet angivas efter vilken procentsats den ändrade skatten skall utgå.

Sker jämkning av preliminär B-skatt, skall skatten beräknas på enahanda sätt som i 13, 15 och 25 §§ angives beträffande påföring av sådan skatt efter preliminär taxering.

ten skall beräknas t.ex. på viss del av inkomsten eller på inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall tas ut med viss procent av inkomsten.

Vid jämkning av preliminär skatt, som tas ut efter i 7 § första stycket nämnd procentsats, skall i beslutet anges efter vilken procentsats den ändrade skatten skall tas ut.

Sker jämkning av preliminär skatt på ränta eller utdelning skall i beslutet anges att preliminär skatt inte skall tas ut på ränta på eller utdelning från visst konto eller vissa värdepapper.

Sker jämkning av preliminär B-skatt, skall skatten beräknas på samma sätt som i 13, 15 och 25 §§ anges beträffande påföring av sådan skatt efter preliminär taxering.

48 §

4 m o m.¹⁹ Skattskyldig, som avyttrat fastighet eller rörelse eller del av sådan tillgång eller aktie eller andel i bolag, vars aktier eller andelar vid tiden för avyttringen ägdes eller innehades på sätt som anges i 35 § 1 a mom. sjunde stycket a kommunalskattelagen (1928:370), mot betalning under minst tre år, kan, om till följd härav hans till statlig inkomstskatt taxerade inkomst blivit mer än dubbelt så stor som medeltalet av hans motsvarande taxerade inkomster för närmast föregående tre beskattningsår, efter ansökan beviljas anstånd av skattemyndighet med erläggande av kvarstående skatt för det taxerings-

4 m o m. Skattskyldig, som avyttrat fastighet eller näringsverksamhet eller del av sådan tillgång eller aktie eller andel i bolag, vars aktier eller andelar vid tiden för avyttringen ägdes eller innehades på sätt som anges i punkt 14 åttonde stycket a av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370), mot betalning under minst tre år, kan, om till följd härav hans slutliga skatt blivit mer än dubbelt så stor som medeltalet av hans slutliga skatt för närmast föregående tre taxeringsår, efter ansökan beviljas anstånd av kvarstående skatt för det taxeringsår, då försäljningen ta-

¹⁹ Senaste lydelse 1990: 329.

år, då försäljningen tagits till beskattning. Anstånd får avse högst två tredjedelar av den kvarstående skatten. Det belopp, för vilket anstånd medges, skall *erläggas* med halva beloppet före utgången av april månad under *ett* vart av de två år, som följer närmast efter det år, då den kvarstående skatten enligt debiteringen *skolat* erläggas.

gits till beskattning. Anstånd får avse högst två tredjedelar av den kvarstående skatten. Det belopp, för vilket anstånd medges, skall *betalas* med halva beloppet före utgången av april månad under *vart och ett* av de två år, som följer närmast efter det år, då den kvarstående skatten enligt debiteringen *skulle ha betalats*. Vid beräkningen av *den slutliga skatten* gäller 14 §.

Har avyttringen föranlett debitering av tillkommande skatt, får anstånd medges efter motsvarande grunder.

(Se vidare anvisningarna.)

52 §²⁰

Skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall betalas genom insättning på skattepostgirokonto hos skattemyndigheten i det län där *arbetsgivaren* är registrerad för inbetalning och redovisning av *arbetstagares* skatt. Är *arbetsgivaren* ej registrerad, skall skatten betalas till skattemyndigheten i det län där *arbetsgivaren* är bosatt. Inbetalning från landstingskommun och kommun skall dock, såvitt gäller preliminär A-skatt, ske genom avräkning mot fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt m. m.

Skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall betalas genom insättning på skattepostgirokonto hos skattemyndigheten i det län där *den som har innehållit skatten* är registrerad för inbetalning och redovisning av *sådan* skatt. Är *han* inte registrerad, skall skatten betalas till skattemyndigheten i det län där *han* är bosatt. Inbetalning från landstingskommun och kommun skall dock, såvitt gäller preliminär A-skatt, ske genom avräkning mot fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt m. m.

Sådan preliminär A-skatt eller kvarstående skatt, som ej har innehållits genom skatteavdrag, preliminär B-skatt samt tillkommande skatt skall betalas genom insättning på skattepostgirokonto hos den skattemyndighet till vilken skatten skall betalas enligt skattsedel.

Insättning enligt första eller andra stycket kan göras också genom inbetalning hos de banker, med vilka regeringen har träffat avtal därom.

Om *arbetsgivare* eller skattskyldig ej vet till vilken skattemyndighet inbetalning skall göras, skall skatten sättas in på skattepostgirokonto hos skattemyndigheten i det län där *arbetsgivaren* respektive den skattskyldige är bosatt.

Om *den som har innehållit skatt* eller skattskyldig *inte* vet till vilken skattemyndighet inbetalning skall göras, skall skatten sättas in på skattepostgirokonto hos skattemyndigheten i det län där *den som har innehållit skatten* respektive den skattskyldige är bosatt.

Betalas skatt genom girering från postgirokonto, skall skatten anses vara

²⁰ Senaste lydelse 1990:329.

inbetalad den dag då gireringshandlingarna kom in till postanstalt. Statlig myndighet, som använder det centrala redovisningssystemet (system S) för betalning av skatt, skall anses ha betalt den dag då uppdrag att betala skatten sändes till redovisningscentral i systemet.

Inbetalning av skatt sker kostnadsfritt.

53 §

1 mom.²¹ Vid inbetalning av skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall *på inbetalningshandlingen anges arbetsgivarens namn och postadress.*

1 mom. Vid inbetalning av skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall *namn på och postadress till den som har innehållit skatten anges på inbetalningshandlingen.*

Skattemyndigheten får på ansökan av arbetsgivare eller när särskilda skäl föreligger besluta att skatt, som innehålls genom skatteavdrag, och arbetsgivaravgifter som uppbärs enligt lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall redovisas till skattemyndigheten under särskilt redovisningsnummer. Beslutet meddelas av den skattemyndighet till vilken redovisning skall lämnas under det särskilda redovisningsnumret.

Vid inbetalning av skatt som avses i 52 § andra stycket, skall på inbetalningshandlingen anges den skattskyldiges namn och postadress, person- eller organisationsnummer, skattens beteckning samt det år som skatten avser.

54 §

1 mom.²² En arbetsgivare, som har gjort skatteavdrag för preliminär A-skatt eller utgett lön för vilken månadsavgift skall redovisas enligt lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall, *om inte annat följer av sjätte stycket*, utan anmaning lämna uppgift (uppbördsdeklaration) om detta till den skattemyndighet som avses i 52 § första stycket. Arbetsgivare som avses i 3 § andra stycket sista meningen lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall dock lämna deklarationen till skattemyndigheten i Stockholms län. Deklaration skall lämnas av landstingskommun och kommun senast den 12 och av annan arbetsgivare senast den 18 i uppbörds månaden efter den månad då skatteavdraget gjordes eller lönen utgavs.

1 mom. En arbetsgivare, som har gjort skatteavdrag för preliminär A-skatt eller utgett lön för vilken månadsavgift skall redovisas enligt lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall utan anmaning lämna uppgift (uppbördsdeklaration) om detta till den skattemyndighet som avses i 52 § första stycket. Arbetsgivare som avses i 3 § andra stycket sista meningen lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall dock lämna deklarationen till skattemyndigheten i Stockholms län. Deklaration skall lämnas av landstingskommun och kommun senast den 12 och av annan arbetsgivare senast den 18 i uppbörds månaden efter den månad då skatteavdraget gjordes eller lönen utgavs.

²¹ Senaste lydelse 1990:329.

²² Senaste lydelse 1990:329.

Efter anmaning av skattemyndigheten är också den, som inte är deklara-
tionsskyldig enligt första stycket, skyldig att avge uppbördsdeklaration.

Uppbördsdeklaration skall avges på heder och samvete samt avfattas på blankett enligt fastställt formulär.

Uppbördsdeklaration skall upptaga

1) arbetsgivarens personnummer, organisationsnummer eller särskilda redovisningsnummer;

2) uppgift om den tid för vilken redovisning lämnas:

3) det belopp som har dragits av för preliminär A-skatt;

3) det belopp som har dragits av för preliminär A-skatt från lön;

4) sådan utgiven avgiftspliktig lön eller ersättning som avses i 2 kap. 3 § första *stycket* lagen (1981:691) om socialavgifter, dock inräknat det belopp som avses i punkt 5;

4) sådan utgiven avgiftspliktig lön eller ersättning som avses i 2 kap. 3 § första och andra styckena lagen (1981:691) om socialavgifter, dock inräknat det belopp som avses i punkt 5;

5) det belopp med vilket avdrag görs enligt 6 § lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare:

6) den lön eller ersättning på vilken månadsavgiften beräknas;

7) månadsavgiftens belopp:

8) summan av skatt enligt punkt 3 och avgift enligt punkt 7.

En arbetsgivare, som har gjort skatteavdrag för kvarstående skatt, skall lämna uppgift (*uppbördsdeklaration för kvarstående skatt*) om detta. Sådan deklaration skall lämnas senast den 18 i uppbörds månaden april och upptaga, förutom uppgift som avses i fjärde stycket 1, det belopp som dragits av för kvarstående skatt. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i första — tredje styckena.

En arbetsgivare, som skall redovisa månadsavgift för sådant bidrag som likställs med lön enligt 2 kap. 3 § andra stycket lagen om socialavgifter, skall lämna uppgift (uppbördsdeklaration för vinstandelsbidrag) om detta. Sådän deklaration skall upptaga uppgift som avses i fjärde stycket 1, 2, 6 och 7. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i första — tredje styckena.

Den som har gjort skatteavdrag för preliminär A-skatt på ränta eller utdelning skall lämna uppgift (uppbördsdeklaration för ränta och utdelning) om detta. Sådän deklaration skall lämnas senast den 18 i uppbörds månaden efter den månad då skatteavdraget gjordes och ta upp

1) den deklareringskyldiges
namn och person- eller organisa-
tionsnummer;

2) uppgift om den tid för vilken redovisning lämnas;

3) det belopp som har dragits av för preliminär A-skatt.

I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i första – tredje styckena.

2 mom.²³ Underlåter den som är deklarationsskyldig enligt 1 mom. *första stycket* att lämna uppbördsdeklaration eller är deklara-

2 mom. Underlåter den som är deklarationsskyldig enligt 1 mom. att lämna uppbördsdeklaration eller är deklaration ofullständig, kan

²³ Senaste lydelse 1990:329.

tion ofullständig, kan skattemyndigheten anmana den deklara-
tions-skyldige att lämna deklaration eller
komplettera den.

3 mom.²⁴ Har *arbetsgivare*, som
skall lämna uppbördsdeklaration
utan anmaning, underlåtit att full-
göra denna skyldighet inom före-
skrivna tid, påförs honom förse-
ningsavgift med 100 kronor.

Har den som anmanats att lämna uppbördsdeklaration inte fullgjort
denna skyldighet inom tid, som har angivits i anmaningen, skall förse-
ningsavgift påföras med 200 kronor.

Förseningsavgift får helt efterges av skattemyndigheten om särskilda
skäl föreligger. Närmare föreskrifter härom meddelas av regeringen eller
myndighet som regeringen bestämmer.

skattemyndigheten anmana den
deklarationsskyldige att lämna de-
klaration eller komplettera den.

3 mom. Har *den* som skall läm-
na uppbördsdeklaration utan an-
maning, underlåtit att fullgöra den-
na skyldighet inom föreskriven tid,
påförs honom förseningsavgift med
100 kronor.

Övriga bestämmelser

87 a §

*Vad som sägs i 46 § 3 mom., 47,
58, 65 och 66 §§, 69 § 1 mom., 70 § 2
mom., 71, 75–77 a och 78 §§ samt i
80, 81, 83 och 84 §§, 85 § 1 mom.,
86 § 1 mom. samt 86 a §§ gäller i till-
lämpliga delar också i fråga om den
som är skyldig att göra skatteavdrag
från sådan ränta eller utdelning som
avses i 3 § 2 mom. 1 tredje stycket.
Vad som där sägs om arbetsgivare
och arbetslagare skall då gälla den
som är skyldig att göra skatteavdra-
get, respektive den för vilken skat-
teavdraget gjorts.*

Anvisningar till 3 §

1.²⁵ Frågan *huruvida* skattskyldig
skall *erlägga* preliminär A-skatt el-
ler preliminär B-skatt skall, då pre-
liminär självdeklaration som i 16 §
sägs *icke* angivits eller upplysning
om den skattskyldiges inkomstför-
hållanden *eljest icke vunnits*, bedö-
mas med ledning av senast verk-
ställda årliga taxering. *Därest där-
vid* den skattskyldiges inkomst av
annat än tjänst och *tillfällig för-
värvsverksamhet* uppgår till högst
en fjärdedel av den sammanlagda

1. Frågan *om* skattskyldig skall
betala preliminär A-skatt eller pre-
liminär B-skatt skall, då preliminär
självdeklaration som i 16 § sägs *inte*
lämnats eller *om skattemyndighe-
ten annars inte fått* upplysning om
den skattskyldiges inkomstförhål-
landen, bedömas med ledning av
senast verkställda årliga taxering.
Om den skattskyldiges inkomst av
annat än tjänst och *kapital därvid*
uppgår till högst en fjärdedel av den
sammanlagda uppskattade inkomst-

²⁴ Senaste lydelse 1990: 329.

²⁵ Senaste lydelse 1974: 853.

uppskattade inkomsten, bör den skattskyldige i regel *erlägga* preliminär A-skatt. *Eljest* bör han påföras preliminär B-skatt. Preliminär A-skatt skall utgå även om den skattskyldige uppger sig *driva rörelse*, där det av utredning i ärendet framgår att hans verksamhet *bedrivs* under sådana förhållanden som motsvarar arbetsanställning. Har preliminär självdeklaration avlämnats eller upplysning om den skattskyldiges inkomstförhållanden *eljest vunnits*, skall frågan *huruvida* preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt bör *erläggas* bedömas med motsvarande tillämpning av vad nyss sagts, därvid hänsyn dock skall *tagas* till förhållandet mellan annan inkomst än i 3 § 2 mom. under 1 första och andra styckena sägs och den sammanlagda uppskattade inkomsten.

ten, bör den skattskyldige i regel *betala* preliminär A-skatt. *Annars* bör han påföras preliminär B-skatt. Preliminär A-skatt skall utgå även om den skattskyldige uppger sig *driva näringsverksamhet*, där det av utredning i ärendet framgår att hans verksamhet *bedrivs* under sådana förhållanden som motsvarar arbetsanställning. Har preliminär självdeklaration avlämnats eller *har skattemyndigheten annars fått* upplysning om den skattskyldiges inkomstförhållanden, skall frågan *om* preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt bör *betalas* bedömas med motsvarande tillämpning av vad nyss sagts, därvid hänsyn dock skall *tas* till förhållandet mellan annan inkomst än i 3 § 2 mom. under 1 första och andra styckena sägs och den sammanlagda uppskattade inkomsten.

Av 3 § 2 mom. framgår, att preliminär B-skatt må påföras i stället för preliminär A-skatt, därest särskilda omständigheter, t. ex. speciella svårigheter att verkställa i 39 § omförmålt skatteavdrag, föreligga. Å andra sidan kunna omständigheterna vara sådana, att preliminär B-skatt visserligen framstår som den naturliga skatteformen, men att preliminär A-skatt likväl bör erläggas, exempelvis därför att den skattskyldige vid upprepade tillfällen tidigare är underlåtit att i vederbörlig ordning inbetala debiterad preliminär skatt.

till 39 §

1.²⁶ I 39 § 1 mom. *anges* när fråga är om arbetsgivare och arbetstagare i uppbördslagens mening. Så är i princip fallet då någon utbetalar belopp, som för mottagaren motsvarar i nämnda paragraf avsedd inkomst av tjänst. Härav följer att exempelvis den som är självständig företagare och vars inkomst är hänförlig till inkomst av *rörelse* *icke* skall vidkännas skatteavdrag *på* nämnda inkomst.

1. I 39 § 1 mom. *anges* när fråga är om arbetsgivare och arbetstagare i uppbördslagens mening. Så är i princip fallet då någon utbetalar belopp, som för mottagaren motsvarar i nämnda paragraf avsedd inkomst av tjänst. Härav följer att exempelvis den som är självständig företagare och vars inkomst är hänförlig till inkomst av *näringsverksamhet* *inte* skall vidkännas skatteavdrag *på* nämnda inkomst.

I handelsbolag eller enkelt bolag är det icke ovanligt, att en eller flera delägare utföra arbete för bolagets räkning och därför uppbära bestämd lön, beräknad för vecka, månad eller annan bestämd tidsperiod, varjämte vederbörande, utöver lönen, erhåller viss del i vinsten. Sådan delägare är icke arbetstagare enligt denna lags mening.

²⁶ Senaste lydelse 1974: 771.

Den omständigheten att någon vid sidan av fastställd lön uppbär tanti-em eller avlönas medelst provision förhindrar i och för sig icke att skatteavdrag verkställs.

till 45 §

1.²⁷ Har skattskyldig, som skall erlagga preliminär A-skatt, enligt underrättelse från skattemyndigheten ändrat civilstånd under förra delen av inkomståret, skall skattemyndighet utan särskild anmälan från den skattskyldige vidtaga den jämkning av nämnda skatt, som må beaktas av ändringen.

Skattemyndighet äger jämväl utan särskild anmälan från den skattskyldige upptaga fråga om jämkning av preliminär skatt i övriga i 45 § omförmälda fall. Vid höjning av preliminär skatt utan skattskyldigs medgivande bör iakttagas försiktighet, så att för hög sådan skatt icke uttages.

2.²⁸ För att ernå bättre överensstämmelse mellan slutlig skatt och erlagd preliminärskatt kan genom jämkning föreskrivas, att utbyte skall ske av preliminär A-skatt beräknad enligt skattetabell eller av preliminär B-skatt mot preliminär A-skatt beräknad enligt särskild av skattemyndighet angiven grund. Jämför vidare 3 § och anvisningarna till samma paragraf.

3. Den bevisning, som skattskyldig måste prestera för att erhålla jämkning, är icke lika i de i 45 § 1 mom. under 2)-4) omnämnda fallen. Begäres jämkning jämlikt 2) i nämnda moment på grund av sådan ändring i makes inkomst, som påverkar den skattskyldiges skattereduktion, eller jämlikt samma moment 3), behöver vederbörande endast göra sannolikt, att de ifrågavarande förhållandena komma att vara för handen. I övriga fall har han däremot att styrka, att de berörda omständigheterna verkligen föreligga.

1. Skattemyndighet äger utan särskild anmälan från den skattskyldige uppta fråga om jämkning av preliminär skatt i fall som avses i 45 §.

2. För att få bättre överensstämmelse mellan slutlig skatt och erlagd preliminärskatt kan genom jämkning föreskrivas, att utbyte skall ske av preliminär A-skatt beräknad enligt skattetabell eller av preliminär B-skatt mot preliminär A-skatt beräknad enligt särskild av skattemyndighet angiven grund. Jämför vidare 3 § och anvisningarna till samma paragraf.

²⁷ Senaste lydelse 1990:329.

²⁸ Senaste lydelse 1990:329.

5.²⁹ Har skattskyldig under inkomståret, innan beslutet om jämkning meddelats, erlagt högre preliminär skatt än han rätteligen bort göra, skall den för mycket inbetalda skatten icke restitueras. I stället skall den preliminära skatt som skall erläggas efter beslutet om jämkning i motsvarande mån reduceras, så att den sammanlagda preliminärskatten kommer att uppgå till belopp, som beräknas böra utgå för inkomståret. Fall kan förekomma, särskilt vid jämkning under senare delen av inkomståret, då preliminärskatten nedsätts med så stort belopp att den skattskyldige, trots att han helt befriats från att betala sådan skatt under återstående uppbörds månader, ändå har inbetalt högre skatt än han kan antas ha rätteligen bort göra.

Uppgår det för mycket inbetalda beloppet till minst en femtedel av den slutliga skatt, som kan beräknas komma att utgå, dock till minst 500 kronor, har den skattskyldige rätt att få tillbaka det för mycket inbetalda beloppet utan avvaktan på debitering av den slutliga skatten. Är särskilda förhållanden för handen — fråga är t. ex. om *nedsatt skatteförmåga* eller om ett särskilt stort skattebelopp — kan myndigheten, även om det angivna villkoret *icke* är uppfyllt, *medge* att det för mycket *erlagda* beloppet återbetalas till den skattskyldige.

3. Har skattskyldig under inkomståret, innan beslutet om jämkning meddelats, erlagt högre preliminär skatt än han rätteligen bort göra, skall den för mycket inbetalda skatten icke restitueras. I stället skall den preliminära skatt som skall erläggas efter beslutet om jämkning i motsvarande mån reduceras, så att den sammanlagda preliminärskatten kommer att uppgå till belopp, som beräknas böra utgå för inkomståret. Fall kan förekomma, särskilt vid jämkning under senare delen av inkomståret, då preliminärskatten nedsätts med så stort belopp att den skattskyldige, trots att han helt befriats från att betala sådan skatt under återstående uppbörds månader, ändå har inbetalt högre skatt än han kan antas ha rätteligen bort göra.

Uppgår det för mycket inbetalda beloppet till minst en femtedel av den slutliga skatt, som kan beräknas komma att utgå, dock till minst 500 kronor, har den skattskyldige rätt att få tillbaka det för mycket inbetalda beloppet utan avvaktan på debitering av den slutliga skatten. Är särskilda förhållanden för handen — fråga är t. ex. om ett särskilt stort skattebelopp — kan myndigheten, även om det angivna villkoret *inte* är uppfyllt, *medge* att det för mycket *betalda* beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Denna lag träder i kraft den 31 december 1990 och tillämpas första gången vid uppbörd av skatt på inkomst som skall taxeras 1992.

Den äldre bestämmelsen i 1 § beträffande särskild vinstskatt gäller dock vid uppbörd av skatt enligt 1992 års taxering.

²⁹ Senaste lydelse 1985:404.

3 Förslag till Lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

Prop. 1990/91:5

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 §, 3 kap. 3 §, 4 kap. 3, 4 och 23 §§, 5 kap. 5 § samt 6 kap. 13 § taxeringslagen (1990:324) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

Denna lag gäller vid fastställelse av underlaget för att ta ut skatt eller avgift (taxering) enligt

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,
4. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. lagen (1927:321) om utskiftningsskatt,
6. lagen (1933:395) om ersättningsskatt,
7. lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift.

8. lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt,

9. lagen (1989:346) om särskild vinstskatt.

8. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Lagen gäller även vid handläggning av ärenden om särskilda avgifter (skattetillägg och förseningsavgift) om inte annat följer av 5 kap.

Lagen innehåller bestämmelser som skall gälla vid handläggning av mål om taxering och särskilda avgifter i allmän förvaltningsdomstol.

Att bestämmelserna i denna lag gäller även i fråga om förfarandet för fastställelse av mervärdeskatt i vissa fall framgår av 21 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

3 kap.

3 §

Beslut om taxering får fattas på grundval av en förenklad självdeklaration utan att den som avgett deklarationen underrättats om och fått tillfälle att yttra sig över

1. vad som från folkbokföringsmyndighet har inhämtats i fråga om förutsättningarna för sådan skattereduktion enligt 2 § 4 mom. uppbördslagen (1953:272) som får ges en ogift skattskyldig eller

2. kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter och som avser inkomst av tjänst eller kapital eller avser räntetillägg.

Beslut om taxering får fattas på grundval av en förenklad självdeklaration utan att den som avgett deklarationen underrättats om och fått tillfälle att yttra sig över kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter och som avser inkomst av tjänst eller kapital.

Kan det antas att den skattskyldige inte är deklarationsskyldig enligt bestämmelserna i lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter får beslut om taxering fattas på grundval av kontrolluppgift om inkomst av kapital utan att den skattskyldige

¹ Senaste lydelse 1990:580.

underrättats om och fått tillfälle att yttra sig över kontrolluppgiften.

4 kap.

3 §

Har den skattskyldige *inte lämnat självdeklaration* eller kan, på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklarationen, inkomsten av en viss förvärvskälla eller den skattpliktiga förmögenheten inte beräknas tillförlitligt, skall inkomsten eller förmögenheten uppskattas till det belopp som framstår som skäligt med hänsyn till vad som framkommit i ärendet (skönstaxering).

Har den skattskyldige, *trots att han varit skyldig att lämna självdeklaration, inte avgett någon sådan*, eller kan, på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklarationen, inkomsten av en viss förvärvskälla eller den skattpliktiga förmögenheten inte beräknas tillförlitligt, skall inkomsten eller förmögenheten uppskattas till det belopp som framstår som skäligt med hänsyn till vad som framkommit i ärendet (skönstaxering).

4 §

Har den skattskyldige lämnat en förenklad självdeklaration, får taxeringsbeslut fattas på grundval av den, även om förutsättningarna enligt 2 kap. 10 och 11 §§ lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter för en sådan självdeklaration inte föreligger i alla delar. Detta gäller dock inte om uppgift skall lämnas om *rörelse eller jordbruksfastighet eller om annan fastighet, för vilken intäkten skall beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370).*

Har den skattskyldige lämnat en förenklad självdeklaration, får taxeringsbeslut fattas på grundval av den, även om förutsättningarna enligt 2 kap. 10 och 11 §§ lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter för en sådan självdeklaration inte föreligger i alla delar. Detta gäller dock inte om uppgift skall lämnas om *näringsverksamhet.*

23 §

Skattemyndigheten skall snarast efter det att en domstol meddelat beslut i ett mål om taxering fastställa den skattskyldiges beskattningsbara *inkomst* och vidta de taxeringsåtgärder i övrigt som föranleds av domstolens beslut.

Skattemyndigheten skall snarast efter det att en domstol meddelat beslut i ett mål om taxering fastställa den skattskyldiges beskattningsbara *förvärvsinkomst och inkomst av kapital* och vidta de taxeringsåtgärder i övrigt som föranleds av domstolens beslut.

5 kap.

5 §

Om deklarationsskyldig inte har kommit in med självdeklaration inom föreskriven tid, skall en särskild avgift (*förseningsavgift*) påföras honom. Sådan avgift påförs aktiebolag med 1 000 kronor och andra skattskyldiga med 500 kronor.

Har skattskyldig, som utan föreläggande skall lämna självdeklaration, inte kommit in med deklaration senast den 1 augusti under taxeringsåret.

bestäms förseningsavgiften till fyra gånger det belopp som anges i första stycket.

Förseningsavgift enligt första stycket påförs också skattskyldig som har avgett en förenklad självdeklaration inom föreskriven tid men som inte följt ett föreläggande att avge en allmän självdeklaration inom den tid som föreskrivs i föreläggandet.

Har den skattskyldige inom föreskriven tid lämnat en deklara-tionshand-ling, som inte är behörigen undertecknad, tas förseningsavgift ut endast om handlingen inte undertecknas inom den tid som föreskrivs i ett föreläg-gande. I sådant fall beräknas avgiften enligt första stycket.

Vad som sägs om deklarations-skyldig och skattskyldig i första och andra styckena gäller också för han-delsbolag, rederi för registrerings-pliktigt fartyg och sådant dödsbo som vid inkomst- och förmögen-hetstaxering skall anses som han-delsbolag, om bolaget, rederiet eller dödsboet inte har lämnat uppgifter som avses i 2 kap. 19 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter inom föreskriven tid.

6 kap.

13 §

Om den skattskyldige överklagar länsrättens eller kammarrättens beslut, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då han fick del av beslutet.

Om länsrättens beslut överklagas av skattemyndigheten, riksskatte-verket eller kommunen, skall över-klagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades. Detsamma gäller om riksskatteverket överklagar kam-marrättens beslut.

Om länsrättens beslut överklagas av skattemyndigheten, riksskatte-verket eller kommunen, skall över-klagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades. Detsamma gäller om riksskatteverket eller kommunen överklagar kammarrättens beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas från och med 1992 års taxering. Äldre bestämmelser i 1 kap. 1 § första stycket 9 gäller dock till och med 1992 års taxering.

Lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343)

Härigenom föreskrivs att 4, 7 och 10 §§ skatteregisterlagen (1980:343)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §²

Riksskatteverket förfogar över det centrala skatteregistret. *Länsskattemyndighet och lokal skattemyndighet* förfogar över det centrala skatteregistret såvitt gäller uppgifter som hänför sig till länet *respektive fögderiet*. *Länsskattemyndigheten* förfogar över det regionala registret för länet.

Riksskatteverket förfogar över det centrala skatteregistret. *Skattemyndigheten i länet* förfogar över det centrala skatteregistret såvitt gäller uppgifter som hänför sig till länet *samt* över det regionala registret för länet.

7 §³

För fysisk och juridisk person får, utöver de uppgifter som anges i 5 och 6 §§, det centrala skatteregistret innehålla följande uppgifter.

1. Sådana uppgifter om ägarförhållandena i fåmansföretag som avses i 25 § 8) *taxeringslagen* (1956:623).

1. Sådana uppgifter om ägarförhållandena i fåmansföretag, *företag som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag och dotterföretag* som avses i 2 kap. 16 § *lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter*.

2. Uppgifter angående avslutad revision, verkställt taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt 31 § 2 mom. *tredje stycket taxeringslagen* eller 26 a § *lagen (1968:430) om mervärdeskatt*. För varje sådan åtgärd får anges tid, art, beskattningsperiod, skatteslag, myndighets beslut om beloppsmässiga ändringar av skatt eller underlag för skatt med anledning av åtgärden samt uppgift huruvida bokföringsskyldighet har fullgjorts.

2. Uppgifter angående avslutad revision, verkställt taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt 3 kap. 7 § *taxeringslagen (1990:324)* eller 26 a § *lagen (1968:430) om mervärdeskatt*. För varje sådan åtgärd får anges tid, art, beskattningsperiod, skatteslag, myndighets beslut om beloppsmässiga ändringar av skatt eller underlag för skatt med anledning av åtgärden samt uppgift huruvida bokföringsskyldighet har fullgjorts.

3. Uppgift om registrering av skyldighet att betala skatt, uppgifter som behövs för att bestämma skatt enligt uppbördslagen (1953:272) och lagen om mervärdeskatt eller avgift enligt lagen (1982:423) om allmän löneavgift

¹ Lagen omtryckt 1983:143.

² Senaste lydelse 1986:1301.

³ Senaste lydelse 1989:441.

och lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare samt uppgifter om redovisning, inbetalning och återbetalning av sådana skatter eller avgifter.

4. Uppgift om maskinellt framställt förslag till sådant beslut som enligt lag eller förordning skall antecknas i skattelängd.

5. Uppgift om beslut om anstånd med avgivande av deklaration och med betalning av skatt, dock ej skälen för besluten, samt uppgift om att laga förfall föreligger för underlåtenhet att fullgöra deklarationsskyldighet.

6. Administrativa och tekniska uppgifter som behövs för beskattningen.

7. Uppgifter som skall lämnas i allmän självdeklaration i sammanställningarna för statlig och kommunal inkomstskatt, i förmögenhetsredovisningen om skattepliktig förmögenhet samt uppgifter som skall lämnas i förenklad självdeklaration.

8. Uppgift om beslut om beskattning, dock ej skälen för beslutet, samt uppgift om utmätning enligt 68 § 6 mom. uppbördslagen.

9. Uppgift om att fordran mot personen registrerats hos kronofogdemyndighet, uppgift om indrivningsresultat, uppgift om beslut om ackord, likvidation eller konkurs samt uppgift om betalningsinställelse.

10. Uppgift om antal anställda och de anställdas personnummer.

11. Uppgift om telefonnummer, särskild adress för skattsedelsförsändelse samt namn, adress och telefonnummer för ombud.

12. Uppgift från kontrolluppgift enligt 37 § 1 mom. 1–3, 3 b–3 f, 4, 4 a–4 c, 8 och 10, 8 mom. samt 42 § 1 mom. och 3 mom. första stycket taxeringslagen samt från sådan särskild uppgift som avses i 3 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

13. Uppgift om beteckning, köpeskillning, taxeringsvärde, delvärde, beskattningsnatur, typ av fång och tidpunkt för fångat för fastighet som ägs eller innehas av personen, andelens storlek om fastigheten har flera ägare, sådan uppgift om fastigheten som behövs för bedömning huruvida inkomst av fastigheten skall beräknas med tillämpning av 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370) och uppgift om intäkt som har beräknats med tillämpning av nämnda lagrum, övriga uppgifter som behövs för beräkning av statlig fastighetsskatt samt uppgift som behövs för värdering av bostad på fastighet.

14. Uppgift om tid och art för planerad eller pågående revision samt beskattningsperiod och skatteslag som denna avser samt upp-

12. Uppgift från kontrolluppgift som enligt 3 kap. lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter skall lämnas utan föreläggande samt från sådan särskild uppgift som avses i 3 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

13. Uppgift om beteckning, köpeskillning, taxeringsvärde, delvärde, beskattningsnatur, typ av fång och tidpunkt för fångat för fastighet som ägs eller innehas av personen, andelens storlek om fastigheten har flera ägare och övriga uppgifter som behövs för beräkning av statlig fastighetsskatt samt uppgift som behövs för värdering av bostad på fastighet.

14. Uppgift om tid och art för planerad eller pågående revision samt beskattningsperiod och skatteslag som denna avser samt upp-

gift om tid för planerat taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt 31 § 2 mom. tredje stycket taxeringslagen eller 26 a § lagen om mervärdeskatt.

gift om tid för planerat taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt 3 kap. 7 § taxeringslagen eller 26 a § lagen om mervärdeskatt.

15. Uppgift om postgiro- och bankgironummer, om personen är näringsidkare.

16. Uppgift om bruttointäkt av tjänst och dennas fördelning på olika kategorier av tjänst samt summan av avdrag från intäkten och dennas fördelning på kostnader för resor mellan bostad och arbetsplats å ena sidan och övriga kostnader å andra sidan.

17. Uppgift om omsättning i näringsverksamhet.

18. Uppgift angående varulager, resultat av bruttovinstberäkning, annan beräkning av relationstal eller liknande, nettointäkt eller underskott av förvärvskälla med angivande av den del därav som belöper på delägare, skönsmässig beräkning, belopp som under beskattningsåret har stått till förfogande för levnadskostnader, varuuttag, totala bilkostnader samt privat andel därav, bilförmån, bostadsförmån eller annan sådan förmån, avsättning till fond, investeringsreserv eller liknande, insättning på skogskonto eller liknande, nedskrivning av fordringar samt av och nedskrivning med högsta möjliga belopp, dock endast uppgift om att här angivet förhållande föreligger och om belopp, procentual eller årtal.

18. Uppgifter som skall lämnas enligt 2 kap. 19 § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, samt uppgifter angående resultat av bruttovinstberäkning, annan beräkning av relationstal eller liknande, skönsmässig beräkning och belopp som under beskattningsåret stått till förfogande för levnadskostnader.

19. Uppgift från centrala bilregistret om innehav av fordon samt om fordonets registreringsnummer, märke, typ och årsmodell.

20. Uppgift för beräkning av skattereduktion för fackföreningsavgift.

21. Uppgift om bosättningsland och tidpunkt för byte av bosättningsland.

22. Uppgifter om antal årsanställda i en koncern i fall som avses i 2 kap. 16 § sista stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, totalt respektive i Sverige, koncernomsättning och koncernbalansomslutning för koncernmoderföretag.

10 §⁴

Terminalåtkomst till uppgifter i register enligt denna lag får finnas endast för de ändamål som anges i 1 § och i den utsträckning i övrigt som anges i andra – femte styckena.

⁴ Senaste lydelse 1986:1301.

Länsskattemyndighet och lokal skattemyndighet får ha terminalåtkomst till uppgifter som avses i 5 och 6 §§, 7 § 1–6, 9, 13, 15 och 17 samt de uppgifter därutöver som behövs för utfärdande av skattsedel och dubblettskattsedel.

Länsskattemyndighet och lokal skattemyndighet får vidare ha terminalåtkomst till uppgifter som avses i 7 § 7, 8, 10–12, 14, 18, 20 och 21 och som hänför sig till länet eller gäller skattskyldig som taxeras i länet.

Riksskatteverket får ha terminalåtkomst till uppgifter som avses i 5 och 6 §§ samt 7 § 1–15, 17, 18, 20 och 21.

Kronofogdemyndighet får ha terminalåtkomst till det centrala skatteregistret i fråga om uppgifter enligt 5 och 6 §§ samt 7 § 1, 3 och 4. Kronofogdemyndighet i det län där ett mål är registrerat för exekutiva åtgärder får vidare ha sådan terminalåtkomst i fråga om uppgifter enligt 7 § 7, 8, 12 och 13. Terminalåtkomsten får avse den som är registrerad som gäldenär hos kronofogdemyndighet eller make till gäldenären eller annan som sambeskattas med gäldenären. I fråga om uppgifter enligt 7 § 1 får terminalåtkomsten avse också den som är delägare i fåmansföretag där någon som avses i tredje meningen är delägare.

Skattemyndigheten i länet får ha terminalåtkomst till uppgifter som avses i 5 och 6 §§, 7 § 1–6, 9, 13, 15, 17 och 22 samt de uppgifter därutöver som behövs för utfärdande av skattsedel och dubblettskattsedel.

Skattemyndigheten får vidare ha terminalåtkomst till uppgifter som avses i 7 § 7, 8, 10–12, 14, 18, 20 och 21 och som hänför sig till länet eller gäller skattskyldig som taxeras i länet.

Riksskatteverket får ha terminalåtkomst till uppgifter som avses i 5 och 6 §§ samt 7 § 1–15, 17, 18 och 20–22.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991. Äldre bestämmelser i 7 § 13 tillämpas dock t. o. m. 1991 års taxering.

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs att punkt 3 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*Anvisningar
till 32 §

3.¹ Såsom intäkt av tjänst skall upptagas, bland annat, hyresvärdet av bostad, som kan vara åt den anställda upplåten. För den, som är anställd och såsom löneförmån åtnjuter bostad, skall alltså värdet av denna bostadsförmån medräknas vid löneförmånernas uppskattning. *Vidare skall såsom intäkt upptagas värdet av andra utav den skattskyldige åtnjutna förmåner, därest han icke skulle varit berättigad att åtnjuta avdrag för utgifterna för förmånernas förvärvande för den händelse, att han själv förskaffat sig dem.* Såsom intäkt skall således, under nyss angivna förutsättning, upptagas exempelvis värdet av fri kost och fria resor ävensom skatter, försäkringar o.d., som arbetsgivaren betalat för den anställdes räkning eller eljest tillhandahållit. Arbetsgivares kostnader för tryggnad av arbetstagares pension genom avsättning eller pensionsförsäkring utgör dock icke skattepliktig intäkt för den anställda.

3. Såsom intäkt av tjänst skall upptagas, bland annat, hyresvärdet av bostad, som kan vara åt den anställda upplåten. För den, som är anställd och såsom löneförmån åtnjuter bostad, skall alltså värdet av denna bostadsförmån medräknas vid löneförmånernas uppskattning. Såsom intäkt skall även upptagas exempelvis värdet av fri kost och fria resor ävensom skatter, försäkringar o.d., som arbetsgivaren betalat för den anställdes räkning eller eljest tillhandahållit. Arbetsgivares kostnader för tryggnad av arbetstagares pension genom avsättning eller pensionsförsäkring utgör dock icke skattepliktig intäkt för den anställda.

Angående värdesättningen å bostadsförmån och andra naturaförmåner, som kunna ingå i avlöningen, meddelas bestämmelser i 42 § och därtill hörande anvisningar. Är tjänstebostad med hänsyn till vederbörande tjänstinnehavare i tjänsten åliggande representationsskyldighet större än som skäligen kan anses erforderligt för en person i motsvarande ställning men utan särskild, med tjänsten förenad representationsskyldighet, skall såsom värde å bostadsförmånen upptagas allenast vad som kan anses motsvara en bostad av sistnämnda beskaffenhet. Motsvarande gäller, därest tjänstebostad av annan anledning är större än som kan anses erforderligt för tjänstinnehavarens och hans familjs behov. Har tjänstinnehavare fått utgiva ersättning för bostadsförmån, skall givetvis bostadens uppskattade värde därmed minskas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid 1992 års taxering.

¹ Senaste lydelse 1990:650.

**Lag om uttag av preliminär B-skatt från en fysisk person
under uppbördsåret 1991/92**

Härigenom föreskrivs följande.

Under uppbördsåret den 1 februari 1991 – den 31 januari 1992 skall, med undantag av vad som sägs i 13 § 1 mom. första stycket uppbördslagen (1953:272), preliminär B-skatt från en fysisk person tas ut med belopp motsvarande 110 procent av den slutliga skatt som har påförts den fysiska personen året före inkomståret.

Lag om ändring i lagen (1990:750) om betalningar till och från utlandet m. m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:750) om betalningar till och från utlandet m. m.

dels att 7 § skall upphöra att gälla,

dels att 13 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §

Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaksamhet

1. bryter mot förbudet i 3 § att verkställa eller ta emot betalning på annat sätt än genom valutahandlare,

2. köper eller säljer fondpapper i strid med vad som sägs i 4 §,

3. underlåter att till valutahandlare lämna i 5 § föreskrivna uppgifter eller lämnar oriktiga uppgifter,

4. bryter mot förbudet i 6 § att sätta in medel på ett eget inlåningskonto i utlandet eller att verkställa eller ta emot betalningar över ett sådant konto,

5. bryter mot vad som föreskrivs i 7 § om betalning av premie för livförsäkring,

6. bryter mot vad som föreskrivs om förvaring i depå i 8 eller 9 §,

7. lämnar oriktig uppgift i ansökan om undantag enligt 11 §,

8. underlåter att iaktta med stöd av 12 § föreskriven skyldighet att lämna uppgifter eller visa upp handlingar eller lämnar oriktiga uppgifter.

5. bryter mot vad som föreskrivs om förvaring i depå i 8 eller 9 §.

6. lämnar oriktig uppgift i ansökan om undantag enligt 11 §,

7. underlåter att iaktta med stöd av 12 § föreskriven skyldighet att lämna uppgifter eller visa upp handlingar eller lämnar oriktiga uppgifter.

I ringa fall döms inte till straff.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Lag om ändring i tullregisterlagen (1990: 137)

Härigenom föreskrivs att i 7 § tullregisterlagen (1990: 137) ordet "läns-
skattemyndigheter" skall bytas ut mot "skattemyndigheter".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 30 augusti 1990.

Närvarande: statsråden Engström, ordförande, Hjelm-Wallén, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Freivalds, Wallström, Persson, Molin, Sahlin, Åsbrink

Föredragande: statsrådet Åsbrink

Proposition om en modernisering av företagens självdeklarationer och förfarandefrågor i anslutning till skattereformen, m. m.

1 Inledning

Den reformering av inkomst- och företagsbeskattningen som riksdagen nyligen beslutat om (prop. 1989/90:110, SkU30, rskr.356) medför att åtskilliga ändringar och anpassningar måste göras på taxerings- och uppbördsområdena. Det nämnda riksdagsbeslutet (skattereformen) innebär såvitt gäller förfarandefrågorna i huvudsak bara vissa ändringar i uppbördslagen (1953:272). UBL. Sådana förfarandefrågor som avser exempelvis kontrolluppgifts- eller deklarationsskyldighet och taxering lämnades av olika skäl åt sidan för att tas upp till lagstiftning i ett senare sammanhang.

Riksdagen har under våren också fattat beslut om en genomgripande förändring av skatteorganisationen och de olika förfarandena på skatteområdet (prop. 1989/90:74, SkU32, rskr. 217). Taxeringslagen (1956:623) upphävs och ersätts av två nya lagar, taxeringslagen (1990:324), NTL, och lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter. LSK.

Dessa nya förfarandelagar och UBL måste nu bli föremål för en viss översyn, bl.a. krävs att terminologin och systematiken ändras för att överensstämma med de lagändringar som skattereformen har föranlett.

De omfattande materiella ändringarna av företagsbeskattningen medför bl.a. att företagen måste lämna delvis andra uppgifter än i dag för taxeringsarbetet. I den här delen tar jag nu upp det principförslag till standardiserade räkenskapsutdrag som kommissionen mot ekonomisk brottslighet lämnade i delbetänkandena (SOU 1983:75 och 76) Företagens uppgiftslämnande för beskattningsändamål. Principförslaget har legat till grund för ett ytterligare utredningsarbete utfört av riksskatteverket (RSV) som i rapporten (RSV Rapport 1986:7) Ett reformerat uppgiftslämnande redovisat sitt arbete. Rapportens lagförslag bifogas detta ärende som *bilaga 1*. Både kommissionens och RSV:s förslag har remissbehandlats. En förteckning över de remissinstanser som har yttrat sig över betänkandet resp. rapporten bör fogas som *bilaga 2* till protokollet. Sammanställningar av remissyttrandena har upprättats inom finansdepartementet och finns tillgängliga i lagstiftningsärendena (Dnr 20/84 och 222/87).

RSV har i en kompletterande framställning till regeringen den 9 mars 1990 lagt fram förslag om en del ändringar i rapportförslaget med anledning av den förväntade skattereformen samt redovisat vissa ADB-tekniska överväganden och lagt fram förslag till ändringar i skatteregisterlagen (1980:343). Framställningen har remissbehandlats. Yttrande har lämnats av kammarrätten i Sundsvall, datainspektionen, bokföringsnämnden och företagens uppgiftslämnardelegation.

Jag tar i detta sammanhang upp en annan mer genomgripande fråga som också ansluter till skattereformen. Frågan avser förslaget i betänkandet (SOU 1989:33) Reformerad inkomstbeskattning om uttag av preliminär skatt på räntor och utdelningar. Kommitténs författningsförslag i denna del bör fogas till detta ärende som *bilaga 3*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i ärendet (Dnr 3406/89).

Regeringen beslutade den 23 maj 1990 att inhämta lagrådets yttrande över de lagförslag som upprättats inom finansdepartementet med anledning av vad jag nu redogjort för. Förslagen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 4*.

Lagrådets yttrande bör fogas till protokollet som *bilaga 5*. Jag godtar i allt väsentligt lagrådets förslag till ändringar i de remitterade förslagen. Till detta återkommer jag i avsnitt 5.6 och författningskommentarerna till 2 kap. 4 § och 3 kap. 43 § LSK samt 87 a § UBL. Lagrådets synpunkter återkommer jag också till i avsnitt 5.3 och författningskommentarerna till 3 kap. 57 § LSK.

Jag kommer nu också att redovisa ett förslag rörande uppgiftsskyldighet i koncernförhållanden på grundval av en skrivelse den 30 augusti 1989 från RSV. Över skrivelsen har yttranden avgetts av kammarrätten i Sundsvall, datainspektionen, statistiska centralbyrån, Företagens uppgiftslämnardelegation och Sveriges industriförbund. En sammanställning av remissyttrandena har upprättats inom finansdepartementet och finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (Dnr 4453/89).

2 Allmänna utgångspunkter

Den målmedvetna satsningen under ett antal år på att förbättra och förenkla skattesystemet har resulterat i flera stora reformer. Förändringarna gäller såväl de materiella beskattningsreglerna som beskattningsförfarandet och skatteorganisationen.

En av reformerna med tonvikt på taxeringen av personer med enklare beskattningsförhållanden var den om en förenklad självdeklaration fr. o. m. 1987 års taxering. Det förenklade förfarandet bygger på förutsättningen att den enskilde och skattemyndigheterna i stor utsträckning har tillgång till samma information. Skyldigheten att lämna kontrolluppgifter utökades. Bl.a. blev banker och andra kreditinstitut skyldiga att lämna kontrolluppgifter i fråga om räntor. Sammantaget ger den obligatoriska kontrolluppgiftsskyldigheten skattemyndigheterna ett tämligen fullständigt kontrollunderlag i fråga om tjänsteinkomster- samt kapitalinkomster i form av räntor och utdelningar. Vad gäller sådana inkomster kan tax-

eringsarbetet normalt löpa smidigt och friktionsfritt. Lämnas en förenklad självdeklaration grundas taxeringen normalt på de detaljerade uppgifter som arbetsgivaren m. fl. lämnar. Det finns dock inkomstformer som inte är föremål för en sådan granskningsinformation som är en förutsättning för ett förenklat förfarande hos skattemyndigheten. Detta gäller bl. a. i fråga om realisationsvinster, som den enskilde måste detaljredovisa i en allmän självdeklaration.

När det gäller inkomst av näringsverksamhet är gransknings- och taxeringsarbetet uppbyggt på ett annat sätt. Av naturliga skäl kan man i fråga om den stora mängd transaktioner av skatterättslig betydelse som i regel äger rum för ett företag inte ha en omfattande obligatorisk kontrolluppgiftsskyldighet. Skattemyndigheternas arbete måste därför bygga på företagets självdeklaration. I denna skall inkomsterna redovisas men endast i klumpform. En ingående granskning av ett företags inkomstförhållanden kan därför bara göras genom en kontroll av företagets bokföring vilket kan ske först efter beslut om taxeringsrevision.

Den sedan några år förenklade hanteringen av majoriteten av självdeklarationerna har i ett väsentligt avseende förstärkt obalansen i taxeringsarbetet. Visserligen har tyngdpunkten vid den manuella granskningen allt mera kunnat förskjutas mot företagets och andras deklarationer som innehåller mera komplicerade förhållanden. De uppgifter som lämnas av ett företag ger emellertid som antytts endast mera sällan tillräckligt underlag för en tillfredsställande granskning. Detta innebär dock inte att man, när det gäller att jämma ut dagens betydande skillnader mellan löntagarbeskattning och företagsbeskattning, bör söka en lösning som medför att granskningsinformationen från företagen svarar mot vad som erhålls i fråga om bl. a. löntagare. Av flera skäl måste även i framtiden en djupgående granskning grunda sig på en kontroll av bokföringen. Att utföra sådana kontroller är förhållandevis resurskrävande. Det är inte aktuellt att råda bot på missförhållandet genom att tillföra skatteförvaltningen ytterligare resurser, något som för övrigt endast punktvis skulle leda till en ökad likformighet. Skattekontrollen bör i stället effektiviseras genom att det skapas förutsättningar så att tillgängliga resurser kan koncentreras mot företag och förhållanden som från olika aspekter är kontrollvärda. Jag tänker då på företag i allmänhet. Det är närmast en självklarhet att det regelmässigt är av intresse att närmare kontrollera stora företag, inte bara för att det där rör sig om stora belopp och komplicerade förhållanden utan också för att de som stora arbetsgivare har en betydelsefull roll i beskattningen genom sitt ansvar för bl. a. kontrolluppgifter och sin medverkan vid skatteuppbörden.

Det av kommissionen mot ekonomisk brottslighet lämnade principförslaget till nya regler för företagets uppgiftslämnande syftar till en effektivisering av skattekontrollen och förenkling av deklarationsförfarandet för näringsidkare. Principförslaget fick vid remissbehandlingen ett övervägande positivt mottagande. Utredningsarbetet fortsatte i RSV:s regi. Därvid medverkade en referensgrupp med bl. a. företrädare för redovisningsorganisationer, personalorganisationer och skattemyndigheter.

Det av RSV i rapporten Ett reformerat uppgiftslämnande lämnade

förslaget skiljer sig från det nuvarande uppgiftslämnandet framför allt i fråga om kravet på enhetlighet. Uppgiftsskyldigheten blir förenklad så till vida att uppgifterna som skall lämnas i stor utsträckning anknyter till hur de flesta företag har sin bokföring ordnad. Därigenom kan näringsidkarna på ett enkelt sätt hämta uppgifterna från sina räkenskaper. Uppgifterna skall lämnas på ett standardiserat sätt och möjligheter kommer att ges att lämna uppgifterna på ADB-medium. För de näringsidkare som har sin bokföring ordnad så att det föreslagna uppgiftslämnandet inte kan ske utan beaktansvärda olägenheter skall möjligheter till dispens finnas.

Även rapportförslaget har nästan genomgående tillstyrkts av remissinstanserna. Den kompletterande framställningen från RSV med författningsförslag m. m. avseende ADB-frågan har i allt väsentligt godtagits av bl. a. datainspektionen.

För egen del anser jag det i hög grad angeläget att få till stånd en effektivare skattekontroll av företagen. Jag delar RSV:s och det stora flertalet remissinstansers uppfattning att effektiviseringen bör bygga på att företagens uppgiftslämnande standardiseras och förenklas genom en anpassning till företagens bokföring.

Enligt min mening har vi nu kommit till en tidpunkt då de nödvändiga åtgärderna måste vidtas. Först och främst ger den reformerade inkomst- och företagsbeskattningen i sig upphov till att uppgiftslämnandet från företagen måste förändras. Dessutom skapar reformen om en ny taxerings- och skatteorganisation väsentligt förbättrade möjligheter för skatteförvaltningen att i praktiken ta vara på de olika fördelar som ett förändrat uppgiftslämnande erbjuder. Mina närmare överväganden och förslag i den här delen återkommer jag till i avsnitt 3.

Skattereformen påverkar deklarationsförfarandet och andra förfarandeyrken inte bara i fråga om företagen.

Vad gäller inkomst av tjänst innebär skattereformen bl. a. att beskattningen av traktements- och andra kostnadsersättningar samt förmåner ändras. Ändringarna medför att arbetsgivarna i fortsättningen kan underlåta att i kontrolluppgifterna ta upp utgiven kostnadsersättning i den mån den inte överstiger de schablonmässiga avdragsbeloppen. Av motsvarande skäl bör den enskilde inte behöva lämna uppgifter om mottagen ersättning i sin självdeklaration. Bl. a. denna fråga tar jag upp närmare i avsnitt 4.

Skattereformen innebär vidare att grundavdrag i fortsättningen endast medges från förvärvsinkomster. För inkomst av kapital slopas vidare det s. k. sparavdraget. Med oförändrade förfaranderegler skulle detta innebära att personer med enbart ränte- eller utdelningsinkomster blev deklarationsskyldiga. Detta bör enligt min mening undvikas. Förfarandet kan ytterligare förenklas om den skatt som belöper på sådana kapitalinkomster i allt väsentligt tas ut i form av preliminär skatt. Detta ämne behandlar jag i avsnitt 5.

I avsnitt 5 tar jag också upp något om konsekvenserna av skattereformen i fråga om uttaget av preliminär skatt.

I samband med att valutareglerna avvecklades infördes vissa bestämmelser om betalningar till och från utlandet. Jag tar i avsnitt 6 upp frågan om upphävandet av en av dessa bestämmelser, nämligen förbudet mot att

betala högre premie på utländska livförsäkringar än 3 000 kr. Skattereformen medför att något påtagligt behov av ett sådant förbud inte kvarstår.

Skattereformen förutsätter även justeringar i andra avseenden. Exempelvis måste både den allmänna och den förenklade självdeklarationen i många stycken ges en ny utformning. Blanketterna fastställs av RSV. Förslag till de nödvändiga författningsändringarna lägger jag fram nu. Många av dessa är av sådan karaktär att jag endast går in på dem i avsnittet med författningskommentarer (avsnitt 8).

3 Företagens uppgiftsskyldighet för taxeringen

3.1 Uppgifter om näringsverksamhet

Mitt förslag: Den som har inkomst av näringsverksamhet, med undantag för bl. a. delägare i handelsbolag, skall i självdeklarationen för varje förvärvskälla lämna uppgifter om varje slag av intäkter, kostnader, bokslutsdispositioner, skatter och skattemässiga avsättningar samt tillgångar, skulder och eget kapital.

EKO-kommissionens förslag: Överensstämmer i princip med mitt. Alla företag med årsbokslut skall lämna enhetliga uppgifter enligt ett allmänt räkenskapsschema. Detta bör utformas i nära överensstämmelse med BAS-kontoplanen. Undantag från uppgiftsskyldigheten görs endast för försäkringsrörelse.

Remissinstanserna: Huvuddelen av remissinstanserna är positiva till kommissionens förslag. *Statskontoret*, *Svenska revisorsamfundet (SRS)* och *Svenska sparbanksföreningen* anser emellertid att ytterligare utredning behöver göras innan man tar ställning. *Svenska bankföreningen* resp. *Svenska försäkringsbolags riksförbund* anser att bankerna resp. försäkringsbolagen inte bör omfattas av den nya uppgiftsskyldigheten. *Företagens uppgiftslämnardelegation (FUD)* anför bl. a. att i första hand är en förenkling av de materiella beskattningsreglerna önskvärd. FUD anför vidare att de förändringar som kommissionen föreslår rent faktiskt innebär att fler uppgifter skall lämnas, men eftersom de deluppgifter som skall lämnas ligger närmare företagets civilrättsliga redovisning bedöms de nya kraven innebära en faktisk lindring av uppgiftslämnarbördan för de flesta företag. *Svenska arbetsgivareföreningen*, *Sveriges grossistförbund* och *Sveriges Industrieförbund* hänvisar i sina remissvar till FUD:s yttrande. *Bokföringsnämnden (BFN)* avstyrker att räkenskapsschemat genomförs i den av kommissionen föreslagna formen. BFN anser att man först måste undersöka om det är möjligt att åstadkomma den eftersträlvade förenklingen och effektiviseringen av skattekontrollen genom ett räkenskapsutdrag som är mer neutralt med hänsyn till den av företagen tillämpade kontoplanen. Kan neutralitet inte uppnås måste risken för att räkenskapsschemat de facto kommer att innebära en obligatorisk normalkontoplan noga studeras. BFN anför vidare att kommissionens förslag aktualiserar behovet av

att skilja mellan utvecklingen av god redovisningssed i näringslivet och framtagandet av uppgifter för beskattningsändamål.

RSV:s förslag: Överensstämmer i huvudsak med mitt. Fysisk person och dödsbo vilka bedriver verksamhet hänförlig till inkomstlagen jordbruksfastighet, konventionellt beskattad annan fastighet eller rörelse, aktiebolag med undantag för försäkringsaktiebolag, ekonomisk förening samt sparbank skall lämna sammanställning av i verksamheten förda räkenskaper. Uppgifterna skall lämnas på ett enhetligt sätt i form av ett standardiserat räkenskapsutdrag, vilket skall utformas enligt den systematik som ligger till grund för BAS-kontoplanen.

Remissinstanserna: Större delen av de instanser som yttrat sig är i huvudsak positiva till RSV:s förslag. Bl. a. *FUD* och *Lantbrukarnas riks-förbund (LRF)* förordar att man bör avvakta med reformen till dess utredningen om reformerad företagsbeskattning är klar med sina förslag. *BFN* är kritisk mot principen att sambandet mellan skatte- och bokföringsreglerna stärks om förslaget genomförs. *BFN* framhåller att RSV:s rapport är skriven utifrån perspektivet uppgiftslämnare kontra skattemyndighet och att detta endast är relevant för en redovisning som syftar till skattekontroll. *BFN* anför att företagens externa redovisning dock skall tillgodose även andra intressenters krav på information t.ex. ägare, långivare och kunder. *BFN* anser det emellertid uppenbart att ett nytt system för uppgiftslämnandet behövs och man har i detta hänseende inga invändningar mot förslaget.

Bakgrunden till mitt förslag: För ett företag som avslutar räkenskaperna med årsbokslut gäller i dag att den skattemässiga inkomstberäkningen utgår från resultatet enligt företagets resultaträkning. Det bokförda resultatet skall justeras om det i den förvärvskälla som redovisningen avser förekommit skattepliktiga intäkter som inte bokförts på ett sådant sätt att resultatet påverkats eller om företaget resultatfört skattefria inkomster eller ej avdragsgilla kostnader. Omfattar bokföringen även någon annan förvärvskälla än den aktuella, skall intäkter och kostnader som är hänförliga till en sådan förvärvskälla avföras. Vidare gäller att avskrivningar som gjorts i räkenskaperna skall återföras i deklarationen, varefter skattemässiga värdeminskningsavdrag skall yrkas öppet. Någon allmän utgiftsspecifikation skall inte lämnas i deklarationen. Dessa företag lämnar alltså inte någon egentlig specifikation av intäkter och kostnader.

För en näringsidkare som inte avslutar sina räkenskaper med årsbokslut gäller att han i deklarationen skall redovisa kontanta bruttointäkter och utgifter i förvärvskällan varvid en relativt utförlig specifikation av utgifterna skall lämnas. Därefter räknas resultatet fram enligt bokföringsmässiga grunder genom att hänsyn tas till in- och utgående lager, varufordringar och varuskulder m. m.

Bestämmelserna om de uppgifter som företagen skall lämna till ledning för sina egna taxeringar, dvs. i självdeklarationen, återfinns numera i den av riksdagen nyligen antagna lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter (LSK) och där i 2 kap. 13–26 §§. Bestämmelserna går emellertid i sina huvuddrag tillbaka till 1920-talet och återspeglar principer som formulerats ännu tidigare.

När uppgiftsskyldigheten för företag infördes fanns varken mervärdeskatt eller socialavgifter. Inte heller gjorde arbetsgivarna avdrag för preliminär eller kvarstående skatt för sina anställda. De ändringar som under årens lopp har gjorts i uppgiftsskyldigheten har nästan uteslutande haft karaktären av följdändringar till ändringar i de materiella beskattningsreglerna.

Den beskrivna utvecklingen har medfört att systemet för uppgiftslämnande har blivit alltmer otidsenligt och bristfälligt. Det har tidigare inte heller blivit föremål för någon genomarbetad analys. Behovet av detaljuppgifter som lämnas nu har inte alltid prövats tillräckligt noggrant. Det finns exempel på att uppgifter införats fastän de redan funnits tillgängliga för myndigheten.

Bestämmelserna om uppgiftsskyldighet har fått negativa konsekvenser även för företagen. De tvingas nämligen i många fall till ett uppgiftslämnande som inte är anpassat till deras redovisning och som dessutom i vissa fall är onödigt.

De stora materiella förändringar i beskattningen av bl. a. enskilda näringsidkare och andra företag som skattereformen innebär medför att det nu är nödvändigt att se över och att anpassa de uppgifter som företagen skall lämna som underlag för granskning av deras självdeklarationer till de nya materiella beskattningsreglerna. Som jag nämnde inledningsvis finner jag det också lämpligt att i anslutning härtill se över och föreslå de ändringar i uppgiftslämnandet som är nödvändiga för att få en bättre skattekontroll och astadkomma ett mer förenklat och enhetligt uppgiftslämnande.

Det råder i dag en stor oenhetlighet i uppgiftslämnandet från företagen. Denna består inte bara i skillnaden mellan de som avslutar sina räkenskaper med årsbokslut och de som inte gör det utan också i olikheter i detaljeringsnivån mellan olika typer av uppgifter. I vissa fall, t. ex. när det gäller representation och avsättningar till pensioner, anges i 2 kap. 19 och 23 §§ LSK detaljerat vilka uppgifter som krävs, medan det i andra fall, t. ex. när det gäller avdrag för värdeminskning, endast anges att de uppgifter som behövs för taxeringen skall lämnas.

Det har sedan lång tid varit en strävan från skatteförvaltningens sida att försöka förskjuta tyngdpunkten i skattekontrollen från den skrivbordsmässiga deklaraionsgranskningen till revisioner och annan fördjupad kontroll av företagen. Att man ännu inte har lyckats med detta i önskvärd utsträckning har i och för sig flera förklaringar. Men det står klart att många av problemen på granskningsområdet hänger samman med bristerna i grunderna för företagens uppgiftslämnande.

Uppgiftslämnandet i självdeklarationerna är i mångt och mycket avgörande för skattemyndigheternas kontrollarbete. En illa vald utformning av uppgiftsskyldigheten styr därför kontrollen på ett olämpligt sätt. Granskningen av viss detaljerad information kan låsa en betydande del av resurserna till frågor som sedda i ett större sammanhang är av en underordnad betydelse. Vissa detaljbestämmelser, t. ex. reglerna om resekostnader, representation samt bil- och bostadskostnader, blir föremål för en mycket noggrann kontroll medan andra förhållanden, som kanske har betydligt större intresse för helhetsresultatet, måste förbigås.

Oenhetligheten i uppgiftslämnandet medför att det är svårt för skatteförvaltningen att få fram de nyckeltal och formulera de kriterier som behövs för att man skall kunna få ett likformigt och rationellt urval av sådana företag som bör granskas närmare. Dagens förhållanden gör att inslagen av en sådan systematisk granskning blir alltför få. ADB-tekniken kan inte användas på ett effektivt och rationellt sätt.

I EKO-kommissionens delbetänkande Företagens uppgiftslämnande för beskattningsändamål framhålls att kontrollresurserna i ökad utsträckning måste styras från deklarationsgranskning till en fördjupad kontroll – företrädesvis genom revisioner – inom företagssektorn. Enligt EKO-kommissionens uppfattning är det på sikt nödvändigt att datateknik används i behandlingen av deklarationerna. En grundläggande förutsättning för det av kommissionen föreslagna systemet är att reglerna om företagens uppgiftslämnande ändras radikalt. Kommissionen slog fast att de uppgifter som infordras måste vara relevanta för det systematiska urvalet. Oberoende av vilken teknik som tillämpas vid hanteringen av deklarationsmaterial ansågs en stor enhetlighet i uppgiftslämnandet nödvändig.

Kommissionen anförde bl. a. att de uppgifter som skall krävas in från företagen skall möjliggöra jämförelser mellan företag i samma bransch, storlek och region. Uppgifterna skall vidare ge incitament till kontroll av de uppgifter som arbetsgivare lämnar till ledning för de anställdas taxeringar. Uppgifterna bör även möjliggöra kontroll av underlaget för socialavgifter och en överslagsmässig avstämning mellan inkomstdeklarationer och mervärdeskattedeklarationer. Kommissionen ansåg att de nu nämnda uppgiftskraven måste prioriteras framför sådana som styr granskningen mot enskilda detaljbestämmelser såsom reglerna om avdrag för representationskostnader.

För att motsvara kraven måste uppgiftslämnandet ske på ett enhetligt sätt. Kommissionen föreslog därför att näringsidkare till sin deklaration skall foga standardiserade räkenskapsutdrag. Uppgifterna som fordras in skall vara enhetliga för att möjliggöra ett rationellt urvalsförfarande och en likformig kontroll. De av kommissionen föreslagna räkenskapsutdragen anknyter mycket nära till företagets redovisning, vilket underlättar för näringsidkarna att ta fram de begärda uppgifterna.

Ett ytterligare förslag som kommissionen lämnade var att om en näringsverksamhet har fler delägare eller om två makar gemensamt deltar i verksamheten skall bara en av delägarna resp. makarna behöva lämna en fullständig redovisning i form av standardiserade räkenskapsutdrag.

RSV:s förslag i rapporten Ett reformerat uppgiftslämnande överensstämmer i huvudsak med kommissionens. När det gäller författningsutformningen föreslår RSV att de regler som skall styra näringsidkarnas uppgiftslämnande skall införas i en särskild lag om räkenskapsutdrag (se bilaga 1). RSV föreslår att alla uppgifter skall specificeras i lagen. Denna innehåller alltså en uppräkningslista av alla de poster som kan komma att ingå i ett räkenskapsutdrag.

Skälen för mitt förslag: Som jag inledningsvis påpekat har en rad reformer på organisations- och förfarandekområdet beslutats under senare år. Den grundläggande målsättningen har varit att höja kvaliteten på taxering-

arna för att därigenom få större likformighet och rättvisa. Ett viktigt syfte har också varit att förbättra och förenkla förfarandet för såväl myndigheter som enskilda och företag.

De beslutade förändringarna har endast i mindre utsträckning tagit sikte på företagen. Den allt större roll företagen har getts i skattesystemet ställer ökade krav på att skattemyndigheterna får de nödvändiga hjälpmedlen för en effektivare uppföljning och kontroll av företagens funktioner inom beskattningen. Samtidigt bör det ses till att de olika funktionerna, först och främst uppgiftslämnandet, så långt som möjligt anpassas till företagens egna förhållanden. Det råder i huvudsak också enighet om att det krävs förbättringar och förenklingar i uppgiftslämnandet från företagen.

En effektivisering av beskattningsarbetet grundad på ett till dagens förhållanden anpassat uppgiftslämnande bör enligt min mening innebära att skattemyndigheternas kontrollresurser förskjuts från sedvanlig deklara-tionsgranskning till en fördjupad kontroll – ofta genom revisioner – hos de företag där man kan förvänta sig att finna mer betydande felaktigheter. Förutsättningarna bör förbättras att i ett sammanhang granska så många skatter och avgifter som möjligt med hänsyn till de starka samband som ofta föreligger mellan olika skatte- och avgiftsslag. Företagsstorleken har därvid också betydelse. Systematiska fel som avser stora belopp rör vanli-gen många andra än företaget självt och kan bl.a. leda till ett avsevärt skattebortfall.

Utgångspunkten för en integrerad och förbättrad granskning bör vara företagets inkomstdeklaration. Denna bör innehålla sådan information att det är möjligt att göra åtminstone en överslagsmässig kontroll mot uppgif-ter som lämnas i företagets perioddeklarationer, t.ex. uppbördsdeklara-tioner. Härigenom kan kravet på uppgifter i perioddeklarationer även i framtiden ställas lågt.

Det står klart att skattemyndigheterna inte kan förfoga över så stora resurser att alla företag regelbundet kan bli föremål för någon djupare granskning, närmare bestämt revision. Ett förändrat uppgiftslämnande bör därför vara inriktat på att underlätta skattemyndigheternas urval av företag som bör bli föremål för sådan granskning. Dessutom skall deklara-tionsmaterialet i stort inte behöva något tidskrävande manuellt gransk-ningsarbete. I stället bör ADB-tekniken utnyttjas i stor utsträckning. En genomlysning av deklara-tionsuppgifterna bör kunna ske med ADB-stöd på ett sådant sätt att det går att upptäcka de deklara-tioner som kan antas innehålla väsentliga fel. Därefter går man vidare och djupgranskar dessa. Övriga deklara-tioner kan anses i huvudsak godkända efter genomlysning-en.

En förskjutning av deklara-tionskontrollen i den nu angivna riktningen förutsätter att företagen lämnar uppgifter som återger de väsentliga be-skattningsförhållandena, och detta på ett enhetligt sätt. Det av RSV läm-nade förslaget till ett reformerat uppgiftslämnande har denna inriktning. Förslaget tar också vara på möjligheten till förenkling för företagen och anpassning till den redovisning som företagen har för sina egna behov. I likhet med det stora flertalet remissinstanser ansluter jag mig till huvud-dragen i förslaget.

Ett stöd för förslaget kan man också finna vid en internationell jämförelse. I t.ex. Danmark, Norge, Västtyskland och USA lämnar företagen utdrag ur sina räkenskaper enligt visst schema som underlag för deklarationskontrollen.

Det är framför allt i tre avseenden som det nya uppgiftslämnandet bör skilja sig från det nuvarande, nämligen i fråga om enhetlighet, detaljeringsgrad och koppling till företagets redovisning.

När det gäller enhetligheten bör som RSV föreslagit uppgifterna lämnas efter ett visst schema, vilket i praktiken kan styras genom utformningen av deklarationsblanketterna. De avses få en utformning som ansluter till flertalet företags redovisning varför uppgiftslämnandet kan sägas avse ett standardiserat utdrag ur räkenskaperna. Enhetligheten är närmast en förutsättning för att man skall kunna ta till vara de fördelar som ADB-tekniken kan ge genom att med utgångspunkt i olika urvalsmetoder skilja ut deklARATIONER som visar tecken på att en närmare granskning bör företas. Ett mera formbundet uppgiftslämnande innebär också att det vid granskningen blir betydligt lättare än i dag att snabbt bilda sig en uppfattning om företaget. De för beskattningen relevanta uppgifterna bör alltså i framtiden lämnas på ett för praktiskt taget alla företag likformigt sätt, som en del av självdeklarationen.

Vad gäller detaljeringsgraden på uppgifterna bör utgångspunkten vara att den vid granskningsarbetet leder till skärpt uppmärksamhet på väsentligheter.

Enligt RSV bör ett komplett utdrag ur räkenskaperna omfatta knappt 130 olika poster, där en väsentlig nyhet i förhållande till i dag avser likformigheten och specificeringen av kostnaderna, i första hand kostnaderna för arbetskraft. Skillnaden är påtaglig främst för företag som avslutar sina räkenskaper med årsbokslut, eftersom dagens deklarationsblanketter för sådana fall inte innehåller krav på någon närmare redovisning av intäkter och kostnader. Den föreslagna detaljeringsgraden är vald med hänsyn till den fördelning på olika poster som nu i regel finns i företagets egna redovisningssystem, en fördelning som samtidigt utgör ett lämpligt kontrollunderlag vid deklarationsgranskningen. Bl.a. underlättas jämförelsen av ett företags uppgifter med motsvarande genomsnitt för den aktuella branschen.

Några remissinstanser har menat att det är en alltför stor mängd uppgifter som skulle behöva lämnas. Det stora antalet poster som anges i RSV:s schema är emellertid en spegling av att en modell för räkenskapsutdrag måste täcka många typer av näringsverksamheter och praktiskt taget alla de företagsformer som bör mynna ut i en särskild uppgift. För det övervägande antalet företag blir det endast fråga om att lämna uppgifter om en mindre del av posterna. Exempelvis skall ju inte den som inte driver jordbruk lämna uppgifter om en sådan post i den fullständiga förteckningen som jordbrukssarrende eller andra poster som avser jordbruksföretag. I praktiken kommer flertalet företag med en årsomsättning om mindre än 20 basbelopp — vilket svarar mot bortemot hälften av alla företag — inte att behöva lämna fler uppgifter än i dag. För övriga företag kan det bli fråga om såväl fler som färre uppgifter som skall lämnas. För i stort sett alla blir uppgiftslämnandet smi-

digare. Det kan nämnas att RSV har uppgett att uppemot ett 30-tal av de nuvarande deklarationsbilagorna kan avskaffas.

Den koppling mellan uppgifter som skall lämnas för skattekontrolländamål och företagens affärsredovisning som förslaget innebär har föranlett viss remisskritik, framför allt från BFN som ifrågasatt lämpligheten i ett stärkt samband mellan skatte- och bokföringsregler. Liknande kritik framfördes vid remissbehandlingen av utredningens om reformerad företagsbeskattning (URF) betänkande. I den proposition som ligger till grund för skattereformen (1989/90:110) framhöll jag att den nuvarande kopplingen mellan redovisning och beskattning bör behållas i det nya systemet för företagsbeskattning. Det påpekandet gjordes dock att det kunde finnas anledning att i belysning av det nya skattesystemet senare ta upp frågan.

Redan det nära samband som således även i fortsättningen kommer att finnas mellan skatte- och bokföringsreglerna talar starkt för att också uppgiftslämnandet från företagen knyts an till deras redovisning.

Inom den svenska affärsredovisningen har utvecklingen gått mot en alltmer enhetlig redovisningsstruktur. En standard, den s.k. BAS-kontoplanen, har tagits fram inom näringslivet. Den kan betecknas som en generell, systematisk katalog med ett stort antal konton från vilken varje företag kan välja ut de konton som det behöver för just sin redovisning. BAS-kontoplanen underlättar därför utformningen av enskilda företags kontoplaner enligt en enhetlig grundsystematik. Planens indelning, t.ex. i kostnadsslag, återger tillämpad praxis och baserar sig på undersökningar av ett mycket stort antal företag. BAS-kontoplanen kan användas av i stort sett alla företag oberoende av storlek, verksamhet och ägarförhållanden även om den i första hand utvecklats för de små och medelstora företagens räkning. Enligt vad jag har erfarit tillämpas den av även en del mycket stora företag.

Det nya uppgiftslämnandet från företagen bör så nära som möjligt ansluta till företagets interna redovisning och därmed i praktiken bygga på BAS-kontoplanen, som rymmer de vanligast förekommande kontoslagen. Det har hävdats att en koppling av deklarationsredovisningen till BAS-kontoplanen kan komma att hämma utvecklingen av nya metoder att systematisera affärshändelserna, dvs. utvecklingen av god redovisningssed. För egen del anser jag inte att det kan väntas att så sker. Dessutom måste man väga in de betydande fördelar som står att vinna med den angivna kopplingen. Den framförda betänkligheten bör ändå föranleda uppmärksamhet från RSV och BFN.

Det nya uppgiftslämnandet, som i praktiken avser utdrag ur företagets räkenskaper, omfattar i princip alla företag. Detta hindrar givetvis inte att RSV tar fram olika deklarationsblanketter med hänsyn till företagets varierande storlek, branscher o. dyl. Jag återkommer till detta i avsnitt 3.4.

Såväl EKO-kommissionen som RSV har i sina förslag ansett att försäkringsföretag borde undantas från skyldigheten att lämna räkenskapsutdrag. Försäkringsföretags inkomster skall emellertid efter skattereformen beskattas som övrig inkomst av näringsverksamhet. Enligt min mening finns därför inte längre några skäl för att ha särskilda bestämmelser för dessa. Ett undantag bör dock göras och det gäller utländska skadeförsäk-

ringsföretag som bedriver försäkringsverksamhet i Sverige. Dessa företag beskattas på grundval av premieinkomsterna i Sverige (2 § 6 mom. elfte stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt). Det bör vara tillräckligt om de lämnar uppgifter om premieinkomsten i Sverige på samma sätt som i dag.

Till den tidigare nämnda framställningen den 9 mars 1990 har RSV fogat en förteckning över de poster en näringsidkare bör lämna uppgifter om. Förteckningen bör bifogas denna proposition som *bilaga 6*. Den har justerats jämfört med förslagen i RSV:s rapport med hänsyn till dels de förändringar som nyligen föreslagits i fråga om de materiella beskattningsreglerna, dels remissynpunkterna på rapporten. Enligt RSV bör samtliga poster räknas upp i lag.

För min del anser jag att det skulle föra väl långt med en så detaljrik uppräknning i lag. De olika posterna bör i stället kunna anges i föreskrifter på en lägre nivå. För detta talar att den närmare bestämningen av vad en deklaration skall innehålla i betydande grad bör vara beroende av den praxis som råder på bokföringsområdet enligt god redovisningssed, där det i en del fall finns skäl att beakta vilken bransch det är fråga om. Detta förutsätter en följsamhet i bestämmandet av uppdelningen på olika poster, något som bör kunna accepteras utan att villkoret för det är att en lagändring sker i varje enskilt fall. Hänsynstagandet till ett företags interna redovisning är till fördel också vid skattekontrollen, eftersom underlaget för deklarationsgranskningen då kommer att direkt kunna återfinnas vid en granskning hos företaget.

Enligt min mening bör man här i någon mån också väga in att det rör sig om uppgifter till ledning för egen taxering, där det i 3 kap. 5 § NTL finns en övergripande bestämmelse om att var och en är skyldig att efter föreläggande lämna alla de upplysningar som behövs för kontroll av att uppgifterna i självdeklarationen är riktiga. I samband med att sådana kompletterande upplysningar begärs uppkommer merarbete för både den uppgiftsskyldige och skattemyndigheten. Självdeklarationen bör ha ett sådant innehåll att den täcker praktiskt taget hela behovet för skattemyndigheterna av att få ett tillfredsställande kontrollunderlag. Ytterligare upplysningar skall mera sällan behöva efterfrågas. Mot denna bakgrund ser jag i den här frågan en skillnad mot kontrolluppgifter och motsvarande uppgifter som skall lämnas till ledning för någon annans taxering där det enligt min mening bör ställas högre krav på lagform när det gäller enskildheter.

Även om de närmare omständigheterna, som jag ser det, inte behöver framgå av lag måste man i lag ange en snäv ram med en tämligen långtgående precisering av vilka uppgifter som en självdeklaration skall innehålla. Till stor del bör man kunna bygga på nuvarande bestämmelser, främst 2 kap. 19 § LSK. Vad gäller uppgifter som hör till resultatredovisningen bör till skillnad från i dag bl. a. anges att varje slag av intäkter, kostnader och bokslutsdispositioner skall tas upp. I likhet härmed bör i fråga om balansredovisningen anges att varje slag av tillgångar och skulder skall tas upp.

Den fullständiga förteckningen över de olika posterna avseende näringsverksamhet bör alltså göras i form av verkställighetsföreskrifter. Detta bör enligt min mening ingå som ett led i utformningen av deklarationsblanket-

terna och anförtrors RSV. Som jag framhållit bör därvid hänsyn tas till uppgiftslämnarnas intressen och redovisningstekniska synpunkter av civilrättslig art. Att så bör ske följer också av förordningen (1982:668) om statliga myndigheters inhämtande av uppgifter från näringsidkare och kommuner. I 3 § i förordningen föreskrivs bl.a. att en myndighet, innan den beslutar om ett nytt formulär till blankett eller om icke obetydlig ändring i ett tidigare fastställt formulär, skall samråda med organisation eller annan som kan anses företräda de näringsidkare som skall lämna uppgifterna.

I och med att näringsidkarna kommer att ge in uppgifter som direkt kan hämtas ur räkenskaperna finns inte längre något behov av att generellt kräva in bestyrkta kopior av resultat- och balansräkningarna. Det finns inte heller behov av att begära in uppgifter om särskilt balanskonto eller vinst- och förlustkonto eller de övriga särskilda uppgifter för fåmansföretag som för närvarande anges i 2 kap. 22 § LSK.

I 2 kap. 16 § LSK ges för närvarande bestämmelser som anger att uppgifterna om avdrag för kostnader för representation och liknande ändamål skall vara mycket detaljrika. En sådan utförlig redovisning är enligt min mening mindre lämplig. Uppgiftsskyldigheten bör i stället följa den föreslagna principen om likformighet. De mera summariska uppgifter som behövs bör således lämnas enligt vad som framgår av den av RSV ingivna förteckningen. Bestämmelserna i 2 kap. 16 § bör därför upphävas.

Med det nya systemet för uppgiftslämnande bör man vidare kunna lätta på några av nuvarande skyldigheter att lämna kontrolluppgifter. Detta gäller i fråga om bestämmelserna i 3 kap. 37 och 38 §§ LSK, vilka bör upphävas resp. ändras. Jag kommenterar detta närmare i avsnitt 8.

3.2 Handelsbolag m. m.

Mitt förslag: För den som har inkomst från handelsbolag eller rederi för registreringspliktigt fartyg skall bolaget eller rederiet – och inte delägaren – lämna de närmare uppgifterna om näringsverksamhet. Uppgifterna skall lämnas enligt de regler som gäller för självdeklaration.

Förseningsavgift skall kunna påföras handelsbolag m. fl. som inte lämnar uppgifter i rätt tid.

För näringsverksamhet som makar tillsammans deltagit i skall endast en av makarna lämna en närmare redovisning.

EKO-kommissionens förslag: För handelsbolags- och makefallen föreslås som huvudregel att endast den som har ledande ställning i verksamheten i sin självdeklaration utan anmaning skall lämna en fullständig redovisning för hela verksamheten. Samma skattskyldig skall också lämna uppgift om delägares resp. makes andel i inkomst och förmögenhet.

I fråga om handelsbolag m. fl. bör den som är företagsledare enligt 35 § 1 a mom. kommunalskattelagen (1928:370), KL, anses ha ledande ställning.

Om det finns flera företagsledare skall den som är bosatt i kommun där bolaget bedriver rörelse från fast driftställe lämna fullständig redovisning. Finns det flera sådana personer får de själva avgöra vem av dem som skall lämna redovisningen. Om det inte finns någon företagsledare enligt 35 § 1 a mom. KL bör skyldigheten att lämna redovisningen läggas på den som har störst andel eller vid lika andelsinnehav på den som är bosatt i kommun där bolaget bedriver verksamhet från fast driftställe. I sista hand bör delägarna själva få avgöra vem av dem som skall lämna uppgifterna.

I fråga om makars verksamhet har i medhjälparfallet den make som står för verksamheten en ledande ställning. Om verksamheten bedrivs av makarna gemensamt bör skyldigheten att lämna redovisningen läggas på den som är registrerad till mervärdeskatt för verksamheten eller, om båda är registrerade, den som är bosatt i kommun där verksamheten bedrivs från fast driftställe. I sista hand får makarna själva avgöra vem av dem som skall lämna uppgifterna.

Remissinstanserna: Endast ett par remissinstanser har berört frågan om uppgiftsskyldighet i handelsbolags- och makefallen. *Länsstyrelsen i Stockholms län* förordar att handelsbolag skall bli deklarationsskyldigt och samtidigt göras till skattesubjekt. *Länsstyrelsen i Malmöhus län* anser att kommissionen har överbetonat vinsterna vad avser de praktiska hante-ringsfrågorna i förhållande till andra frågor. Problem skulle uppkomma bl. a. vid utredningar och beslut om avvikelser från uppgifterna i självdek-lARATIONERNA och om skattetillägg.

RSV:s förslag: Överensstämmer i stort med EKO-kommissionens förslag.

Remissinstanserna har inte uttalat sig särskilt i frågan.

Skälen för mitt förslag: När det gäller handelsbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg samt näringsverksamhet som makar gemensamt deltagit i anser jag i likhet med kommissionen, RSV och remissinstanserna att det är tillräckligt att de närmare uppgifterna om en och samma närings-verksamhet lämnas från ett håll.

En bättre lösning än att företagsledaren eller en av delägarna i ett bolag skall lämna uppgifterna anser jag emellertid vara att bolaget är ansvarigt för att uppgifterna lämnas. En motsvarande ordning gäller redan enligt 2 kap. 25 § LSK. Härigenom undviker man den osäkerhet som kan uppstå om man väljer kommissionens förslag, nämligen i bedömningen av vem i bolaget som egentligen skall lämna uppgifterna.

Motsvarande lösning kan dock inte väljas i makefallet utan där ansluter jag mig till kommissionens förslag. För makar som gemensamt deltagit i näringsverksamhet behöver således endast en av makarna lämna räkenskapsutdrag. I fråga om vem av makarna som skall lämna uppgifterna bör det som kommissionen anfört härvidlag tjäna till ledning.

Från en remissinstans har framförts farhågor om att problem skulle uppkomma vid frågor om bl. a. skattetillägg om räkenskapsuppgifterna lämnas av bara en av delägarna i ett handelsbolag eller, om två makar bedriver näringsverksamhet tillsammans, av endast den ene maken. Det förhållandet att den fylligare redovisningen om näringsverksamheten läm-nas av någon annan inverkar emellertid inte på varje delägares eller makes

skyldighet att lämna en riktig deklaration med en summarisk uppgift om inkomsten av näringsverksamhet. Har för låg inkomst tagits upp, kan skattetillägg komma att påföras.

Handelsbolag som inte lämnar in uppgifter om näringsverksamhet i rätt tid bör kunna påföras förseningsavgift med 500 kr på samma sätt som nu kan ske ifråga om självdeklaration. Detta föranleder en ändring i 5 kap. 5 § NTL.

3.3 Formen för uppgiftslämnandet

Mitt förslag: Uppgifter om näringsverksamhet skall lämnas på blankett enligt fastställt formulär eller på ADB-medium eller på annat lämpligt sätt som RSV närmare anger.

EKO-kommissionens förslag: Överensstämmer i stort med mitt. Kommissionen föreslår även att inom ramen för det enhetliga uppgiftslämnandet skall uppgifterna under vissa förutsättningar få lämnas på blanketter som t. ex. branschorganisationer själva framställer.

Remissinstanserna: Endast ett fåtal remissinstanser har yttrat sig i denna fråga. *Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län* är tveksam till om uppgifter skall få lämnas på blanketter som de skattskyldiga själva framställer. Ett godkännande av RSV bör vara en förutsättning för att få använda särskilda blanketter. *Föreningen Sveriges taxeringsrevisorer* avstyrker att standardiserade räkenskapsutdrag skall kunna göras branschpassade. Föreningen anser att man bör undvika att reducera den enhetlighet som standardiserade räkenskapsutdrag innebär genom olika detaljbestämmelser och undantag. *Sveriges fastighetsägareförbund* och *Lantbrukarnas riksförbund* är positiva till möjligheten för branschorganisationer att utforma branschpassade blanketter.

RSV:s förslag: Överensstämmer med mitt förslag.

Remissinstanserna har inte uttalat sig särskilt i frågan.

Skälen för mitt förslag: Granskningsarbetet ställer krav på en hög grad av enhetlighet med hänsyn till den stora ärendemängden och den begränsade tid som står till buds. Att uppgifterna om näringsverksamhet bör lämnas på blankett enligt formulär som fastställs av RSV på samma sätt som gäller för alla andra uppgifter som skall lämnas i självdeklaration råder det därför enligt min mening ingen tvekan om.

Det finns emellertid flera skäl att medge att uppgifterna lämnas på annat än traditionellt sätt. En anpassning bör göras till den tekniska utvecklingen. Som tidigare nämnts bör granskningen i så stor utsträckning som möjligt kunna ske med ADB-stöd. Om uppgifter bara lämnades på papper skulle stora resurser få tas i anspråk för att klara registreringen av uppgifterna. För att undvika detta och för att underlätta för företagen, som numera i stor omfattning sköter sin bokföring ADB-mässigt, bör de som så önskar ges möjlighet att lämna sina räkenskapsutdrag på ADB-medium. Det bör framhållas att möjligheten att lämna uppgifterna på ADB-medium

innebär en stor fördel även för uppgiftslämnarna eftersom de därigenom kan slippa en tyngande pappershantering. Dessutom medför ett lämnande på ADB-medium att säkerheten i uppgiftslämnandet ökar i och med att någon manuell bearbetning av uppgifterna inte behöver ske. Jag anser dock inte att det skall vara fråga om ett helt papperslöst deklarationsförfarande. Även om räkenskapsutdraget lämnas på ADB-medium skall huvudblanketten lämnas på fastställt formulär och undertecknas.

När det gäller EKO-kommissionens förslag att uppgifter under vissa förutsättningar skall få lämnas på blanketter som branschorganisationer själva framställer vill jag framhålla följande. Som jag nämnt tidigare innehåller det kompletta räkenskapsschemat en mängd olika poster. För många näringsidkare kommer det bara att bli aktuellt att lämna uppgifter rörande endast ett fåtal av dessa poster. Det kan t. ex. bero på att verksamheten bedrivs i begränsad omfattning eller att den har en sådan inriktning att endast ett mindre antal uppgifter blir aktuella. Om detta gäller för en större grupp näringsidkare eller en hel bransch kan det kanske vara lämpligt att utforma ett räkenskapsschema där man skalat bort alla poster som inte blir aktuella för just denna grupp företag. En förutsättning för att få använda en branschanpassad blankett bör emellertid vara att blanketten fastställts av RSV. Om särskilda branschanpassade blanketter kommer att utformas utgår jag ifrån att det sker inom ramen för det fullständiga räkenskapsschemat.

3.4 Revisionsberättelser

Mitt förslag: Revisionsberättelser som innehåller uttalande, upplysning eller anmärkning enligt 10 kap. 10 § aktiebolagslagen (1975:1385) eller enligt 4 kap. 10 § lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag skall ges in till skattemyndigheten. Är det endast fråga om uttalande att årsredovisningen upprättats enligt aktiebolagslagen eller att styrelseledamöter och verkställande direktör bör beviljas ansvarsfrihet skall dock revisionsberättelsen inte ges in. Detsamma gäller uttalande enligt 10 kap. 10 § sjätte stycket aktiebolagslagen.

RSV:s förslag: Överensstämmer delvis med mitt. RSV föreslår dessutom att ett s. k. revisorsintyg skall lämnas. Det innebär att företagets revisor skall intyga att det råder överensstämmelse mellan i verksamheten förda räkenskaper och det lämnade räkenskapsutdraget.

Remissinstanserna: Många remissinstanser har framfört kritik mot det s. k. revisorsintyget. Kritikerna har framför allt hävdatt att ansvaret för att de lämnade uppgifterna är korrekta skall ligga på den skattskyldige och inte övervältras på någon utomstående.

Skälen för mitt förslag: Enligt 2 kap. 22 § tredje stycket LSK skall aktiebolag, ekonomisk förening och ömsesidigt försäkringsbolag avlämna bestyrkt avskrift eller tryckt exemplar av revisionsberättelse som avgivits

för beskattningsåret. Enligt lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag är revisorer i alla företag oavsett företagsform skyldiga att avge en revisionsberättelse. Lagen omfattar således både handelsbolag och mer omfattande bedriven enskild näringsverksamhet. En revisor har enligt 10 kap. 10 § aktiebolagslagen och 4 kap. 10 § lagen om årsredovisning m. m. i vissa företag skyldighet att kontrollera att företaget gör avdrag för preliminär och kvarstående skatt enligt uppbördslagen. Vidare skall revisorn kontrollera att företaget låtit registrera sig till mervärdeskatt samt att företaget betalar innehållna skatter, mervärdeskatt och socialavgifter i rätt tid.

Om brister föreligger i något av dessa avseenden skall anmärkning göras i revisionsberättelsen och denna skall genast sändas in till länsstyrelsen.

Det är uppenbart att revisionsberättelser med anmärkningar av ovan angivet slag är av intresse för skattemyndigheten. Men också i de fall där anmärkning, upplysning eller uttalande har gjorts av revisorn i revisionsberättelsen enligt 10 kap. 10 § aktiebolagslagen eller 4 kap. 10 § lagen om årsredovisning m. m. i vissa företag av något annat skäl är den av intresse för skattemyndigheten. Även i dessa fall fyller vad som sägs i revisionsberättelsen den för skattemyndigheten viktiga funktionen att uppmärksamhet riktas mot företag med bristfällig redovisning. Generellt sett krävs det en djupare granskning för att avgöra om en revisorsanmärkning har någon skattemässig effekt.

Av det som ovan sagts framgår att det finns ett berättigat intresse för skattemyndigheten att få kännedom om att en revisor har avlämnat en "oren" revisionsberättelse. Däremot finns det inte något skäl att kräva att alla företag skall ge in sina revisionsberättelser.

När det gäller revisorsintyg har jag viss förståelse för den kritik som framförts mot förslaget i den delen. Ansvar för att uppgifterna i självdeklarationen är korrekta bör inte övervältras på någon utomstående utan ligga hos den skattskyldige. Jag lägger därför inte fram något förslag om revisorsintyg.

3.5 Dispens

Mitt förslag: Om det föreligger särskilda skäl får skattemyndighet på ansökan av den deklarationsskyldige medge att de uppgifter som skall lämnas ur räkenskaperna och som avser intäkter, kostnader, bokslutsdispositioner, skatter och redovisat resultat får lämnas i sammansatta poster.

Ett beslut om dispens får omfatta en period av tre år.

Skattemyndighetens beslut får överklagas till RSV.

EKO-kommissionens förslag: Alla företag som avslutar sina räkenskaper med årsbokslut skall lämna uppgifter enligt ett standardiserat räkenskapsutdrag. Undantag från uppgiftsskyldigheten görs endast för försäkringsrörelse. Försäkringsrörelse beskattas nämligen på ett väsentligt annorlunda

sätt än andra företag. För dem som inte avslutar sina räkenskaper med årsbokslut föreslås ett uppgiftslämnande som i hög grad överensstämmer med det standardiserade räkenskapsutdraget. Detta uppgiftslämnande överensstämmer emellertid också i hög grad med uppgiftsskyldigheten enligt gällande rätt. Standardiserade räkenskapsutdrag kan i speciella fall för vissa företag medföra problem, åtminstone under en övergångsperiod. Skattechef skall därför kunna besluta om dispens från den föreslagna uppgiftsskyldigheten under förutsättning att beslut om planmässig revision omfattar företaget.

Remissinstanserna: Remissinstanserna nämner olika typer av företag som bör undantas från det standardiserade räkenskapsschemat, bl. a. större företag, banker, finansbolag och försäkringsbolag.

Lantbrukarnas riksförbund och *Svenska byggnadsentreprenörföreningen* förelär ett förenklat uppgiftslämnande för dem som inte klarar av att lämna ett fullständigt räkenskapsutdrag.

RSV:s förslag: Någon generell undantagskrets skall inte finnas. De företag som inte kan lämna räkenskapsutdrag skall i stället få göra en enklare sammanställning av uppgifter ur sin redovisning som inte behöver finnas i själva affärsredovisningen. Dispensen skall endast omfatta de delar av räkenskapsschemat där verkligt behov av dispens föreligger. Företag som har dispens skall lämna fullständiga uppgifter enligt balansräkningsschemat.

Remissinstanserna: Endast ett fåtal remissinstanser har yttrat sig i denna del. Förslaget tillstyrks av *läns-skattemyndigheten i Jönköpings län*. *Riks-försäkringsverket* framhåller betydelsen av att dispens inte skall kunna ges från uppgifter rörande kostnader för arbetskraft. Uppgifterna har betydelse vid fastställande av underlag för egenavgifter och av pensionsgrundande inkomst för anlitad arbetskraft.

Skälen för mitt förslag: En likformig behandling av företagen från skattemyndigheternas sida förutsätter ett likformigt uppgiftslämnande. Deklarationsgranskningen underlättas av en likformig rapportering. Många av de maskinella kontrollerna kan inte göras om vissa företag befrias från det föreslagna uppgiftslämnandet.

Ett enhetligt uppgiftslämnande även för de största företagen och deras dotterbolag medför en fördel ur planeringssynpunkt vid revision av koncerner. Räkenskapsutdragen kan många gånger innehålla uppgifter av betydelse för inrikningen av revisionen.

Jag delar därför RSV:s bedömning att en generell undantagskrets — med undantag av utländskt skadeförsäkringsföretag som driver försäkringsrörelse i Sverige — inte bör förekomma. Om särskilda skäl föreligger bör dispens i stället kunna ges efter ansökan i varje enskilt fall.

Dispens bör kunna ges till företag som har sådan utformning av sin redovisning att man inte utan stora svårigheter och förhållandevis stora kostnader kan lämna begärda uppgifter i form av räkenskapsutdrag.

Utländska skadeförsäkringsföretag som bedriver försäkringsverksamhet i Sverige beskattas på grundval av premieinkomsterna i Sverige. För dessa företag anser jag att man kan göra ett generellt undantag utan att få de negativa konsekvenser som annars kan befaras. Det bör enligt min mening

3.6 Skatteregistret

Mitt förslag: De uppgifter som skall lämnas om näringsverksamhet skall få registreras i skatteregistret.

En skattemyndighet skall endast ha åtkomst till sådana uppgifter om näringsverksamhet som avser företag som beskattas hos myndigheten.

RSV:s förslag: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Sundsvall* har inga erinringar mot förslaget under förutsättning att den lagtext till vilken hänvisning görs utformas så att registrets innehåll blir klart redovisat och avgränsat. *Datainspektionen* har inte några erinringar mot att bestämmelserna ändras på det sätt RSV har föreslagit. *FUD* anser att skatteregisterlagen inte bör ändras förrän en utvärdering gjorts av räkenskapsutdragen och dess verkan på en ADB-baserad bokföring.

Skälen för mitt förslag: Med uppgifterna om näringsverksamhet som grund skapas förutsättningar för att bygga upp ett ändamålsenligt ADB-tekniskt stödsystem för företagstaxeringen. Avsikten är också att kontrollverksamheten skall kunna styras mot väsentligheter mer än vad som nu är fallet. Detta skall kunna ske på två sätt. För det första skall deklARATIONERNA genomgå maskinella rimlighetskontroller. Dessa skall utformas på sådant sätt att de deklarationer som klarar kontrollerna i princip inte skall behöva bli föremål för några ytterligare åtgärder. Kontrollerna skall vara lika för alla företag. Resurser som nu åtgår för manuell hantering kommer därigenom att frigöras. För det andra skall möjligheterna förbättras till riktade insatser av olika slag. Om tillräckligt många uppgifter från företagen finns ADB-registrerade kan de deklarationer som behöver underkastas fördjupad kontroll väljas ut på maskinell väg. En väsentlig förutsättning för detta är att räkenskapsuppgifterna registreras och är åtkomliga via terminal. En utgångspunkt för det granskningssystem som skall byggas upp är alltså att alla uppgifter skall kunna ADB-registreras.

Jag delar RSV:s uppfattning om att det i det nya uppgiftslämnarsystemet med räkenskapsuppgifter kommer att finnas ett behov av att registrera fler uppgifter i skatteregistret än i dag för genomförande av de maskinella kontrollerna. Detta ställer, som RSV påpekat, krav på att åtkomsten görs begränsad. Skatteförvaltningens ADB-system har ett behörighetssystem som medger att man kan begränsa åtkomstmöjligheten till uppgifterna i registret till endast de tjänstemän som har behov av uppgifterna. Dessutom föreligger enligt 9 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) s.k. absolut sekretess för uppgifterna.

I 7 § 18 skatteregisterlagen finns en bestämmelse som innebär att många uppgifter om näringsverksamhet vilka hämtas ur företagens inkomstdekla-

rationer vid den årliga taxeringen får föras in i skatteregistret. Denna bestämmelse bör ändras så att det framgår att de uppgifter som nu är i fråga får antecknas.

Vad beträffar den kritik som FUD framfört vill jag framhålla att FUD:s beskrivning, att syftet med det nya uppgiftslämnandet skall vara att göra det lättare för skattemyndigheterna att vid en revision och andra kontroll-åtgärder komma åt information, inte är riktig. Syftet är i stället att genom ADB-stöd på ett effektivt sätt sälla bort alla de deklarationer som det inte finns någon anledning att djupgranska. Uppgiftslämnandet och registreringen av uppgifterna har inte någon inverkan på vilka uppgifter som är åtkomliga vid en revision.

När det gäller den ökade möjligheten att använda ADB i skattekontrollen innebär ju denna i och för sig inte någon ändring i skyldigheten att lämna uppgifter till ledning för egen taxering eller rätten för skattemyndigheterna att kontrollera att uppgiftsskyldigheten har fullgjorts. Ändringen ligger i stället däri att kontrollen kan göras effektivare än hittills. Sådana kontroller som på grund av bristande personella resurser tidigare inte har kunnat ske i önskvärd utsträckning kan med ett vidareutvecklat ADB-stöd företas i större omfattning. En sådan utveckling ligger i linje med strävandena mot ökad rättvisa och likformighet vid taxeringen.

Vad beträffar åtkomsten till de räkenskapsuppgifter som skall registreras delar jag RSV:s uppfattning att den bör begränsas till uppgifter som gäller företag som beskattas i länet. Skulle det när systemet tillämpats en tid emellertid visa sig att ett starkt behov föreligger av åtkomstmöjlighet över länsgränserna får en förnyad prövning göras i detta avseende.

Det bör framhållas att datainspektionen i sitt remissyttrande över RSV:s skrivelse gör bedömningen att den föreslagna registreringen inte kan antas leda till otillbörligt intrång i registrerads personliga integritet, med hänsyn till att uppgifterna hänför sig till juridiska personer och till fysiska personer endast i deras egenskap av näringsidkare, och mot bakgrund av regleringen om bl. a. möjligheterna till åtkomst, behörighet, utlämnande och sekretess.

3.7 Genomförande m. m.

Mitt förslag: Det nya uppgiftslämnandet skall gälla fr. o. m. 1992 års taxering. Företag som avslutar sina räkenskaper med årsbokslut får dock vid taxeringen 1992 i stället för att lämna uppgifter enligt 2 kap. 19 § första stycket LSK lämna de uppgifter som avses i 2 kap. 22 § samma lag i nu gällande lydelse.

RSV:s förslag: Uppgiftsskyldigheten måste vara fastlagd innan det första räkenskapsår för vilket uppgifterna skall lämnas har påbörjats.

Remissinstanserna: Många remissinstanser framhåller att det är viktigt att beslutet om ett nytt uppgiftslämnande fattas i god tid före ikraftträdandet så att företagen får tid att förbereda sig och att skatteförvaltningen ges

tillfälle att informera om det nya uppgiftslämnarsystemet. *Småföretagens Riksorganisation* har framhållit att förslaget kan medföra ökade kostnader för företagen eftersom de kan komma att behöva anlita revisorer i större utsträckning än i dag.

Skälen för mitt förslag: Mot bakgrund av att ett riksdagsbeslut om det nya uppgiftslämnandet inte kan komma förrän under hösten 1990 finns anledning att ha ett genomförande med ett visst mått av frivillighet för taxeringsåret 1992. Den bör avse företag som avslutar sina räkenskaper med årsbokslut, dvs. enskilda näringsidkare vars årliga bruttoomsättningssumma normalt inte understiger 20 basbelopp, aktiebolag, handelsbolag och ekonomiska föreningar. Dessa bör det första året som det nya uppgiftslämnarsystemet skall tillämpas, taxeringsår 1992, i stället för att lämna uppgifter som avses i 2 kap. 19 § första stycket LSK få lämna de uppgifter som avses i 2 kap. 22 § samma lag i den nu gällande lydelsen.

När det däremot gäller de som inte avslutar sina räkenskaper med årsbokslut, dvs. enskilda näringsidkare med en bruttoomsättningssumma som normalt understiger 20 basbelopp, är min bedömning att dessa bör kunna lämna uppgifter enligt det nya systemet redan vid 1992 års taxering. För dessa näringsidkare innebär det nya uppgiftslämnandet en ganska liten förändring. Skulle det trots detta av någon anledning för någon i denna grupp innebära betydande svårigheter att lämna uppgifter enligt 2 kap. 19 § första stycket LSK finns ju möjligheten att ansöka om dispens enligt bestämmelserna i 19 § sista stycket.

Genom det nu beskrivna sättet för ikraftträdande tillgodoses många företags, RSV:s och flera remissinstansers önskemål om att ett beslut om nytt uppgiftslämnande bör fattas innan det räkenskapsår börjat för vilket det nya uppgiftslämnandet skall tillämpas. För de enskilda näringsidkare som har brutna räkenskapsår med början 1 juli 1990 eller 1 september 1990 och som dessutom har en bruttoomsättning som normalt understiger 20 basbelopp kommer beslutet om det nya uppgiftslämnandet efter det att räkenskapsåret börjat. För denna kategori kommer det emellertid, som nyss nämnts, inte att bli frågan om någon stor förändring i uppgiftslämnandet.

När det gäller kostnaderna för de skattskyldiga kan nämnas att även om det för vissa blir aktuellt att lämna fler uppgifter än i dag blir det för de flesta enklare att lämna uppgifterna. Uppgifterna kan normalt hämtas direkt från redovisningen och kan utan bearbetning föras över till räkenskapsschemat. RSV har tillsammans med FUD bedömt frågan om företagens kostnader. Därvid konstaterades att någon meningsfull beloppsmäsig beräkning inte gick att göra. Det ansågs emellertid att kostnaderna för företagens totala uppgiftslämnande inte borde öka genom införandet av standardiserade räkenskapsscheman och övriga ändringar i uppgiftsskyldigheten. Möjligheterna att få lämna uppgifter maskinellt bedömdes medföra att totalkostnaderna på längre sikt kan komma att minska.

Vad beträffar kostnaderna för det allmänna kan följande sägas. RSV har beräknat de totala kostnaderna för utvecklingsarbete till 20 miljoner kr. och därutöver resurser motsvarande ca 70 årsarbetskrafter avseende främst registreringspersonal. Behovet av registreringspersonal bedömdes

dock kunna minska om möjligheten att lämna räkningsuppgifterna på ADB-medium utnyttjas. RSV har vidare uppgett att när systemet med den förenklade självdeklarationen trimmats in frigörs registreringskapacitet varvid behovet av resurstillskott kan bli väsentligt mindre än 70 årsarbetskrafter.

Den förenklade självdeklarationen har nu funnits så länge att systemet bör ha trimmats in ordentligt. Med hänsyn härtill bör resursbehovet, som RSV påpekat, kunna bli väsentligt lägre. Enligt min bedömning bör behovet av registreringspersonal samt behovet av resurser för utveckling av uppgiftslämnandet kunna rymmas inom skatteförvaltningens ordinarie medelsramar.

4 Övriga frågor om uppgiftslämnande för taxering

4.1 Uppgifter om skattepliktig intäkt av tjänst

Mitt förslag: Den som utgett lön, arvode, andra ersättningar eller förmåner som utgör skattepliktig intäkt av tjänst skall lämna kontrolluppgift.

Har ersättningen eller förmånen utgetts av fysisk person eller dödsbo och utgör den inte omkostnad i näringsverksamhet, behöver kontrolluppgift för ersättning eller förmån som under året tillsammans understiger 1 000 kr. lämnas först efter föreläggande av skattemyndighet.

Skälen för mitt förslag: I princip är den som utgett lön, arvode eller andra ersättningar eller förmåner skyldig att lämna kontrolluppgift för den som hos den uppgiftsskyldige innehaft anställning eller utfört tillfälligt arbete eller fått pension, periodiskt utgående ersättning eller annan förmån. Kontrolluppgiftsskyldigheten för fysiska personer som är arbetsgivare är emellertid begränsad till de fall då skyldighet att göra avdrag för preliminär skatt enligt UBL föreligger eller fall där ersättningen eller förmånen utgått i verksamhet som han bedrivit. Någon kontrolluppgiftsskyldighet gäller i regel inte i fråga om ersättning eller förmån som utgör intäkt av näringsverksamhet för mottagaren om inte ett s. k. likställighetssavtal har träffats. Därutöver finns det en del ytterligare undantag från skyldigheten att i kontrolluppgift ta upp vissa ersättningar som jag återkommer till i det följande (avsnitt 4.2).

De nuvarande reglerna innebär bl. a. att en fysisk person som betalat ut lön men inte är skyldig att göra preliminärskatteavdrag enligt reglerna i UBL, inte heller är skyldig att lämna kontrolluppgift på den utbetalda ersättningen. Detta gäller trots att skyldighet att betala socialavgifter föreligger så snart ersättningen överstiger 1 000 kr.

Vidare torde inte skyldighet att lämna kontrolluppgift föreligga i de fall där en förmån har utgetts av någon som inte står i ett arbetsgivarförhållande till den som tar emot förmånen. Så kan vara fallet när en skattskyldig är

anställd av ett företag inom en koncern men uppbär förmån av ett annat företag inom koncernen. Det är också – med lagtextens nuvarande utformning – tveksamt om t. ex. en personalstiftelse som utgett förmåner är skyldig att lämna kontrolluppgift. Ett annat exempel där den som uppbär förmånen inte kan sägas ha utfört något arbete är då en idrottsman fått ersättning av ett företag för att t. ex. ha företagets dekaler på sin bil. Även vad gäller tävlingsvinster, som ju efter skattereformen utgör skattepliktig inkomst om de utgår kontant eller värdet överstiger 0,01 basbelopp och det inte är fråga om minnesföremål, framgår det inte helt klart av lagtexten att kontrolluppgiftsskyldighet föreligger.

Ett av huvudsyftena med skattereformen är att skapa en neutral beskattning av arbetsinkomster så att alla typer av ersättningar beskattas likformigt. Mot den bakgrunden anser jag det angeläget att kontrolluppgiftsskyldigheten träffar samtliga ersättningar och förmåner som utgör skattepliktig intäkt av tjänst. De nuvarande bestämmelserna är utformade på sådant sätt att det är tveksamt om skyldighet att lämna kontrolluppgift föreligger i flera fall där en uppgiftsskyldighet ter sig rimlig och befogad. En mer generell regel om uppgiftsskyldighet, kompletterad med undantag för de situationer då någon skyldighet att utan föreläggande lämna uppgift inte är motiverad, underlättar för uppgiftslämnarna att bedöma om uppgiftsskyldighet föreligger. Jag anser därför att bestämmelsen bör få en mer generell utformning så att skyldighet att lämna kontrolluppgift i princip alltid föreligger när det är fråga om skattepliktig intäkt av tjänst.

För att inte en utökad kontrolluppgiftsskyldighet skall bli alltför betungande för fysiska personer som inte bedriver näringsverksamhet anser jag att skyldigheten att utfärda kontrolluppgifter i dessa fall bör begränsas till belopp som uppgår till 1 000 kr. eller mer. Därigenom får man också en överensstämmelse med den beloppsgräns som gäller för skyldigheten att betala socialavgifter. Har preliminär skatt innehållits bör dock kontrolluppgift alltid lämnas.

Mina förslag föranleder ändringar i 3 kap. 4 och 5 §§ LSK.

Mitt förslag: Traktamentsersättning och ersättning för resa med egen bil i tjänsten som understiger eller motsvarar schablonbelopp behöver inte redovisas i den skattskyldiges självdeklaration. Arbetsgivaren skall i kontrolluppgift ange att sådan ersättning betalats ut men inte beloppets storlek. Om det utbetalda beloppet överstiger schablon skall den överskjutande delen redovisas särskilt för sig.

Kostnadsersättning för logi vid tjänsteresa motsvarande den faktiska utgiften behöver inte redovisas i självdeklarationen. Det skall i kontrolluppgift anges om sådan kostnadsersättning betalats ut. Det samma gäller för kostnadsersättningar för resa i tjänsten med allmänt kommunikationsmedel, hyrbil eller taxi och representationsersättning.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall den kontrolluppgiftsskyldige lämna uppgift även om de utbetalda beloppens storlek.

RINK:s förslag: Överensstämmer i huvudsak med mitt.

Remissinstanserna: Förslaget har fått ett positivt mottagande av flertalet remissinstanser.

Skälen för mitt förslag: Skattereformen innebär förenklingar av traktamentsreglerna. Avdraget vid endagsförrättningar har slopats. För tjänsteresor med övernattningsgäller att avdraget för merkostnader för måltider och småutgifter skall motsvara traktamentet om detta hålls inom vissa beloppsramar. Avdragsschablonen är, under förutsättning att inte tjänsteresan varar längre än tre månader, 150 kr. per dag för skattskyldiga som uppburit traktamente. Avdrag för logikostnad medges med den faktiska utgiften. Kan den skattskyldige inte styrka någon logikostnad men har han uppburit traktamente medges avdrag med 75 kr. Vad gäller avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa utom riket föreslås nuvarande principer för avdragsberäkningen behållas i stort oförändrade.

Kostnadsersättningar till anställda i offentlig tjänst blir genom förslagen skattepliktiga. Avdrag får göras för däremot svarande kostnader på samma sätt som gäller för privatanställda. Ersättningar skall således i princip tas upp som intäkt och avdrag medges för de uppkomna kostnaderna.

Beräkningen av preliminär skatt på traktamentsersättning har kopplats samman med de föreslagna avdragsschablonerna på motsvarande sätt som tidigare föreskrivits beträffande ersättning för resa med egen bil i tjänsten. Traktamentsersättning som uppgår till högst schablonbeloppet och ersättning för logikostnad motsvarande den faktiska utgiften ingår inte i underlaget för beräkning av preliminär skatt.

LSK innehåller för närvarande utförliga regler om hur resekostnads- och traktamentsersättningar skall redovisas i kontrolluppgiften. De offentliganställda har tidigare inte alls berörts av dessa regler. Inte heller de arbetsgivare som av skattemyndigheten fått dispens vad gäller kontrolluppgiftsskyldighet för tjänsteresor inom Sverige har behövt redovisa beloppen i kontrolluppgiften, utan det har räckt med att genom en kryssmar-

kering anmärka att traktamente utgått. De anställdas självdeklarationer innehåller i sådana fall inte några uppgifter om traktamenten och mot dem svarande avdrag (tyst kvittning).

De förenklade traktamentsreglerna innebär att det finns förutsättningar för att också förenkla redovisningen av traktamentsersättningarna för samtliga uppgiftsskyldiga. Reglerna är så lättillämpade att varje arbetsgivare bör kunna hantera dem på ett riktigt sätt. Det är tillräckligt att arbetsgivaren på kontrolluppgiften anger att traktamente har betalats ut. Uppburna ersättningar motsvarande schablonbelopp och mot dem svarande avdrag behöver inte heller redovisas i självdeklarationen utan tyst kvittning kan ske.

Överstiger utbetald ersättning schablonavdraget gäller för överskjutande belopp både att arbetsgivaravgifter skall tas ut och att preliminär skatt skall innehållas. Det finns därför skäl att, utöver vad jag framförde i lagrådsremissen, föreskriva att överskjutande belopp skall tas upp i en särskild post i kontrolluppgiften. En sådan ordning torde öka den skattskyldiges möjligheter att själv kontrollera riktigheten av de uppgifter som lämnas till skattemyndigheten. Däremot kan uppgifter om antal dagar m. m. avvaras.

Vill den skattskyldige yrka högre avdrag än med schablonbelopp måste han visa att den sammanlagda kostnadsökningen vid tjänsteresor i anställningen under beskattningsåret varit större än summan av schablonavdragen. I sådana fall måste naturligtvis de uppburna ersättningarna redovisas.

RINK:s överväganden om förenklade förfaranderegler tog sikte på tjänsteresor inom Sverige. Någon avgörande skillnad för tjänsteresor utom Sverige finns emellertid inte enligt min mening. Avdrag medges vid sådana tjänsteresor för faktisk logikostnad och ett s. k. normalbelopp som, vad gäller resor i enskild tjänst, fastställs av RSV för varje land. För statligt anställda regleras utlandstraktamentena i utlandsresereglementet (1953:666). De normalbelopp RSV fastställer överensstämmer med storleken på utlandstraktamentena för olika länder enligt utlandsresereglementet. Preliminär A-skatt beräknas endast till den del ersättningen överstiger belopp som kan anses motsvara största normala ökning i levnadskostnaden under ett dygn i förrättningslandet. Jag anser därför att redovisningen av traktamentet kan ske på samma sätt vid utlandsresor som vid resor inom Sverige.

Den föreslagna ordningen medför att redovisningen av traktamentsersättningar och ersättningar för logikostnader får kontrolleras genom revisioner hos arbetsgivaren i stället för vid kontroll av arbetstagarens deklaration. Detta innebär dock inte någon reell minskning av kontrollmöjligheterna. Skattemyndighetens möjligheter att i löntagarnas deklarationer verkligen kontrollera beskattningen av traktamenten är begränsade. Kontrollen inskränker sig normalt till en avstämning av deklarationen mot arbetsgivarens kontrolluppgift. Det är alltså i praktiken så redan i dag att det är arbetsgivarens bedömning av tjänsteresorna och traktamentsersättningarna som blir avgörande. En effektiv kontroll av traktamentsbeskattningen måste med nödvändighet rikta sig mot arbetsgivarna och de uppgif-

ter de lämnar. Därigenom kan man också komma tillrätta med mer systematiska fel i uppgiftslämnandet som berör många skattskyldiga.

Ersättning för resa med egen bil i tjänsten bör behandlas på motsvarande sätt som traktamentsersättning i deklaration och kontrolluppgift.

Kostnadsersättning som den skattskyldige fått av sin arbetsgivare motsvarande gjorda utlägg för resa i tjänsten med allmänt kommunikationsmedel eller taxi eller representationsersättning som inte överstiger 500 kr. behöver enligt nuvarande regler (3 kap. 5 § första stycket 9 LSK) inte redovisas i kontrolluppgift förrän efter föreläggande.

Med resa med allmänt kommunikationsmedel bör enligt min mening jämsättas färd med hyrbil. Vad gäller representationsersättning motsvarande gjorda utlägg anser jag att den nuvarande gränsen på 500 kr. kan slopas. Även redovisningen av ersättningar av detta slag bör kunna begränsas i kontrolluppgiften. Någon redovisning i deklarationen behövs inte heller utan ersättningar och kostnader kan kvittas.

Vad gäller övriga kostnadsersättningar föreslår jag inte någon ändring. De skall således även fortsättningsvis redovisas i såväl kontrolluppgift som deklaration.

Prop. 1990/91:5

4.3 Uppgifter om ränta till utlandet

Mitt förslag: Kontrolluppgift om räntor m. m. skall lämnas även för personer bosatta i utlandet.

Skälen för mitt förslag: Enligt nuvarande regler anses skyldigheten att lämna kontrolluppgifter om räntor enligt reglerna i 3 kap. 22–26 §§ LSK vara begränsad till personer bosatta i Sverige.

Bedömningen av om en skattskyldig skall i skatterettsligt hänseende anses vara bosatt i Sverige kan vara svår. En person som till räntebetalaren uppger att han har en utländsk adress och är bosatt i utlandet kan i själva verket vara bosatt i Sverige. Avgörandet i frågan om bosättning bör därför överlämnas till skattemyndigheten, vilket blir fallet om kontrolluppgift skall lämnas oavsett var personen är bosatt. Härigenom fås också underlag för att från svensk sida förbättra informationsutbytet med andra stater inom skattekontrollområdet. Jag föreslår därför att kontrolluppgift enligt reglerna i 3 kap. 22–26 §§ LSK även skall lämnas för personer bosatta i utlandet. Mitt förslag medför ett tillägg i 3 kap. 63 § LSK.

Mitt förslag: Ett dotterföretag skall i sin allmänna självdeklaration lämna vissa uppgifter rörande moderföretaget. Det gäller uppgifter om namn och organisationsnummer för moderföretag jämte aktie- eller andelsinnehav med angivande av röstvärde samt, i förekommande fall, uppgifter om namn och organisationsnummer för dettas moderföretag.

De av dotterföretaget lämnade uppgifterna samt uppgifter om antal årsanställda i koncernen, totalt resp. i Sverige, koncernomsättning och koncernbalansomslutning för koncernmoderföretag får föras in i centrala skatteregistret.

Skattemyndigheterna får ha terminalåtkomst till uppgifterna.

RSV:s förslag: Överensstämmer — såvitt nu är ifråga — i huvudsak med mitt.

Remissinstanserna: Förslaget godtas av flertalet remissinstanser. Det avstyrks dock av *företagens uppgiftslämnardelegation*.

Skälen för mitt förslag: För att i första hand genom revisioner förbättra kontrollnivån m. m. avseende främst de största företagen har riksdagen för de senaste åren anslagit särskilda medel. Som jag tidigare nämnt pågår sedan en tid också en förskjutning av skatteförvaltningens kontrollverksamhet mot företagssektorn. Den ändrade inriktningen innebär framför allt att en större del av kontrollresurserna ägnas åt de största koncernerna efter fasta planer. De största koncernerna som kommer att omfattas av samordnade planmässiga revisioner under RSV:s ledning uppgår till cirka 200 koncernmoderföretag med cirka 7 400 dotterföretag.

Planeringen och genomförandet av koncernrevisioner underlättas i hög grad om skatteförvaltningen har tillgång till aktuella uppgifter om vilka företag som ingår i en koncern och relationen dem emellan. Här kan kvaliteten på uppgifterna förbättras genom att berörda företag årligen lämnar relevanta uppgifter. Genom att i det centrala skatteregistret föra in grundläggande uppgifter om koncernföretag kan skatteförvaltningen på ett smidigt sätt vidare få ett tillförlitligt och aktuellt underlag för att bedöma vilka koncerner och däri ingående företag som skall granskas, vilka skattemyndigheter som skall utföra granskningen och vilka resurser som krävs för detta.

Jag ansluter mig till RSV:s förslag om att dotterföretag bör bli skyldigt att i sin allmänna självdeklaration lämna uppgift om namn och organisationsnummer för moderföretag jämte aktie- eller andelsinnehav med angivande av röstvärde samt, i förekommande fall, uppgifter om namn och organisationsnummer för dettas moderföretag, samt att uppgifterna förs in i centrala skatteregistret. Jag ansluter mig även till RSV:s förslag om att för koncernmoderföretag uppgifter om antal årsanställda i koncernen totalt resp. i Sverige, koncernomsättning och koncernbalansomslutning förs in i centrala skatteregistret. De sistnämnda uppgifterna är av stor betydelse för samordnade planmässiga revisioner. Registreringen kommer endast att avse

juridiska personer. Uppgifterna är inte av integritetskänslig natur; samtidigt fyller det ett praktiskt behov att ha uppgifterna lätt tillgängliga. RSV och skattemyndigheten i länet bör ha terminalåtkomst till uppgifterna.

Det kan nämnas att RSV även föreslagit en utökad uppgiftsskyldighet för bl. a. företag med s. k. intressegemenskap. RSV:s förslag i denna del övervägs inte i detta sammanhang.

Mitt förslag kräver ändringar i LSK. Där bör bestämmelser om uppgiftsskyldighet för dotterföretag tas in i 2 kap. 16 §. Vidare kräver förslaget ändringar i 7 och 10 §§ skatteregisterlagen.

Den föreslagna bestämmelsen om uppgiftsskyldigheten för dotterföretag bör tillämpas första gången vid 1992 års taxering.

5 Preliminär skatt på avkastning av kapital m. m.

5.1. Skyldighet att betala preliminär skatt på räntor och utdelningar

Mitt förslag: Fysisk person som är bosatt i Sverige och svenskt dödsbo skall betala preliminär skatt med 30% på ränta och utdelning beträffande vilken kontrolluppgift skall lämnas.

På ränta på allemanssparande och bonusränta på ungdomsbosparande samt utdelning från allemansfond skall preliminär skatt betalas med 20%.

RINK:s förslag: Överensstämmer i huvudsak med mitt.

Remissinstanserna: Många remissinstanser kritiserar förslaget under åberopande av att det skulle uppkomma olika svårlösta praktiska problem. *Bankföreningen* m. fl. påpekar att eftersom kontrolluppgiftsskyldighet redan föreligger kan det ifrågasättas om den föreslagna ordningen över huvud taget medför någon nytta för samhället. RSV föreslår att möjligheterna att i stället ta ut en 30-procentig definitiv källskatt utreds.

Skälen för mitt förslag: Genom skattereformen ändras kapitalbeskattningen på ett genomgripande sätt. En proportionell 30-procentig statlig skatt skall tas ut på inkomst inom det utvidgade inkomstslaget kapital. Det nuvarande s. k. sparavdraget på 1 600 kr. avskaffas och grundavdrag skall inte längre medges i fråga om kapitalinkomster. Skatt kommer därmed att utgå på all avkastning av kapital.

Konstruktionen av den nya kapitalbeskattningen gör att man med tämligen enkla medel kan utveckla vårt uppbördssystem så att den preliminära skatten bättre än i dag överensstämmer med den slutliga skatten. Om preliminär skatt tas ut med 30% på ränte- och utdelningsinkomster, kommer sålunda överensstämmelse mellan preliminär och slutlig skatt att uppnås såvitt gäller sådana inkomster.

Den nya kapitalbeskattningen innebär också att många, främst barn, som för närvarande inte behöver betala någon skatt på avkastning kommer att få göra det. Detta beror på att något sparavdrag eller grundavdrag inte

kommer att medges. Med oförändrade förfaranderegler skulle de också bli skyldiga att deklarerat varje år liksom att själva verkställa inbetalning av skatten.

RINK:s förslag om preliminär skatt på räntor och utdelningar ligger i linje med syftet med källskattesystemet och medför att den som endast har sådana kapitalinkomster kan slippa både att deklarerat och att själv betala in skatten på avkastningen. Jag ansluter mig därför till huvuddragen i förslaget.

RSV har förespråkat en definitiv källskatt på räntor och utdelningar, en punktskatt. Att som då förutsätts hålla den beskattningen helt i sär från kapitalbeskattningen i övrigt går inte. Inkomsträntor och utdelningar skall beskattas bara i den mån de överstiger ränteutgifter, reaförluster och tomträttsavgäld. Den av RSV förslagna ordningen nödvändiggör därför exempelvis bestämmelser om restitution och ett särskilt rapporteringssystem för avdrag för utgiftsräntor med hänsyn till att avdraget under vissa förutsättningar skall begränsas till 70 % (3 § 2 mom. SIL). Även om sådana praktiska problem kunde bemästras ifrågasätter jag det lämpliga i att bryta ut beskattningen av kapitalinkomsterna till ett särskilt system. Inkomsttaxeringen skulle då inte ge någon rättvisande bild av de skattskyldigas ekonomiska förhållanden, något som behövs i olika sammanhang, t. ex. när bidrag av olika slag söks. Med hänsyn härtill är jag i dag inte beredd att godta förslaget om en definitiv källskatt på räntor och utdelningar.

Jag delar RINK:s uppfattning att preliminär skatt endast bör tas ut på avkastning beträffande vilken kontrolluppgifter lämnas. Kontrolluppgifter skall lämnas av VPC, riksgäldskontoret, fondkommissionärer, banker och andra som yrkesmässigt bedrivit inlåning eller på annat sätt yrkesmässigt ombesörjt att pengar blivit räntebärande. Räntebetalningar från en privatperson berörs således inte av förslaget.

Kontrolluppgifter skall lämnas för den som mottagit eller gottskrivits ränta. Undantag har dock föreskrivits i fråga om banker, hypoteksinstitut, försäkringsföretag, aktiebolag, eller föreningar eller stiftelser som har tilldelats organisationsnummer. Att dessa undantag gjorts beror på att kontrolluppgiftsskyldigheten annars skulle bli alltför omfattande och att företag i regel inte skulle kunna taxeras för sina kapitalinkomster endast på grundval av kontrolluppgifter. Uppgiftsskyldigheten avser således främst fysiska personer.

Även när det gäller skyldigheten att göra avdrag för preliminär skatt är det enligt min mening lämpligt att begränsa sig till i första hand fysiska personer. Juridiska personer utom dödsbon betalar B-skatt och debiteringen av denna innefattar också skatten på kapitalinkomster. Detsamma gäller i och för sig också fysiska personer med B-skatt, exempelvis enskilda näringsidkare. Det skulle emellertid uppkomma administrativa svårigheter för bankerna m. fl. med regler där skillnad görs inom gruppen fysiska personer beroende på skatteform. Det förhållandet att fysiska personer som betalar B-skatt vid sidan härav också skall betala preliminär skatt på kapitalavkastning bör i stället beaktas vid debiteringen av B-skatt. Vid

kommande B-skattedebiteringar bör alltså hänsyn tas till att preliminär skatt om 30% tas ut på merparten ränte- och utdelningsinkomster.

Jag föreslår således att preliminär skatt skall tas ut med 30% på ränta och utdelning som utbetalas till eller gottskrivs en fysisk person eller dödsbo av den som är skyldig att lämna kontrolluppgift om räntan eller utdelningen. I fråga om ränta på allemanssparande och bonusränta på ungdomsbosparande samt utdelning på andel i allemansfond bör dock preliminärskatteuttaget vara lägre. Efter skattereformen kommer två tredjedelar av sådana räntor och utdelningar att beskattas (2 och 3 §§ lagen (1988:847) om skattelättnader för allemanssparande och ungdomsbosparande). 30% av två tredjedelar motsvarar en skatt på 20%. Uttaget av preliminär skatt bör vara detsamma.

5.2 Avkastning på utländska värdepapper

Mitt förslag: Preliminärskatteuttaget på räntor och utdelningar på utländska värdepapper skall vara sådant att det tillsammans med vad som dragits av för skatt i utlandet uppgår till 30%.

RINK:s förslag: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna: Svenska bankföreningen m. fl. har ställt sig avvisande till förslaget. Det framhålls att gällande dubbelbeskattningsavtal i förening med den föreslagna regeln i många fall skulle innebära att för mycket preliminär skatt drogs samt att svårigheter skulle uppstå att avgöra vilken valutakurs som skall användas vid de olika skatteavdragen.

Skälen för mitt förslag: Avkastningen på utländska värdepapper kan vara föremål för beskattning också i utlandet. Vid beskattningen i Sverige erhålls emellertid normalt avräkning för den utländska skatt som belöper på avkastningen. Ett uttag av preliminär skatt efter 30% skulle därför i regel innebära ett överuttag av skatt. Om så mycket betalas, att beloppet tillsammans med den avdragna utländska skatten på avkastningen uppgår till 30% kommer normalt den slutliga skatten på avkastningen att överensstämma med den slutliga. Uttaget av preliminär skatt bör därför begränsas på det sättet.

Skatt bör inte innehållas om Sverige enligt dubbelbeskattningsavtal med det land varifrån avkastningen kommer helt har avstått ifrån beskattningsrätten (exempt-metoden). Vid tillämpningen av dubbelbeskattningsavtalen används emellertid i allmänhet den s. k. "credit of tax"-metoden i fråga om utdelningar och räntor. Metoden kan ibland leda till att preliminär skatt enligt vad jag här förordat dras med för lågt belopp i Sverige. Detta blir fallet om den skattskyldige inte har ansökt om nedsättning av den utländska skatten i utlandet och utländsk skatt därför har innehållits med ett högre belopp än vad som är medgivet i dubbelbeskattningsavtal med det landet. Ett annat skäl till att preliminärskatteuttaget i Sverige kan bli för lågt är att avräkning inte alltid medges för hela den utländska skatten. Det är nämligen bara mot skatt som hänför sig till de inkomster på vilka

den utländska skatten utgått som avräkning får ske. Om den skattskyldige har lånat pengar för att investera i utländska aktier har han också utgiftsräntor som skall dras från utdelningen innan den skatt som hänför sig till utdelningen räknas fram.

Men normalt bör ett preliminärskatteuttag som beräknas med hänsyn till innehållen utländsk skatt leda till att preliminär skatt tas ut med rätt belopp.

Med anledning av invändningen från bankhåll om osäkerheten kring frågan om tillämplig valutakurs vill jag framhålla att självfallet skall den kurs användas som gällde då utbetalningen eller gottskrivningen skedde.

5.3 Skyldighet att uppge personnummer

Mitt förslag: En skyldighet införs att ange personnummer när konto öppnas i bank eller pengar annars placeras för förräntning hos någon som är kontrolluppgiftsskyldig beträffande räntan eller skuldförbindelse för den allmänna marknaden anskaffas.

RINK:s förslag: RINK har föreslagit en ovillkorlig skyldighet för den kontrolluppgiftsskyldige att upplysa om personnummer.

Remissinstanserna: Förslaget har kritiserats av vissa remissinstanser. På bankhåll anses att det inte kan införas en ovillkorlig skyldighet att ange personnummer eller organisationsnummer i kontrolluppgift beträffande innehavare av konto med mindre en särskild lagstiftning införs om att svenska medborgare skall vara skyldiga att till den som skall lämna kontrolluppgift ange personnummer och att styrka uppgiften.

RSV påpekar att det kan bli svårt att identifiera de personer som skall gottskrivas den preliminära skatten. I dag kan många kontrolluppgifter inte tas in i skatteregistret bl. a. på grund av felaktiga eller utelämnade personnummer.

Skälen för mitt förslag: Ett sådant system som jag nu har föreslagit förutsätter — åtminstone om skattemyndigheterna skall kunna få en heltäckande bild av inkomst- och skatteförhållandena och återge den t. ex. på slutskattedelen — att den innehållna skatten kan gottskrivas rätt person. Detta förutsätter i sin tur att personnummer anges i kontrolluppgiften på samma sätt som sker beträffande preliminär skatt som dragits av från lön och annan arbetsersättning.

Redan i dag föreskrivs (3 kap. 57 § LSK) att kontrolluppgifter skall innehålla uppgift om personnummer för den som uppgiften avser. I de fall personnummer inte kan anges, får i stället mottagarens födelsetid anges.

RSV har i sitt remissvar uppgett att ca 0.5 milj. (av totalt ca 13.7 milj.) kontrolluppgifter om avkastning för taxeringsåret 1989 saknade personnummer eller inte hade rätt personnummer angivet. Det rör sig nästan uteslutande om kontrolluppgifter på räntor.

Om personnummer saknas på en kontrolluppgift om ränta finns det risk för att kontrolluppgiften inte kan paras ihop med mottagaren. Så är ofta

fallet för närvarande. Kontrolluppgiften fyller då inte sin funktion att för den som lämnar en förenklad självdeklaration utgöra underlag för taxeringen och för andra skattskyldiga för kontroll av att avkastningen tas upp i deklarationen. I ett system med preliminär skatt på avkastning skulle detta emellertid göra mindre än i dag. Om exempelvis den skattskyldige underlåter att deklarera avkastningen slipper han ändå inte beskattning eftersom preliminär skatt redan har dragits och inte kan tillgodoräknas när kontrolluppgiften inte går att hänföra till mottagaren.

I två situationer skulle den enskilde emellertid kunna göra rättsförluster. Den ena föreligger när han har underskott av kapital som ger rätt till skattereduktion enligt 2 § 4 mom. UBL jämfört med 3 § 14 mom. SIL i den lydelse dessa paragrafer har fått genom skattereformen och skatten på hans andra inkomster tillsammans med fastighetsskatt inte förslår till skattereduktionen. Den andra situationen är att den enskilde har utgiftsräntor överstigande 100 000 kr. (i vissa fall 10 000 kr.) och därför intresse av att från dessa kunna räkna av inkomsträntor för att inte drabbas av en inte avsedd begränsning i avdragsmöjligheterna.

I dessa båda fall skulle den enskilde alltså kunna förlora på att inte ta upp sin inkomstränta i deklarationen och därigenom kunna tillgodoräknas den preliminära skatten. Han har således — förutom skyldighet enligt LSK att ta upp räntan — i sådana fall ett eget intresse av att redovisa räntan och den avdragna preliminära skatten. En kontrolluppgift som saknar personnummer men har rätt adress kan mycket väl nå den enskilde som i så fall inte skall ta upp avkastningen om han lämnar förenklad självdeklaration. Om skattemyndigheten inte hänför kontrolluppgiften till rätt person, kommer den enskilde då att av skattemyndighetens underrättelse om taxeringsbeslutet kunna se att han taxerats till för lågt belopp. Han har då möjlighet att begära att taxeringen rättas till. I taxeringsbeslutet bör också särskilt anges om reglerna om avdragsbegränsning (3 § 2 mom. andra stycket SIL i dess lydelse enligt skattereformen) har tillämpats.

Av vad jag nu sagt framgår att personnummer inte är en nödvändig förutsättning för ett system med skatteavdrag från räntor och utdelning. Jag föreslår därför att avdrag för preliminär skatt skall göras även när utbetalaren saknar uppgift om mottagarens personnummer.

Ofullständiga kontrolluppgifter, i synnerhet sådana utan eller med felaktiga personnummer, orsakar ofta ett betydande mcrarbete och krångel. När den obligatoriska kontrolluppgiftsskyldigheten infördes (prop. 1984/85:180) förutsattes att kreditinstitutens arbete med att komplettera sina uppgifter om kontohavarna med personnummer skulle fungera, bl. a genom att myndigheterna kostnadsfritt kunde erbjuda hjälp genom sina register. Vid remissbehandlingen har emellertid framkommit att det finns ett ökande antal aktiva konton där det av olika skäl saknas uppgift om personnummer. Jag delar därför RINK:s uppfattning att en ovillkorlig skyldighet att ange personnummer i kontrolluppgift beträffande ränta bör införas. Om den som öppnar kontot är skyldig att upplysa om sitt personnummer kan det inte längre hävdas att personnummer inte kan anges.

Lagrådet har funnit det tveksamt om en bestämmelse om skyldighet att upplysa om sitt personnummer kommer fylla det avsedda ändamålet, då

uppgiftsskyldigheten inte är sanktionerad. Enligt lagrådet torde man för övrigt kunna utgå från att den generella skyldigheten enligt gällande rätt (3 kap. 57 § första stycket) att i kontrolluppgift ange personnummer för den uppgiften avser, även utan den förslagna bestämmelsen, rimligen bör medföra att den som vill öppna ett inlåningskonto eller placera pengar för förräntning avkrävs uppgift om sitt personnummer.

Även för min del är jag av uppfattningen att gällande skyldighet att i kontrolluppgift upplysa om personnummer för den uppgiften avser bygger på förutsättningen att t. ex. en bank kräver in uppgift om personnummer för den som vill öppna ett inlåningskonto. Jag anser emellertid också – inte minst mot bakgrund av vad som framförts från bankhåll – att en uttrycklig bestämmelse i ämnet kommer att ge ett bättre stöd för berörda kreditinstitut att fordra in de föreskrivna uppgifterna och därmed underlätta deras dagliga arbete.

Jag föreslår att en bestämmelse om skyldighet att uppge personnummer när konto öppnas eller räntebärande fordran anskaffas förs in i LSK. Regeln kan självklart endast gälla den som har eller kan få svenskt personnummer.

5.4 Undantag

Mitt förslag: Om en borgenärs sammanlagda ränta på ett eller flera konton hos ett kreditinstitut understiger 100 kr. skall preliminär skatt inte tas ut.

Preliminär skatt skall inte tas ut på konton som innehas av fler än fem personer och där kontrolluppgift anger den som förfogar över kontot i stället för samtliga innehavare (förfogarkonton), om räntan på kontot understiger 1 000 kr. Preliminär skatt skall inte tas ut på ränta på konto för klientmedel.

Om den kontrolluppgiftsskyldige saknar kännedom om anskaffningspriset på bankcertifikat eller annan marknadsnoterad fordran och därför inte kan specificera räntan, skall preliminär skatt inte tas ut.

RINK:s förslag: Överensstämmer med mitt såvitt gäller beloppsgränsen 100 kr. I övrigt föreslås inga särskilda undantag.

Remissinstanserna: *Bankföreningen m. fl.* har i sitt remissvar utgått ifrån att en beloppsgräns på 100 kr. skulle gälla per konto. De har vidare framfört att de särskilda skatteregler som gäller för uppfinnarkonton, upphovsmannakonton, skogskonton och skogsskadekonton motiverar ett uttryckligt undantag från skyldighet att dra preliminär skatt. Undantag behövs enligt bankorganisationerna också för konton med fler än fem innehavare och klientmedelskonton.

Riksgäldskontoret har påpekat att det inte är praktiskt möjligt att införa ett system för inbetalning av preliminär skatt vad gäller nu utestående obligationslån. Skälet uppges vara att räntor inte betalas ut under lånens

löptid utan först i samband med inlösen medan långivaren enligt förordningen (1960:659) angående beskattning av ränta på svenska statens sparobligationer måste betala skatt på det belopp som obligationernas inlösenvärde ökat med under beskattningsåret. För framtida lån säger sig riksgäldskontoret kunna räkna in preliminärskattebetalningar i kalkylen och anpassa lånevillkoren därefter. Detta förutsätter dock att ingen jämkning får förekomma.

Skälen för mitt förslag: Enligt 3 kap. 23 § punkt 5 LSK föreligger inte kontrolluppgiftsskyldighet beträffande ränta om borgenärens sammanlagda ränta på ett eller flera konton inte uppgår till 100 kr. under året. Enligt 19 § KL föreligger inte heller skattskyldighet för sådan ränta. Följaktligen bör heller inte preliminär skatt dras i dessa fall.

Enligt min mening finns inte anledning att frångå regeln att undantaget skall avse sammanlagd ränta för borgenären från den som betalar ut eller gottsskriver räntan. En fråga är då hur man skall förfara om någon avslutar ett konto under löpande år och därvid får exempelvis 90 kr. i ränta. En möjlighet är att banken redan vid det tillfället får göra en prognos av om den skattskyldige kommer att få sammanlagt mer än 100 kr. i ränta under året från banken. En annan möjlighet är att banken först när ytterligare ränta tillgodoförs innebärande att 100-kronors-gränsen passeras, innehåller preliminär skatt med så stort belopp att det uppgår till 30 % av den sammanlagt utbetalda räntan. Enligt min mening kan man överlåta åt banken att välja metod att fullgöra sin skyldighet att innehålla preliminär skatt.

I fråga om sparobligationer gäller för närvarande att räntan tas upp till beskattning med ett belopp som motsvarar ökningen under året av inlösenvärdet. Räntan beskattas således även om obligationen inte lösts in och någon ränteutdelning inte skett. Efter skattereformen likställs hela avkastningen på en sparobligation med ränta och beskattas enligt kontantprincipen. Någon särbestämmelse behövs därför inte längre för sparobligationer utan preliminär skatt bör innehållas när räntan blir tillgänglig för lyftning. Självklart bör preliminärskatteavdraget avse bara den del av räntan som inte tidigare beskattats, dvs. som belöper på tid efter den 1 januari 1991.

Beträffande ränta på upphovsmannakonton, skogskonton och skogsskadekonton finns ingen kontrolluppgiftsskyldighet. Preliminär skatt skall därför inte betalas för ränta på sådana konton som däremot skall beskattas enligt en särskild lag om skatt på ränta på skogskontomedel m. m. Uppfinnarkontona avskaffas genom skattereformen.

Beträffande konton med fler än fem innehavare och klientmedelskonton är det så att den som känner till hur stor del av räntan som belöper på varje person är en annan än den som är skyldig att lämna kontrolluppgift.

För ränta på konton med flera innehavare än fem finns i 3 kap. 57 § LSK en bestämmelse som säger att kontrolluppgiften får ange en person som förfogar över kontot i stället för samtliga innehavare. Kontona avser i flertalet fall insamlingar som skolklasser och andra grupper bedriver under en period för ett visst ändamål, t. ex. en klassresa. Den angivna bestämmelsen motiveras av att banken inte skall behöva hämta in och lämna uppgifter om samtliga delägare till kontot och om fördelningen av räntan.

Detta resulterar emellertid enligt vad RSV påpekat för mig i bristande överensstämmelse mellan kontrolluppgifterna beträffande en "förfogare" och uppgifterna i hans deklaration och därmed ofta onödigt utredningsarbete vid deklarationsgranskningen. Jag föreslår därför att det i sådana kontrolluppgifter skall anges, att det är fråga om ett "förfogarkonto" så att kontot inte framstår som enbart förfogarens.

Ett undantag skulle i och för sig kunna tänkas från skyldighet att betala preliminär skatt på räntan på dessa konton med motivering att kontrolluppgiftslämnaren inte har uppgift om mottagarnas identiteter. Någon gottsskrivning av preliminär skatt kan därför inte verkställas med ledning av kontrolluppgiften. Emellertid innebär ett sådant undantag enligt min mening en nackdel, om det skulle medföra att mottagarna måste lämna in självdeklaration även om den aktuella räntan var deras enda inkomst och dessutom själva betala in skatt. Med hänsyn till att kontona har en speciell funktion finns det dock skäl att ha en högre beloppsgräns än 100 kr. för skyldigheten att göra skatteavdrag. Jag anser att ett lämpligt belopp är 1 000 kr. På ränta på förfogarkonton bör alltså preliminär skatt tas ut endast om räntan uppgår till 1 000 kr. eller mera. Den som har intresse av att hans andel av räntan tas upp vid taxeringen och att innehålln preliminär skatt tillgodoses på ordinarie sätt får själv lämna de uppgifter som behövs.

Vad gäller klientmedelskonton skall här anmärkas att det finns två slag. Om en advokat eller en revisor sätter in klientmedel på separata konton för varje klient i klientens namn är banken skyldig att skicka kontrolluppgift till klienten och bör även vara skyldig att dra preliminär skatt om det rör sig om en fysisk person som är bosatt i Sverige. Det är inte sådana konton jag avser i det följande.

Om klientmedel sätts in i advokatens eller revisorns namn, antingen på ett konto som är gemensamt för flera klienter eller separat för varje klient har banken inte möjlighet att avgöra om räntan tillkommer t. ex. en juridisk person eller någon som är bosatt i utlandet. I vissa fall — om det rör sig om ett litet belopp under kort tid — är det tveksamt om advokaten eller revisorn har skyldighet att göra medlen räntebärande över huvud taget. I så fall kan det vara så att räntan inte vidarebefordras till klienten. Enligt min mening skulle uttag av preliminär skatt på sådan ränta mycket ofta leda till merarbete i efterhand. Jag föreslår därför ett undantag för klientmedelskonton.

I 3 kap 22 § sista stycket LSK föreskrivs att, om en utbetalning avser också annat än ränta, kontrolluppgift i vissa fall skall redovisa det sammanlagt utbetalda beloppet. Bestämmelsen tar sikte på t. ex. statsskuldväxlar och bankcertifikat där hela mellanskillnaden mellan anskaffningskostnaden och det belopp som erhålls vid inlösen skall behandlas som ränta. Efter skattercformen kommer motsvarande att gälla alla marknadsnoterade fordringar i svenska kronor (29 § 2 mom. SIL). Men om den uppgiftsskyldige inte har kännedom om anskaffningspriset vet han inte hur stor del av utbetalt belopp som utgör ränta. I så fall skall, i stället för ränta, det sammanlagt utbetalda beloppet uppges i kontrolluppgiften. I dessa fall kan räntan inte särskiljas och preliminär skatt bör inte betalas.

Mitt förslag: Skattetabellerna för preliminär A-skatt på inkomst av tjänst skall grundas bl. a. på förutsättningen att den skattskyldige erhåller schablonavdrag med 4000 kr. dock högst 10 % av inkomsten.

Om preliminärskatteuttag på räntor och utdelningar skulle innebära ett överuttag av skatt kan skattemyndigheten besluta om jämkning eller särskild skatteberäkning. Jämkning skall i första hand avse annat än kapitalinkomster.

RINK:s förslag: Överensstämmer i huvudsak med mitt. Kommittén har dock inte föreslagit att schablonavdraget under inkomst av tjänst skall beaktas mer än till hälften i skattetabellerna för preliminär A-skatt.

Remissinstanserna: Bl. a. *riksgäldskontoret*, *VPC* och *Svenska bankföreningen* har påpekat, att karaktären av massärenden medför att kreditinstituten inte utan svårigheter skulle kunna hantera jämkningar. *Bankorganisationerna* föreslår att preliminär skatt skall utgå antingen fullt ut eller inte alls, dvs. jämkning till 0.

Skälen för mitt förslag: Enligt 4 § 1 mom. UBL grundas skattetabellerna för preliminär skatt på lön på den förutsättningen att den enskilde erhåller schablonavdrag under inkomst av tjänst med halva det belopp som följer av 33 § 2 mom. KL, dvs. 2000 kr. i stället för 4000 kr. efter skattereformen. Att schablonavdraget under inkomst av tjänst i dag inte beaktas fullt ut i skattetabellerna för preliminär skatt på tjänsteinkomster beror på att i tabellerna heller inte har beaktats de övriga inkomster, t. ex. räntor, utdelningar eller andra sidoinkomster som den skattskyldige kan ha (se prop. 1984/85:180 s. 119). Om, som jag föreslår, en ordning med preliminärskatteuttag på räntor och utdelningar införs, skulle oförändrade förutsättningar för skatteuttaget på tjänsteinkomster för flertalet skattskyldiga medföra ett överuttag av preliminär skatt. Jag föreslår därför att schablonavdraget skall beaktas fullt ut.

Om den enskilde har avdragsgilla utgiftsräntor innebär preliminärskatteuttag på inkomsträntor ett överuttag av preliminär skatt. Detsamma gäller redan nu när avdrag för underskott av kapital får göras och preliminär skatt på exempelvis lön innehållits direkt enligt tabell. I dessa fall kan den enskilde få jämkning genom beslut av skattemyndigheten (45 § 1 mom. UBL).

Att ha ett särskilt jämningsförfarande för kapitalinkomster skulle, som jag ser det, inte innebära några nämnvärda fördelar utan nästan enbart ge upphov till onödigt merarbete för kreditinstituten. Jämningsbesluten bör därför så långt som möjligt hanteras på samma sätt som i dag, dvs. främst av arbetsgivarna. Jag delar således RINK:s uppfattning att jämkning bör ske i första hand från annat än kapitalinkomster. I undantagsfall, nämligen om skatten på den enskildes inkomster av annat än kapital — i förekommande fall jämte skogsvårdsavgift och fastighetsskatt — inte ger utrymme för skattereduktion som han kan antas bli berättigad till, dvs. inte uppgår

till 30 % av hans kostnader i inkomstslaget kapital, bör jämkningen få avse kapitalinkomsterna. I ett beslut om jämkning bör skattemyndigheten då ange att preliminär skatt inte skall tas ut exempelvis på räntan på visst konto eller utdelningen på vissa aktier. Enligt mitt förslag skall preliminär A-skatt innehållas med 30 % eller, efter beslut av skattemyndigheten, inte alls.

Vid beräkning av preliminär B-skatt bör likaledes hänsyn om möjligt tas till preliminär A-skatt som den enskilde har att betala på avkastning enligt de här föreslagna reglerna på samma sätt som hänsyn i dag tas till preliminär A-skatt som den enskilde kan ha att betala på artistersättning och sjukpenning.

5.6 Uppbörd

Mitt förslag: Skatten skall innehållas och betalas in av den som är skyldig att lämna kontrolluppgift om räntan eller utdelningen. Inbetalning skall ske till skattemyndigheten senast den 18 i uppbörds månaden efter den månad då avdraget verkställdes. Beloppet skall redovisas i en särskild uppbördsdeklaration.

Den som utan skäligen anledning underlåtit att göra avdrag för skatt trots att han varit skyldig att göra det kan göras ansvarig för beloppet på samma sätt som arbetsgivare kan göras ansvarig för arbetstäckares skatt. Vidare kan han dömas till böter.

Om den som gjort skatteavdrag underlåter att betala in skatten i rätt tid skall restavgift och tilläggsavgift kunna tas ut.

RINK:s förslag: Överensstämmer i huvudsak med mitt.

Remissinstanserna: *FUD* och *näringslivets skattedelegation* menar att företagen i stället borde befrias från myndighetsuppgiften uppbörd och att en utredning om uppbördssystemet borde tillsättas.

Skälen för mitt förslag: Den nya ordningen med preliminär skatt på räntor och utdelningar bör självfallet göras lättillämpad och smidig. Man bör därför så långt som möjligt knyta an till nuvarande förfaranderegler. Skyldigheten att göra skatteavdrag bör ligga hos den som redan är skyldig att lämna kontrolluppgift om avkastningen. Kontrolluppgiftsskyldiga är bl. a. banker, liknande kreditinstitut och den som i övrigt bedriver yrkesmässig inlåningsverksamhet samt, i fråga om utdelning, exempelvis VPC. Någon vidgning av den kretsen är enligt min mening inte befogad. Den som är kontrolluppgiftsskyldig bör alltså också vara skyldig att göra skatteavdrag. På kontrolluppgiften bör denne ange med vilket belopp skatt innehållits.

Belopp som innehållits genom skatteavdrag bör inbetalas i den ordning som föreskrivs i UBL, vilket innebär att den som utbetalat eller gottskrivit avkastning skall avge uppbördsdeklaration i månaden efter den månad då skatteavdraget gjordes och samtidigt betala in beloppet till skattemyndigheten i det län där han är registrerad för inbetalning och redovisning av skatt. Är det institut eller det företag som betalar ut eller gottskriver ränta

inte registrerat, skall skatten betalas in i det län där institutet eller företaget har sitt säte.

När det gäller inbetalningstidpunkten framförde jag i lagrådsremissen att den borde vara en annan än den som gäller för redovisning av preliminär skatt på lön m. m. Jag föreslog den 25 i månaden efter den då skatten innehållits i stället för den 18 som gäller i fråga om annan preliminär skatt. Det kan emellertid inte anses nödvändigt att ha en sådan längre tidsfrist. Jag föreslår därför att samma redovisningstidpunkt skall gälla för all innehållen preliminär skatt, nämligen den 18 i månaden efter den då skatten innehölls.

Såsom RINK föreslagit bör den som utbetalat eller gottskrivit avkastning vara ansvarig för skatt som han utan skälig anledning har underlåtit att innehålla på samma sätt som en arbetsgivare kan åläggas betalnings-skyldighet för arbetstagares skatt. Som *lagrådet* har påpekat bör också reglerna om straff och vite gälla vid underlåtenhet att innehålla skatt på räntor och utdelningar. Dessutom bör restavgift och tilläggsavgift kunna utgå om den som innehållit sådan preliminär skatt försummar att betala in den i vederbörlig ordning.

För den som inte är skattskyldig för avkastningen i Sverige bör enligt min mening preliminär skatt inte innehållas. Vid remissbehandlingen har framförts att det kan uppstå problem att bedöma skattskyldigheten i samband med in- och utflyttning. Motsvarande fråga uppkommer idag vid utbetalning av utdelning när det gäller att avgöra huruvida kupongskatt skall tas ut eller ej. En sådan fråga väcks också när ställning skall tas till om skyldighet att lämna kontrolluppgift föreligger eller inte.

I 7 § kupongskattelagen (1970:624) sägs att den som begär registrering av aktieinnehav skall lämna skriftlig uppgift till VPC om huruvida han är skattskyldig i Sverige för utdelningen eller inte. Vidare sägs att skriftlig anmälan utan dröjsmål skall göras om förhållande som har betydelse för bedömning av frågan om skattskyldighet till kupongskatt ändras samt att kupongskatt skall innehållas om det ej av tillgänglig uppgift framgår att den utdelningsberättigade inte är skattskyldig till kupongskatt.

Enligt 3 kap. 28 § LSK skall den, som tar emot bl. a. utdelning från svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag eller ränta på obligation som betalats ut mot att kupong eller kvitto lämnats, lämna särskild uppgift på blankett enligt fastställt formulär till den som betalar ut utdelningen eller räntan. På blanketten skall bl. a. personnummer och hemvist anges. Motivet härför är att utbetalaren skall kunna fullgöra kontrolluppgiftsskyldigheten och avgöra om kupongskatt skall innehållas eller ej (14 § kupongskattelagen).

De nu nämnda bestämmelserna medför att den som betalar ut utdelning får tillräckliga uppgifter för att kunna bedöma kontrolluppgifts- och skattskyldigheten.

Jag har i detta sammanhang (avsnitt 4.3) föreslagit att kontrolluppgifter om ränta skall lämnas även om den skattskyldige inte är bosatt i Sverige. Någon särskild skyldighet att uppge skatterättsligt hemvist behövs således inte för att banker och andra som betalar ut ränta rätt skall kunna fullgöra sin kontrolluppgiftsskyldighet.

Däremot kan det sättas i fråga om inte en sådan uppgift behövs för att

den som betalar ut eller gottskriver ränta skall kunna avgöra om skatt skall innehållas eller ej. Enligt min mening bör man normalt kunna avvåra ett särskilt uppgiftsinhämtande i den här delen. Presumtionen bör vara att räntan är skattepliktig här i landet. Den kontrolluppgiftsskyldige bör därför självfallet kunna utgå ifrån att åtminstone den som har svensk adress är skattskyldig för avkastningen i Sverige. Om avkastningen betalas till eller gottskrivs någon i utlandet bör viss utredning ha gjorts för att skatteavdrag skall få underlåtas. Om mottagaren på heder och samvete intygar att han inte är skattskyldig i Sverige bör ränteutbetalaren anses ha skälig anledning att underlåta att verkställa skatteavdrag. Om osäkerhet råder finns också möjlighet att få besked av skattemyndigheten enligt 44 § UBL.

Enligt min mening behövs det alltså inte någon bestämmelse om obligatorisk uppgiftsskyldighet vad gäller skatterättsligt hemvist i dessa fall.

Jag har tidigare föreslagit att, om Sverige har avstått från rätten att beskatta räntor eller utdelning i ett dubbelbeskattningsvtal, preliminär skatt inte heller skall innehållas. Jag kan inte förutse några nämnvärda svårigheter att utreda detta för den hos vilken utländska värdepapper förvaras i depå.

5.7 Preliminär B-skatt för uppbördsåret 1991/92

Mitt förslag: Under uppbördsåret 1991/92 skall uttaget av preliminär B-skatt från en fysisk person sänkas från 120 % till 110 % av den slutliga skatt som har påförts året före inkomståret.

Skälen för mitt förslag: Enligt nuvarande huvudregel i 13 § UBL skall preliminär B-skatt tas ut med belopp motsvarande 120 % av den slutliga skatt som har påförts den skattskyldige året före inkomståret. Om den slutliga skatten understiger den ursprungligen debiterade B-skatten skall dock preliminär B-skatt tas ut med 110 %. Reglerna gäller för såväl juridiska som fysiska personer.

Skattereformen beräknas medföra ett i det närmaste oförändrat skatteuttag vid beskattningen av aktiebolag och andra juridiska personer. Under övergångsåren, dvs. de år då en avskattning av tidigare skattemässiga reserveringar skall ske, blir bilden delvis en annan. Här är det lämpligt att skilja mellan icke-finansiella och övriga företag, där den största enskilda gruppen utgörs av banker och liknande finansiella institutioner.

För de icke-finansiella företagen medför de nya reglerna om begränsningen av möjligheten till nedskrivning av lagerreserver m. m. som gäller redan vid 1990 års taxering en höjning av 1989 års inkomster (prop. 1989/90: 50). Dessa ligger till grund för beräkningen av uttaget av preliminär skatt för uppbördsåret 1991/92 och höjer sålunda den preliminära skatten. Förslaget om återföring av obeskattade reserver medför emellertid också en ökning av den motsvarande slutliga skatten på grund av den del av uppskovsbeloppet som tas till beskattning taxeringsåret 1992. Ökningen av den preliminära skatten kan beräknas motsvara ökningen av den

slutliga skatten. De nuvarande B-skattereglerna bör därför inte ändras i denna del. Företag med avvikelser från genomsnittet har givetvis möjlighet att lämna in en preliminär självdeklaration.

För övriga företag, bl. a. banker, skulle däremot en preliminärdebitering enligt nuvarande huvudregel normalt ge ett för lågt uttag av B-skatt med hänsyn till det ökade skatteuttaget. De olika företagen i den här gruppen kan emellertid antas uppvisa mycket varierande förhållanden. Vidare är gruppen förhållandevis liten, den omfattar endast ca 2 000 företag, och de enskilda företagen kan i regel identifieras på förhand. Det finns därför inte skäl att nu ändra lagstiftningen i den här delen. I stället bör dessa företag anmanas att ge in preliminär självdeklaration. Jag räknar med att RSV verkar för att så sker.

Av vad som sagts nu framgår att det inte finns skäl att ändra reglerna om uttag av preliminär skatt från juridiska personer. När det gäller fysiska personer är förhållandet ett annat. Enligt lagen (1990: 655) om återföring av obeskattade reserver skall ett uppskovsbelopp beslutas vid 1992 års taxering. Fysiska personer som bedriver näringsverksamhet har dock en ovillkorlig rätt att skjuta upp första årets återföring till 1993 års taxering. Det kan förväntas att det stora flertalet väljer att skjuta upp återföringen till 1993 års taxering. Detta innebär att det normalt blir fråga om ett extra skatteuttag först för inkomståret 1992. Med hänsyn härtill och till att skattereformen i övrigt medför en inte obetydlig sänkning av skatteuttaget för den genomsnittlige enskilde näringsidkaren bör preliminärskatteuttaget för denna grupp av skattskyldiga minskas. Jag bedömer att den preliminära skatten under uppbördsåret 1991/92 bättre kommer att ansluta till den slutliga skatten om uttaget av preliminär skatt begränsas till 110 % av den slutliga skatten för inkomståret två år tidigare. Jag har därvid också vägt in att preliminär skatt, enligt vad jag nu har föreslagit, normalt också skall betalas på räntor och utdelningar. Eftersom min bedömning är förenad med ett visst mått av osäkerhet bör de nya reglerna gälla endast för uppbördsåret 1991/92. Det kan finnas anledning att senare återkomma i fråga om senare uppbördsår.

5.8 Deklarationsskyldighet m. m.

Mitt förslag: Deklarationsskyldighet skall inte föreligga för den som bara har ränte- eller utdelningsinkomster för vilka preliminär skatt betalas.

RINK:s förslag: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna har inte haft några invändningar i denna del.

Skälen för mitt förslag: Den som inte har andra inkomster än avkastning av kapital och heller inte har några utgiftsräntor eller av annat skäl är deklarationsskyldig kommer med mitt här framlagda förslag att betala rätt inkomstskatt helt automatiskt. Enligt min mening är det en stor fördel om denna person också slipper avge självdeklaration. Beslut om taxering bör i

sådant fall kunna fattas enbart på grundval av kontrolluppgifter. Den enskilde kommer därefter att få underrättelse om taxeringen med upplysning om hur han kan begära omprövning av eller överklaga beslutet. Inte heller slutskattensedel behöver utfärdas i dessa fall om underrättelsen om taxeringsbeslutet innehåller uppgift även om debitering och tillgodoräknad preliminär skatt.

Jag anser dessutom att någon särskild skattsedel eller särskilt skattekort för preliminär skatt på avkastning inte behövs. Skatteavdrag skall ju göras oberoende av om mottagaren har en A- eller B-skattensedel. Någon särskild skattetabell behövs inte heller eftersom skatten är proportionell och skall utgå från första kronan.

Betald preliminär skatt bör framgå av slutskattesedeln, om sådan lämnas.

5.9 Ikraftträdande

Mitt förslag: Preliminär skatt skall betalas för räntor och utdelningar som gottskrivs eller utbetalas fr. o. m. den 1 januari 1991.

RINK:s förslag: Detsamma som mitt.

Remissinstanserna: *Bankföreningen m. fl.* har anfört att bankerna och fondkommissionärerna behöver minst ett år på sig efter det att RSV har tillhandahållit anvisningar för den nya ordningen för att utveckla en total systemlösning. Bestämmelserna om preliminär skatt kan således enligt bankorganisationerna börja tillämpas tidigast den 1 januari 1992. I annat fall måste RSV ges möjlighet att övergångsvis lämna dispens från de nya reglerna.

Skälen för mitt förslag: De nya materiella regler som föranleder mitt här givna förslag om preliminärskatteuttag på räntor och utdelningar avses träda i kraft den 1 januari 1991. Skälen för förslaget – i första hand att undvika att en skyldighet att deklarerera och själva verkställa inbetalning av skatt införs för alla dem som endast har inkomst i form av räntor och utdelningar – talar mycket starkt för att det nya systemet införs samtidigt.

När kreditinstituten gav sitt remissvar förutsåg de flera praktiska svårigheter och behov av åtskilliga undantag. Det visar sig nu att systemet blir enklare än vad de beförde. Vidare kan sägas att RSV kommer att vara berett att utfärda sina anvisningar utan dröjsmål. För inlåningskonton gäller dessutom att räntan för ett år gottskrivs den 31 december om kontot inte avslutas under året. För bankerna kommer den stora preliminärskatteuppbörden således först ett år efter ikraftträdandet. Avslutande av konton har inte samma omfattning utan preliminär skatt bör kunna innehållas i det sammanhanget även om någon total systemlösning inte föreligger.

Vid dessa förhållanden anser jag inte att det är nödvändigt att föreslå något senare ikraftträdande än den 1 januari 1991.

Mitt förslag: Förbudet för den som är bosatt i Sverige mot att betala mer än 3000 kr. om året i premie för en livförsäkring i utlandet upphävs.

Skälen för mitt förslag: I 7 § lagen (1990:750) om betalningar till och från utlandet m.m. (betalningslagen) föreskrivs ett förbud för svenska juridiska personer och fysiska personer som är bosatta i Sverige att betala mer än 3000 kr. om året i premie för en livförsäkring till ett utländskt försäkringsbolag. Bestämmelsen innebär tidsförlängning av ett hinder som tidigare följde av valutaregleringen. Förlängningen motiverades av att man borde invänta resultatet av ett förslag om att för svenska livförsäkringsföretag införa en avkastningsskatt på pensionsmedel. En sådan skatt skulle medföra en konkurrensnackdel för sparande i svenska livförsäkringsföretag i förhållande till försäkringssparande i utlandet om inte en särskild beskattning av premier till utländska försäkringsföretag infördes. I det sammanhanget (se prop. 1989/90:135 s. 51) sade jag att något påtagligt behov av förbudet inte skulle kvarstå om regeringens förslag om beskattning av premier till utländska försäkringsbolag genomfördes. Riksdagen har nu antagit lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar, som träder i kraft den 1 januari 1991. Det nämnda förbudet i betalningslagen bör därför upphävas.

7 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu anfört har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter,
2. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
3. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324),
4. lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343),
5. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
6. lag om uttag av preliminär B-skatt från en fysisk person under uppbördsåret 1991/92,
7. lag om ändring i lagen (1990:750) om betalningar till och från utlandet m.m.,
8. lag om ändring i tullregisterlagen (1990:137).

Lagrådet har granskat de under 1–3, 5 och 6 upptagna lagförslagen samt förslaget under 4 såvitt avser 7 § 18. De övriga förslagen är av sådan beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

Lagrådets yttrande har föranlett vissa ändringar LSK och UBL i förhållande till det till lagrådet remitterade förslaget. Ändringarna kommenteras under resp. paragraf. Härutöver skiljer sig förslaget från lagrådsremissens genom en del redaktionella ändringar.

8.1 Lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter

2 kap.

3 §

Begreppet självdeklaration används inte längre som beteckning för en viss blankett. Uppgifter till ledning för egen taxering lämnas i form av självdeklaration oavsett om uppgifterna lämnas på huvudblanketten eller på bilaga. Blanketter som RSV utfärdar och som skall bifogas huvudblanketten är att anse som deklarationsformulär.

4 §

Paragrafen innehåller de bestämmelser som fanns i det till *lagrådet* remitterade förslaget med undantag för reglerna om deklarationsskyldighet för pensionärer, vilka återfinns i 6 § där de tidigare funnits. Lagtexten vinner enligt min mening i klarhet genom denna utbrytning.

Förslagen i första stycket punkterna 1 och 2 föranleds av att grundavdrag enligt 48 § 2 mom. KL får göras endast från andra tjänsteintäkter än sådana som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i KL och intäkt av aktiv näringsverksamhet och att grundavdraget kopplats till basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för året före taxeringsåret. Den som endast har andra intäkter av tjänst än sådana som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i KL eller intäkter av aktiv näringsverksamhet är således inte skyldig att deklarera om intäkterna understiger grundavdraget.

Från sådana tjänsteinkomster som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i KL, inkomst av kapital och passiv näringsverksamhet får inte något grundavdrag göras. Deklarationsskyldighet inträder enligt punkt 3 i första stycket om bruttointäkterna överstiger 100 kr. Har den skattskyldige endast haft intäkter av kapital av sådant slag som det skall dras preliminär skatt på är han inte deklarationsskyldig. Bestämmelsen innebär således att alla de, främst minderåriga, som inte tidigare varit skyldiga att deklarera eller betala skatt men i det nya systemet blir skattskyldiga för intäkter på banktillgodohavanden inte heller i fortsättningen skall behöva lämna självdeklaration (se avsnitt 5.8).

Nya punkt 6 har ändrats med hänsyn till reglerna i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Det kan förekomma att underlag för sådan skatt skall bestämmas även för fysisk person.

I andra stycket har ett tillägg gjorts som avser att förtydliga att när frågan om deklarationsskyldighet bedöms skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis

undantagen från beskattning i Sverige. Sådan inkomst eller förmögenhet skall således räknas med vid bedömningen.

Tredje stycket har ändrats med anledning av att andre makens inkomster inte längre har någon betydelse för beskattningen. Vid bedömningen av om makar är deklarationsskyldiga skall hänsyn därför inte tas till den andre makens inkomster utan endast till den sammanlagda förmögenheten.

6 §

Skattereformen innebär att det extra avdraget för folkpensionärer avskaffas och ersätts med ett särskilt grundavdrag. Bestämmelserna om deklarationsskyldighet har anpassats härtill. Det särskilda grundavdraget är inte beroende av förmögenheten. Någon förmögenhetsgräns erfordras därför inte. För 1992 och 1993 års taxeringar gäller dock särskilda övergångsbestämmelser.

8 §

I första stycket punkt 1 har en ändring gjorts i anledning av förslagen i prop. 1989/90:153 om att aktiefonder skall ersättas av värdepappersfonder.

Första stycket punkt 2 har ändrats med hänsyn till att en ideell förenings samtliga intäkter alltid hänförs till en förvärvskälla.

Av första stycket punkt 5 framgår att juridisk person för vilken underlag för avkastningsskatt enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel skall fastställas är deklarationsskyldig.

I andra stycket har ett tillägg gjorts motsvarande det i 4 § andra stycket.

10 §

Schablonbeskattningen av fastigheter föreslås avskaffad och ersatt av fastighetsskatt. En förutsättning för att en skattskyldig skall få lämna förenklad självdeklaration är att han inte innehar annan fastighet än sådan som utgör privatbostadsfastighet. Vilka fastigheter som utgör privatbostad framgår av 5 § KL. Någon begränsning i antalet sådana fastigheter för att förenklad självdeklaration skall få lämnas föreskrivs inte. Däremot måste den skattskyldige ha ägt fastigheten under hela beskattningsåret (se 11 § 6). Uppgiften skall endast läggas till grund för fastighetsskatt. Det är inte heller en förutsättning för att få lämna förenklad självdeklaration att taxeringsvärde har bestämts för beskattningsåret. Däremot måste det vara fråga om en privatbostad här i landet (jfr 11 § 2).

En förutsättning för att en skattskyldig skall få lämna en förenklad självdeklaration är att han inte yrkar annat avdrag än schablonavdrag med 4000 kr. under inkomst av tjänst. Sker s. k. tyst kvittning av traktamentsersättning och avdrag för ökade levnadskostnader behöver någon redovisning inte göras i deklarationen, vilket innebär att den förenklade deklarationen kan användas om övriga förutsättningar är uppfyllda. Yrkar den

skattskyldige avdrag för ökade levnadskostnader i deklarationen måste en allmän självdeklaration lämnas.

Punkt 2 (hittillsvarande punkt 3) har ändrats med hänsyn till att tomträttsavgäld får dras av under inkomst av kapital. Vidare föreslås att en förenklad självdeklaration skall få lämnas även i de fall den skattskyldige har en intäkt av kapital som hänför sig till försäljning av teckningsrätt eller delbevis som grundas på aktieinnehav i ett svenskt bolag. Anskaffningskostnaden vid sådan försäljning är noll kr. (27 § 2 mom. SIL). De enda uppgifter som behöver lämnas är således vilken teckningsrätt eller vilket delbevis det är fråga om och försäljningsintäkten. Förenklad självdeklaration får enligt punkt 2 såsom hittills lämnas även om den skattskyldige haft ränteintäkter och yrkar avdrag för utgiftsräntor. Härmed avses endast egentliga räntor och inte exempelvis reavinster som skall behandlas som räntor eller vederlag vid förtida återbetalning av lån som skall jämföras med ränta.

Ändringen i punkt 3 (hittillsvarande punkt 4) föranleds av att avdrag inte längre får göras för underhåll av icke hemmavarande barn.

Punkt 5 föreslås upphävd på grund av att möjligheterna till avdrag för nedsatt skatteförmåga slopas.

11 §

Makens bosättningsförhållanden har varit av betydelse för den skattskyldiges rätt att få skattereduktion enligt 2 § 4 mom. UBL. Denna skattereduktion slopas genom skattereformen. Det nuvarande kravet i punkt 1 att även den med vilken den skattskyldige samtaxeras skall ha varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret för att den skattskyldige skall få lämna förenklad självdeklaration kan till följd därav också slopas.

Ändringen i punkt 4 föranleds dels av att begreppet fåmansföretag inte längre omfattar fåmansägt handelsbolag, dels av att inte heller företagsledare, närstående till företagsledare eller delägare i företag, som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket SIL skall behandlas som fåmansföretag, skall få lämna förenklad självdeklaration. Förenklad självdeklaration får inte heller lämnas om uppgiftsskyldighet föreligger enligt 24 § andra stycket.

Punkt 5 föreslås justerad med hänsyn till den ändrade indelningen i inkomstslag som införs genom skattereformen.

Har den skattskyldige förvärvat en privatbostadsfastighet under året är han enligt punkt 6 förhindrad att lämna förenklad självdeklaration. Att den skattskyldige inte kan använda en förenklad självdeklaration om han under beskattningsåret sålt en fastighet framgår av 10 §.

12 §

Nuvarande punkt 3 i första stycket föreslås slopad med hänsyn till att schablonbeskattningen upphör och ersätts med fastighetsskatt.

Nya punkt 4 har justerats på grund dels av att avdrag för tomträttsavgäld får ske från inkomst av kapital, dels av att realisationsvinst vid försäljning av teckningsrätter och delbevis som grundas på aktieinnehav i ett svenskt bolag föreslås få redovisas i en förenklad självdeklaration.

Nuvarande punkt 6 föreslås upphävd på grund av att reglerna om

räntetillägg slopas genom skattereformen. Ränteförmåner skall i stället tas upp till beskattning i inkomstslaget tjänst.

Nya punkt 5 föreslås ändrad på grund av att avdrag för underhåll av icke hemmavarande barn och för nedsatt skatteförmåga inte längre medges.

I nya punkt 6 har en justering gjorts av de beloppsgränser för förmögenhetstillgångar som gäller för förenklad självdeklaration.

I andra stycket har endast gjorts en följdändring till den nya punktindelningen i första stycket.

13 §

Nuvarande första stycket 2 föreslås slopad till följd av skattereformen. Den löpande beskattningen av en privatbostadsfastighet sker i form av statlig fastighetskatt. Ränteutgifter och eventuella hyresintäkter redovisas i inkomstslaget kapital. En fastighet som inte utgör privatbostadsfastighet skall redovisas i inkomstslaget näringsverksamhet. Vid blandad användning av en fastighet skall inte längre någon uppdelning av fastigheten göras, utan det övervägande användningssättet skall vara avgörande. Utgör en fastighet till mer än hälften privatbostad skall även den del som används i näringsverksamhet behandlas enligt de regler som gäller för privatbostäder.

Nya punkt 2 i första stycket har ändrats i anledning av skattereformen. En uppdelning på olika förvärvskällor kommer i fråga endast vad gäller inkomst av näringsverksamhet. Att i sådana fall uppgifter skall lämnas om varje förvärvskälla framgår av 19 §.

Bestämmelserna i första stycket 7, 9 och 10 har flyttats till 16 §.

Den nuvarande punkt 8 i första stycket upphör på grund av att bestämmelserna om räntetillägg slopas genom skattereformen.

Ändringen i andra stycket föranleds av att uppgifter behövs även för beräkning av den avkastningsskatt på pensionsmedel som införs genom skattereformen.

Vid bedömandet av deklarationsskyldigheten skall — under förutsättning att skattskyldighet för inkomsten eller förmögenheten föreligger enligt KL, SIL eller lagen om statlig förmögenhetsskatt — hänsyn tas till inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige. Den deklarationsskyldige skall således i självdeklarationen lämna uppgifter om sådan inkomst eller förmögenhet. Skattemyndigheten får därigenom möjlighet att ta ställning till om inkomsten eller förmögenheten enligt ett dubbelbeskattningsavtal är undantagen från beskattning här.

14 §

Punkterna 1 och 2 har slopats på grund av de ändrade reglerna för realisationsvinstberäkning. För att inte tvinga alla dem som under beskattningsåret sålt teckningsrätter och delbevis som grundas på aktieinnehav i ett svenskt bolag att använda den allmänna självdeklarationen föreslås att sådana intäkter skall få redovisas i den förenklade självdeklarationen (se 10 § 2 c).

Som framgår av första stycket behöver uppgift inte lämnas i självdeklarationen om de ersättningar som enligt 3 kap. 5 § inte behöver tas upp i kontrolluppgift. I ett nytt andra stycke föreskrivs emellertid att uppgifter om uppburen ersättning skall lämnas om den skattskyldige yrkar avdrag för ökade levnadskostnader.

15 §

Ändringen föranleds av att samtliga räntor avseende privatbostadsfastighet skall redovisas i inkomstslaget kapital. Sista meningen har slopats med hänsyn till att de uppgifter som lämnas till ledning för egen taxering lämnas i självdeklaration, även om de inte lämnas i huvudblanketten.

16 §

De nuvarande bestämmelserna i 16 § om specifikation av representationskostnader föreslås slopade.

Första och andra styckena har flyttats till 16 § från 13 § första stycket 7 och 9. Första stycket har ändrats i förhållande till 13 § första stycket 7 i ett avseende. De uppgifter som avses i bestämmelsen skall även lämnas av företag som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket SIL skall behandlas som fåmansföretag.

Bestämmelserna i tredje stycket har flyttats från 13 § första stycket 10.

I fjärde stycket finns bestämmelserna om den nya uppgiftsskyldigheten i självdeklaration för dotterföretag. Bestämmelsen innebär, då dotterföretag i flera led förekommer, att uppgifter om det egna moderföretaget jämte uppgifter om det för hela koncernen gemensamma moderföretaget skall lämnas.

17 §

Första stycket har justerats på grund av att även uppgifter som lämnats i t. ex. en bilaga bör anses ha lämnats i självdeklarationen. Vidare har hänvisningen till vissa regler ändrats med anledning av att reglerna, som hittills funnits i KL, har flyttats till 25 § 2 mom. SIL. Sista meningen har justerats i anledning av den nya lydelsen av 24 § 4 mom. SIL.

Andra stycket slopas på grund av att skattskyldighet för realisationsvinster genom skattereformen inträder redan vid avyttringstidpunkten (24 § 4 mom. första stycket SIL).

19 §

I paragrafen finns de centrala bestämmelserna om den nya uppgiftsskyldigheten i självdeklarationen för den som bedriver näringsverksamhet.

Någon skillnad i uppgiftslämnandet görs inte mellan verksamheter som bedrivs som enskild näringsverksamhet eller genom en juridisk person. En hänvisning görs emellertid till 25 § av vilken följer att för den som bedriver verksamheten som handelsbolag eller rederi för registreringspliktigt fartyg

skall uppgifterna lämnas av bolaget resp. rederiet i stället för av delägarna.

Uppgifter skall lämnas för varje förvärvskälla. Det innebär att den som skall redovisa mer än en förvärvskälla måste lämna separata uppgifter för var och en av dem. Uppgiftslämnandet skall vara likförmigt. Specificationsgraden skall vara enhetlig och därmed oberoende av om företaget avslutar sina räkenskaper med årsbokslut eller inte. Genom att det anges att uppgifter skall lämnas om varje slag av intäkter och kostnader samt tillgångar och skulder osv. ställs krav på en betydande specificering av uppgifterna. Först och främst avses att en uppdelning skall ske av poster som är specifika av någon av verksamheterna rörelse, jordbruk och fastighetsförvaltning. I övrigt skall sådana poster skiljas ut som behövs för att det vid deklara-tionsgranskningen skall vara möjligt att göra bedömningar t. ex. om rimligheten i redovisade belopp. Avsikten är också att den närmare uppdelningen i huvudsak skall svara mot de redovisningssystem som företagen har. Den av RSV ingivna förteckningen (*bilaga 6*) utgör en sammanvägning av olika intressen och i allt väsentligt ett klarläggande av den närmare innebörden av lagtexten.

Lagen bör kompletteras med verkställighetsföreskrifter. Dessa avses utformas enligt den av RSV ingivna förteckningen. Härigenom räknar jag med att man trots den högre grad av specificering som kommer att bli följd av det nya systemet skall kunna tillgodose kravet på flexibilitet och följsamhet till hur företagen har och i framtiden kan komma att ha sin redovisning ordnad. Det är naturligtvis inte meningen att det skall uppstå en osäkerhet och oklarhet i bedömningen av vilka uppgifter som skall lämnas genom ständiga ändringar i specificationskraven. Det som RSV har framfört i sin rapport bl. a. om att avsikten är att de räkenskapsuppgifter som skall lämnas enkelt skall kunna hämtas från bokföringen skall äga giltighet även med den av mig föreslagna lösningen.

I detta sammanhang kan erinras om bestämmelserna i 3 § förordningen (1982: 668) om statliga myndigheters inhämtande av uppgifter från näringsidkare och kommuner. Där föreskrivs bl. a. att innan myndighet beslutar om ett nytt formulär till blankett eller om en icke obetydlig ändring i ett tidigare fastställt formulär, skall myndigheten samråda med organisation eller annan som kan anses företräda de näringsidkare som skall lämna uppgifterna.

I paragrafens andra stycke finns bestämmelser om att uppgifter skall lämnas som skattemyndigheterna måste känna till bl. a. för att kunna avgöra om verksamheten utgör aktiv eller passiv näringsverksamhet. Hit hör också upplysningar om i vad mån verksamhet bedrivits i utlandet. Skattemyndigheterna behöver kompletterande information också för att kunna göra en riktig värdering av uppgifterna som skall lämnas enligt första stycket. Det gäller t. ex. hur värdesättning på lager och fordringar har skett och hur det bokföringsmässiga resultatet justerats för att överensstäm-ma med de för den skattemässiga inkomstberäkningen stadgade grunderna.

Punkten 4 i andra stycket motsvarar i stort sett punkten 4 i gällande lydelse och punkten 5 motsvarar punkten 6 med det tillägget att uppgifter även skall lämnas om vad den skattskyldige satt in i näringsverksamheten i form av pengar.

I den nya punkt 6 föreslås att uppgift skall lämnas om ändrade redovisningsprinciper. Det är nödvändigt bl. a. för att korrekta jämförelser mellan olika år skall kunna ske.

I paragrafens tredje stycke ges delvis nya regler för makar som tillsammans bedriver näringsverksamhet. För att underlätta för de skattskyldiga och för att begränsa antalet räkenskapsuppgifter som skall ges in till skattemyndigheterna anser jag att det bör vara tillräckligt att endast den ene av makarna lämnar räkenskapsuppgifter. När det gäller frågan om vem av makarna som skall lämna uppgifterna får jag hänvisa till vad som sagts om detta i den allmänna motiveringen (avsnitt 3.2). När det däremot gäller uppgifter om arten och omfattningen av resp. makes arbete i förvärvskällan samt de uppgifter som behövs för att tillämpa anvisningarna till 52 § KL bör båda makarna vara uppgiftsskyldiga.

Bestämmelserna i paragrafens fjärde stycke ger möjligheter till att få lämna uppgifterna i sammansatta poster, dvs. med en lägre specificationsgrad än i räkenskapsschemat. Det är alltså fråga om en dispensmöjlighet. Det bör ankomma på RSV att i verkställighetsföreskrifter ange hur uppgiftslämnandet skall utformas i dispensfallen. Dispens kan bara meddelas efter ansökan. Det kan alltså inte bli fråga om att generellt undanta en viss grupp företag. Ett beslut om dispens bör emellertid kunna omfatta en period av tre år. Föresattningarna för att dispens skall meddelas bör vara att det skall vara förenat med betydande olägenheter och förhållandevis stora kostnader för företaget att lämna uppgifterna enligt första stycket. Vid prövning av en dispensansökning bör även sådana omständigheter vägas in som huruvida företaget nyligen har blivit eller inom en snar framtid kan antas bli föremål för revision. För att uppnå fördelarna i det nya uppgiftslämnarsystemet, bl. a. att en stor mängd deklarationer bara skall granskas ADB-mässigt medan de kontrollvärda objekten djupgranskas, är det viktigt att antalet dispenser kan hållas lågt. Skattemyndigheterna bör därför vara restriktiva med att ge dispenser. Mot bakgrund av den relativt korta förberedelsestid som ges anser jag dock att man i ett inledningsskede kan vara något mer generös än sedan reformen varit i kraft något år.

I paragrafens sista stycke föreskrivs att uppgifterna skall lämnas på blankett enligt fastställt formulär. Det är givetvis RSV som skall fastställa formulären (4 kap. 11 §). Möjlighet till branschpassade formulär bör finnas. Någon särskild bestämmelse om detta behövs dock inte eftersom det även i dessa fall måste krävas att formulären fastställs av RSV. Bestämmelsen att uppgifterna efter medgivande av RSV kan få lämnas på annat lämpligt sätt ger möjlighet för näringsidkarna att lämna uppgifterna på ADB-medium.

20 §

Förutvarande 21 § har fått beteckningen 20 §. Bestämmelsen har kommenterats i avsnitt 3.5.

Förutvarande 20 § har fått beteckningen 21 §. Begreppet fåmansföretag inbegriper efter skattereformen inte längre fåmansägt handelsbolag. De uppgifter som avses i bestämmelsen skall lämnas även av delägare i fåmansägt handelsbolag och företag som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket SIL skall behandlas som fåmansföretag.

22 §

Uppgifterna i paragrafens första och andra stycken i deras gällande lydelse behövs inte när räkenskapsuppgifter skall lämnas. Bestämmelsen i nuvarande tredje stycket inskränks så att det endast finns kvar ett krav på att "orena" revisionsberättelser skall ges in till skattemyndigheterna.

Det bör nämnas att för taxeringsår 1992 kan de företag som avslutar sina räkenskaper med årsbokslut i stället för att lämna räkenskapsuppgifter enligt 19 § första stycket välja att lämna uppgifter enligt nuvarande lydelse av denna paragraf.

23 §

Den hänvisning som i denna paragraf görs till en viss rubrik i en deklara-tionsblankett bör tas bort. Det är enligt min mening olämpligt att i lagtex-ten ange under vilken rubrik i deklarationen en viss uppgift skall lämnas.

24 §

I paragrafen har en justering gjorts med hänsyn till att begreppet självde-klaration inte skall avse viss blankett. Den särskilda uppgiftsskyldigheten skall även gälla delägare i fåmansägt handelsbolag och bolag som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket SIL skall behandlas som fåmansföretag.

Om en skattskyldig eller närstående till honom är eller under den senaste tioårsperioden har varit verksam i betydande omfattning i ett fåmansföre-tag eller ett företag, som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket SIL skall behandlas som fåmansföretag, gäller särskilda regler för beskattning av utdelning och realisationsvinst (3 § 12 mom. SIL). För tillämpning av dessa bestämmelser krävs uppgifter om utdelning från företaget, sparad utdelning, utomstående aktieinnehav m. m.

De särskilda reglerna för beskattning av realisationsvinster och utdel-ning är tillämpliga även om företaget inte längre är ett fåmansföretag eller sådant företag som avses i 3 § 12 mom. nionde stycket SIL. Uppgiftsskyl-dighet har därför i ett nytt andra stycke ålagts även efter det att företaget upphört att vara ett fåmansföretag eller ett företag som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket SIL skall behandlas som fåmansföretag.

25 §

Den nya uppgiftsskyldigheten om näringsverksamhet skall enligt första styc-cket för handelsbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg fullgöras av bolaget resp. rederiet och inte av delägarna.

I andra stycket föreskrivs att uppgifterna skall lämnas enligt bestämmelserna för allmän självdeklaration. Tidpunkterna för att lämna självdeklaration gäller således även för uppgifter som enligt första stycket skall lämnas av handelsbolag och rederi.

I ett nytt fjärde stycke har bestämmelserna om anstånd med att lämna självdeklaration gjorts tillämpliga även beträffande de uppgifter som skall lämnas av handelsbolag och rederi.

28 §

Ändringen i andra stycket punkt 3 är endast redaktionell och innebär inte någon ändring i sak.

30 §

Ändringarna är endast av redaktionell natur.

33 §

Genom skattereformen avskaffas rätten till brutet räkenskapsår för enskilda näringsidkare, dödsbon m.fl., dock med en möjlighet till dispens. Tiden inom vilken deklaration som skall lämnas enligt tidsplan senast skall lämnas utsträcks från den 31 maj till den 15 juni taxeringsåret. Avsikten med den förlängda tiden för deklarationsinlämnande är att inte de nya reglerna om räkenskapsår skall leda till ökad belastning på bokföringsbyråer m.fl., som yrkesmässigt biträder skattskyldiga att upprätta självdeklarationer, utan att arbetet kan fördelas under en något längre tidsperiod.

3 kap.

4 §

Kontrolluppgiftsskyldigheten avseende lön, arvode och andra ersättningar eller förmåner har utformats på ett generellt sätt. Är det fråga om en skattepliktig inkomst av tjänst föreligger skyldighet att lämna kontrolluppgift. Uppgiftsskyldigheten avser det skattepliktiga beloppet eller förmånen. I den mån inte mer specificerade uppgifter behövs för taxeringen bör det vara tillräckligt att det sammanlagda värdet av förmånerna anges samt att det i erforderlig omfattning anges vilken typ av förmån som har utgetts.

I tredje stycket har direkt uttryckts att kontrolluppgiftsskyldighet föreligger om ett s.k. likställighetsavtal har träffats (3 kap. 2 § andra stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring). Kontrolluppgift skall då utfärdas trots att ersättningen utgör inkomst av näringsverksamhet för mottagaren.

5 §

Paragrafen reglerar de fall då kontrolluppgiftsskyldighet enligt 4 § föreligger först efter föreläggande av skattemyndigheten.

I 5 § första stycket 1 föreslås en begränsning av uppgiftsskyldigheten i de fall ersättningen eller förmånen utgetts av fysisk person eller dödsbo och vad som utgetts inte utgör omkostnad i näringsverksamhet. Uppgiftsskyldighet föreligger först om vad som utgetts haft ett värde på 1 000 kr. eller mer. Så snart preliminär A-skatt har innehållits måste dock kontrolluppgift lämnas utan föreläggande även om värdet understiger 1 000 kr. Efter föreläggande skall kontrolluppgift lämnas även på mindre belopp även om skatt inte innehållits.

Den nuvarande bestämmelsen i första stycket 2 om kontrolluppgift beträffande arbete på annan fastighet än jordbruksfastighet har slopats. Den nuvarande gränsen på 100 kr. för kontrolluppgiftsskyldighet skall bestå när det är fråga om ersättning eller förmån med anledning av tillfälligt arbete i andra fall än som avses i punkt 1.

Bestämmelsen i första stycket punkt 3 har flyttats till 37 §.

Punkterna 4 och 5 i första stycket slopas eftersom ersättningarna genom skattereformen blir skattepliktiga.

Första stycket punkt 6 kan slopas eftersom den grundläggande förutsättningen i 4 § är att förmånen utgör skattepliktig intäkt för mottagaren.

Ersättning för vilken mottagaren betalat sjömansskatt utgör inte skattepliktig intäkt enligt KL. Första stycket punkt 7 kan därför slopas. Redare skall enligt 36 § efter föreläggande lämna kontrolluppgift om lön eller annan gottgörelse som utgör beskattningsbar inkomst enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt.

Motiven till ändringarna i nya punkt 4 framgår av avsnitt 4.2.

Av bestämmelsen i 4 a framgår att kostnadsersättningar för resor med allmänt kommunikationsmedel, hyrbil eller taxi motsvarande gjorda utlägg inte behöver specificeras i kontrolluppgiften. Det räcker med en markering att ersättning motsvarande gjorda utlägg betalats ut. Någon begränsning till resor inom Sverige gäller inte längre.

Nuvarande 9 b, som avser ersättning för användning av egen bil i tjänsten, föreslås slopad. Avdrag för kostnader för användning av egen bil i tjänsten har numera bestämts till 12 kr. per mil. Ersättning som håller sig inom denna beloppsgräns behöver inte specificeras i kontrolluppgiften (se 4 d) utan det räcker att det anges att ersättning lämnats.

I nya 4 b föreskrivs att kostnadsersättning för logi motsvarande gjorda utlägg vid tjänsteresa som avses i anvisningspunkt 3 till 33 § KL inte heller skall behöva redovisas i kontrolluppgiften med belopp. I vad mån ersättning för logikostnad vid tjänsteresa enligt punkt 3 a av anvisningarna till 33 § KL skall redovisas regleras av bestämmelserna i 4 d.

Representationsersättning som motsvarar gjorda utlägg behöver enligt 4 c inte längre redovisas i kontrolluppgiften. Beloppsgränsen har slopats.

Av 4 d framgår bl. a. att traktamentsersättning och ersättning för användning av egen bil i tjänsten som motsvarar schablonbelopp inte behöver redovisas i kontrolluppgiften.

Andra stycket slopas. Uppgiftsskyldigheten för fåmansföretag m. fl. behöver fullgöras först efter föreläggande i likhet med vad som gäller för övriga uppgiftsskyldiga.

Paragrafen har justerats genom att ordet naturaförmån ersatts med förmån (jfr 42 § andra stycket KL). Vidare har andra stycket ändrats så att uppgift inte längre behöver lämnas om ersättning för förmån som mottagaren lämnat (jfr 8 § första stycket UBL). I kontrolluppgiften skall i stället ske en nettoredovisning.

7 §

Ändringarna i första stycket är av redaktionell natur. I ett nytt andra stycke föreskrivs att summan av värdet av förmåner skall anges särskilt. Detta överensstämmer med sättet att ange kostnadsersättningar som skall tas upp i kontrolluppgift enligt 9 §.

9 §

I andra stycket sägs att, om traktamente vid resor i tjänsten som varit förenade med övernattning eller bilkostnadsersättning utgetts med högre belopp än vad avdrag medges för enligt anvisningspunkterna 3, 3 a och 3 c till 33 § KL, det sammanlagda överskjutande beloppet skall redovisas särskilt för sig. Den del som motsvarar avdragsgillt belopp behöver inte tas upp i kontrolluppgift annat än efter föreläggande (5 § 4).

I ett nytt tredje stycke sägs att det sammanlagda värdet av andra kostnadsersättningar än sådana som sägs i andra stycket skall redovisas särskilt för sig. Enligt 3 kap. 6 § skall beloppet sättas ned med belopp som mottagaren kan ha betalat för förmånen. Om ersättning betalas ut för fördyrade levnadskostnader vid vistelse utom den vanliga verksamhetsorten trots att vistelsen inte varit förenad med övernattning gäller liksom tidigare att beloppet tas upp som lön, arvode eller motsvarande.

10 §

Bestämmelsen föreslås slopad. Reglerna om räntetillägg försvinner genom skattereformen. Ränteförmån skall beskattas som intäkt av tjänst. Någon begränsning av uppgiftsskyldigheten vad gäller sådan förmån finns inte.

11 – 12 §§

Bestämmelserna utgår (se avsnitt 4.2).

14 §

Ändringen i första stycket b följer av att bestämmelserna om intäkter i jordbruksfastighet och rörelse samlats i 22 § KL (intäkt av näringsverksamhet).

I andra stycket har ett tillägg gjorts i förhållande till lagrådsremissen. Av kontrolluppgiften skall framgå om pension har utgått på grund av tjänste-

pensionsförsäkring eller på grund av annan pensionsförsäkring. Enligt punkt 1 fjärde stycket av anvisningarna till 48 § KL reduceras nämligen det särskilda grundavdraget på grund tjänstepensionsförsäkring men inte på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring.

20 §

Ändringarna är av redaktionell natur.

22 §

Kontrolluppgift om ränta skall även innehålla uppgift om avdragen preliminär skatt (se avsnitt 5). Skattereformen innebär att årsskiftesbetalningar enligt tvingande bestämmelser skall hänföras till det år räntan belöper på. Med tanke på detta har orden "under året" strukits i sista meningen.

23 §

Ändringen i punkt 1 är enbart redaktionell.

Ändringen i punkt 3 föranleds av att lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer upphävs genom skattereformen. Ränta på sparmedel som satts in i allemanssparandet och bonusränta på sådana sparmedel samt bonusränta enligt lagen om ungdomsbosparande är inte längre skattefria utan två tredjedelar är skattepliktig inkomst. Uppgift om skattepliktig del av räntan skall lämnas.

27 §

I första stycket punkterna 2 och 3 samt andra stycket b föreslås ändringar till följd av propositionen om värdepappersfonder (prop. 1989/90:153). Där föreslås bl. a. att endast registrerade fonder skall tillåtas fr. o. m. den 1 januari 1991. De aktiefonder, som i dag ger ut andelsbevis får enligt en särskild promulgationslag två år på sig att registrera sina andelsägare. Den åtskillnad som nu görs i förevarande paragraf mellan aktiefonder som för register över sina andelsägare och de för vilka register inte förs, kommer således inte att behövas i framtiden.

Ändringen i tredje stycket föranleds av förslaget att preliminär A-skatt skall dras på utdelning. Allemansfonder har getts rätt att dela ut medel. Endast två tredjedelar av sådan utdelning är skattepliktig inkomst (jfr kommentarerna under 23 §).

28 och 30 §§

Se kommentaren under 27 §.

37 §

Kontrolluppgiftsskyldigheten enligt den nuvarande lydelsen av denna paragraf avser uppgifter om olika slag av försäkringsersättningar som betalas ut till den som har inkomst av näringsverksamhet eller fastighet. Det är

fråga om en relativt detaljerad obligatorisk kontrolluppgiftsskyldighet. Enligt min mening är det inte nödvändigt att kontrolluppgiftsskyldigheten skall vara obligatorisk. Det bör vara tillräckligt att skattemyndigheterna kan få in dessa uppgifter först efter att ha förelagt försäkringsföretaget. En sådan möjlighet finns redan i dag i 3 kap. 18 § LSK. Jag anser därför att de nuvarande bestämmelserna kan slopas.

Den nuvarande bestämmelsen i 5 § första stycket 3 har med vissa justeringar som främst föranleds av skattereformen flyttats till 37 §.

38 §

I denna paragraf finns bestämmelser om att kontrolluppgifter skall lämnas för den som har fått pristillägg enligt lagen (1974:1021) om utbetalning av pristillägg på kött. Kontrolluppgiftsskyldigheten är obligatorisk och skall lämnas av den som har betalat ut pristillägget. Den nämnda lagen upphävs genom införandet av lagen (1990:615) om avgifter på vissa jordbruksprodukter m. m. den 1 juli 1991. Detta bör föranleda att ifrågavarande paragraf anpassas till den nya lagen. Begreppet pristillägg ersätts därför av prisstöd och de som skall lämna kontrolluppgifter skall vara slakteri och fristående sanitetsslaktavdelning. Härutöver ändras paragrafen på så sätt att kontrolluppgift bara behöver lämnas efter föreläggande av skattemyndighet. Mot bakgrund av den för kontrolländamål förbättrade uppgiftsskyldigheten för näringsidkare i 2 kap. 19 § LSK anser jag att det är tillräckligt att kontrolluppgift om prisstöd lämnas först efter föreläggande.

39 §

Ändringen i andra stycket är enbart redaktionell.

43 §

Ändringen i första stycket föranleds av den ändrade indelning i inkomstslag som införs genom skattereformen. Stycket har utformats i enlighet med *lagrådets* förslag.

44 §

Ändringarna föranleds främst av de nya reglerna om beskattning av intäkt vid uthyrning av privatbostad (3 § 3 mom. SIL). Intäkt vid uthyrning av bostadsrätt är skattepliktig inkomst oavsett hur stor del av lägenheten som upplåtits och hur länge uthyrningen pågått.

45 §

Ändringen i första stycket första meningen är av redaktionell natur. Ändringen i första stycket d föranleds av det nya beräkningssättet av realisationsvinst vid försäljning av bostadsrätt (jfr 26 § SIL). Enligt förarbetena till de bestämmelserna bör man normalt — i stället för att kräva att bokslut görs per förvärvs- resp. avyttringstidpunkten — kunna godta det bokslut

som föreligger för det senaste räkenskapsår som avslutats före den 1 juli det aktuella året (prop. 1989/90: 110 s. 719). Kontrolluppgiften bör därför bygga på det bokslutet.

Den på bostadsrätten belöpande andelen av utgifter för ny-, till- eller ombyggnad som nedlagts på föreningens fastighet under innehavstiden räknas efter skattereformen som förbättringskostnad (26 § 5 mom. femte stycket SIL). Kontrolluppgiften bör därför även innehålla uppgift om sådan andel. Detta framgår av den nya bestämmelsen i första stycket f.

Andra stycket har justerats med anledning av den nya utformningen av första stycket d. Uppgifter om bostadsrätts andel av bostadsrättsföreningens nettoskuld eller nettoförmögenhet vid förvärv före år 1974 finns inte alltid bevarade.

46 §

Ändringen i första stycket är redaktionell och följer av skattereformen.

Andra stycket har ändrats på motsvarande sätt som 45 § andra stycket.

53 §

Handelsbolag föreslås vara skyldiga att lämna delägare i bolaget de uppgifter som behövs för att de skall kunna fullgöra sin deklarationsskyldighet och beräkna sin andel av den skattepliktiga inkomsten från bolaget.

54 §

Bestämmelserna om intyg har flyttats till punkt 20 e av anvisningarna till 23 § KL.

57 §

Ändringen i andra stycket kommenteras i avsnitt 5.8.

Motiven till bestämmelsen i det nya tredje stycket framgår av avsnitt 5.3. *Lagrådet* har ifrågasatt bestämmelsens placering i förevarande paragraf. Något alternativt förslag har emellertid inte lämnats. För min del vidhåller jag min uppfattning i lagrådsremissen att bestämmelsen bör tas in här.

Ändringen i det nya fjärde stycket föranleds av att begreppet fåmansföretag inte längre inbegriper fåmansägt handelsbolag. Uppgift om företagsledare m. m. skall också lämnas av sådant företag som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket SIL skall behandlas som fåmansföretag.

60 §

Sammandrag av kontrolluppgifter skall enligt första stycket lämnas även tillsammans med kontrolluppgift beträffande ränta och utdelning.

63 §

Enligt det nya andra stycket skall kontrolluppgifter enligt 22–26 §§ lämnas även för personer som är bosatta i utlandet. Förslaget har kommenterats i avsnitt 4.3.

1 §

Den speciella skyldigheten att bevara underlag för kontroll skall enligt andra stycket även avse fåmansägt handelsbolag och sådant företag som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket SIL skall behandlas som fåmansföretag.

2 §

Ändringen i punkt 6 föränleds av förslagen i prop. 1989/90: 153 om värdepappersfonder.

4 §

RSV bör få medge undantag från uppgiftsskyldighet även för fåmansägt handelsbolag och sådant företag som enligt 3 § 12 mom. nionde stycket SIL skall behandlas som fåmansföretag.

6 §

Skattemyndighetens beslut enligt 2 kap. 19 § fjärde stycket om att uppgifter enligt samma paragraf första stycket 1 lämnas i sammansatta poster får överklagas till RSV men inte vidare.

8 §

Ändringen är av redaktionell natur.

Övergångsbestämmelserna

Punkt 2 föränleds av punkt 29 i övergångsbestämmelserna till lagen (1990:650) om ändring i kommunalskattelagen.

Punkt 3 har kommenterats i avnitt 3.7.

Punkt 4 föränleds av förslagen i prop. 1989/90: 153 om värdepappersfonder. Den i propositionen föreslagna övergångstiden på två år innebär att vissa fonder kommer att ha både registerade andelsägare och sådana som innehar andelsbevis under denna tid. Vad som i äldre bestämmelser sägs om aktiefond skall till och med 1993 års taxering gälla värdepappersfond i fråga om andelsägare som inte har registrerats.

8.2 Uppbördslagen

1 §

Första stycket har ändrats med hänsyn till att lagen om vinstdelningsskatt upphävs, att en avkastningsskatt på pensionsmedel införs samt att särskild vinstskatt enligt 1 § lagen (1989:346) om särskild vinstskatt endast skall tas ut på grundval av vinsten för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1988. I extremfall kan särskild vinstskatt komma att

påföras vid 1992 års taxering. Att UBL i så fall skall tillämpas framgår av övergångsbestämmelserna. Stycket har indelats i punkter för tydlighets skull.

Bestämmelserna i nuvarande andra stycket, som aldrig har tillämpats, upphävs.

3 § 2 mom.

Under 1 första stycket har rörelse ersatts med näringsverksamhet. Detta föranleds av att inkomst av rörelse efter skattereformen hänförs till inkomst av näringsverksamhet.

I andra stycket har hänvisningen till 22, 25 och 29 §§ KL ersatts med en hänvisning till 23 § samma lag. Ändringen föranleds av att reglerna om inkomst av jordbruksfastighet, inkomst av annan fastighet och inkomst av rörelse genom skattereformen ersatts med inkomstslaget näringsverksamhet.

I ett nytt tredje stycke anges att fysiska personer som är bosatta i Sverige skall betala preliminär A-skatt på kapitalinkomster angående vilka kontrolluppgift skall lämnas. Det gäller således utdelningar och räntor på annat än lån av mer privat karaktär. Hänvisningen till 3 kap. 23 § LSK innebär dels att preliminär skatt inte skall betalas för ränta konto om borgenärens sammanlagda ränta på ett eller flera konton inte uppgår till 100 kr., dels att preliminär skatt inte skall betalas enligt UBL för ränta på skogskonton eller upphovsmannakonton. På sådan avkastning har införts en definitiv källskatt (se lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m. m.).

I fjärde stycket, som tidigare var tredje stycket, ges en ny bestämmelse om skattemyndighets beslut om särskild beräkningsgrund. Ett sådant beslut skall avse den preliminära skatten på kapitalinkomster endast när en justering av preliminärskatteuttaget på andra inkomster inte räcker till. Om beslutet avser preliminär skatt på ränta eller utdelning skall beslutet mynna ut i att skatt inte alls skall innehållas på ränta på visst konto eller vissa värdepapper eller utdelning på vissa aktier. Beslutet blir således ett intyg att visa upp för den som annars skulle innehålla skatt, att detta helt skall underlåtas.

Under 2 första stycket har ett tillägg gjorts så att bestämmelsen inte utesluter att preliminär B-skatt skall betalas när preliminär A-skatt på avkastning skall betalas. Det är tvärtom avsikten att bådadera skall betalas om den skattskyldige t. ex. driver näringsverksamhet och har ränteinkomster. I 13 § anges i konsekvens med detta att, när preliminär B-skatt debiteras, hänsyn skall tas till preliminär A-skatt på räntor m. m.

I momentet har även vissa redaktionella ändringar gjorts.

4 § 1 mom.

I den sista att-satsen i andra stycket sägs, att skatttabellerna skall grundas bl. a. på förutsättningen att den skattskyldige erhåller schablonavdrag un-

der inkomst av tjänst med 4000 kr. i stället för som tidigare hälften därav, dock högst tio procent av inkomsten. Ändringen utgör en anpassning till att skatt på avkastning skall tas ut preliminärt (se avsnitt 5.5).

4 § 4 mom.

Skattereduktion för ensamstående med barn och för gift vars make har ingen eller låg inkomst avskaffas genom skattereformen. Bestämmelserna om olika skattekolumner i skatttabellerna har därför utmönstrats.

5 §

Ändringarna föranleds av att skattereduktionen för ensamstående med barn och för gift vars make har ingen eller låg inkomst avskaffas genom skattereformen.

6 §

Ändringen rörande skattekolumn föranleds av att skattekolumner avskaffas (se kommentaren till 4 § 4 mom.). Dessutom har redaktionella ändringar gjorts.

7 §

I ett nytt tredje stycke anges hur mycket preliminär skatt som skall betalas för räntor och utdelningar. Procentsatsen har valts så att preliminärskattebeloppet normalt skall uppgå till exakt det belopp som kommer att debiteras som slutlig skatt. Därigenom behöver de som inga andra skattepliktiga inkomster har inte verkställa någon ytterligare inbetalning av skatt. Se vidare avsnitt 5.

8 §

I första stycket har ordet naturaförmån ersatts med orden andra förmåner. I fjärde stycket har en motsvarande ändring gjorts. Därmed används samma terminologi som i KL efter skattereformen.

10 §

Paragrafen innehåller undantag från skyldighet att erlagga preliminär skatt. De nya undantagen föranleds av bestämmelserna om preliminär skatt på ränta och utdelning. Även om kontrolluppgift skall lämnas sägs under d) att preliminär A-skatt inte skall betalas på avkastning till annan än fysisk person eller svenskt dödsbo och inte heller på avkastning till någon som inte är bosatt i Sverige. Vidare stadgas under e) undantag för ränta eller utdelning från ett land med vilket Sverige i dubbelbeskattningsavtal har kommit överens om att undanta avkastningen från beskattning i Sverige enligt exempt-metoden. Under f) och g) ges undantag för ränta

som inte uppgår till 1 000 kr. på konton där den som förfogar över ett konto angetts i kontrolluppgift i stället för samtliga innehavare samt för ränta på klientmedelskonto. Se vidare avsnitt 5.4. Slutligen sägs under h) att preliminär skatt inte skall innehållas om ränta i kontrolluppgift inte kunnat särskiljas från ett samtidigt utbetalat eller gottskrivet belopp som utgör annat än ränta. Detta kan vara fallet vid inlösen av t. ex. bankcertifikat och statsskuldväxlar.

13 § 1 mom.

Bestämmelsen i fjärde stycket har flyttats till 14 §.

I samband därmed har i första stycket tagits in en hänvisning till den paragrafen.

I sista stycket har tillagts att, vid beräkning av preliminär B-skatt, hänsyn om möjligt skall tas till preliminär A-skatt på kapitalinkomster som den skattskyldige kan ha att erlagga. Bestämmelsen är nödvändig för att undvika ett överuttag av preliminär skatt eftersom preliminär B-skatt enligt 3 § 1 mom. 2 skall betalas för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor och för förmögenhet.

Redan tidigare gällde att hänsyn skulle tas till preliminär A-skatt som betalats på artistersättning eller dagpenning från erkänd arbetslöshetskassa. Riksdagen har nyligen (prop. 1989/90:74, SkU32, rskr. 218) beslutat om särskilda lagar om skatteavdrag från sjukpenning och artistersättning m. m. skall införas och utmönstrat delegationen till regeringen i 3 § 3 mom. Förevarande bestämmelse har anpassats därtill.

2 mom.

Reglerna i andra stycket om när preliminär B-skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering har ändrats med anledning av att skattesatsen sänks medan skattebasen breddas genom skattereformen. Om skatten beräknas avvika på visst sätt från den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen året före inkomståret skall preliminär taxering ske. Med skatt avses alla i 1 § angivna skatter utom de som finns uppräknade i 14 §.

I tredje stycket har det exempel som givits på särskilda omständigheter — nedsatt skatteförmåga — utmönstrats eftersom det extra avdraget för nedsatt skatteförmåga har slopats genom skattereformen.

14 §

Bestämmelsen som tidigare fanns i 13 § 1 mom. fjärde stycket och då endast gällde slutlig skatt enligt 13 § 1 mom. första stycket har utvidgats till att även gälla slutlig skatt enligt 13 § 2 mom. andra stycket och 17 § 1 mom. 2.

15 §

I första stycket anges till skillnad från tidigare inte vilka lagar som skall tillämpas vid preliminär taxering. Eftersom syftet med bestämmelserna

om preliminär taxering är att en preliminär skatt skall kunna beräknas som så nära som möjligt överensstämmer med den slutliga skatten enligt 14 §, ges i stället en hänvisning till denna paragraf vid angivande av hur den slutliga skatten skall beräknas. Att själva taxeringen skall ske enligt bestämmelser som gäller för det aktuella inkomståret är ingen nyhet.

Ändringarna i andra stycket och upphävandet av tredje stycket föranleds av att skattereduktionen för ensamstående med hemmavarande barn och gift vars make har ingen eller låg inkomst slopas enligt skattereformen.

17 § 1 mom.

Skyldigheten att avge preliminär självdeklaration har anpassats till bestämmelsen i 13 § 2 mom. om när preliminär taxering skall ske. Att beloppsgränsen 2000 kr. knyter an till skattebeloppet i stället för, som tidigare, inkomstbeloppet utgör en anpassning till penningvärdets förändring. Den innebär att preliminär självdeklaration inte behöver lämnas så ofta som nu.

Tillägget under 3 föranleds av att preliminär A-skatt också kan erläggas enligt 3 § 2 mom. 1 tredje stycket och att detta inte skall föranleda att preliminär självdeklaration för B-skatt skall lämnas.

24 § 1 mom.

Bestämmelserna om kolumner har utmönstrats (se 4 § 4 mom.). Tillämplig skattetabell eller särskild beräkningsgrund behöver endast bestämmas för skattskyldig som skall betala preliminär A-skatt för inkomst av tjänst. Syftet med reglerna är att skattemyndigheten på skattsedeln på preliminär A-skatt skall kunna ange hur den preliminära skatten skall beräknas.

Preliminär A-skatt för räntor och utdelningar utgår enligt 7 § tredje stycket. Att särskild beräkningsgrund får bestämmas även för preliminär A-skatt på avkastning av kapital framgår av 3 § 2 mom. Ett sådant beslut skall dock inte antecknas på skattsedeln eftersom det inte riktar sig till arbetsgivaren (se vidare kommentarerna till 3 § 2 mom.).

33 §

Nuvarande regler för utfärdande av skattekort, skattsedel för preliminär skatt och skattsedel för slutlig skatt ändras inte. Skattsedel på preliminär A-skatt skall inte utfärdas endast på den grunden att preliminär skatt skall betalas på ränta eller utdelning.

Inte heller behöver någon slutskattsedel utfärdas om den slutliga skatten består uteslutande av skatt på räntor och utdelningar där skyldighet att betala preliminär skatt föreligger. Om slutskattsedel utfärdas skall dock erlagd preliminär skatt på räntor och utdelningar framgå av den.

39 § 2 mom.

Ändringen föranleds av att skattekolumner utmönstrats.

Bestämmelserna är nya och säger att den som har att avge kontrolluppgift beträffande inkomst av kapital skall verkställa skatteavdrag för inbetalning av preliminär A-skatt när utbetalning eller gottskrivning av avkastning sker. Eftersom skatten är preliminär skall den gottskrivas enligt 27 § vid debitering av slutlig skatt även om den inte levererats in utan bara fastställts till betalning. När skatteavdraget beräknas skall öretal bortfalla. Dessutom skall 44 § gälla i fråga om sådant avdrag, vilket innebär bl. a. att den som är osäker på om mottagaren av avkastning är skattskyldig för beloppet i Sverige kan vända sig till skattemyndigheten med begäran om besked.

40 § 1 mom.

Ändringarna i första stycket är endast av redaktionell natur.

Ändringarna i andra stycket föranleds av att skattereduktionen för ensamstående med barn och gift skattskyldig vars make har ingen eller låg inkomst avskaffats.

Genom ändringarna i tredje stycket sker en anpassning till skattereformens nya terminologi i KL.

45 § 1 mom.

Bestämmelserna i första stycket angående skattekolumner och extra avdrag för nedsatt skatteförmåga har utmönstrats.

I andra stycket har den ändringen vidtagits att jämkningssituationen för B-skattare knyter an till skatten i stället för till inkomsten (jämför 17 § 1 mom.).

I tredje stycket, har nedsatt skatteförmåga slopats som jämkningsgrund.

I ett nytt fjärde stycke har tillagts en regel om att jämkning i första hand skall ske av preliminär skatt på andra inkomster än inkomst av kapital. Sådan jämkning skall således endast tillgripas när skatten på andra inkomster tillsammans med fastighetsskatt och skogsvårdsavgift inte räcker till för skattereduktion för underskott av kapital.

Jämkning enligt första stycket sker sedan skattsedel på preliminär skatt har utfärdats. Enligt 33 § skall emellertid inte utfärdas någon skattsedel för preliminär skatt på räntor och utdelningar. I det nya femte stycket sägs därför att jämkning av preliminär skatt för ränta eller utdelning får ske även om ingen preliminärskattsedel avseende andra inkomster har utfärdats.

46 § 2 mom.

I andra stycket har bestämmelsen om skattekolumn utmönstrats. Beträffande beslut om jämkning av preliminär skatt på räntor har i ett nytt fjärde stycke tillagts att beslutet skall innebära att preliminär skatt inte alls skall tas ut på viss avkastning. Det kommer således inte i fråga att jämka skatteavdraget till t. ex. 15 %. I momentet har också gjorts ändringar av redaktionell natur.

Ändringen föranleds av att den bestämmelse i KL till vilken hänvisning sker har fått ändrad beteckning genom skattereformen.

Även ändringar av redaktionell natur har gjorts.

52 och 53 §§

Reglerna om inbetalning av preliminär skatt som gäller för arbetsgivare som innehållit sådan skatt har utvidgats till att omfatta även den som har verkställt skatteavdrag vid utbetalning eller gottskrivning av kapitalavkastning. I 24 § 2 mom. sägs när inbetalningen skall ske.

54 §

I 1 mom. fjärde stycket 4 sägs, genom en hänvisning även till 2 kap. 3 § andra stycket socialavgiftslagen, att vinstandelsbidrag skall tas upp i den vanliga uppbördsdeklarationen eftersom det efter skattereformen inte längre skall bortses från sådana bidrag vid beräkning av några arbetsgivaravgifter. Den särskilda bestämmelsen i sjätte stycket angående uppbördsdeklaration för vinstandelsbidrag har därför utmönstrats. I första stycket har gjorts en följdändring till detta.

I sjätte stycket föreskrivs att en uppbördsdeklaration för ränta och utdelning skall avges senast den 18 i uppbörds månaden efter den månad då avdraget verkställdes. Uppbördsdeklarationen skall innehålla uppgift om inbetalarens personnummer eller organisationsnummer, tiden för vilken redovisning lämnas och den innehållna skatten. För vems räkning skatteavdraget har verkställts framgår således inte av uppbördsdeklarationen. Denna uppgift lämnas först på kontrolluppgiften enligt 3 kap. 60 § LSK.

2 och 3 mom.

Reglerna om anmaning att deklarerat och om förseningsavgift har gjorts tillämpliga även på uppbördsdeklaration för ränta och utdelning.

87 a §

I denna paragraf, som är ny, sägs att de bestämmelser som ges i 75–77 a §§ och 78 § för att säkerställa att reglerna om innehållande av skatt och inbetalning av innehållet belopp följs, i tillämpliga delar skall gälla också för dem som utbetalar eller gottskriver avkastning av kapital. Dessa blir således ansvariga för skatt som de *utan skälig anledning* underlåter att innehålla. Skälig anledning att underlåta att innehålla skatt finns, förutom när jämningsbeslut eller särskild beräkningsgrund har uppvisats, när det på goda grunder kan antas att mottagaren inte är skattskyldig för beloppet i

Sverige. Omständigheterna skall dock vara sådana att det inte funnits skäl att använda sig av möjligheten enligt 39 § 2 mom. och 44 § att begära besked av skattemyndigheten.

På *lagrådets* inrådan har även bestämmelserna om straff och viten gjorts tillämpliga när fråga är om innehållande av preliminär skatt på räntor och utdelningar. Även de bestämmelser rörande restavgift och tilläggsavgift vid för sen inbetalning av innehållen skatt, avkortning och avskrivning, ö-skatteränta, rättelse av beslut om ansvarighet för skatt och överklagande som gäller arbetsgivare och arbetstagare har gjorts tillämpliga när det gäller den som har att innehålla preliminär skatt på räntor och utdelningar.

Med tanke på innehållet har paragrafen placerats under en ny rubrik.

Anvisningar
till 3 och 39 §§

Ändringarna föranleds av skattereformens ändringar beträffande inkomstslag. Dessutom har redaktionella ändringar gjorts.

till 45 §

Ändringarna föranleds av att skattereduktionen för ensamstående med barn och gift skattskyldig vars make har ingen eller låg inkomst samt det extra avdraget för nedsatt skatteförmåga avskaffas genom skattereformen.

8.3 Taxeringslagen

1 kap.

1 §

Lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt upphör genom skattereformen att gälla vid utgången av juni 1990. Den skall dock tillämpas vid 1991 och tidigare års taxeringar. Lagen (1989:346) om särskild vinstskatt är tidsbegränsad och kommer att tillämpas vid 1992 års taxering endast i undantagsfall. Både dessa lagar föreslås därför med vissa övergångsbestämmelser utgå ur uppräknningen i första stycket.

Bestämmelserna i taxeringslagen är enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel tillämpliga när skatteunderlaget för avkastningsskatt bestäms. Lagen har därför tagits med i uppräknningen i första stycket.

3 kap.

3 §

Reglerna om skattereduktion för ogift skattskyldig slopas genom skattereformen. Punkt 1 kan därför utgå. Ändringen i nuvarande punkt 2 föranleds av att reglerna om räntetillägg slopas.

I ett nytt andra stycke föreskrivs att beslut om taxering beträffande en skattskyldig som kan antas inte vara deklarationsskyldig får fattas på

grundval av kontrolluppgift om kapital utan att den skattskyldige underlättats om och fått tillfälle att yttra sig över uppgiften. Motiven till bestämmelsen har utvecklats i avsnitt 5.8. En skattskyldig som enligt bestämmelserna i 2 kap. 4 § LSK inte är deklarationsskyldig på grund av att han under beskattningsåret endast uppburit sådan inkomst av kapital för vilken han skall betala preliminär A-skatt, taxeras med ledning av lämnade kontrolluppgifter.

4 kap.

3 §

En skattskyldig som endast haft sådan avkastning inom inkomstslaget kapital för vilken preliminär A-skatt skall betalas enligt 3 § 2 mom. UBL är inte deklarationsskyldig (2 kap. 4 § första stycket 2). Första stycket har ändrats för att det klart skall framgå att skönstaxering kan komma i fråga först när en skattskyldig som är skyldig att lämna självdeklaration inte skött sina åligganden.

4 §

Ändringen föranleds av den ändrade indelningen i inkomstslag som införs genom skattereformen.

23 §

Genom skattereformen införs en separat proportionell kapitalbeskattning. Skatten beräknas på inkomsten av kapital. Skatt på förvärvsinkomst beräknas på beskattningsbar förvärvsinkomst. Skattemyndigheten skall efter det att domstol meddelat beslut i mål om taxering vidta de taxeringsåtgärder som föranleds av domstolens beslut. Detta innebär bl. a. att fastställa beskattningsbar förvärvsinkomst eller, om fråga är om intäkter eller avdrag i inkomstslaget kapital, kapitalinkomsten.

5 kap.

5 §

Förseningsavgift föreslås kunna påföras handelsbolag, rederi och dödsbo som vid inkomst- och förmögenhetstaxeringen behandlas som handelsbolag, som inte lämnar uppgifter som avses i 2 kap. 19 § LSK i rätt tid. Avgiften skall således påföras handelsbolaget, rederiet eller dödsboet som sådant.

6 kap.

13 §

Andra stycket har justerats med hänsyn till att överklagandetiden på två månader bör gälla även för kommun.

7 § 1

Bestämmelserna i denna punkt har justerats bl. a. med hänsyn till den ändrade innebörden av begreppet fåmansföretag. Enligt den nya lydelsen skall även vissa uppgifter om dotterföretags ägarförhållanden få registreras. Dessutom har en ändring gjorts som föranletts av att bestämmelserna om den aktuella uppgiftsskyldigheten numera återfinns i LSK.

7 § 2

Ändringen är föranledd av att bestämmelsen i 31 § 2 mom. tredje stycket GTL numera återfinns i 3 kap. 7 § NTL.

7 § 12

Ändringen föranleds av att aktuella bestämmelser har flyttats från GTL till 3 kap. LSK.

7 § 13

Ändringen är föranledd av att reglerna om schablonbeskattningen av småhus slopas.

7 § 14

Ändringen är föranledd av att bestämmelsen i 31 § 2 mom. tredje stycket GTL numera återfinns i 3 kap. 7 § NTL.

7 § 18

I punkten 18 föreskrivs att de uppgifter som företag skall lämna enligt 2 kap. 19 § LSK får tas in i skatteregistret. Redan i dag är det så att vissa uppgifter som företag lämnar i sina självdeklarationer registreras i skatteregistret. De uppgifter som nu föreslås få bli registrerade är av samma karaktär som de som redan finns i registret. Det kan dock för vissa företag vara fråga om en större detaljeringsgrad på uppgifterna. Eftersom en grundläggande förutsättning för det nya granskningsförfarandet av företag är att de uppgifter som lämnas i deklarationen kan hanteras med ADB-stöd måste alla uppgifter kunna tas in i skatteregistret. I stället för att upprepa vad som anges i 2 kap. 19 § LSK görs en hänvisning dit på motsvarande sätt som görs i punkten 12 i 7 § skatteregisterlagen i fråga om uppgifter som skall registreras från kontrolluppgifter.

7 § 22

Den nya bestämmelsen kommenteras i avsnitt 4.4.

Andra och fjärde styckena har ändrats så att RSV och skattemyndigheten i länet får ha terminalåtkomst till de uppgifter om koncernföretag som enligt 7 § 1 och 22 får tas in i skatterregistret. I andra och tredje styckena har dessutom gjorts ändringar som föranleds av organisationsreformen inom skatteförvaltningen.

8.5 Kommunalskattelagen

Anvisningarna till 32 §

I KL regleras vilka förmåner och ersättningar som är skattepliktiga, medan bestämmelserna i LSK behandlar vad som skall redovisas i kontrolluppgifter och i den skattskyldiges självdeklaration. Principen är att skattepliktiga ersättningar och förmåner skall redovisas. I LSK föreslås regler om s. k. tyst kvittning när den skattskyldige fått traktamentsersättning och ersättning för resa med egen bil i tjänsten motsvarande schablon. Detsamma gäller när den skattskyldige fått ersättning för resa med allmänt kommunikationsmedel och kostnadsersättning i vissa andra uppräknade fall motsvarande gjorda utlägg. I sådana fall behöver den skattskyldige inte redovisa den uppburna ersättningen och de däremot svarande avdragen i sin självdeklaration. I övriga fall skall kostnadsersättningar och förmåner redovisas i självdeklarationen.

Ändringen i förevarande anvisningspunkt innebär att den regel som kan sägas medge "tyst kvittning" även i andra fall slopas.

8.6 Lagen om uttag av preliminär B-skatt från en fysisk person under uppbördsåret 1991/92

Se avsnitt 5.7

8.7 Lagen om betalningar till och från utlandet m. m.

7 §

Förbudet att betala mer än 3000 kr. om året i premie för en utländsk livförsäkring slopas.

13 §

Ändringen följer av att förbudet under 7 § slopas.

8.8 Tullregisterlagen

8 §

Ändringen följer av den nya organisationen av skatteförvaltningen som träder i kraft 1991.

9 Hemställan

Prop. 1990/91:5

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslagen till

1. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.
2. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272).
3. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324).
4. lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343).
5. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370).
6. lag om uttag av preliminär B-skatt från en fysisk person under uppbördsåret 1991/92.
7. lag om ändring i lagen (1990:750) om betalningar till och från utlandet m. m..
8. lag om ändring i tullregisterlagen (1990:137).

10 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

Förslag till lag om räkenskapsutdrag

1 §

Till ledning för taxering enligt taxeringslagen (1956:623) skall nedan nämnda skattskyldiga lämna sammanställning av i verksamheten förda räkenskaper (räkenskapsutdrag) enligt vad som framgår av denna lag. Skyldigheten skall fullgöras av

1. fysisk person och dödsbo vilka bedriver verksamhet hänförlig till inkomstlagen jordbruksfastighet, annan fastighet för vilken intäkterna beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370) eller rörelse under förutsättning att bokföringsskyldighet föreligger enligt bokföringslagen (1976:125) eller jordbruksbokföringslagen (1979:141)

2. aktiebolag med undantag för försäkringsaktiebolag

3. ekonomisk förening

4. sparbank.

Drivs verksamheten i handelsbolag och har en av delägarna lämnat räkenskapsutdrag behöver övriga delägare endast lämna uppgifter som behövs för taxering av deras del av nettointäkt och förmögenhet i handelsbolagets förvärvskällor. Motsvarande gäller för makar som tillsammans deltagit i förvärvsverksamhet.

Den som lämnar räkenskapsutdrag skall till ledning för taxering av övriga delägare i handelsbolag respektive andre maken lämna uppgift om hur stor del av inkomst och förmögenhet som belöper på andra delägare respektive andre maken.

2 §

Uppgifterna i räkenskapsutdraget får användas för kontroll av den skattskyldiges redovisning av skatter och avgifter enligt lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m. m. samt för kontroll av den skattskyldiges uppgifter lämnade till ledning för annans taxering enligt bestämmelse i taxeringslagen (1956:623).

3 §

I räkenskapsutdrag skall redovisas uppgifter enligt 5–10 §§ på sätt som framgår av formulär som fastställs av riksskatteverket.

4 §

Fysisk eller juridisk person som enligt lag är skyldig att upprätta årsredovisning skall till räkenskapsutdraget foga intyg av sin revisor angående överensstämmelsen mellan räkenskapsutdraget och i verksamheten förda räkenskaper.

Följande uppgifter om intäkter och kostnader skall i förekommande fall lämnas.

Intäkter i rörelse fördelade på

1. försäljning
2. övriga rörelseintäkter

Intäkter i jordbruk fördelade på

3. försäljning av växtprodukter
4. försäljning av djur och djurprodukter
5. försäljning av skog och skogsprodukter
6. jordbruksarrende
7. övriga jordbruksintäkter

Intäkter i fastighetsförvaltning fördelade på

8. hyresintäkter
9. övriga intäkter i fastighetsförvaltning

Kostnader i rörelse avseende inköp av varor, material och främmande arbeten fördelade på

10. varor, material och legoarbeten
11. underentreprenader och främmande tjänster

Kostnader i jordbruk avseende inköp av varor, material och främmande arbeten fördelade på

12. kostnader för växtodling
13. kostnader för djur
14. djurinköp
15. främmande tjänster avseende växtodling och skog
16. andra kostnader för skogen än vid 15

Kostnader i fastighetsförvaltning fördelade på

17. energi, vatten, renhållning och bränsle
18. reparationer och underhåll
19. andra direkta fastighetskostnader
20. lagerförändring avseende 10–19 i den mån förändringen inte inräknas i 68

Kostnader för arbetskraft fördelade på

21. löner
22. kostnader avseende fri eller subventionerad bostad
23. kostnader avseende fri eller subventionerad måltid
24. faktiska kostnader för kost och logi under tjänsteresor för företagsledare respektive ägare samt för närstående till dessa
25. faktiska kostnader för kost och logi under tjänsteresor för andra än vid 24
26. schablonmässiga traktamenten till företagsledare respektive ägare samt till närstående till dessa
27. schablonmässiga traktamenten till andra än vid 26
28. resekostnader och resekostnadsersättningar avseende företagsledare respektive ägare samt närstående till dessa
29. resekostnader och resekostnadsersättningar avseende andra än vid 28
30. andra kostnadsersättningar än vid 24 – 29
31. lagstadgade arbetsgivaravgifter
32. kostnader för anställdas pensionering
33. andra kollektiva avgifter än vid 31 och 32
34. utbildning, sjuk- och hälsovård samt övrig personalsocial verksamhet
35. övriga kostnader för arbetskraft

Övriga kostnader fördelade på

36. lokalhyror
37. reparation av hyrda lokaler
38. andra lokalkostnader än vid 36 och 37
39. jordbruksarrende och betesavgifter
40. annan hyra för maskiner och inventarier än hyra som anges vid 47 och 50
41. andra kostnader för energi, vatten och bränsle än vid 63
42. förbrukningsmaterial och förbrukningsinventarier
43. kontorsmateriel och trycksaker
44. reparation och underhåll av andra maskiner och inventarier än fordon
45. diverse främmande tjänster
46. telefon och postbefördran
47. hyra av personbil
48. reparation och underhåll av personbil
49. drivmedel, skatt och försäkring avseende personbil
50. hyra av andra fordon än personbil
51. reparation och underhåll av andra fordon än personbil
52. drivmedel, skatt och försäkring avseende andra fordon än personbil
53. frakter och transporter
54. vid taxeringen avdragsgill representation
55. vid taxeringen icke avdragsgill representation
56. andra speciella försäljningskostnader än vid 54 och 55
57. reklam och extern goodwillskapande verksamhet (PR)
58. skillnad mellan kundförluster och återvunna kundfordringar

- 59. garantikostnader
- 60. försäkringspremier och övriga riskkostnader
- 61. speciella förvaltningskostnader
- 62. externa kostnader för forskning och utveckling
- 63. energi, vatten, renhållning och bränsle avseende fastighet i jordbruk eller rörelse
- 64. reparation och underhåll avseende fastighet i jordbruk eller rörelse
- 65. fastighetsskatt och skogsvårdsavgift avseende fastighet i jordbruk eller rörelse
- 66. andra kostnader än vid 63–65 avseende fastighet i jordbruk eller rörelse
- 67. andra övriga kostnader än 36–66
- 68. förändring av värdet av lager, egentillverkade varor, produkter i arbete, pågående arbeten samt omsättningsfastigheter
- 69. kostnader som belöper på ny- till- eller ombyggnad av anläggningstillgångar

Avskrivningar fördelade på

- 70. maskiner och inventarier
- 71. hyggnader och övrig fast egendom
- 72. immateriella tillgångar

Finansiella intäkter och kostnader fördelade på

- 73. utdelning på aktier och andelar
- 74. ränteintäkter och andra finansiella intäkter
- 75. räntekostnader och andra finansiella kostnader

Extraordinära intäkter och kostnader fördelade på

- 76. vinst vid avyttring av anläggningstillgångar
- 77. vinst vid avyttring av värdepapper
- 78. statliga och kommunala bidrag
- 79. erhållna koncernbidrag
- 80. övriga erhållna bidrag och gåvor
- 81. andra extraordinära intäkter än vid 76–80
- 82. förlust vid avyttring av anläggningstillgångar
- 83. förlust vid avyttring av värdepapper
- 84. lämnade koncernbidrag
- 85. övriga lämnade bidrag och gåvor
- 86. andra extraordinära kostnader än vid 82–85

Bokslutsdispositioner fördelade på

- 87. förändring av lagerreserv
- 88. förändring av reserv för pågående arbeten
- 89. förändring av internvinstkonto

90. förändring av resultatutjämningsfond
91. skillnad mellan bokförd avskrivning och avskrivning enligt plan i den mån avskrivningen inte redovisats vid 70—72
92. avsättning till allmän investeringsreserv, allmän investeringsfond eller annan fond var för sig
93. avsättning avseende obeskattade upphovsmannaintäkter, skogsintäkter eller andra obeskattade intäkter var för sig
94. ianspråktaget belopp från allmän investeringsreserv, allmän investeringsfond eller annan fond var för sig
95. återföring av allmän investeringsreserv, allmän investeringsfond eller annan fond var för sig
96. återföring av obeskattade upphovsmannaintäkter, skogsintäkter eller andra obeskattade intäkter var för sig
97. övriga bokslutsdispositioner med angivande av art
98. svenska allmänna skatter
99. redovisat resultat

6 §

Följande uppgifter om tillgångar och skulder skall i förekommande fall lämnas.

Omsättningstillgångar fördelade på

1. kassa
2. andra likvida medel än kassa
3. aktier och andelar
4. obligationer och andra värdepapper än vid 3
5. kund- och växelfordringar
6. förutbetalda kostnader och upplupna intäkter
7. skattefordringar avseende inkomstskatt för företaget
8. fordran avseende mervärdeskatt
9. andra kortfristiga fordringar än vid 5—8
10. varulager och pågående arbeten
11. övriga omsättningstillgångar

Tillgångar på spärrkonton eller särskilda bankkonton fördelade på

12. konto för investeringsfond
13. allmänt investeringskonto
14. upphovsmanna- och uppfinnarkonto
15. skogskonto och skogsskadekonto
16. andra konton än 12—15

Anläggningstillgångar fördelade på

17. aktier och andelar
18. obligationer och andra värdepapper än vid 17

19. långfristiga fordringar
20. immateriella tillgångar
21. maskiner och inventarier
22. byggnader
23. pågående ny-, till- och ombyggnad
24. mark
25. markanläggningar
26. övriga anläggningstillgångar

Kortfristiga skulder fördelade på

27. leverantörs- och växelskulder
28. skatteskulder avseende inkomstskatt för företaget
29. upplupna löner och semesterlöner
30. garantireserv
31. andra upplupna kostnader än vid 29 och 30 samt förutbetalda intäkter
32. förskott och å conton
33. skuld avseende mervärdeskatt
34. skuld avseende personalens källskatt
35. skuld avseende socialavgifter
36. övriga kortfristiga skulder

Långfristiga skulder fördelade på

37. avsatt till pensioner
38. övriga långfristiga skulder

Obeskattade reserver fördelade på

39. lagerreserv
40. reserv för pågående arbeten
41. internvinstkonto
42. resultatutjämningsfond
43. ackumulerade överavskrivningar i den mån företaget redovisar avskrivningar enligt 5 § 91
44. allmän investeringsfond
45. lagerinvesteringskonto
46. särskild nyanskaffningsfond
47. återanskaffningsfond för fastighet
48. eldsvådefond
49. särskild fartygsfond
50. allmän investeringsreserv
51. upphovsmannaintäkter
52. skogsintäkter
53. vinstfond
54. förnyelsefond
55. andra obeskattade fonder och reserver var för sig med angivande av slag

- Eget kapital fördelat på
52. årets redovisade resultat
53. övrigt eget kapital

7 §

Fysisk person skall lämna uppgifter ur räkenskaperna om insättningar och uttag i verksamheten samt om hans andel i bokfört resultat och utgående kapital enligt balansräkningen varvid kontanta insättningar och uttag skall anges särskilt.

8 §

I 6 § 10 upptaget lager och pågående arbeten skall specificeras med avseende på i posten ingående omsättningstillgångar uppdelat på

1. fastigheter
2. lageraktier och lagerandelar
3. pågående arbeten i byggnadsrörelse, direkta kostnader
4. pågående arbeten i byggnadsrörelse, indirekta kostnader
5. produkter i arbete, annat producerat lager samt pågående arbeten i övrigt
6. djur
7. lagertillgångar på vilka nedskrivning ej får göras enligt bestämmelser i kommunalskattelagen (1928:370)
8. övriga lagertillgångar

9 §

Uppgift skall lämnas om anskaffning och försäljning av anläggningstillgångar enligt följande

1. inköp av personbilar och immateriella rättigheter
2. inköp av andra maskiner och inventarier än vid 1
3. försäljning av personbilar och immateriella rättigheter
4. försäljning av andra maskiner och inventarier än vid 3
5. ny-, till- eller ombyggnad av markanläggning med undantag för vad som belöper på fastighet som används för mervärdeskattefri uthyrning eller för bostadsändamål
6. ny-, till- eller ombyggnad av byggnad med undantag för vad som belöper på fastighet som används för mervärdeskattefri uthyrning eller för bostadsändamål

10 §

Länsskattemyndigheten får medge att uppgifter enligt 5 § får lämnas enligt följande (dispens).

- a) intäkter som avses i 5 § 1–9 får lämnas i sammansatt post
- b) kostnader som avses i 5 § 10–19 får lämnas i sammansatt post

c) kostnader som avses i 5 § 36—67 får lämnas i sammansatt post

I samband härmed får medges undantag från bestämmelsen i 3 §.

Framställning om dispens skall inges till länsskattemyndighet före utgången av kalenderåret före taxeringsåret.

Länsskattemyndighets beslut i ärende enligt föregående stycke får överklagas hos riksskatteverket. Riksskatteverkets beslut i sådant ärende får inte överklagas.

Prop. 1990/91: 5

Bilaga 1

11 §

Räkenskapsutdrag skall lämnas i vanlig läsbar form i den ordning som i taxeringslagen stadgas för avgivande av allmän självdeklaration och fogas till denna. Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får medge att räkenskapsutdrag i stället avlämnas i form av upptagning för automatisk databehandling samt meddela närmare föreskrifter angående den tekniska utformningen av en sådan upptagning.

12 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar de föreskrifter som behövs för tillämpningen av denna lag.

Förteckning över remissinstanser som avgett yttrande över betänkandena (SOU 1983:75 och 76) Företagens uppgiftslämnande för beskattningsändamål

Efter remiss har yttranden kommit in från kammarrätten i Göteborg, datainspektionen (DI), bokföringsnämnden (BFN), kommerskollegium, riksförsäkringsverket (RFV), riksskatteverket (RSV), statskontoret, riksrevisionsverket (RRV), statistiska centralbyrån (SCB), länsstyrelsen i Stockholms län, länsstyrelsen i Jönköpings län, länsstyrelsen i Malmöhus län, länsstyrelsen i Göteborg och Bohus län, länsstyrelsen i Gävleborgs län, länsstyrelsen i Västerbottens län, bankinspektionen, allmänna ombudet för mellankommunala mål, statens industriverk (SIND), Centralorganisationen SACO/SR, Finansbolagens förening, Fögderichefsföreningen, Föreningen auktoriserade revisorer FAR, Föreningen Sveriges fögderitjänstemän, Föreningen Sveriges skattechefer, Föreningen Sveriges taxeringsrevisorer, Företagareförbundet (SFR), Företagens uppgiftslämnardelegation (FUD), Institutet för internrevision, Konstnärliga och litterära yrkesutövares samarbetsnämnd (KLYS), Kooperativa förbundet (KF), Landsorganisationen i Sverige (LO), Landstingsförbundet, Lantbrukarnas riksförbund (LRF), Post- och kreditbanken (PK-banken), Svensk industriförening, Svenska arbetsgivareföreningen (SAF), Svenska bankföreningen, Svenska byggnadsentreprenörföreningen (SBEF), Svenska försäkringsbolags riksförbund, Svenska kommunförbundet, Svenska revisorsamfundet (SRS), Svenska sparbanksföreningen, Sveriges advokatsamfund, Sveriges fastighetsägareförbund, Sveriges föreningsbankers förbund, Sveriges grossistförbund, Sveriges industriförbund, Sveriges praktiserande arkitekter, Sveriges redovisningskonsulters förbund, Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund (TOR), Tjänstemännens centralorganisation (TCO), Föreningen Sveriges taxeringsdirektörer och Nio lokala skattemyndigheter i Stockholms län.

Kommerskollegium har inhämtat yttranden från handelskamrarna i Stockholm och Malmö.

Länsstyrelsen i Stockholms län har inhämtat yttranden från lokala skattemyndigheterna i Stockholms, Norrtälje och Sollentuna fögderi. Länsstyrelsen i Malmöhus län har erhållit yttrande från Skånes Handelskammare. Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län har inhämtat yttrande från lokala skattemyndigheten i Göteborgs fögderi.

LO har berett medlemsförbunden tillfälle att avge yttranden. Svenska Byggnadsarbetareförbundet och Svenska Kommunalarbetsförbundet har kommit in med yttranden.

LRF hänvisar i sitt remissvar till ett yttrande av Lantbrukarnas skattelelegation.

PK-banken instämmer i vad som anförs i Svenska Bankföreningens yttrande.

SAF, Sveriges grossistförbund och Sveriges Industriförbund hänvisar i sina remissvar till Företagens uppgiftsdelegations yttrande.

Förteckning över remissinstanser som avgett yttrande över riksskatteverkets rapport (1986:7) Ett reformerat uppgiftslämnande

Prop. 1990/91:5
Bilaga 2

Efter remiss har yttranden kommit in från kammarrätten i Göteborg, datainspektionen (DI), bokföringsnämnden (BFN), kommerskollegium, riksförsäkringsverket (RFV), statskontoret, riksrevisionsverket (RRV), statistiska centralbyrån (SCB), länsskattemyndigheten i Stockholms län, länsskattemyndigheten i Jönköpings län, länsskattemyndigheten i Malmöhus län, länsskattemyndigheten i Göteborg och Bohus län, länsskattemyndigheten i Gävleborgs län, länsskattemyndigheten i Västerbottens län, bankinspektionen, skatteförenklingskommittén, statens industriverk (SIND), Centralorganisationen SACO/SR, Entreprenörföreningen, Finansbolagens förening, Fögderichefsföreningen, Föreningen auktoriserade revisorer FAR, Föreningen Sveriges skattechefer, Föreningen Sveriges taxeringschefer, Företagareförbundet (SFR), Företagens uppgiftslämnardelegation (FUD), Institutet för internrevision, Konstnärliga och litterära yrkesutövares samarbetsnämnd (KLYS), Kooperativa förbundet (KF), Landsorganisationen i Sverige (LO), Landstingsförbundet, Lantbrukarnas riksförbund (LRF), Småföretagens riksorganisation, Svensk industriförening, Svenska arbetsgivareföreningen (SAF), Svenska bankföreningen, Svenska försäkringsbolags riksförbund, Svenska kommunförbundet, Svenska revisorsamfundet (SRS), Svenska sparbanksföreningen, Sveriges advokatsamfund, Sveriges fastighetsägareförbund, Sveriges föreningsbankers förbund, Sveriges grossistförbund, Sveriges industriförbund, Sveriges redovisningskonsulters förbund, Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund (TOR), Tjänstemännens centralorganisation (TCO), Sveriges köpmannaförbund.

Länsskattemyndigheten i Stockholms län har inhämtat yttranden från lokala skattemyndigheterna i Stockholms, Huddinge och Nacka fögderi. Länsskattemyndigheten i Malmöhus län har inhämtat yttranden från Malmö och Eslövs fögderi samt från Skånes Handelskammare. Länsskattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län har inhämtat yttrande från lokala skattemyndigheten i Göteborgs och Kungälv's fögderi.

LRF hänvisar i sitt remissvar till ett yttrande av Lantbrukarnas skatte-delegation.

SAF, Sveriges grossistförbund och Sveriges Industriförbund hänvisar i sina remissvar till Företagens uppgiftsdelegations yttrande.

Sveriges Köpmannaförbund ansluter sig till vad Företagens uppgiftslämnardelegation och bokföringsnämnden anfört.

3 §

2 mom. Preliminär skatt utgår som preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt.

1. *Preliminär A-skatt* skall med de undantag, som framgår av vad nedan i detta moment och i 10 § sägs, utgöras för sådan inkomst av tjänst, vilken helt eller delvis utgår i penningar och vilken hänför sig till den skattskyldiges huvudsakliga arbetsanställning eller eljest utgör hans huvudsakliga inkomst av tjänst. För inkomst av sådan huvudsakliga arbetsanställning hos fysisk person eller dödsbo, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, skall dock preliminär A-skatt erläggas endast om vad som utbetalats utgör utgift i en av arbetsgivaren bedriven rörelse.

Med tjänst likställs i denna lag rätt till pension, livränta, som utgår på grund av försäkring och inte utgör vederlag vid avyttring av egendom, ersättning, som i annan form än livränta utgår på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring, tagen i samband med tjänst, som undantagsförmåner ävensom sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt, varför givaren enligt 22, 24 eller 29 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag.

Preliminär A-skatt skall också utgöras av fysisk person för sådan ränta, utdelning eller annan avkastning som avses i 37 § 1 mom. 4 a och b samt 8 mom. taxeringslagen (1956:623). Detta gäller dock inte om kupongskatt skall utgå enligt kupongskattelagen (1970:624) eller om mottagaren inte är skattskyldig för inkomsten i Sverige.

Preliminär A-skatt skall utgå enligt skattetabell som avses i 4 §, eller enligt de grunder som angivas i 7, 12 eller 40 §. Beträffande preliminär A-skatt för inkomst som avses under 1 andra stycket eller punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen må regeringen föreskriva särskild beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas å viss del av inkomsten eller å inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall utgå med särskilt angiven procent av inkomsten.

Är den, som åtnjuter ovan avsedd inkomst av tjänst, skattskyldig jämväl för annan inkomst eller för förmögenhet må lokal skattemyndighet, då särskilda skäl därtill föranleda, föreskriva att preliminär A-skatt skall erläggas jämväl för sistnämnda inkomst eller för förmögenheten. Därvid skall den skattskyldiges preliminära skatt beräknas antingen till viss procent av den huvudsakliga inkomsten av tjänst eller enligt skattetabell å nämnda inkomst ökad med visst belopp eller ock utgå med visst belopp utöver vad i skattetabellen anges för den huvudsakliga inkomsten av tjänst.

Är i fall varom i föregående stycke sägs inkomsten vid sidan av den huvudsakliga inkomsten av tjänst betydande i förhållande till denna eller föreligga eljest särskilda omständigheter, må lokal skattemyndighet föreskriva, att preliminär B-skatt skall erläggas i stället för preliminär A-skatt.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatteavdrag skall jämkas till närmast högre hela kronotal.

2. Preliminär B-skatt skall för inkomståret betalas av skattskyldig, som inte skall betala preliminär A-skatt enligt 1. Preliminär B-skatt skall betalas för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor och för förmögenhet. Preliminär B-skatt skall betalas enligt särskild debitering.

Den lokala skattemyndigheten får besluta att fysisk person, som har inkomst av sådan uppdragsverksamhet som avses i 4 § lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar, skall betala preliminär A-skatt i stället för preliminär B-skatt. Ett sådant beslut får meddelas om den för inkomståret beräknade slutliga skatten kan antas till huvudsaklig del bli betald genom avdrag för skatt.

7 §

För inkomst av tjänst, som icke avser bestämd tidsperiod eller icke uppbäres vid regelbundet återkommande tillfällen, skall utgå preliminär A-skatt med trettio procent av inkomsten.

Uppbäres inkomst som avses i första stycket jämte inkomst, som avses i 4 § 1 mom. första stycket, skall preliminär A-skatt utgå enligt grunder som riksskatteverket fastställer.

För inkomst som avses i 3 § 2 mom. 1 tredje stycket skall utgå preliminär skatt med 30 procent av inkomsten. Vad gäller inkomst enligt 37 § 1 mom. 4 b taxeringslagen (1956:623) skall preliminär skatt utgå med så stort belopp att det tillsammans med vad som innehållits i utlandet uppgår till 30 procent av inkomsten.

Skatt enligt första eller andra stycket uttages icke på belopp under tio kronor.

Skatt enligt tredje stycket uttages inte på belopp under 100 kronor.

Att särskilda grunder för uttagande av preliminär A-skatt kan föreskrivas i vissa fall framgår av 3 § 2 mom.

Bestämmelserna i denna paragraf gälla icke om annat följer av 40 §.

13 §

1 mom. Preliminär B-skatt skall tas ut med belopp motsvarande 120 procent av den slutliga skatt som har påförts den skattskyldige året före inkomståret. Understiger den slutliga skatten den ursprungligen debiterade B-skatten tas preliminär B-skatt ut med 110 procent.

Preliminär B-skatt enligt första stycket får inte tas ut med lägre belopp än som motsvarar den preliminära B-skatt som har debiterats för året före inkomståret.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte när preliminär B-skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering enligt 2 mom. eller när annars särskilda omständigheter föreligger.

I den slutliga skatt som avses i första stycket skall inte inräknas utskiftningskatt, ersättningsskatt, skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1956:623) eller sådan i denna lag inte omnämnd skatt eller avgift, vilken har påförts enligt bestämmelse i annan författning.

Vid beräkning av preliminär B-skatt skall, om möjligt, hänsyn tas till preliminär A-skatt som den skattskyldige kan ha att betala på grund av förordnande enligt 3 § 3 mom. andra stycket.

Vid beräkning av preliminär B-skatt skall, om möjligt, hänsyn tas till preliminär A-skatt som den skattskyldige kan ha att betala enligt 3 § 2 mom. 1 tredje stycket eller på grund av förordnande enligt 3 § 3 mom. andra stycket.

39 §

1 a mom. Vid utbetalning eller gottskrivning av sådan avkastning som avses i 3 § 2 mom. 1 tredje stycket skall den som utbetalar eller gottskriver beloppet göra skatteavdrag för betalning av preliminär A-skatt som mottagaren har att betala. I fråga om sådant avdrag skall bestämmelserna i 52–54 §§ gälla i tillämpliga delar.

78 a §

Vad som sägs i 75–78 §§ gäller i tillämpliga delar också i fråga om den som betalar ut eller gottskriver sådan avkastning som avses i 3 § 2 mom. 1 tredje stycket.

22 §

1 mom.². Nedannämnda skattskyldiga är, om ej annat följer av 3 mom., skyldiga att utan anmaning till ledning för egen taxering avlämna deklARATION (*självydeklARATION*), nämligen:

1) aktiebolag, ekonomisk förening, sparbank, ömsesidig skadeförsäkringsanstalt och aktiefond ävensom sådan stiftelse, fond eller inrättning som har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen,

2) ideell förening, som avses i 7 § 5 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om dess bruttointäkter av *en eller flera förvärvskällor* under beskattningsåret överstigit grundavdraget enligt 8 § nämnda lag,

3) annan juridisk person, om dess bruttointäkter av *en eller flera förvärvskällor* uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

4) fysisk person, vilkens bruttointäkter av *en eller flera förvärvskällor* under beskattningsåret uppgått, om han varit här i riket bosatt under hela beskattningsåret och under denna tid icke erlagt sjömansskatt, till sammanlagt minst 10 000 kronor och eljest till minst 100 kronor.

5) fysisk eller juridisk person, vilkens tillgångar av den art som avses i lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, vid beskattningsårets utgång haft ett värde överstigande 400 000 kronor eller, såvitt angår sådan juridisk person som avses i 6 § 1 mom. b nämnda lag, 25 000 kronor.

6) fysisk eller juridisk person för vilken underlag för skogsvårdsavgift eller statlig fastighetsskatt skall fastställas,

7) *fysisk person vars bruttointäkt av kapital av annat slag än avkastning för vilken preliminär A-skatt skall utgöras enligt 3 § 2 mom. 1 tredje stycket uppbördslagen (1953:272) eller av passiv näringsverksamhet sammanlagt överstigit 100 kronor.*

8) *fysisk eller juridisk person om genomsnittlig anskaffningskostnad för aktie eller avdragskvot skall fastställas enligt 27 och 28 §§ lagen om statlig inkomstskatt.*

9) *fysisk eller juridisk person för vilken underlag för avkastningsskatt på pensionsmedel skall fastställas.*

Vid bedömande av fysisk eller juridisk persons deklarationsskyldighet enligt punkterna 2)–5) skall hänsyn icke tagas till sådan inkomst eller förmögenhet för vilken den fysiska eller juridiska personen icke är skattskyldig enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt.

Har makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och levt tillsammans under större delen därav, var för sig haft *inkomst eller förmögenhet*, skall vardera makens deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda *inkomst eller förmögenhet*.

Skall skattskyldig enligt lagen om statlig förmögenhetsskatt taxeras för förmögenhet, som tillhör barn eller annan, skall hänsyn därtill tagas vid deklarationsskyldighetens bedömande.

Vid tillämpning av vad i första stycket vid 4) är stadgat, skall svensk medborgare, som under beskattningsåret tillhört svensk beskickning hos utländsk makt, svensk permanent delegation hos mellanstatlig organisation eller lönat svenskt konsulat eller beskickningens, delegationens eller konsulatets betjäning och som på grund av sin tjänst varit bosatt utomlands, anses ha varit bosatt här i riket. Detsamma skall gälla sådan persons make samt barn under 18 år, om de har varit svenska medborgare och har bott hos honom. En person, som under beskattningsåret har tillhört främmande makts beskickning eller lönade konsulat här i riket eller beskickningens eller konsulatets betjäning, anses däremot vid tillämpning av vad i första stycket vid 4) är stadgat inte ha varit bosatt här i riket. Detsamma skall gälla sådan persons make, barn under 18 år och enskilda tjänare som har bott hos honom och inte har varit svenska medborgare.

Ifråga om deklarationsskyldighet för dödsbo efter skattskyldig, som har avlidit under beskattningsåret, skall tillämpas vad som skulle ha gällt för den avlidne.

Vid bedömande av fysisk eller juridisk persons deklarationsskyldighet enligt punkterna 2)–5) och 7) skall hänsyn icke tagas till sådan inkomst eller förmögenhet för vilken den fysiska eller juridiska personen icke är skattskyldig enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt.

Har makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och levt tillsammans under större delen därav, var för sig haft förmögenhet, skall vardera makens deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda förmögenhet.

66 c §

Taxering för inkomst av kapital beslutas med ledning av kontrolluppgift när inkomsten endast avser sådan avkastning för vilken preliminär skatt skall utgöras enligt 3 § 2 mom. I tredje stycket uppbörds-lagen (1953:272).

1 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

dels att 2 kap. 6 § samt 3 kap. 10 och 12 §§ skall upphöra att gälla,

dels att nuvarande 2 kap. 20 § skall betecknas 2 kap. 21 § och att nuvarande 2 kap. 21 § skall betecknas 2 kap. 20 §.

dels att 2 kap. 3, 4, 8, 10–17, 19, nya 20 och 21, 22–25, 28, 30 och 33 §§, 3 kap. 4–7, 9, 11, 14, 20, 22, 23, 27, 28, 30, 37–39, 43–46, 53, 54, 57, 60 och 63 §§, 4 kap. 1, 2, 4, 6 och 8 §§ samt rubrikerna närmast före 2 kap. 19, 24 och 25 §§ samt 3 kap. 27 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

3 §

Var och en bör, utöver vad som framgår av *deklarationsformuläret* eller av någon annan blankett enligt fastställt formulär, meddela de ytterligare upplysningar som kan vara av betydelse för egen taxering.

Var och en bör, utöver vad som framgår av *deklarationsformulär*, meddela de ytterligare upplysningar som kan vara av betydelse för egen taxering.

4 §

Fysisk person skall, *om inte annat följer av 6 §*, lämna självdeklaration

Fysisk person skall lämna självdeklaration

1. när hans bruttointäkter av sådan tjänst som avses i 32 § 1 mom. första stycket h eller i kommunalskattelagen (1928:370), av kapital av annat slag än avkastning för vilken preliminär A-skatt skall betalas enligt 3 § 2 mom. 1 tredje stycket uppbördslagen (1953:272) eller av passiv näringsverksamhet sammanlagt överstigit 100 kronor,

1. när hans bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 10 000 kronor,

2. när hans bruttointäkter av annan tjänst än som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen eller av aktiv näringsverksamhet under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 32 procent av hasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för året före taxeringsåret, eller, i fråga om folkpensionär som inte haft intäkter av aktiv nä-

2. om han inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret eller om han under denna tid betalat sjömansskatt, när bruttointäkterna uppgått till sammanlagt minst 100 kronor.

3. när hans tillgångar av den art som anges i 3 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett värde som överstiger 800 000 kronor, eller

4. när underlag för skogsvårdsavgift eller statlig fastighetsskatt skall fastställas för honom.

Vid bedömandet av deklARATIONSSKYLDIGHET enligt första stycket skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt.

Har makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och levt tillsammans under större delen därav, var för sig haft *inkomst eller förmögenhet*, skall vardera makens deklARATIONSSKYLDIGHET bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda *inkomst och förmögenhet*.

Skall någon enligt lagen om statlig förmögenhetsskatt taxeras för förmögenhet som tillhör barn eller någon annan, skall hänsyn tas därtill när deklARATIONSSKYLDIGHETEN bedöms.

ringsverksamhet eller annan intäkt av tjänst än folkpension, pensions-tillskott enligt 2 § lagen (1969:205) om pensionstillskott, hälften av pensionstillskott enligt 2 a § nämnda lag eller tilläggs-pension, när han under beskattningsåret uppburit tilläggs-pension som överstiger pensionstillskott enligt nämnda lagrum.

3. om han inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret eller om han under denna tid betalat sjömansskatt, när bruttointäkterna uppgått till sammanlagt minst 100 kronor.

4. när hans tillgångar av den art som anges i 3 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett värde som överstiger 800 000 kronor, eller

5. när underlag för skogsvårdsavgift, statlig fastighetsskatt eller *avkastningsskatt på pensionsmedel* skall fastställas för honom.

Vid bedömandet av deklARATIONSSKYLDIGHET enligt första stycket skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt. *Däremot skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige.*

Har makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och levt tillsammans under större delen därav, var för sig haft förmögenhet, skall vardera makens deklARATIONSSKYLDIGHET bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda förmögenhet.

Som folkpension enligt första stycket 2 räknas inte barnpension eller vårdbidrag.

8 §

Följande juridiska personer skall lämna självdeklaration

1. aktiebolag, ekonomisk förening, sparbank, ömsesidigt skadeförsäkringsföretag och *aktiefond* samt sådan stiftelse, fond eller inrättning som har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen.

2. ideell förening, som avses i 7 § 5 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om dess bruttointäkter *av en eller flera förvärvskällor* under beskattningsåret överstigit grundavdraget enligt 8 § nämnda lag.

3. annan juridisk person, om dess bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 100 kronor.

4. juridisk person, vars tillgångar av den art som anges i 3 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, vid beskattningsårets utgång haft ett värde som överstiger 800 000 kronor eller, i fråga om sådan juridisk person som avses i 6 § 1 mom. b nämnda lag, 25 000 kronor.

5. juridisk person för vilken underlag för skogsvårdsavgift *eller* statlig fastighetsskatt skall fastställas.

Vid bedömandet av deklARATIONSSKYLDIGHET enligt första stycket 2–4 skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet, för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt.

1. aktiebolag, ekonomisk förening, sparbank, ömsesidigt skadeförsäkringsföretag och *värdepappersfond* samt sådan stiftelse, fond eller inrättning som har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen.

2. ideell förening, som avses i 7 § 5 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om dess bruttointäkter under beskattningsåret överstigit grundavdraget enligt 8 § nämnda lag.

5. juridisk person för vilken underlag för skogsvårdsavgift, statlig fastighetsskatt *eller avkastningsskatt på pensionsmedel* skall fastställas.

Vid bedömandet av deklARATIONSSKYLDIGHET enligt första stycket 2–4 skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet, för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt. *Däremot skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige.*

10 §

Fysisk person får, om inte annat följer av 11 §, lämna förenklad självdeklaration om vad som skall redovisas i fråga om intäkter och avdrag avser endast

1. inkomst av annan fastighet beträffande högst två fastigheter vilka den skattskyldige innehafi hela beskattningsåret och för vilka dels intäkten skall beräknas enligt 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370), dels taxeringsvärde har bestämts för beskattningsåret,

2. inkomst av tjänst och annat avdrag än som avses i 33 § 2 mom. kommunalskattelagen inte yrkas för kostnader för fullgörande av tjänsten,

3. inkomst av kapital samt avdrag för kostnader yrkas endast för ränta och intäkten utgörs av

a) ränta eller

b) utdelning på svenska aktier och andelar i svenska aktiefonder eller ekonomiska föreningar,

4. allmänt avdrag för underhåll av icke hemmavarande barn eller för avgift för pensionsförsäkring,

5. sådant avdrag för nedsatt skatteförmåga som avses i 50 § 2 mom. andra eller fjärde stycket kommunalskattelagen.

1. inkomst av tjänst och annat avdrag än som avses i 33 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370) inte yrkas för kostnader för fullgörande av tjänsten,

2. inkomst av kapital samt avdrag för kostnader yrkas endast för ränta och tomträttsavgäld och intäkten utgörs av

a) ränta eller

b) utdelning på svenska aktier och andelar i svenska värdepappersfonder eller ekonomiska föreningar,

c) intäkt vid försäljning av teckningsrätt eller delbevis som grundas på aktieinnehav i ett svenskt bolag,

3. allmänt avdrag för avgift för pensionsförsäkring.

11 §

Förenklad självdeklaration får inte lämnas, om

1. den skattskyldige eller den med vilken den skattskyldige skall samtaxeras inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret,

2. den skattskyldige under beskattningsåret haft inkomst av anställning i utlandet eller annars från utlandet haft inkomst eller vid utgången av beskattningsåret ägt skattepliktig förmögenhet i utlandet,

3. den skattskyldige under beskattningsåret varit skyldig att betala sjömansskatt enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt,

4. den skattskyldige är företagsledare i fåmansföretag, närstående till sådan person eller delägare i fåmansföretag, eller

1. den skattskyldige inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret,

4. den skattskyldige är företagsledare i fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag eller sådant företag som avses i 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, närstående till sådan person eller delägare i sådant företag,

5. den skattskyldige skall samtaxeras med person som är skyldig att i självdeklaration lämna uppgift om inkomst av *rörelse eller jordbruksfastighet eller av annan fastighet, för vilken intäkten skall beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370).*

5. den skattskyldige skall samtaxeras med person som är skyldig att i självdeklaration lämna uppgift om inkomst av *näringsverksamhet, eller*

6. den skattskyldige under beskattningsåret har förvärvat en privatbostadsfastighet.

12 §

En förenklad självdeklaration skall innehålla uppgifter om

1. den skattskyldiges namn, personnummer, postadress och hemortskommun,

2. vad som behövs för att bestämma om den skattskyldige skall samtaxeras eller inte,

3. *de intäkter och avdrag som skall hänföras till inkomst av annan fastighet, varvid särskilt skall anges fastighetens taxeringsvärde för beskattningsåret.*

4. de intäkter som skall hänföras till inkomst av tjänst och som den skattskyldige inte har fått meddelande om enligt 3 kap. 59 §,

5. de intäkter som skall hänföras till inkomst av kapital och som den skattskyldige inte har fått meddelande om enligt 3 kap. 59 § samt de avdrag för ränta som den skattskyldige yrkar,

6. sådant räntetillägg som skall beaktas vid fastställande av underlag för tilläggsbelopp och som den skattskyldige inte har fått meddelande om enligt 3 kap. 59 §.

7. *de avdrag som den skattskyldige yrkar för underhåll av icke hemmavarande barn, för avgift för pensionsförsäkring eller för nedsatt skatteförmåga enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen (1928: 370).*

8. den skattskyldiges skattepliktiga tillgångar och hans skulder vid utgången av beskattningsåret, om hans skattepliktiga förmögenhets-

3. de intäkter som skall hänföras till inkomst av tjänst och som den skattskyldige inte har fått meddelande om enligt 3 kap. 59 §,

4. de intäkter som skall hänföras till inkomst av kapital och som den skattskyldige inte har fått meddelande om enligt 3 kap. 59 §, *de intäkter vid försäljning av teckningsrätt eller delbevis som grundas på aktieinnehav i ett svenskt bolag samt de avdrag för ränta och tomt-rättsavgäld som den skattskyldige yrkar.*

5. *det avdrag som den skattskyldige yrkar för avgift för pensionsförsäkring.*

6. den skattskyldiges skattepliktiga tillgångar och hans skulder vid utgången av beskattningsåret, om hans skattepliktiga förmögenhets-

tillgångar uppgick till minst 90 000 kronor eller, om beskattningsbar förmögenhet skall beräknas gemensamt för den skattskyldige och hans make eller barn enligt 12 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, de sammanlagda skattepliktiga förmögenhetstillgångarna uppgick till minst 180 000 kronor,

9. vad som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller av fastighetsskatt enligt lagen (1984:1051) om statlig fastighetsskatt.

Skall den skattskyldige taxeras för barns eller någon annans förmögenhet, skall uppgifter lämnas också om sådan förmögenhet som om den tillhörde den skattskyldige. Härvid tillämpas första stycket 8.

tillgångar uppgick till minst 100 000 kronor eller, om beskattningsbar förmögenhet skall beräknas gemensamt för den skattskyldige och hans make eller barn enligt 12 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, de sammanlagda skattepliktiga förmögenhetstillgångarna uppgick till minst 200 000 kronor,

7. vad som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller av fastighetsskatt enligt lagen (1984:1051) om statlig fastighetsskatt.

Skall den skattskyldige taxeras för barns eller någon annans förmögenhet, skall uppgifter lämnas också om sådan förmögenhet som om den tillhörde den skattskyldige. Härvid tillämpas första stycket 6.

13 §¹

En allmän självdeklaration skall innehålla uppgifter om

1. den skattskyldiges namn, personnummer eller organisationsnummer, postadress och hemortskommun, beträffande utlänning nationalitet, beträffande utländsk juridisk person det land, där styrelsen haft sitt säte, samt beträffande skattskyldig som bara under någon del av beskattningsåret varit bosatt i Sverige, uppgift om den tid som han haft bostad här,

2. alla skattepliktiga förvärvskällor; därvid skall i fråga om förvärvskälla, i vilken skattepliktig fastighet ingått, särskilt anges

a) beskaflenheten av den skattskyldiges innehav av fastigheten,

b) fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret eller, om något sådant inte varit fastställt det året, dess antagliga värde vid taxeringsårets ingång, samt

c) om fastigheten inte ingått i förvärvskällan under hela beskattningsåret eller fastigheten ingått däri endast till viss del, hur lång tid eller till vilken del fastigheten ingått i förvärvskällan,

3. de intäkter och avdrag som är att hänföra till varje förvärvskälla,

2. de intäkter och avdrag som är att hänföra till varje inkomstslag,

¹ Lydelse enligt prop. 1989/90:111.

4. de allmänna avdrag som den skattskyldige yrkar få vid taxeringen,

5. den skattskyldiges tillgångar och skulder vid slutet av beskattningsåret, även om förmögenheten inte uppgår till skattepliktigt belopp, dock endast om och i den mån han är skattskyldig för förmögenhet,

6. belopp av den preliminära skatt som genom skatteavdrag betalats för året näst före taxeringsåret,

7. om deklarationen avser *fämansföretag, delägares eller honom närstående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall aktie- eller andelsinnehav* varvid, om det förekommer olika röstvärden för innehavet, dessa skall anges; dock behöver uppgifter inte lämnas för närstående person, som inte uppburit ersättning från, träffat avtal med eller haft annat liknande förhållande med företaget,

8. räntetillägg som skall beaktas vid fastställande av underlag för tilläggsbelopp,

9. om den skattskyldige är delägare i ett handelsbolag, de uppgifter som behövs för att beräkna det justerade ingångsvärdet för andelen i bolaget såsom andelens ursprungliga ingångsvärde, tillskott och uttag,

10. om den skattskyldige enligt 21 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt skall redovisa mervärdeskatt i sin självdeklaration, de uppgifter som behövs för att besluta om mervärdeskatten.

En allmän självdeklaration skall dessutom innehålla de uppgifter som för särskilda fall föreskrivs i 16–24 §§ eller som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller för beräkning av skogsvårdsavgift enligt lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift eller fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighets-

3. de allmänna avdrag som den skattskyldige yrkar få vid taxeringen,

4. den skattskyldiges tillgångar och skulder vid slutet av beskattningsåret, även om förmögenheten inte uppgår till skattepliktigt belopp, dock endast om och i den mån han är skattskyldig för förmögenhet.

5. belopp av den preliminära skatt som genom skatteavdrag betalats för året näst före taxeringsåret.

En allmän självdeklaration skall dessutom innehålla de uppgifter som för särskilda fall föreskrivs i 16–24 §§ eller som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, skogsvårdsavgift enligt lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt eller avkastnings-

skatt.

skatt enligt lagen (1990:00) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Om en skattskyldig skall taxeras för barns eller någon annans förmögenhet, skall uppgift lämnas även om sådan förmögenhet.

14 §

I självdeklarationen behöver uppgift inte lämnas om

1. avyttring i fall som avses i 35 § 3 mom. första stycket kommunal-skattelagen (1928:370), om det sammanlagda försäljningsbeloppet under beskattningsåret uppgått till högst 1 000 kronor,

2. avyttring i fall som avses i 35 § 3 mom. andra stycket kommunal-skattelagen, om det sammanlagda försäljningsbeloppet under beskattningsåret uppgått till högst 5 300 kronor, eller

3. ersättning som, enligt bestämmelserna i 3 kap. 5 § första stycket 9, först efter föreläggande av skattemyndigheten behöver tas upp i kontrolluppgift.

I självdeklarationen behöver uppgift inte lämnas om ersättning som, enligt bestämmelserna i 3 kap. 5 § första stycket 4, först efter föreläggande av skattemyndigheten behöver tas upp i kontrolluppgift.

Om den skattskyldige yrkar avdrag för ökade levnadskostnader enligt punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunal-skattelagen (1928:370) skall han lämna de uppgifter som behövs om ersättning som uppburits för att täcka kostnaderna.

15 §

Om en skattskyldig yrkar avdrag för en skuldränta vid beräkning av inkomst av annan fastighet, för vilken intäkten skall beräknas enligt 24 § 2 mom. kommunal-skattelagen (1928:370), eller vid beräkning av inkomst av kapital, skall han lämna uppgifter om skuldbeloppets storlek vid beskattningsårets utgång och om långgivarens namn. Om långgivaren är en fysisk person skall uppgift också lämnas om dennes personnummer eller adress. Uppgifterna skall lämnas i självdeklarationen eller på annan blankett enligt fastställt formulär.

Om en skattskyldig yrkar avdrag för en skuldränta vid beräkning av inkomst av kapital, skall han i självdeklarationen lämna uppgifter om skuldbeloppets storlek vid beskattningsårets utgång och om långgivarens namn. Om långgivaren är en fysisk person skall uppgift också lämnas om dennes personnummer eller adress.

16 §

Har vid inkomstberäkningen avdrag gjorts för kostnader för representation och liknande ändamål, skall vid självdeklarationen fogas uppgifter enligt fastställt formulär som visar hur kostnaderna fördelar sig på följande huvudgrupper:

1. kostnader för mat, dryck, betjäning, hotellrum, teaterbiljetter och dylikt i samband med affärsförhandlingar och liknande, med angivande av hur mycket av kostnaderna, som avser representation i den skattskyldiges eller någon av hans anställdas hem,

2. kostnader som avses i 1 i samband med jubileum för företaget, invigning av anläggning för verksamheten, stapelavlöpning och jämförliga händelser, med angivande av hur mycket av kostnaderna som avser representation i den skattskyldiges eller någon av hans anställdas hem,

3. kostnader i form av underhåll, hyra, löner och dylikt avseende fastighet, väning och inventarier, som helt eller huvudsakligen nyttjas för representationsändamål och liknande,

4. kostnader för representation gentemot anställda i samband med personalfester, informationsmöten och dylikt och för annan till personalvård hänförlig representation,

5. kostnader för gåvor som inte är att hänföra till reklam och som inte tagits upp såsom löneförmån på kontrolluppgift,

6. utgivna representationsersättningar och representationsbidrag, med angivande av hur mycket av detta som tagits upp på kontrolluppgift, samt

7. övriga representationskostnader.

Kostnader för spritdrycker och vin skall – även om kostnaderna inte är avdragsgilla vid inkomstberäkningen – anges särskilt.

Fämansföretag, sådant företag som avses i 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och delägare i fämansägt handelsbolag skall i självdeklarationen lämna uppgift om delägarer eller honom närstående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall aktie- eller andelsinnehav varvid, om det förekommer olika röstvärden för innehavet, dessa skall anges; dock behöver uppgifter inte lämnas för närstående person, som inte uppburit ersättning från, träffat avtal med eller haft annat liknande förhållande med företaget.

Delägare i ett handelsbolag skall lämna de uppgifter som behövs för att beräkna det justerade ingångsvärdet för andelen i bolaget såsom andelens ursprungliga ingångsvärde, tillskott och uttag.

Skall den skattskyldige enligt 21 § lagen (1968:430) om mervärdesskatt redovisa mervärdesskatt i sin självdeklaration, skall han lämna de uppgifter som behövs för att besluta om mervärdesskatten.

17 §

Om den skattskyldige under beskattningsåret har avyttrat fast eller lös egendom, skall han vid självdeklarationen föga nödvändiga uppgifter enligt fastställt formulär för beräkning av skattepliktig realisationsvinst. Detsamma gäller, om den skattskyldige under beskattningsåret överfört eller upplåtit egendom under sådana förhållanden att överföringen eller upplåtelsen enligt 35 § 2 mom. sista stycket eller punkt 4 av anvisningarna till 35 § kommunalskattelagen (1928: 370) skall jämföras med avyttring av fastighet. Om det vid avyttring av egendom har bestämts att ytterligare ersättning under vissa förutsättningar skall lämnas på grund av avyttringen, skall uppgift lämnas om detta i självdeklarationen.

Har avyttring som avses i första stycket skett under beskattningsåret men skall realisationsvinst som uppkommit vid avyttringen inte tas upp till beskattning vid taxeringen för det året på grund av att inte någon del av köpeskillingen blivit för den skattskyldige tillgänglig för lyftning, skall i självdeklarationen ändå lämnas uppgift om den avyttrade egendomen, avyttringspriset och tidpunkten då köpeskillingen till någon del blir tillgänglig för lyftning.

Särskilda bestämmelser för verksamhet som redovisas enligt bokföringsmässiga grunder

Om den skattskyldige under beskattningsåret har avyttrat fast eller lös egendom, skall han i självdeklarationen lämna de uppgifter som behövs för att beräkna skattepliktig realisationsvinst. Detsamma gäller, om den skattskyldige under beskattningsåret överfört eller upplåtit egendom under sådana förhållanden att överföringen eller upplåtelsen enligt 25 § 2 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt skall jämföras med avyttring av fastighet. Kan intäktens totala belopp inte fastställas på grund av att den är beroende av viss framtida händelse, skall uppgift lämnas om detta i självdeklarationen.

Särskilda bestämmelser för näringsverksamhet

19 §

Om inkomst av jordbruksfastighet, annan fastighet för vilken intäkterna beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) eller rörelse redovisas enligt bokföringsmässiga grunder med räkenskapsavslutning med användande av vinst- och förlustkonto, skall självdeklarationen utöver vad annars är föreskrivet innehålla uppgifter om

1. storleken av omsättningen,

Den som har inkomst av näringsverksamhet skall, om inte annat framgår av 25 §, i sin självdeklaration för varje förvärvskälla lämna uppgifter om varje slag av

1. intäkter, kostnader, bokslutsdispositioner, skatter och skattemässiga avsättningar,

2. tillgångar, skulder, obeskattade reserver och eget kapital.

Uppgifter skall vidare lämnas om

1. storleken av omsättningen,

2. hur värdesättningen på lager samt fordringar skett,

3. hur det bokföringsmässiga vinstresultatet justerats för att överensstämja med de för den skattemässiga inkomstberäkningen stadgade grunderna,

4. avdrag i räkenskaperna för värdeminskning,

5. avdrag för avsättningar till pensions- eller andra personalstiftelser eller till fonder eller stiftelser av annat slag,

6. vad den skattskyldige tagit ut ur näringsverksamheten i varor, pengar eller annat eller på annat sätt använt för att betala levnads-kostnader eller för andra utgifter, som inte är hänförliga till omkostnader i verksamheten, samt om andra förmåner som den skattskyldige fått av fastigheten eller rörelsen,

7. belopp, som vid inkomstberäkningen dragits av sasom resekostnader, i den mån sådant belopp inte betalats ut till anställda och tagits upp på kontrolluppgifter för dem, dock att, om lämnandet är förenat med synnerliga svårigheter, uppgiften efter medgivande av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige skall taxeras till statlig inkomstskatt, får lämnas först efter föreläggande,

8. kostnader för reklam, som riktar sig till bestämda personer och som har karaktär av gäva av mer än obetydligt värde,

9. kontraktsnedskrivning och kontraktsavskrivning,

10. avsättningar i räkenskaperna för framtida garantiutgifter, samt

11. sådana avsättningar i räkenskaperna till internvinstkonto för vilka avdrag yrkats och den del av internvinsten enligt koncernredovisningen som belöper på avsättningarna i fråga.

1. arten och omfattningen av verksamheten,

2. hur värdesättningen på lager samt fordringar skett,

3. hur det bokföringsmässiga vinstresultatet justerats för att överensstämja med de för den skattemässiga inkomstberäkningen stadgade grunderna,

4. hur avdrag för värdeminskning beräknats,

5. vad den skattskyldige satt in i form av pengar i näringsverksamheten eller tagit ut ur näringsverksamheten i varor, pengar eller annat eller på annat sätt använt för att betala levnads-kostnader eller för andra utgifter, som inte är hänförliga till omkostnader i verksamheten, samt om andra förmåner som den skattskyldige fått av verksamheten,

6. ändrade redovisningsprinciper,

7. under året anskaffade och försålda anläggningstillgångar,

Redovisas inkomst av jordbruksfastighet, annan fastighet för vilken intäkterna beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen eller rörelse enligt bokföringsmässiga grunder men utan räkenskapsavslutning med användande av vinst- och förlustkonto, skall beträffande innehållet i självdeklaration i tillämpliga delar gälla även vad som sägs ovan.

Vid redovisning av inkomst av rörelse och jordbruksfastighet skall en gift skattskyldig uppgive arten och omfattningen av sitt och makens arbete i förvärvskällan samt i övrigt lämna de uppgifter som behövs för tillämpningen av anvisningarna till 52 § kommunalskattelagen.

Livförsäkringsföretag skall i fråga om försäkringsrörelsen iakttä bestämmelserna i denna paragraf endast när det gäller uppgifter om hur värdesättningen på lager och fordringar skett. Därutöver skall iakttagas vad som föreskrivs i 21 § om skyldighet att lämna vissa uppgifter.

21 §

Inländskt försäkringsföretag, som är skattskyldigt för inkomst av försäkringsrörelse, skall i självdeklarationen också lämna uppgift i de av-

Har makar tillsammans deltagit i näringsverksamhet behöver uppgifter som avses i första och andra styckena endast lämnas av en av makarna. Var och en av makarna skall dock lämna uppgifter om arten och omfattningen av sitt arbete i verksamheten samt de övriga uppgifter som behövs för tillämpningen av anvisningarna till 52 § kommunalskattelagen.

Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten på ansökan av den deklarationsskyldige medge att de uppgifter som avses i första stycket 1 lämnas i sammansatta poster. Ett sådant medgivande får omfatta en tid av högst tre år åt gången. En ansökan skall ha kommit in till skattemyndigheten före ingången av taxeringsåret.

Uppgifter som avses i första stycket skall lämnas på blankett enligt fastställt formulär eller, efter särskilt medgivande av riksskatteverket eller myndighet som riksskatteverket bestämmer, på annat lämpligt sätt.

20 §

seenden som anges i 2 § 6 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Detsamma gäller beträffande utländskt livförsäkringsföretag som drivit försäkringsrörelse i Sverige.

Understödsförening som enligt sina stadgar får meddela annan kapitalförsäkring än sådan som omfattar kapitalunderstöd på högst 1000 kronor för medlem anses i denna lag som livförsäkringsföretag i fråga om verksamhet som är hänförlig till livförsäkring.

Utländskt skadeförsäkringsföretag som drivit försäkringsrörelse i Sverige, skall i självdeklarationen lämna uppgift om premieinkomsten i Sverige, fördelad på dels sjöförsäkring samt land- och lufttransportförsäkring, dels annan försäkring. Vidare skall uppgift lämnas om den eller de kommuner där sysslomannen (generalagenten) haft kontor samt, då flera kontor funnits, uppgift om de vid varje kontor influtna premiekostnaderna, fördelade på nämnda olika slag av försäkring.

20 §

Om ett fåmansföretag eller en näringsidkare som är fysisk person gjort avdrag vid inkomstbeskattningen för något av följande slag av ersättningar vilka har tillgodoförts mottagare i utlandet, skall i självdeklarationen lämnas uppgift om ersättningarnas sammanlagda belopp för varje land. Skyldigheten gäller ersättningar som avser

1. ränta, utom sådan som utgår därför att betalning inte erlagts i rätt tid,
2. royalty eller annan ersättning för upphovsrätt eller någon annan liknande rättighet såsom rätt till patent, varumärke, mönster samt litterärt och konstnärligt verk.

22 §

Har en deklarationsskyldig under beskattningsåret fört räkenskaper i

Utländskt skadeförsäkringsföretag som drivit försäkringsrörelse i Sverige, skall i stället för vad som anges i 19 § i självdeklarationen lämna uppgift om premieinkomsten i Sverige.

21 §

Om ett fåmansföretag, ett företag som avses i 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, en delägare i ett fåmansägt handelsbolag eller en näringsidkare som är fysisk person gjort avdrag vid inkomstbeskattningen för något av följande slag av ersättningar vilka har tillgodoförts mottagare i utlandet, skall i självdeklarationen lämnas uppgift om ersättningarnas sammanlagda belopp för varje land. Skyldigheten gäller ersättningar som avser

jordbruk eller skogsbruk som bedrivits av honom, annan fastighet för vilken intäkterna beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370) eller rörelse, skall vid hans självdeklaration fogas en bestyrkt kopia av balansräkningen för beskattningsåret och balansräkningen för det närmast föregående räkenskapsåret samt av resultaträkningen för beskattningsåret, om sådan räkning ingått i bokföringen. Har i bokföringen tagits in ett särskilt balanskonto eller vinst- och förlustkonto och avviker detta konto från räkning som nyss sagts, skall vid deklarationen också fogas en bestyrkt kopia av kontot. Om ett fåmansföretag i sin bokföring har använt något annat samlingskonto för intäkter och kostnader, skall en bestyrkt kopia av sådant konto bifogas. Om ett fåmansföretag redovisar likvida medel i sammansatt post i balansräkningen, skall i självdeklarationen belopp som visar kassabehållningen uppges särskilt.

Vid självdeklarationen skall vidare fogas uppställningar enligt fastställt formulär med de uppgifter som behövs för att tillämpa gällande bestämmelser om avdrag för värdeminskning samt utdrag ur räkenskaperna för att styrka dessa uppgifter.

För aktiebolag, ekonomisk förening och ömsesidigt försäkringsbolag skall lämnas en bestyrkt kopia eller tryckt exemplar av förvaltnings- och revisionsberättelser, som avgetts för beskattningsåret.

För fåmansföretag skall också lämnas förteckning som avses i 12 kap. 9 § aktiebolagslagen (1975:1385) samt förteckning över utbetald rörlig ränta till personer som avses i 2 § 9 mom. sjätte stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Om en revisionsberättelse för skattskyldig som avses i 19 § innehåller upplysning, uttalande eller anmärkning enligt 10 kap. 10 § aktiebolagslagen (1975:1385) eller 4 kap. 10 § lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag skall en kopia av revisionsberättelsen fogas vid självdeklarationen. Revisionsberättelsen skall dock inte bifogas om den endast innehåller uttalande att årsredovisningen uppgjorts enligt aktiebolagslagen, att styrelseledamöter och verkställande direktör bör beviljas ansvarsfrihet eller uttalande som avses i 10 kap. 10 § sjätte stycket aktiebolagslagen. För fåmansföretag skall lämnas för-

teckning som avses i 12 kap. 9 § aktiebolagslagen samt förteckning över utbetald rörlig ränta till personer som avses i 2 § 9 mom. sjätte stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

För inländskt skadeförsäkringsföretag skall lämnas en bestyrkt kopia av protokoll eller annan handling, som visar hur resultaträkningen och balansräkningen för beskattningsåret slutligt fastställts samt hur vinsten för samma år disponerats.

23 §

Deklarationskyldig, som avses i 22 § och som för beskattningsåret enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m. m. i sin balansräkning redovisar pensions-skuld under rubriken Avsatt till pensioner, skall i självdeklarationen under den särskilda underrubriken Avdragsgilla pensionsåtaganden redovisa vad som avser sådana pensionsåtaganden för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger enligt punkt 2 d jämfört med punkt 2 e av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen (1928:370). Sådan redovisning skall avse förhållandena vid såväl beskattningsårets ingång som dess utgång.

Den som har inkomst av närings-verksamhet och som för beskatt-ningsåret enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m. m. i sin balansräkning redovisar pensions-skuld under rubriken Av-satt till pensioner, skall i självdekla-rationen redovisa vad som avser så-dana pensionsåtaganden för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger enligt punkt 20 d jämfört med punkt 20 e av anvisningarna till 23 § kom-munalskattelagen (1928:370). Så-dan redovisning skall avse förhål-landena vid såväl beskattningsårets ingång som dess utgång.

Särskilda bestämmelser för före-tagsledare m. fl. i fåmansföretag

Särskilda bestämmelser för före-tagsledare m. fl. i fåmansföretag
m. m.

24 §

Företagsledare i fåmansföretag och närstående till sådan person samt delägare i företaget skall vid självdeklaration föga uppställning enligt fastställt formulär med de uppgifter som behövs för tillämp-ningen av gällande bestämmelser rörande beräkningen av hans in-komst från företaget. Därvid skall uppgifter lämnas bland annat om hans arbetsuppgifter i företaget, om vad han tillskjutit till eller uppburit från företaget i form av pengar, va-ror eller annat, om utgifter för hans privata kostnader som företaget be-talat samt om avtal eller andra lik-nande förhållanden mellan honom

Företagsledare i fåmansföretag, sådant företag som avses i 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller fåmansägt handelsbolag och närstå-ende till sådan person samt deläga-re i företaget skall i självdeklara-tionen lämna de uppgifter som be-hövs för att tillämpa gällande be-stämmelser rörande beräkningen av hans inkomst från företaget och bestämmelserna i 3 § 12 mom. lagen om statlig inkomstskatt. Där-vid skall uppgifter lämnas bland annat om hans arbetsuppgifter i fö-retaget, om vad han tillskjutit till eller uppburit från företaget i form

och företaget.

av pengar, varor eller annat, om utgifter för hans privata kostnader som företaget betalat samt om avtal eller andra förhållanden mellan honom och företaget.

Skyldighet för person som avses i första stycket att lämna de uppgifter som behövs för att tillämpa reglerna i 3 § 12 mom. lagen om statlig inkomstskatt gäller även efter det att företaget upphört att vara fåmansföretag eller sådant företag som avses i 3 § 12 mom. nionde stycket lagen om statlig inkomstskatt.

Särskild uppgiftsskyldighet för handelsbolag m. fl.

Särskilda bestämmelser för handelsbolag m. fl.

25 §

Vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg skall varje år till ledning för delägarers taxering lämna särskild uppgift för varje delägarer om hans andel av bolagets eller rederiets inkomst och värdet av hans andel eller lott i bolaget eller rederiet.

Handelsbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg skall varje år till ledning för delägarers taxering lämna uppgifter som avses i 19 §.

Särskild uppgift skall avfattas enligt bestämmelserna för allmän självdeklaration. Till uppgiften skall fogas de i 22 § första och andra styckena nämnda handlingarna.

Uppgifter skall lämnas enligt bestämmelserna för allmän självdeklaration och på det sätt som anges i 28 och 29 §§.

Uppgiften skall lämnas på det sätt som anges i 28 och 29 §§ i fråga om självdeklaration.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller i tillämpliga delar även sådant dödsbo som vid inkomst- och förmögenhetstaxering skall anses som handelsbolag.

Bestämmelserna i 32 § om anstånd gäller i tillämpliga delar för uppgiftsskyldighet enligt denna paragraf.

28 §

Självdeklaration, som skall lämnas utan föreläggande, skall, om inte annat följer av andra stycket, lämnas senast den 15 februari under taxeringsåret.

Följande deklarationsskyldiga får lämna självdeklaration senast den 31 mars under taxeringsåret, nämligen

1. staten, landstingskommun, kommun och annan dylik menighet.
2. den som året före taxeringsåret varit bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruks-

bokföringslagen (1979:141), om räkenskapsåret slutat senare än den 31 augusti året före taxeringsåret,

3. delägare i *vanligt* handelsbolag, *kommanditbolag* eller rederi om vid 2 angivna förutsättningar föreligger beträffande bolaget eller rederiet,

3. delägare i handelsbolag eller rederi om vid 2 angivna förutsättningar föreligger beträffande bolaget eller rederiet.

4. person, som skall beskattas tillsammans med person som avses vid 2 eller 3 enligt bestämmelser som gäller för gift skattskyldig,

5. hemmavarande barn under 18 år till deklarationsskyldig som avses vid 2, 3 eller 4.

30 §

De handlingar som anges i 22 § *tredje* och *fjärde* styckena skall lämnas samtidigt med och fogas vid den *eller de självdeklarationer* som den skattskyldige lämnar. Om detta möter något hinder skall handlingarna lämnas inom två veckor efter det de upprättats.

De handlingar som anges i 22 § *första* och *andra* styckena skall lämnas samtidigt med och fogas vid den *självdeklaration* som den skattskyldige lämnar. Om detta möter något hinder skall handlingarna lämnas inom två veckor efter det de upprättats.

33 §

Den som i varaktigt bedriven *rörelse* biträder deklarationsskyldiga med att upprätta självdeklaration, kan för sådana deklarationsskyldiga som avses i 28 § andra stycket efter ansökan få tillstånd att enligt tidsplan lämna deklarationer under tiden den 1 april – den 31 maj under taxeringsåret. Vid ansökningshandlingen skall fogas förteckning över de deklarationsskyldiga. Om tillståndet medges, skall den som är upptagen i förteckningen anses ha fått anstånd med att lämna deklarationen till den dag då deklaration senast får lämnas enligt tidsplanen.

Ansökan enligt första stycket görs hos och prövas av skattemyndigheten i det län inom vilken sökanden utövar sin *rörelse*.

Den som i varaktigt bedriven *näringsverksamhet* biträder deklarationsskyldiga med att upprätta självdeklaration, kan för sådana deklarationsskyldiga som avses i 28 § andra stycket efter ansökan få tillstånd att enligt tidsplan lämna deklarationer under tiden den 1 april – den 15 juni under taxeringsåret. Vid ansökningshandlingen skall fogas förteckning över de deklarationsskyldiga. Om tillståndet medges, skall den som är upptagen i förteckningen anses ha fått anstånd med att lämna deklarationen till den dag då deklaration senast får lämnas enligt tidsplanen.

Ansökan enligt första stycket görs hos och prövas av skattemyndigheten i det län inom vilken sökanden utövar sin *näringsverksamhet*.

3 kap.

4 §

Kontrolluppgifter om lön, arvode, andra ersättningar eller förmåner skall lämnas av
l. myndighet,

Kontrolluppgifter om lön, arvode, andra ersättningar eller förmåner *som utgör skattepliktig intäkt av tjänst* skall lämnas av *den som beta-*

2. aktiebolag, ekonomisk förening, fond, stiftelse och annan juridisk person än dödsbo,

3. fysisk person och dödsbo, som bedrivit rörelse eller jordbruk eller som innehaft annan fastighet, i fråga om förmåner som utgått från sådan förvärvskälla.

Kontrolluppgifter skall lämnas för

a) den som hos den uppgiftsskyldige innehaft anställning eller uppdrag eller utfört tillfälligt arbete,

b) den som av den uppgiftsskyldige har fått pension, livränta eller periodiskt utgående ersättning eller annan förmån.

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i tillämpliga delar för följande personer:

1. Fysisk person som varit skyldig att göra skatteavdrag enligt uppbördslagen (1953:272). Uppgifterna skall avse den på vilkens inkomst skatteavdrag skall ha gjorts.

2. Den som har gjort avdrag för preliminär A-skatt eller avdrag enligt lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar. Uppgifterna skall avse den för vilken avdrag har gjorts.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen preliminär skatt. I 6–12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iaktas när kontrolluppgift lämnas.

lat ut beloppet eller gett ut förmånen.

Kontrolluppgifter skall lämnas för den som av den uppgiftsskyldige har fått skattepliktigt belopp eller skattepliktig förmån.

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i fråga om ersättning eller förmån som för mottagaren utgör intäkt av näringsverksamhet om den som betalat ut beloppet eller gett ut förmånen åtagit sig att betala arbetsgivaravgifter på ersättningen eller förmånen eller gjort avdrag enligt lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar.

5 §

Uppgiftsskyldighet enligt 4 § föreligger först efter föreläggande av skattemyndigheten beträffande

1. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete, om det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året.

2. ersättning och förmån till någon med anledning av tillfälligt arbete på annan fastighet än jordbruksfastighet, om vad som sammanlagt getts ut har lägre värde än

1. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete, som getts ut av fysisk person eller dödsbo och inte utgör omkostnad i näringsverksamhet, om det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 1 000 kronor för hela året.

2. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete i andra fall än som avses i 1 om det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 100 kronor för hela

300 kronor för hela året och det inte utgör avdragsgill omkostnad i förvärvskällan rörelse,

året.

3. utbetalning till rörelseidkare av ersättning för tillfälligt arbete, om ersättningen utgör intäkt av rörelse för mottagaren och arbetsgivaravgifter inte skall beräknas på grundval av ersättningen.

4. förman som inte utgör skattepliktig intäkt för mottagaren och som är utgiven i tjänst som avses i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370).

5. förmåner i annat än pengar som enligt 32 § 3 f mom. första stycket kommunalskattelagen inte skall tas upp som intäkt.

6. förmån från stiftelse, om vad som utgetts uppenbarligen inte utgör skattepliktig intäkt för mottagaren.

7. ersättning eller förmån, för vilken mottagaren betalat sjömansskatt.

8. ersättning för uppdrag enligt 4 § 1–3 lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar i fråga om fastighet eller bostadslägenhet som avses i 8 § första stycket nämnda lag, om avdrag för skatt inte har gjorts.

9. följande slag av ersättningar om det har angetts i kontrolluppgiften att sådan ersättning har lämnats

a) kostnadsersättning för resa i tjänsten inom Sverige med allmänt kommunikationsmedel eller taxi, motsvarande gjorda utlägg.

b) annan kostnadsersättning för resa i tjänsten som inte överstiger sammanlagt 1 000 kronor.

c) representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg, sammanlagt inte överstigande 500 kronor, samt

d) traktamentsersättning vid vistelse i tjänsten utom tjänstgörings-

3. ersättning för uppdrag enligt 4 § 1–3 lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar i fråga om fastighet eller bostadslägenhet som avses i 8 § första stycket nämnda lag, om avdrag för skatt inte har gjorts.

4. följande slag av ersättningar om det har angetts i kontrolluppgiften att sådan ersättning har lämnats

a) kostnadsersättning för resa i tjänsten med allmänt kommunikationsmedel, hyrbil eller taxi, motsvarande gjorda utlägg.

b) kostnadsersättning för logi vid sådan resa i tjänsten som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370), motsvarande gjorda utlägg.

c) representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg.

d) ersättning för ökade levnads-kostnader vid sådan resa i tjänsten

orten, som varit förenad med övernattnings och som sammanlagt inte överstiger 500 kronor eller inte avser mer än 24 dagar för år räknat.

som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen eller kostnader för resa med egen bil i tjänsten som enligt 10 § första – tredje styckena uppbördslagen (1953:272) inte skall ligga till grund för beräkning av preliminär A-skatt.

Är den uppgiftsskyldige ett fämansföretag, eller en personalstiftelse som hör till ett sådant företag, skall dock uppgifter avseende företagsledaren eller honom närstående person eller delägare i företaget lämnas utan föreläggande av skattemyndigheten.

6 §

I kontrolluppgiften skall utgiven förmån tas upp oavsett om den utgått kontant eller som naturaförmån eller utgjort ersättning för kostnader som mottagaren betalat.

Om mottagaren har betalat ersättning för en naturaförmån, skall uppgift om förmånen och ersättningen lämnas.

Om någon förmån endast avser en del av året, skall uppgift lämnas om den tid för vilken förmånen utgått.

I kontrolluppgiften skall utgiven förmån tas upp oavsett om den utgått kontant eller inte eller utgjort ersättning för kostnader som mottagaren betalat.

Om mottagaren har betalat ersättning för en förmån, skall förmånsvärdet sättas ned med ersättningens belopp.

7 §

Värdet av naturaförmåner skall anges och beräknas i enlighet med bestämmelserna i 42 § kommunalskattelagen (1928:370) samt anvisningarna utom punkt 2 tredje stycket andra meningen och punkt 4 andra stycket av anvisningarna. I fråga om annan bostadsförmån än förmån av semesterbostad skall värdet av förmånen anges och beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 § tredje stycket uppbördslagen (1953:272).

Värdet av förmåner som utgått i annat än pengar skall anges och beräknas i enlighet med bestämmelserna i 42 § kommunalskattelagen (1928:370) samt anvisningarna utom punkt 2 tredje stycket andra meningen och punkt 4 andra stycket av anvisningarna. I fråga om annan bostadsförmån än förmån av semesterbostad skall värdet av förmånen anges och beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 § tredje stycket uppbördslagen (1953:272).

9 §

I kontrolluppgiften skall det för varje belopp anges om arbetsgivaren skall betala arbetsgivaravgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter.

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp representationersättning och särskilt för sig andra

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp andra kostnadsersättningar än sådana som avses i 5 §

kostnadsersättningar än resekostnads- och traktamentsersättningar. första stycket 4.

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp sådant avdrag som har gjorts för preliminär A-skatt eller enligt lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar.

11 §

I en kontrolluppgift som tar upp särskild resekostnads- och traktamentsersättning, skall anges beloppet av dels resekostnadsersättning, dels traktamentsersättning vid resa i tjänsten som varit förenad med övernattning samt den tid för vilken sådan traktamentsersättning utgått. Därvid skall uppgifter lämnas om sådan traktamentsersättning dels för förrättningar i Sverige i enlighet med vad nedan sägs, dels förrättningar utomlands.

I fråga om förrättningar i Sverige skall uppgifter lämnas särskilt för förrättningar som varit förenade med övernattning men inte medfört vistelse mer än femton dygn i följd på en och samma ort (korttidsförrättningar) samt övriga resor som varit förenade med övernattning (långtidsförrättningar).

För korttids- och långtidsförrättningar uppges utgiven traktamentsersättning och antal nätter övernattning skett. De första femton dygnen av varje långtidsförrättning uppges såsom korttidsförrättning.

I kontrolluppgifter skall i förekommande fall särskilt anmärkas att arbetsgivaren haft utgifter utöver traktamentsersättningen för den anställdes bostad eller uppehälle under förrättningen. Traktamentsersättning vid resa i tjänsten som inte varit förenad med övernattning skall i kontrolluppgift anges som lön, arvode eller motsvarande.

Ersättning för ökade levnadskostnader, kostnader för resa med egen bil i tjänsten eller andra kostnader förenade med tjänsten som skall ligga till grund för beräkning av preliminär A-skatt skall i kontrolluppgift anges som lön, arvode eller motsvarande.

14 §

Kontrolluppgifter om pension och livränta skall lämnas av försäkringsföretag och understödsförening avseende

a) belopp som betalats ut på grund av försäkring av den art att skatteplikt för beloppet föreligger och

b) livränta som getts ut till följd

b) livränta som getts ut till följd

av personskada eller ersättning på grund av sådan kollektiv sjukförsäkring som avses i 32 § 3 a mom., punkt 16 av anvisningarna till 21 § eller punkt 11 av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen (1928:370) även om utgett belopp inte är av skattepliktig natur.

av personskada eller ersättning på grund av sådan kollektiv sjukförsäkring som avses i 32 § 3 a mom. eller punkt 12 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370) även om utgett belopp inte är av skattepliktig natur.

Kontrolluppgift skall lämnas för den till vilken beloppet har betalats ut om det utbetalade beloppet uppgår till sammanlagt minst 200 kronor för hela året. Kontrolluppgiften skall ta upp utbetalt belopp och avdragen preliminär A-skatt.

Har skattepliktigt engångsbelopp getts ut till följd av personskada skall särskilt anmärkas om skattepliktigt engångsbelopp getts ut tidigare på grund av samma skada. Om så är fallet skall beloppets storlek och utbetalningsåret anges.

20 §

Kontrolluppgift om näringsbidrag skall lämnas av den som lämnat stöd som avses i punkt 2 av anvisningarna till 19 § kommunalskattelagen (1928:370).

Kontrolluppgift om näringsbidrag skall lämnas av den som lämnat stöd som avses i punkt 9 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370).

Kontrolluppgift skall lämnas för den som enligt beslut skall få stödet. Kontrolluppgiften skall ta upp näringsbidraget eller det belopp som eftergetts samt datum för utbetalningen av bidraget eller beslutet om eftergift och stödets ändamål.

22 §²

Kontrolluppgift om ränta och fordran skall lämnas av

1. Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag,
2. den som yrkesmässigt bedrivit inlåning eller på annat sätt yrkesmässigt ombesörjt att pengar blivit räntebärande,
3. den som gett ut skuldförbindelse för den allmänna marknaden,
4. förening som från medlemmar mottagit pengar för förräntning,
5. riksgäldskontoret i fråga om statens sparobligationer,
6. valutahandlare och fondkommissionär hos vilka utländsk aktie eller annat utländskt värdepapper förvaras i depå eller kontoförs enligt bestämmelserna i lagen (1990:00) om betalningar till och från utlandet m. m.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som gottskrivits ränta eller till vilken ränta betalats ut (borgenär) och den som har varit antecknad som innehavare av utländskt räntebärande värdepapper oavsett om ränta utgått. Kontrolluppgiften skall ta upp den ränta som den uppgiftsskyldige sammanlagt gottskrivit eller betalat ut till borgenären samt dennes sammanlagda fordran

Kontrolluppgift skall lämnas för den som gottskrivits ränta eller till vilken ränta betalats ut (borgenär) och den som har varit antecknad som innehavare av utländskt räntebärande värdepapper oavsett om ränta utgått. Kontrolluppgiften skall ta upp den ränta som den uppgiftsskyldige sammanlagt gottskrivit eller betalat ut till borgenären. dennes sammanlagda fordran på

² Lydelse enligt prop. 1989/90:135.

på den uppgiftsskyldige vid årets utgång. I fall som avses i första stycket 6 skall uppgift lämnas om ränta som utbetalats eller gottskrivits under året samt om innehavet i depån eller den kontoförda fordringen vid årets utgång.

den uppgiftsskyldige vid årets utgång och avdragen preliminär skatt. I fall som avses i första stycket 6 skall uppgift lämnas om ränta som utbetalats eller gottskrivits under året samt om innehavet i depån eller den kontoförda fordringen vid årets utgång.

Innehas ett konto av mer än en person skall ränta och fordran fördelas lika mellan innehavarna, om inte annat förhållande är känt för den uppgiftsskyldige. I fråga om konto för vilket samtliga innehavare inte redovisas enligt bestämmelserna i 57 § andra stycket skall dock den totala räntan och fordran redovisas utan fördelning.

Avser en utbetalning också annat än ränta och kan den uppgiftsskyldige inte ange hur stor del därav som utgör ränta, skall i stället för ränta det sammanlagt utbetalda beloppet redovisas.

23 §

Uppgiftsskyldighet enligt 22 § föreligger inte

1. då borgenären är bank, hypoteksinstitut, försäkringsanstalt, aktiebolag eller förening eller stiftelse som tilldelats organisationsnummer,

1. då borgenären är bank, hypoteksinstitut, försäkringsföretag, aktiebolag eller förening eller stiftelse som tilldelats organisationsnummer,

2. för ränta som i fråga om Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag inte avser bolagets verksamhet beträffande skuldförbindelser för den allmänna marknaden och som i fråga om övriga uppgiftsskyldiga inte hänför sig till sådan verksamhet som avses i 22 § första stycket,

3. för ränta som inte utgör skattepliktig inkomst enligt 3 § lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer eller lagen (1988:847) om skattelättnader för allemanssparande och ungdomssparande,

3. för ränta som inte utgör skattepliktig inkomst enligt lagen (1988:847) om skattelättnader för allemanssparande och ungdomssparande,

4. för ränta och fordran på konto, för vilket inte finns person- eller organisationsnummer och som öppnats före den 1 januari 1985, om räntan för kontohavaren uppgår till mindre än 100 kronor eller — om kontot innehas av mer än en person — ränta för var och en av kontohavarna understiger 100 kronor.

5. för ränta och fordran på konto om borgenärens sammanlagda ränta på ett eller flera konton uppgår till mindre än 100 kronor varvid ränta som enligt andra bestämmelser i detta stycke är undantagen från uppgiftsskyldighet inte skall medräknas,

6. för ränta och fordran på särskilt konto i bank enligt skogskontolagen (1954:142), lagen (1979:611) om upphovsmannakonto eller lagen (1982:2) om uppfinnarkonto.

Kontrolluppgifter m.m. om aktier och andra värdepapper

Kontrolluppgifter m.m. om aktier, andra värdepapper och fordringar

27 §³

Kontrolluppgift om utdelning och innehav skall lämnas av

1. den som utbetalt utdelning på aktie i svenskt aktiebolag som är avstämningsbolag enligt 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385), 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 3 kap. 8 § bankaktiebolagslagen (1987:618).

2. bank som avses i 1 § aktiefondslagen (1974:931) och som utbetalt utdelning på andel i svensk aktiefond för vilken register förs enligt 31 § sistnämnda lag,

3. fondbolag som avses i 1 § aktiefondslagen och som förvaltar svensk aktiefond för vilken register förs enligt 31 § sistnämnda lag.

2. förvaringsinstitut som avses i 1 § lagen (1990:00) om värdepappersfonder och som utbetalt utdelning på andel i svensk värdepappersfond.

3. fondbolag som avses i 1 § lagen om värdepappersfonder och som förvaltar svensk värdepappersfond.

4. den som utbetalt utdelning från utländsk juridisk person, om utdelningen utbetalats genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolags försorg.

5. valutahandlare och fondkommissionär hos vilka utländsk aktie eller annat utländskt värdepapper förvaras i depå eller kontoförs enligt bestämmelserna i lagen (1990:00) om betalningar till och från utlandet m. m.

Kontrolluppgift skall lämnas för

a) fysisk eller juridisk person som är berättigad att lyfta utdelning för egen del vid utdelningstillfället och

b) fysisk person som hos den uppgiftsskyldige varit antecknad som innehavare av aktie eller andel i aktiefond eller utländsk juridisk person eller utländsk aktie eller annat utländskt värdepapper.

Kontrolluppgift enligt andra stycket a skall ta upp utbetald utdelning och kontrolluppgift enligt andra stycket b skall ta upp innehavet vid årets utgång.

b) fysisk person som hos den uppgiftsskyldige varit antecknad som innehavare av aktie eller andel i värdepappersfond eller utländsk juridisk person eller utländsk aktie eller annat utländskt värdepapper.

Kontrolluppgift enligt andra stycket a skall ta upp utbetald utdelning och avdragen preliminär skatt. Kontrolluppgift enligt andra stycket b skall ta upp innehavet vid årets utgång.

28 §

Särskild uppgift om utdelning eller ränta skall lämnas av

1. den som har fått utdelning på aktier i svenskt aktiebolag, som inte är avstämningsbolag enligt 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385), 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 3 kap. 8 § bankaktiebolagslagen (1987:618), samt

2. den som i Sverige har fått

a) utdelning på andelar i svensk ekonomisk förening, svensk aktiefond, för vilken register inte förs enligt 31 § aktiefondslagen (1974:931), eller, om utdelningen inte har betalats ut genom Värdepappers-

a) utdelning på andelar i svensk ekonomisk förening, eller, om utdelningen inte har betalats ut genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag eller gäller fall som avses i 27 § första stycket 5, från ut-

³ Lydelse enligt prop. 1989/90:135.

centralen VPC Aktiebolag eller gäller fall som avses i 27 § första stycket 5, från utländsk juridisk person, eller

ländsk juridisk person, eller

b) ränta som har erlagts mot att kupong eller kvitto lämnats och inte har betalats ut genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag eller gäller fall som avses i 22 § första stycket 6, på obligation, förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning.

Särskild uppgift skall lämnas när utdelningen eller räntan tas emot. Lyfts beloppet för någon annans räkning, och överlämnas inte därvid en av denne avgiven särskild uppgift, skall en sådan i stället lämnas av den som lyfter beloppet. Därvid skall uppges namn och hemvist på den för vars räkning beloppet lyfts. Om någon får utdelning eller ränta mot kupong, som han har förvärvat utan det värdepapper kupongen tillhör, skall också namn och hemvist uppges på den från vilken kupongen har förvärvats.

Särskild uppgift avfattas på blankett enligt fastställt formulär och lämnas till den som betalar ut utdelningen eller räntan. Denne skall se till att uppgift lämnas innan betalning sker.

30 §

Bestämmelser om hanteringen av uppgifter som har lämnats enligt 28 § och rör utdelning på svenska aktier *eller andelar i svensk aktiefond* finns i kupongskattelagen (1970: 624).

Bestämmelser om hanteringen av uppgifter som har lämnats enligt 28 § och rör utdelning på svenska aktier finns i kupongskattelagen (1970: 624).

Övriga enligt 28 § avgivna uppgifter som avser utdelning, skall av den som har tagit emot uppgifterna lämnas på det sätt som gäller för kontrolluppgifter. Om utdelning i något fall har betalats ut utan att uppgiftsskyldigheten har fullgjorts, skall en upplysning lämnas om detta samtidigt som uppgifterna lämnas.

37 §

Kontrolluppgift om försäkringsersättning för skada skall lämnas av försäkringsföretag om

1. ersättning på minst 1 000 kronor för varje skadefall utgetts på grund av skada på byggnad, inventarier och maskiner, produkter från jordbruket eller skogsbruket, växande gröda, skog, varulager, varor under tillverkning, förbrukningsartiklar eller andra förnödenheter för produktionen, eller

2. ersättning på minst 500 kronor för varje skadefall utgetts på grund av skada på levande djur.

Kontrolluppgift skall lämnas för

a) den som bedrivit jordbruk, skogsbruk eller rörelse,

b) den som innehaft jordbruksfas-

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall kontrolluppgift om utbetalning av ersättning för tillfälligt arbete lämnas av den som betalt ut ersättningen.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som bedriver näringsverksamhet. Kontrolluppgiften skall ta upp utbetalt belopp.

tighet eller annan fastighet.

Kontrolluppgift skall ta upp utbetalt belopp.

Har delutbetalning av ersättning förekommit, behöver kontrolluppgift inte lämnas förrän året efter det år då skadan slutreglerats.

Kontrolluppgift behöver inte lämnas beträffande ersättning för personligt lösöre eller annan ersättning på grund av motorfordonsförsäkring än stilleståndsersättning.

38 §

Kontrolluppgift om pristillägg skall lämnas av köttbesiktningsbyrå, offentligt slakteri, kontrollslakteri och fristående sanitetsslakteriavdelning.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som fått pristillägg enligt lagen (1974:1021) om utbetalning av pristillägg på kött, kontrolluppgiften skall ta upp utgett belopp.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall kontrolluppgift om prisstöd lämnas av slakteri och fristående sanitetsslaktavdelning.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som fått prisstöd enligt lagen (1990:00) om avgifter på vissa jordbruksprodukter m. m. Kontrolluppgiften skall ta upp utgett belopp.

39 §

Kontrolluppgift om vederlag för inköp skall lämnas av den som bedrivit verksamhet, vari ingått inköp av jordbruks- eller trädgårdsprodukter eller husdjur eller produkter från husdjur.

Kontrolluppgift skall lämnas för den från vilken inköp skett. Kontrolluppgiften skall uppta utgett vederlag i pengar, naturaprodukter eller annat. Kontrolluppgift behöver dock inte lämnas om vederlag som gottgjorts bokföringsskyldig rörelseidkare för annat än slakt- eller livdjur.

Kontrolluppgift skall lämnas för den från vilken inköp skett. Kontrolluppgiften skall uppta utgett vederlag i pengar, naturaprodukter eller annat. Kontrolluppgift behöver dock inte lämnas om vederlag som gottgjorts bokföringsskyldig näringsidkare för annat än slakt- eller livdjur.

43 §

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall kontrolluppgift för namngiven näringsidkare lämnas av

1. den som bedrivit jordbruk, skogsbruk eller rörelse,

2. den som innehaft annan fastighet än jordbruksfastighet samt

3. den som varit innehavare av lägenhet med bostadsrätt.

Kontrolluppgiften skall lämnas under förutsättning att beloppet i mottagarens eller utgivarens hand är skattepliktig intäkt eller avdragsgill utgift och avse

1. den som bedrivit näringsverksamhet,

2. den som innehaft privathotellsfastighet samt

a) belopp för vilket den uppgiftsskyldige i förvärvskällan under viss angiven tid köpt eller sålt varor, eller

b) belopp som den uppgiftsskyldige under viss angiven tid utbetalt eller fått såsom ersättning för utförda tjänster.

Om det begärs i föreläggande enligt första stycket, skall i kontrolluppgiften även anges varuslag och mängd, verkställda likvider med uppgift om tidpunkt och sätt för betalning samt arten och omfattningen av utförda arbeten.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall uppgiftsskyldig enligt första stycket lämna kontrolluppgift också i fråga om ej namngivna näringsidkare.

Uppgiftsskyldighet enligt denna paragraf föreligger inte beträffande köp inom detaljhandeln eller försäljningar av varor över disk och liknande fall inom detaljhandeln, där uppgiftsskyldigheten uppenbarligen inte kan fullgöras.

44 §

Kontrolluppgift om upplåten lägenhet skall lämnas av bostadsförening, bostadsaktiebolag och av ekonomisk förening eller aktiebolag som enligt *punkt 2 femte stycket av anvisningarna till 38 § kommunalskattelagen (1928:370)* likställs med bostadsförening eller bostadsaktiebolag vid inkomstbeskattningen beträffande sådan lägenhet som *helt eller till övervägande del* upplåtits till annan än medlem eller delägare *under hela eller större delen av beskattningsåret*.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som upplåtit en lägenhet som han har i egenskap av medlem i föreningen eller delägare i bolaget. Kontrolluppgiften skall ta upp belopp som medlemmen eller delägaren betalt in till föreningen eller bolaget och hur mycket därav som utgör kapitaltillskott.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall den uppgiftsskyldige, i den omfattning som anges i föreläggandet, lämna kontrolluppgift om värdet av en medlems eller delägares andel i föreningens eller bolagets behållna förmögenhet.

45 §

Kontrolluppgift om överlåtten bostadsrätt skall lämnas av en bostadsrättsförening som vid ingången av det aktuella beskattningsåret var av det slag som anges i *punkt 2 femte stycket av anvisningarna till 38 § kommunalskattelagen (1928:370)*. Kontrolluppgiften skall avse sådan överlåtelse som har anmälts till föreningen och innehålla uppgift om

Kontrolluppgift om upplåten lägenhet skall lämnas av bostadsförening, bostadsaktiebolag och av ekonomisk förening eller aktiebolag som enligt *2 § 7 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt* likställs med bostadsförening eller bostadsaktiebolag vid inkomstbeskattningen beträffande sådan lägenhet som upplåtits till annan än medlem eller delägare.

Kontrolluppgift om överlåtten bostadsrätt skall lämnas av en bostadsrättsförening som vid ingången av det aktuella beskattningsåret var av det slag som anges i *2 § 7 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt*. Kontrolluppgiften skall avse sådan överlåtelse som har anmälts till föreningen och innehålla uppgift om

- a) lägenhetens beteckning.
 b) överlåtarens och förvärvarens namn samt personnummer, organisationsnummer eller adress.
 c) tidpunkten för överlåtelsen och köpeskillingen storlek samt tidpunkten för överlåtarens förvärv och köpeskillingen vid det förvärvet.

d) storleken av sådana kapitaltillskott som överlåtaren enligt punkt 2 c av anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen (1928:370) får räkna in i omkostnadsbeloppet.

d) bostadsrättens andel av bostadsrättsföreningens nettoskuld eller nettoförmögenhet vid förvärvs- respektive avyttringstidpunkten med bortseende från värdet av föreningens fastighet.

e) bostadsrättens andel av innestående medel på inre reparationsfond eller liknande fond vid förvärvs- respektive avyttringstidpunkten samt

f) bostadsrättens andel av föreningens behållna förmögenhet den 1 januari 1974 beräknad enligt punkt 2 c av anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen, om överlåtarens förvärv skett före år 1974.

f) bostadsrättens andel av utgifter för ny- eller ombyggnad som nedlagts på föreningens fastighet under innehavstiden.

Om överlåtelsen avser en bostadsrätt som har förvärvats före år 1974 behöver någon uppgift om innestående medel på inre reparationsfond eller liknande fond vid förvärvstidpunkten inte lämnas. Har förvärvet skett före den 1 juli 1982, behöver någon uppgift om köpeskillingen vid förvärvet inte lämnas.

Om överlåtelsen avser en bostadsrätt som har förvärvats före år 1974 behöver någon uppgift enligt första stycket d eller e avseende förhållandena vid förvärvstidpunkten inte lämnas. Har förvärvet skett före den 1 juli 1982, behöver någon uppgift om köpeskillingen vid förvärvet inte lämnas.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall föreningen lämna ytterligare upplysningar som är av betydelse för beräkning av realisationsvinsten vid en medlems avyttring av sin bostadsrätt.

Föreningen skall, utöver vad som följer av 4 kap. 1 §, bevara det underlag som behövs för uppgiftslämnande enligt denna paragraf.

46 §

Uppgiftsskyldighet enligt 45 § och skyldighet att bevara underlaget för uppgiftslämnandet gäller även för annan ekonomisk förening än bostadsrättsförening och för aktiebolag om föreningen eller aktiebolaget är av det slag som anges i punkt 2 femte stycket av anvisningarna till 38 § kommunalskattelagen (1928:370).

Avser överlåtelsen en andel eller en aktie som förvärvats före den 1 januari 1984, behöver någon uppgift om köpeskillingen vid förvärvet inte lämnas. Har förvärvet skett före år 1974, behöver någon uppgift

Uppgiftsskyldighet enligt 45 § och skyldighet att bevara underlaget för uppgiftslämnandet gäller även för annan ekonomisk förening än bostadsrättsförening och för aktiebolag om föreningen eller aktiebolaget är av det slag som anges i 2 § 7 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Avser överlåtelsen en andel eller en aktie som förvärvats före den 1 januari 1984, behöver någon uppgift om köpeskillingen vid förvärvet inte lämnas. Har förvärvet skett före år 1974, behöver någon uppgift

om innestående medel på inre reparationsfond eller liknande fond vid förvärvstidpunkten inte lämnas.

enligt 45 § första stycket d eller e avseende förhållandena vid förvärvstidpunkten inte lämnas.

53 §

Fåmansföretag skall lämna företagsledaren och delägare i företaget samt dem närstående personer alla uppgifter som behövs för att de skall kunna beräkna sin skattepliktiga inkomst från företaget.

Fåmansföretag skall lämna företagsledaren och delägare i företaget samt dem närstående personer alla uppgifter som behövs för att de skall kunna beräkna sin skattepliktiga inkomst från företaget. *Det samma gäller handelsbolag i fråga om delägare i bolaget.*

54 §

Försäkringsföretag som meddelat tjänstepensionsförsäkring avseende arbetsgivares pensionsutfästelse gentemot arbetstagare, skall på begäran av försäkringstagaren utfärda intyg i det hänseende som anges i punkt 2 c sjunde stycket av anvisningarna till 29 § kommunal-skattelagen (1928:370).

Försäkringsföretag som meddelat tjänstepensionsförsäkring avseende arbetsgivares pensionsutfästelse gentemot arbetstagare, skall på begäran av försäkringstagaren utfärda intyg i det hänseende som anges i punkt 20 e sjunde stycket av anvisningarna till 23 § kommunal-skattelagen (1928:370).

57 §

I varje kontrolluppgift skall anges namn och postadress samt personnummer eller organisationsnummer för såväl den uppgiftsskyldige som den uppgiften avser.

För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Om personnummer eller organisationsnummer inte kan anges för den som uppgiften avser, skall i stället dennes födelsetid redovisas eller, i fråga om kontrolluppgifter enligt 22 § i de fall borgenären är en juridisk person, namn, postadress och personnummer för den som får förfoga över räntan eller fordran. Om ett konto innehas av flera än fem personer, får uppgifter lämnas om en person som förfogar över kontot i stället för om samtliga innehavare, samt i förekommande fall om den beteckning på innehavarkretsen som används för kontot. Om den uppgiftsskyldige har tilldelats ett särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272), skall detta, i annan kontrolluppgift än sådan som avser

För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Om personnummer eller organisationsnummer inte kan anges för den som uppgiften avser, skall i stället dennes födelsetid redovisas eller, i fråga om kontrolluppgifter enligt 22 § i de fall borgenären är en juridisk person, namn, postadress och personnummer för den som får förfoga över räntan eller fordran. Om ett konto innehas av flera än fem personer, får uppgifter lämnas om en person som förfogar över kontot i stället för om samtliga innehavare. *(förfogarkonto)*, samt i förekommande fall om den beteckning på innehavarkretsen som används för kontot. *I så fall skall anges att det är fråga om ett förfogarkonto.* Om den uppgiftsskyldige har tilldelats ett särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:

ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för den uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer.

I en kontrolluppgift som lämnas av ett fåmansföretag skall det anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

272), skall detta, i annan kontrolluppgift än sådan som avser ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för den uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer.

Den som för egen räkning öppnar ett inlåningskonto, anskaffar ett räntebärande värdepapper eller på annat sätt placerar pengar för förräntning skall ange sitt personnummer, om mottagaren är skyldig att utan föreläggande lämna kontrolluppgift beträffande räntan. Detta gäller inte den som inte har och inte heller kan tilldelas personnummer.

I en kontrolluppgift som lämnas av ett fåmansföretag, ett fåmansägt handelsbolag eller sådant företag som avses i 3 § 12 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall det anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

60 §

Vid en kontrolluppgift som lämnas enligt 4, 13 eller 14 § skall fogas särskild uppgift (sammandrag av kontrolluppgifter). I sådant sammandrag skall anges namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige, antalet lämnade kontrolluppgifter samt det sammanlagda beloppet av de skatteavdrag som har verkställts för preliminär A-skatt under året före taxeringsåret. Om den uppgiftsskyldige har tilldelats särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272), skall detta anges i stället för personnummer eller organisationsnummer. Om den uppgiftsskyldige har gjort avdrag för en arbetstagares kostnader enligt 2 kap. 4 § 6 lagen (1981:691) om socialavgifter, skall denna kostnad också anges i sammandraget. I sammandraget skall också anges det sammanlagda beloppet av semestermedel som har betalats in till en semesterkassa och som den uppgiftsskyldige

Vid en kontrolluppgift som lämnas enligt 4, 13, 14, 22 eller 27 § skall fogas särskild uppgift (sammandrag av kontrolluppgifter). I sådant sammandrag skall anges namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige, antalet lämnade kontrolluppgifter samt det sammanlagda beloppet av de skatteavdrag som har verkställts för preliminär A-skatt under året före taxeringsåret. Om den uppgiftsskyldige har tilldelats särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272), skall detta anges i stället för personnummer eller organisationsnummer. Om den uppgiftsskyldige har gjort avdrag för en arbetstagares kostnader enligt 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter, skall denna kostnad också anges i sammandraget. I sammandraget skall också anges det sammanlagda beloppet av semestermedel som har betalats in till en semesterkassa och

dige inte skall redovisa i någon kontrolluppgift.

som den uppgiftsskyldige inte skall redovisa i någon kontrolluppgift.

Redovisning av konto som avses i 57 § andra stycket tredje meningen skall lämnas i särskild uppgiftshandling för varje konto.

63 §

Har en person som är bosatt i Sverige eller ett företag som är verksamt här, till någon i utlandet gottgjort belopp eller förmån som skulle ha föranlett skyldighet att lämna kontrolluppgift om den utgivits till en mottagare i Sverige, skall den som utgett beloppet eller förmånen på sätt och i den omfattning riksskatteverket föreskriver lämna kontrolluppgift till ledning vid beloppets eller förmånens beskattning utomlands.

Uppgiftsskyldighet enligt 22 och 24–26 §§ föreligger även i fråga om uppgifter som avser fysiska personer som är bosatta i utlandet.

4 kap.

1 §

Den som enligt denna lag är skyldig att lämna självdeklaration, kontrolluppgift eller andra uppgifter till ledning för taxering är också skyldig att i skälighetsomfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finns för att fullgöra deklara- tions- eller uppgiftsskyldigheten och för kontroll av den.

Ett fåmansföretag är skyldigt att sörja för att underlag finns för kontroll av vad företagsledaren eller honom närstående person eller delägare tillskjutit till och tagit ut ur företaget av pengar, varor eller annat. Företaget skall vidare som underlag för kontroll av traktamentsersättning, som betalats ut till företagsledaren eller honom närstående person eller delägare, bevara verifikation av övernattningskostnader, om ersättningen varit avsedd att täcka sådan kostnad.

Ett fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag och sådant företag som avses i 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt är skyldigt att sörja för att underlag finns för kontroll av vad företagsledaren eller honom närstående person eller delägare tillskjutit till och tagit ut ur företaget av pengar, varor eller annat. Företaget skall vidare som underlag för kontroll av traktamentsersättning, som betalats ut till företagsledaren eller honom närstående person eller delägare, bevara verifikation av övernattningskostnader, om ersättningen varit avsedd att täcka sådan kostnad.

Underlag skall bevaras under sex år efter utgången av det kalenderår underlaget avser.

Det finns särskilda föreskrifter om skyldigheten att föra räkenskaper.

2 §

Skyldighet att lämna självdeklaration, kontrolluppgift eller andra uppgifter till ledning för taxeringsbeslut skall fullgöras

1. för omyndig av förmyndare eller god man, som förordnats enligt 11

kap. 1 § föräldrabalken, beträffande vad förmyndaren eller gode mannen har under sin förvaltning.

2. för sådan person, för vilken god man eller förvaltare har förordnats enligt 11 kap. 3, 4 eller 7 § föräldrabalken, av gode mannen eller förvaltare beträffande vad förmyndaren eller gode mannen har under sin förvaltning.

3. för avliden person och hans dödsbo, av dödsbodelägare eller testamentsexekutor som skall förvalta den dödes egendom, dock att där egendomen avträtts till förvaltning av boutredningsman, denne har att fullgöra deklara- tions- eller uppgiftsskyldigheten.

4. för dödsbo som inte längre består, av den som vid tidpunkten för dödsboets upplösning haft att förvalta boets egendom.

5. för andra deklara- tions- eller uppgiftsskyldiga än enskild person och dödsbo, av vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman, förvaltare eller ombud, om inte regeringen bestämmer annat beträffande staten, lands- ting, kommun eller annan sådan menighet.

6. för *aktiefond* av det fondbolag som handhar förvaltningen av fon- den eller, om förvaltningen över- gått till *förvaringsbank*, av *denna*, samt

6. för *värdepappersfond* av det fondbolag som handhar förvalt- ningen av fonden eller, om förvalt- ningen övergått till *förvaringsinsti- tut*, av *detta*, samt

7. för annan än här ovan omtalad juridisk person, som inte längre består, av den som senast haft att förvalta dess angelägenheter.

4 §

Riksskatteverket får medge un- dantag från bestämmelserna i den- na lag om uppgiftsskyldighet för få- mansföretag om det finns särskilda skäl med hänsyn till verksamhetens art och omfattning.

Riksskatteverket får medge un- dantag från bestämmelserna i den- na lag om uppgiftsskyldighet för få- mansföretag, *fåmansägt handelsbo- lag och sådant företag som avses i 3 § 12 mom. nionde stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt* om det finns särskilda skäl med hänsyn till verksamhetens art och omfattning.

6 §

Skattemyndighetens beslut enligt 3 kap. 12 § får överklagas till riks- skatteverket. Övriga beslut av skat- temyndigheten enligt denna lag får inte överklagas.

Skattemyndighetens beslut enligt 2 kap. 19 § och 3 kap. 12 § får över- klagas till riksskatteverket. Övriga beslut av skattemyndigheten enligt denna lag får inte överklagas.

Riksskatteverkets beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Länsrättens beslut enligt 3 kap. 3 § får inte överklagas.

8 §

Till böter eller fängelse i högst sex månader skall den dömas som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra skyldighet beträffande

1. *särskild uppgift* enligt 2 kap. 25 § eller

1. *uppgifter* enligt 2 kap. 25 § el- ler

2. kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande av skattemyndighet.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket.

Ansvar enligt första stycket inträder inte, om gärningen är belagd med straff enligt skattebrottslagen (1971:69).

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas från och med 1992 års taxering.

2. Vid 1992 och 1993 års taxeringar gäller, förutom vad som föreskrivs om deklarationsskyldighet i 2 kap. 4 §, att folkpensionär är skyldig att lämna självdeklaration om han under beskattningsåret uppburit intäkt av kapital eller om hans förmögenhetstillgångar överstiger 100 000 kronor — eller beträffande en gift person — om makarnas gemensamma skattepliktiga förmögenhetstillgångar överstiger 200 000 kronor. Vidare skall folkpensionär lämna uppgift om hur stor del av de redovisade skulderna som vid beskattningsårets utgång var nedlagda i privatbostadsfastighet.

3. Vid 1992 års taxering får näringsidkare som avslutar sina räkenskaper med årsbokslut i stället för att lämna uppgifter enligt de nya föreskrifterna i 2 kap. 19 § första stycket lämna de uppgifter som avses i de äldre bestämmelserna i 2 kap. 22 §.

4. Vad som i 3 kap. 28 och 30 §§ sägs om aktiefond skall till och med 1993 års taxering gälla värdepappersfond i fråga om andelsägare som inte har registrerats.

Härigenom föreskrivs i fråga om uppbördslagen (1953:272)¹

dels att nuvarande 39 § 2 mom. skall betecknas 39 § 3 mom.,

dels att 1 §, 3 § 2 mom., 4 § 1 och 4 mom., 5—8 och 10 §§, 13 § 1 och 2 mom., 15 §, 17 § 1 mom., 24 § 1 och 2 mom., 33 §, 40 § 1 mom., 45 § 1 mom., 46 § 2 mom., 48 § 4 mom., 52 §, 53 § 1 mom., 54 § samt anvisningarna till 3, 39 och 45 §§ skall ha följande lydelse.

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 14 och 78 a §§, och ett nytt moment, 39 § 2 mom., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Med skatt *förstås* i denna lag, om inte annat anges, statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftningsskatt, ersättningsskatt, *kommunal inkomstskatt*, skogsvårdsavgift, *vinstdelningsskatt*, *särskild vinstskatt*, egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, *statlig fastighetsskatt*, skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:00), *annuitet på avdikningslån* samt mervärdeskatt i fall som avses i 21 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

Med skatt *avses* i denna lag, om inte annat anges:

1. *kommunal inkomstskatt*,
2. statlig inkomstskatt,
3. statlig förmögenhetsskatt,
4. utskiftningsskatt,
5. ersättningsskatt,
6. skogsvårdsavgift,
7. *statlig fastighetsskatt*,
8. egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter,
9. *avkastningsskatt*,
10. skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:000),
11. mervärdeskatt i fall som avses i 21 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt,
12. *annuiteter på avdikningslån*,
13. *särskild vinstskatt*.

Regeringen får, om särskilda omständigheter föranleder det, föreskriva att i samband med uppbörden av skatt skall upphävas även andra avgifter än sådana som anges i första stycket. Har sådan föreskrift meddelats skall, om inte annat anges, vad i denna lag stadgas angående skatt tillämpas beträffande den avgift som avses med föreskriften.

¹ Lagen omtryckt 1972:75.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

² Lydelse enligt prop. 1989/90:111.

3 §

2 mom.³ Preliminär skatt utgår såsom preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt.

1. Preliminär A-skatt skall med de undantag, som framgår av vad nedan i detta moment och i 10 § sägs, *utgöras* för sådan inkomst av tjänst, vilken helt eller delvis utgår i *penningar* och vilken hänför sig till den skattskyldiges huvudsakliga arbetsanställning eller *eljest* utgör hans huvudsakliga inkomst av tjänst. För inkomst av sådan huvudsaklig arbetsanställning hos fysisk person eller dödsbo, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, skall dock preliminär A-skatt erläggas endast om vad som utbetalats utgör utgift i en av arbetsgivaren bedriven *rörelse*.

Med tjänst *likställs* i denna lag rätt till pension, livränta, som utgår på grund av sjuk-, olycksfalls- eller skadeförsäkring eller annorledes än på grund av försäkring och inte utgör vederlag vid avyttring av egendom, ersättning, som i annan form än livränta utgår på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring, tagen i samband med tjänst, samt undantagsförmåner *ävensom* sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt, *varför* givaren enligt 22, 25 eller 29 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag.

Preliminär A-skatt skall utgå enligt skattetabell, som avses i 4 §, eller enligt de grunder som anges i 7, 12 eller 40 §. För enskilda fall får

1. Preliminär A-skatt skall med de undantag, som framgår av vad nedan i detta moment och i 10 § sägs, *betalas* för sådan inkomst av tjänst, vilken helt eller delvis utgår i *pengar* och vilken hänför sig till den skattskyldiges huvudsakliga arbetsanställning eller *annars* utgör hans huvudsakliga inkomst av tjänst. För inkomst av sådan huvudsaklig arbetsanställning hos fysisk person eller dödsbo, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, skall dock preliminär A-skatt erläggas endast om vad som utbetalats utgör utgift i en av arbetsgivaren bedriven *näringsverksamhet*.

Med tjänst *likställs* i denna lag rätt till pension, livränta som utgår på grund av sjuk-, olycksfalls- eller skadeförsäkring eller annorledes än på grund av försäkring och inte utgör vederlag vid avyttring av egendom, ersättning som i annan form än livränta utgår på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring, tagen i samband med tjänst, samt undantagsförmåner *och* sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt *för vilken* givaren enligt 23 § kommunalskattelagen (1928:370) är berättigad till avdrag.

Preliminär A-skatt skall också, med de undantag som föreskrivs i 10 §, betalas för sådan ränta och utdelning vilken utgår i pengar och för vilken kontrolluppgift skall lämnas enligt bestämmelserna i 3 kap. 22, 23 eller 27 § lagen (1990:000) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

Preliminär A-skatt skall utgå enligt skattetabell, som avses i 4 §, eller enligt de grunder som anges i 7, 12 eller 40 §. För enskilda fall får

³ Lydelse enligt prop. 1989/90: 74.

skattemyndighet föreskriva särskild beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas på viss del av inkomsten eller på inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall utgå med särskilt angiven procent av inkomsten.

skattemyndighet föreskriva särskild beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas på viss del av inkomsten eller på inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall utgå med särskilt angiven procent av inkomsten *eller att preliminär skatt inte skall betalas för viss ränta eller utdelning.*

Är den, som åtnjuter ovan avsedd inkomst av tjänst, skattskyldig jämväl för annan inkomst eller för förmögenhet får skattemyndighet, då särskilda skäl föreligger, föreskriva att preliminär A-skatt skall betalas också för sistnämnda inkomst eller för förmögenheten. Därvid skall den skattskyldiges preliminära skatt beräknas antingen till viss procent av den huvudsakliga inkomsten av tjänst eller enligt skattetabell på nämnda inkomst ökad med visst belopp eller också utgå med visst belopp utöver vad i skattetabellen anges för den huvudsakliga inkomsten av tjänst.

Är i fall varom i föregående stycke sägs inkomsten vid sidan av den huvudsakliga inkomsten av tjänst betydande i förhållande till denna eller föreligger annars särskilda omständigheter, får skattemyndighet föreskriva, att preliminär B-skatt skall erläggas i stället för preliminär A-skatt.

Ytterligare bestämmelser om preliminär A-skatt finns i lagen (1990:00) om skatteavdrag i vissa fall från folkpension m. m., lagen (1990:00) om skatteavdrag från sjukpenning m. m. och lagen (1990:00) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning.

2. Preliminär B-skatt skall för inkomståret betalas av skattskyldig, som inte skall betala preliminär A-skatt enligt 1. Preliminär B-skatt skall betalas för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor och för förmögenhet. Preliminär B-skatt skall betalas enligt särskild debitering.

2. Preliminär B-skatt skall för inkomståret betalas av skattskyldig, som inte skall betala preliminär A-skatt enligt 1 *första eller andra stycket*. Preliminär B-skatt skall betalas för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor och för förmögenhet. Preliminär B-skatt skall betalas enligt särskild debitering.

Skattemyndigheten får besluta att fysisk person, som har inkomst av sådan uppdragsverksamhet som avses i 4 § lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar, skall betala preliminär A-skatt i stället för preliminär B-skatt. Ett sådant beslut får meddelas om den för inkomståret beräknade slutliga skatten kan antas till huvudsaklig del bli betald genom avdrag för skatt.

4 §

1 mom.⁴ För inkomst av tjänst som hänför sig till bestämd tidsperiod och uppbärs vid regelbundet återkommande tillfällen eller till arbetsanställning som är avsedd att vara kortare tid än en vecka skall preliminär A-skatt utgå med belopp, som anges i skattetabeller, om inte skattemyndig-

⁴ Lydelse enligt prop. 1989/90:110.

het har bestämt annat. Skattetabellerna skall ange den preliminära skatt som belöper på olika inkomstbelopp, beräknade för månad eller den kortare tid som anges i tabellerna. Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer för varje inkomstår sådana tabeller.

Tabellerna skall grundas på följande förutsättningar, nämligen

att inkomsten är oförändrad under inkomståret,

att den skattskyldige endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen.

att den skattskyldige inte skall erlägga annan skatt eller avgift som avses i denna lag än statlig inkomstskatt och kommunal inkomstskatt,

att den skattskyldige vid taxering för inkomsten inte erhåller andra avdrag än grundavdrag samt avdrag som avses i 33 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370) med ett belopp av 2000 kronor, dock högst fem procent av inkomsten.

4 mom.⁵ I skattetabellerna skall också *tas in en särskild kolumn, vari* anges det belopp varmed preliminär A-skatt skall beräknas på inkomst för dag av sådan anställning som är avsedd att vara kortare tid än en vecka. *För samtliga skattetabeller skall samma belopp anges i den särskilda kolumnen att tillämpas oberoende av arbetstagarens civilstånd och annan i 2 mom. angiven omständighet.* Skattebeloppen skall beräknas på grundval av beräknelig genomsnittlig sysselsättning under året och med ledning av för riket genomsnittlig skattesats till kommunal inkomstskatt föregående år. I övrigt skall vad ovan i denna paragraf sägs i tillämpliga delar gälla vid skattebeloppens beräkning.

att den skattskyldige vid taxering för inkomsten inte erhåller andra avdrag än grundavdrag samt avdrag som avses i 33 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370) med ett belopp av 4000 kronor, dock högst tio procent av inkomsten.

4 mom. I skattetabellerna skall också anges det belopp varmed preliminär A-skatt skall beräknas på inkomst för dag av sådan anställning som är avsedd att vara kortare tid än en vecka. Skattebeloppen skall beräknas på grundval av beräknelig genomsnittlig sysselsättning under året och med ledning av för riket genomsnittlig skattesats till kommunal inkomstskatt föregående år. I övrigt skall vad ovan i denna paragraf sägs i tillämpliga delar gälla vid skattebeloppens beräkning.

5 §

Vid beräkning av preliminär A-skatt enligt skattetabell skall för envar skattskyldig, beträffande vilken icke skall tillämpas enligt 4 § 3 mom. andra stycket fastställd särskild tabell, tillämpas den tabell, som avser en sammanlagd utdebitering till kommunal inkomstskatt och landstingsmedel, vilken för skattekrona och skatteöre är lika med det belopp, som för inkomståret bestämts till utdebitering i kommunen eller kommundelen. Ingår i sistnämnda utdebitering öretal, uppgående till högst femtio, användes den tabell, som avser närmast lägre utdebitering. Därest i utdebiteringen ingår öretal, överstigande femtio, tillämpas den tabell som avser när-

⁵ Senaste lydelse 1979:1159.

mast högre utdebitering. Att å inkomst av arbetsanställning, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, preliminär A-skatt dock kan beräknas enligt vilken som helst för inkomståret upprättad skattetabell, framgår av bestämmelserna i 4 § 4 mom.

Förhållandena den 1 november året näst före inkomståret äro, där icke i nästföljande stycke annorledes stadgas, avgörande för till vilken i 4 § 2 mom. omförmäld grupp av skattskyldiga vederbörande skall hänföras.

Skall under inkomståret preliminär A-skatt enligt tabell börja utgå för skattskyldig, för vilken skatt icke tidigare sålunda beräknats, skall i fråga om skattskyldigs civilstånd det förhållande, som kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret, samt, vad angår frågan om den skattskyldige har hemmavarande barn, förhållandet vid den tidpunkt, då debetsedel jämlikt 35 § sista stycket översändes till skattskyldig, vara avgörande för till vilken i 4 § 2 mom. avsedd grupp av skattskyldiga vederbörande skall hänföras.

Vid tillämpning av andra och tredje styckena här ovan skall iakttagas, att frågan om skattskyldig haft hemmavarande barn eller icke bedömes med utgångspunkt från vad som på grund av kommunal-skattelagens bestämmelser i sådant hänseende kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret.

6 §

Preliminär A-skatt enligt skattetabell utgår vid varje tillfälle, då inkomst uppbäres, med det belopp som i vederbörlig tabell i tillämplig kolumn anges för det inkomstbelopp och den tidsperiod, varom fråga är.

Beträffande inkomst av anställning varom i 4 § 4 mom. förmäles skall, därest vid ett tillfälle inkomst uppbäres som intjänats under flera dagar, den preliminära A-skatten beräknas på grundval av inkomsten under varje ifrågakommande dag

Preliminär A-skatt enligt skattetabell utgår vid varje tillfälle, då inkomst uppbärs, med det belopp som anges i vederbörlig tabell för det inkomstbelopp och den tidsperiod som är i fråga.

Beträffande inkomst av anställning som avses i 4 § 4 mom. skall, om inkomst som intjänats under flera dagar uppbärs vid ett tillfälle, den preliminära A-skatten beräknas på grundval av inkomsten under varje ifrågakommande dag och

och med tillämpning av *skattetabel-
lens kolumn* för daginkomst.

med tillämpning av *vad som anges i
skattetabellen* för daginkomst.

Är anställningen annan än sådan, varom i 4 § 4 mom. sägs, skall gälla att, därest inkomsten avser annan tidsperiod än som är i skattetabellen upptagen, först uträknas huru mycket av inkomsten som belöper på en i tabellen upptagen tidsperiod av minst en veckas längd. Skatten beräknas därefter med utgångspunkt från det skattebelopp, som skulle utgå för sådan del av inkomsten, och efter förhållandet mellan, å ena sidan, längden av den tidsperiod den uppburna inkomsten avser och, å andra sidan, den i tabellen angivna tidsperiodens längd.

Uppbäres vid anställning varom nu är fråga inkomst för kortare tidsperiod än en vecka, skall preliminär skatt icke utgå mer än en gång i veckan. Därvid skola de under samma vecka uppburna inkomstbeloppen sammanräknas och anses på en gång utbetalda.

7 §

För inkomst av tjänst, som icke avser bestämd tidsperiod eller icke uppbäres vid regelbundet återkommande tillfällen, skall utgå preliminär A-skatt med trettio procent av inkomsten.

Uppbäres inkomst som avses i första stycket jämte inkomst, som avses i 4 § 1 mom. första stycket, skall preliminär A-skatt utgå enligt grunder som riksskatteverket fastställer.

För inkomst som avses i 3 § 2 mom. 1 tredje stycket skall preliminär skatt utgå med 30 procent av inkomsten. Preliminär skatt på ränta eller utdelning på utländska värdepapper skall utgå med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som innehållits i utlandet uppgår till 30 procent av räntan eller utdelningen.

Skatt enligt första eller andra stycket uttages icke på belopp under tio kronor.

Att särskilda grunder för uttagande av preliminär A-skatt kan föreskrivas i vissa fall framgår av 3 § 2 mom.

Bestämmelserna i denna paragraf gälla icke om annat följer av 40 §.

8 §⁶

Åtnjuter skattskyldig jämte konstant inkomst *naturförmån* skall preliminär A-skatt beräknas efter inkomstförmånernas sammanlagda värde. Har den skattskyldige utgett ersättning för en förmån skall förmånsvärdet sättas ned med ersättningens belopp.

Åtnjuter skattskyldig jämte konstant inkomst *andra förmåner* skall preliminär A-skatt beräknas efter inkomstförmånernas sammanlagda värde. Har den skattskyldige utgett ersättning för en förmån skall förmånsvärdet sättas ned med ersättningens belopp.

Värdet av bilförmån skall beräknas enligt punkt 2 utom tredje stycket andra meningen av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928: 370).

⁶ Lydelse enligt prop. 1989/90: 74.

Värdet av förmån av bostad som är belägen här i riket och som inte är semesterbostad skall beräknas enligt följande grunder. Riket delas in i områden som är väsentligen enhetliga i fråga om boendekostnader. Förmånsvärdet av en bostad inom varje område skall bestämmas till det genomsnittliga värdet för jämförbara bostäder inom området. Om bostaden är belägen utom tätort med närmaste omgivning skall dock värdet bestämmas till det lägsta av nämnda genomsnittsvärden reducerat med tio procent.

Värdet av annan *naturaförmån* än som avses i andra och tredje styckena skall beräknas enligt 42 § andra stycket kommunalskattelagen samt punkt 1 andra och tredje styckena och punkt 3 av anvisningarna till den paragrafen.

Värdet av annan *förmån* än som avses i andra och tredje styckena skall beräknas enligt 42 § andra stycket kommunalskattelagen samt punkt 1 andra och tredje styckena och punkt 3 av anvisningarna till den paragrafen.

Föreligger fall som avses i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen får skattemyndigheten bestämma värdet av förmånen med hänsyn härtill.

10 §⁷

Preliminär A-skatt skall beräknas på ersättningar för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa inom riket som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370) endast till den del ersättningarna överstiger de schablonbelopp som anges i nämnda lagrum eller, såvitt gäller kostnad för logi, den faktiska utgiften. På ansökan av den som betalar ut ersättning får skattemyndigheten besluta att i den mån tjänsteresa varar mer än tre månader motsvarande skall gälla till den del ersättningarna inte överstiger vad som anges i punkt 3 a av anvisningarna till nämnda paragraf.

På ersättning för ökade levnadskostnader vid sådan tjänsteresa utom riket som avses i punkt 3 sista stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen skall preliminär A-skatt beräknas endast till den del ersättningen överstiger avdragsgillt belopp enligt nämnda lagrum.

I fråga om ersättning för resa med egen bil i tjänsten gäller att preliminär A-skatt beräknas på ersättningen endast till den del den överstiger det i punkt 3 c av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen angivna beloppet.

Beträffande annan skattepliktig ersättning för kostnader som är förenade med tjänsten beräknas preliminär A-skatt endast om det är uppenbart att ersättningen avser kostnader som inte är avdragsgilla vid mottagarens inkomsttaxering eller att den överstiger avdragsgillt belopp. I sådant fall beräknas skatten på hela ersättningen respektive den del av ersättningen som överstiger det avdragsgilla beloppet.

Preliminär A-skatt skall inte utgå för:

a) folkpension och tilläggs pension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, om inte annat följer av bestämmelserna i lagen (1990:000) om skatteavdrag i vissa fall från folkpension m. m. eller den skattskyldige begär att avdrag för sådan skatt skall göras;

c) familjebidrag enligt familjebidragslagen (1978:520); eller

b) familjebidrag enligt familjebidragslagen (1978:520);

⁷ Lydelse enligt prop. 1989/90:110.

d) sådan pension, livränta eller från försäkringsanstalt utgående annan skattepliktig ersättning, som uppgår till högst hälften av det basbelopp som enligt lagen om allmän försäkring gällde för året före det år under vilket ersättningen utges. Vad nu har sagts skall dock inte tillämpas på pension och vårdbidrag, som utgår på grund av lagen om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring och på yrkesskadelivränta eller livränta enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd.

c) sådan pension, livränta eller från försäkringsanstalt utgående annan skattepliktig ersättning, som uppgår till högst hälften av det basbelopp som enligt lagen om allmän försäkring gällde för året före det år under vilket ersättningen utges. Vad nu har sagts skall dock inte tillämpas på pension och vårdbidrag, som utgår på grund av lagen om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring och på yrkesskadelivränta eller livränta enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd;

d) ränta eller utdelning som tillkommer en annan juridisk person än svenskt dödsbo eller en fysisk person som inte är bosatt i Sverige;

e) ränta eller utdelning som enligt dubbelbeskattningsavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige;

f) ränta på förfogarkonto som avses i 3 kap. 57 § lagen (1990:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter, om räntan inte uppgår till 1000 kronor;

g) ränta på konto för klientmedel eller

h) ränta som ingår i belopp som redovisats enligt 3 kap. 22 § sista stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

13 §

1 mom.⁸ Preliminär B-skatt skall tas ut med belopp motsvarande 120 procent av den slutliga skatt som har påförts den skattskyldige året före inkomståret. Understiger den slutliga skatten den ursprungligen debiterade B-skatten tas preliminär B-skatt ut med 110 procent.

1 mom. Preliminär B-skatt skall tas ut med belopp motsvarande 120 procent av den i 14 § angivna delen av den slutliga skatt som har påförts den skattskyldige året före inkomståret. Understiger den slutliga skatten den ursprungligen debiterade B-skatten tas preliminär B-skatt ut med 110 procent.

Preliminär B-skatt enligt första stycket får inte tas ut med lägre belopp än som motsvarar den preliminära B-skatt som har debiterats för året före inkomståret.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte när preliminär B-

⁸ Lydelse enligt prop. 1989/90:111.

skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering enligt 2 mom. eller när annars särskilda omständigheter föreligger.

I den slutliga skatt som avses i första stycket skall inte inräknas utskifningsskatt, ersättningsskatt, skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:00), mervärdeskatt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt eller sådan i denna lag inte omnämnd skatt eller avgift, vilken har påförts enligt bestämmelse i annan författning.

Vid beräkning av preliminär B-skatt skall, om möjligt, hänsyn tas till preliminär A-skatt som den skattskyldige kan ha att betala på grund av förordnande enligt 3 § 3 mom. andra stycket.

2 mom.⁹ Har skattskyldig inte påförts slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret, men kan han antagas bli påförd sådan skatt enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret, skall preliminär B-skatt beräknas med ledning av särskild taxering till statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt (preliminär taxering).

Preliminär B-skatt skall också beräknas med ledning av preliminär taxering, om det med sannolikhet kan antagas, att vid årlig taxering året efter inkomståret till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerad inkomst kommer att avvika från motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda inkomst, dock minst 2000 kronor.

Preliminär B-skatt får beräknas på grundval av preliminär taxering även i annat fall än som sägs i första eller andra stycket, om särskilda

Vid beräkning av preliminär B-skatt skall, om möjligt, hänsyn tas till preliminär A-skatt som den skattskyldige kan ha att betala enligt 3 § 2 mom. I tredje stycket eller på grund av bestämmelserna i lagen (1990:00) om skatteavdrag från sjukpenning m.m. eller lagen (1990:00) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning m.m.

2 mom. Har skattskyldig inte påförts slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret, men kan han antas bli påförd sådan skatt enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret, skall preliminär B-skatt beräknas med ledning av särskild taxering (preliminär taxering).

Preliminär B-skatt skall också beräknas med ledning av preliminär taxering, om det med sannolikhet kan antas, att den i 14 § angivna delen av den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret kommer att avvika från motsvarande skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda skatt, dock minst 2000 kronor.

Preliminär B-skatt får beräknas på grundval av preliminär taxering även i annat fall än som sägs i första eller andra stycket, om det är fråga

⁹ Senaste lydelse 1988:1525.

omständigheter föranleder det. Sådana omständigheter kan föreligga exempelvis när det är fråga om ned-satt skatteförmåga eller om mer betydande skillnad mellan annars utgående preliminär skatt och påräk-nelig slutlig skatt.

om mer betydande skillnad mellan annars utgående preliminär skatt och beräknad slutlig skatt eller det finns andra särskilda skäl.

14 §¹⁰

I den slutliga skatt som avses i 13 § 1 mom. första stycket, 13 § 2 mom. första stycket och 17 § 1 mom. 2 skall inte inräknas utskif-finingsskatt, ersättningskatt, skatte-tillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:00), mervär-deskatt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt eller sådan i denna lag inte omnämnd skatt eller avgift, vilken har påförts enligt bestämmel-se i annan författning.

15 §¹¹

Vid preliminär taxering skola be-skattningsbar inkomst och beskatt-ningsbar förmögenhet beräknas i enlighet med bestämmelserna i lagen om statlig inkomstskatt, kom-munalskattelagen samt lagen om statlig förmögenhetsskatt.

Preliminär taxering skall ske i en-lighet med de bestämmelser som skall tillämpas vid den årliga taxe-ringen året efter inkomståret. Vid debitering av den preliminära skat-ten skall hänsyn dock inte tas till sådan skatt som inte ingår i den slutliga skatten enligt 14 §.

Vid preliminär taxering, som sker under inkomståret, skall hän-syn tagas i fråga om skattskyldigs civilstånd till det förhållande, som kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret, samt, vad angår frågan om den skattskyldige har hemmavarande barn, till förhållan-dena vid den tidpunkt, då taxering-en verkställes.

Vid den preliminära taxeringen, skall hänsyn tas till de förhållanden, som kan antas komma att ligga till grund för taxering under året efter inkomståret.

Vid tillämpning av första och andra styckena här ovan skall iakt-tagas, att frågan om skattskyldig haft hemmavarande barn eller icke bedömes med utgångspunkt från vad som på grund av kommunal-

¹⁰ Förutvarande 14 § upphävd 1988:1525.

¹¹ Senaste lydelse 1974:859.

skattelagens bestämmelser i sådant hänseende kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret.

17 §

1 mom.¹² Skattskyldig, som *har* att betala preliminär B-skatt, skall utan anmaning avge preliminär självdeklaration:

1 mom. Skattskyldig, som *skall* betala preliminär B-skatt, skall utan anmaning lämna preliminär självdeklaration:

1) om han inte har påförts slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret;

2) om *hans vid årlig taxering* året efter inkomståret *till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerade inkomst*, såvitt senast den 1 december året före inkomståret kan bedömas, kommer att överstiga motsvarande *inkomst vid* den årliga taxeringen året före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda *inkomst*, dock minst 2 000 kronor; *samt*

2) om *den i 14 § angivna delen av den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen* året efter inkomståret, såvitt senast den 1 december året före inkomståret kan bedömas, kommer att överstiga motsvarande *skatt enligt* den årliga taxeringen året före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda *skatt*, dock minst 2 000 kronor; *eller*

3) om han året före inkomståret har haft att betala preliminär A-skatt.

3) om han året före inkomståret har haft att betala preliminär A-skatt *enligt 3 § 2 mom. 1 första eller andra stycket.*

24 §

1 mom.¹³ För varje skattskyldig, som skall betala preliminär A-skatt, skall bestämmas tillämplig skattetabell *och kolumn* i enlighet med bestämmelserna i 4 § 2 mom. och 5 § eller, i förekommande fall, den särskilda beräkningsgrund efter vilken skatten skall utgå.

1 mom. För varje skattskyldig, som skall betala preliminär A-skatt *för annan inkomst än inkomst av kapital*, skall bestämmas tillämplig skattetabell i enlighet med bestämmelserna i 5 § eller, i förekommande fall, den särskilda beräkningsgrund efter vilken skatten skall utgå.

Har för kommunal inkomstskatt fastställd skattesats ändrats genom beslut som meddelats så sent under december månad året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas vid beräkningen av den preliminära skatten, skall den först fastställda skattesatsen tillämpas.

2 mom.¹⁴ Preliminär A-skatt, som har innehållits genom skatteavdrag *som avses i 39 eller 40 §*, skall betalas *senast den 18 i* den uppbörds-månad, som infaller när-

2 mom. Preliminär A-skatt som har innehållits genom skatteavdrag skall betalas *under* den uppbörds-månad, som infaller närmast efter utgången av den månad, då skatte-

¹² Senaste lydelse 1979:489.

¹³ Senaste lydelse 1984:506.

¹⁴ Senaste lydelse 1979:489.

mast efter utgången av den månad, då skattcavdraget gjordes.

avdraget gjordes. *Innehållen skatt som avses i 39 § 2 mom. skall betalas senast den 25 i uppbörds månaden. Annan innehållen skatt skall betalas senast den 18 i uppbörds månaden.*

33 §¹⁵

För skattskyldig skall utfärdas skattsedel, särskild för preliminär skatt, för slutlig skatt och för tillkommande skatt. Vid skattsedel på preliminär A-skatt skall fogas skattekort och skattetabell. Vid skattsedel på preliminär B-skatt eller tillkommande skatt samt vid sådan skattsedel på slutlig skatt enligt vilken kvarstående skatt skall betalas skall fogas inbetalningskort. *Vid skattsedel på preliminär B-skatt skall också fogas skattekort.*

För skattskyldig skall utfärdas skattsedel, särskild för preliminär skatt, för slutlig skatt och för tillkommande skatt. *Skattsedel skall dock inte utfärdas för preliminär skatt enligt 3 § 2 mom. 1 tredje stycket.* Vid skattsedel på preliminär A-skatt skall fogas skattekort och skattetabell. Vid skattsedel på preliminär B-skatt skall fogas skattekort, varjämte inbetalningskort skall tillställas den skattskyldige. *Vid skattsedel på tillkommande skatt samt vid sådan skattsedel på slutlig skatt enligt vilken kvarstående skatt skall betalas skall fogas inbetalningskort.*

Om den skattskyldiges slutliga skatt består uteslutande av skatt på ränta eller utdelning för vilken preliminär skatt skall betalas enligt 3 § 2 mom 1 tredje stycket skall någon skattsedel på slutlig skatt inte utfärdas.

Närmare föreskrifter om skattsedel och handlingar som skall fogas till skattsedel meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

Skattsedel, skattekort och inbetalningskort skall upprättas i enlighet med formulär som fastställs av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

39 §

2 mom. Vid utbetalning eller gottskrivning av sådan ränta eller utdelning som avses i 3 § 2 mom. 1 tredje stycket skall den som har att avge kontrolluppgift beträffande räntan eller utdelningen göra skatteavdrag för betalning av preliminär A-skatt som mottagaren har att betala. I fråga om sådant avdrag skall bestämmelserna i 44 § gälla i tillämpliga delar. Vad som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den

¹⁵ Senaste lydelse 1979:489.

som har att avge kontrolluppgift beträffande räntan eller utdelningen.

40 §

1 mom.¹⁶ Arbetstagare, som skall vidkännas avdrag för preliminär A-skatt, skall överlämna skattsedel *å* sådan skatt till arbetsgivaren omedelbart efter det han mottagit den. Annan arbetstagare skall snarast för arbetsgivaren uppvisa skattsedel *å* preliminär B-skatt eller skattekort *å* sådan skatt eller intyg av skattemyndigheten, att han *icke* har att *erlägga* preliminär A-skatt.

Fullgör *icke* arbetstagare sin skyldighet enligt första stycket, skall avdrag för preliminär skatt göras enligt skattetabellen för den ort, där arbetsgivaren har sitt kontor eller lönen eljest utbetalas, *efter följande grunder, nämligen*

1) i fråga om inkomst som avses i 4 § 4 mom.: ett belopp, motsvarande avdrag enligt skattetabellen för sådan inkomst jämte tio procent av nämnda avdrag;

2) i fråga om inkomst som avses i 7 § första stycket: ett belopp, motsvarande avdrag för månadslön enligt den i 4 § 2 mom. första stycket vid 1) avsedda kolumnen i skattetabellen jämte tio procent av nämnda avdrag;

3) i fråga om inkomst som avses i 7 § andra stycket: ett belopp, motsvarande avdrag för sådan inkomst beträffande skattskyldig, som avses i 4 § 2 mom. första stycket vid 1), jämte tio procent av nämnda avdrag;

4) i övriga fall: ett belopp, motsvarande avdrag enligt den i 4 § 2 mom. första stycket vid 1) avsedda kolumnen i skattetabellen jämte tio procent av nämnda avdrag.

Åtnjuter arbetstagaren, förutom kontant inkomst, *naturaförmån* som avses i 8 § första stycket, skall

1 mom. Arbetstagare, som skall vidkännas avdrag för preliminär A-skatt, skall överlämna skattsedel *på* sådan skatt till arbetsgivaren omedelbart efter det han mottagit den.

Annan arbetstagare skall snarast för arbetsgivaren uppvisa skattsedel *på* preliminär B-skatt eller skattekort *på* sådan skatt eller intyg av skattemyndigheten, att han *inte* har att *betala* preliminär A-skatt.

Fullgör *inte* arbetstagare sin skyldighet enligt första stycket, skall avdrag för preliminär skatt göras enligt skattetabellen för den ort, där arbetsgivaren har sitt kontor eller lönen *i annat fall* utbetalas, jämte tio procent av nämnda avdrag.

Åtnjuter arbetstagaren, förutom kontant inkomst, *annan förmån* som avses i 8 § första stycket, skall

¹⁶ Lydelse enligt prop. 1989/90: 74.

skatteavdraget enligt andra stycket beräknas även på *naturförmånen*s värde för den tid lönen avser.

Förhöjningen av avdrag som avses i andra stycket 1) – 4) skall utgöra minst en krona för daglön, fem kronor för veckolön, tio kronor för halvmånadslön och tvåveckorslön samt tjugu kronor för månadslön.

skatteavdraget enligt andra stycket beräknas även på *förmånen*s värde för den tid lönen avser.

Förhöjningen av avdrag som avses i andra stycket skall utgöra minst en krona för daglön, fem kronor för veckolön, tio kronor för halvmånadslön och tvåveckorslön samt tjugu kronor för månadslön.

45 §

*1 mom.*¹⁷ Sedan skattsedel på preliminär skatt har utfärdats, får, om bättre överensstämmelse mellan den preliminära och den motsvarande slutliga skatten därigenom kan antagas uppkomma, genom jämkning föreskrivas ändrade grunder för uttagande av den preliminära skatten. Jämkning skall göras bland annat i följande fall, nämligen

lön.

1) då skattskyldig har att erlagga preliminär A-skatt och sådan ändring har skett i den skattskyldiges civilstånd, vartill hänsyn skall tagas vid taxering eller debitering under året efter inkomståret;

2) då skattskyldig visar eller, såvitt gäller sambandet mellan honom tillkommande skattereduktion och makes inkomst, gör sannolikt att preliminär A-skatt skall erläggas efter annan kolumn i skattetabellen än som tidigare har fastställts;

3) då skattskyldig gör sannolikt eller det annars för myndigheten framstår såsom troligt, att den preliminära skatten till följd av ändring i inkomst eller i avdrag för omkostnader i förvärvskälla eller beträffande allmänna avdrag eller av annan anledning kommer att avvika från motsvarande slutliga skatt;

4) då skattskyldig visar eller myndigheten annars får kännedom om att den skattskyldiges skatteförmåga har blivit väsentligt nedsatt av anledning, som anges i 50 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370). Jämkning av skäl, som anges i tredje stycket nämnda moment, skall dock inte ske, om den skattskyldige skall betala preliminär A-skatt och

1) då skattskyldig gör sannolikt eller det annars för myndigheten framstår såsom troligt, att den preliminära skatten till följd av ändring i inkomst eller i avdrag för omkostnader i förvärvskälla eller beträffande allmänna avdrag eller av annan anledning kommer att avvika från motsvarande slutliga skatt; eller

¹⁷ Lydelse enligt prop. 1989/90: 74.

således bestämmelserna i 41 § 2 mom. är tillämpliga; eller

5) då genom ändring i inkomstförhållandena eller av annat skäl ändrad skatteform synes påkallad.

I fall, som avses i första stycket under 3), bör såvitt angår preliminär A-skatt jämkning *vidtagas* bara då på grund av jämkningen preliminär skatt skulle *uttagas* med minst en femtedel högre eller lägre belopp än som utan jämkning skulle erläggas. Jämkning av preliminär B-skatt i nyss angivna fall bör göras bara då påräknelig *taxerad inkomst* med minst en femtedel över- eller understiger den tidigare antagna *inkomsten*, dock med minst 2000 kronor.

Oavsett vad som sägs i föregående stycke, får jämkning verkställas om skillnaden mellan slutlig och annars utgående preliminär skatt skulle bli mer betydande eller det *är fråga om nedsatt skatteförmåga eller annan särskild omständighet*.

Får en skattemyndighet genom anmälan av skattskyldig eller annars vetskap om att preliminär skatt har blivit påförd obehörigen eller med oriktigt belopp eller att felaktighet har ägt rum vid utskrivandet av skattsedel, skall myndigheten vidtaga den jämkning av nämnda skatt, som kan behövas.

Innan jämkning äger rum, skall den skattskyldige beredas tillfälle att yttra sig, om detta inte uppenbarligen är obehövligt.

Jämkning får inte verkställas efter inkomstårets utgång med mindre den preliminära skatten därigenom nedsätts. Ansökan om sådan jämkning skall av skattskyldig inges före utgången av april månad året efter inkomståret.

46 §

2 mom.¹⁸ Beslut om jämkning skall tillställas den skattskyldige. Innebär beslutet, att debiterad preliminär skatt, som förfaller till betalning efter det beslutet meddelats, skall betalas med annat belopp än som tidigare utfärdad skattsedel utvisar, skall därjämte utfärdas ny skattsedel upptagande den ändrade skatten.

Sker jämkning av preliminär

Sker jämkning av preliminär

¹⁸ Senaste lydelse 1989:489.

skatt, vilken beräknas enligt skatteta-
bell, av anledning som i 45 § 1
mom. under 1) eller 2) sägs, skall i
beslutet angivas vilken kolumn i ta-
bellen som skall tillämpas vid skat-
tens beräkning. Vidtages jämkning
av sådan preliminär skatt av annan
anledning än nyss sagts, skall i be-
slutet därom angivas, att skatten
skall beräknas t.ex. å viss del av
inkomsten eller å inkomsten mins-
kad med visst belopp eller ock att
skatten skall utgå med viss procent
av inkomsten.

Vid jämkning av preliminär
skatt, vilken utgår efter i 7 § omför-
mälld procentsats, skall i beslutet
angivas efter vilken procentsats den
ändrade skatten skall utgå.

Sker jämkning av preliminär B-
skatt, skall skatten beräknas på ena-
handa sätt som i 13, 15 och 25 §§
angives beträffande påföring av så-
dan skatt efter preliminär taxering.

skatt, skall i beslutet anges, att skat-
ten skall beräknas t.ex. på viss del
av inkomsten eller på inkomsten
minskad med visst belopp eller att
skatten skall tas ut med viss procent
av inkomsten.

Vid jämkning av preliminär
skatt, som tas ut efter i 7 § första
stycket nämnd procentsats, skall i
beslutet anges efter vilken procent-
sats den ändrade skatten skall tas
ut.

Sker jämkning av preliminär
skatt på ränta eller utdelning skall i
beslutet anges att preliminär skatt
inte skall tas ut på utdelning från
eller ränta på vissa värdepapper el-
ler visst konto.

Sker jämkning av preliminär B-
skatt, skall skatten beräknas på
samma sätt som i 13, 15 och 25 §§
anges beträffande påföring av så-
dan skatt efter preliminär taxering.

48 §

4 mom.¹⁹ Skattskyldig, som av-
yttrat fastighet eller rörelse eller del
av sådan tillgång eller aktie eller
andel i bolag, vars aktier eller ande-
lar vid tiden för avyttringen äg-
des eller innehades på sätt som an-
ges i 35 § 1 a mom. sjunde stycket a
kommunalskattelagen (1928:370),
mot betalning under minst tre år,
kan, om till följd härav hans till-
statlig inkomstskatt taxerade in-
komst blivit mer än dubbelt så stor
som medeltalet av hans motsvaran-
de taxerade inkomster för närmast
föregående tre beskattningsår, efter
ansökan beviljas anstånd av skatte-
myndighet med erläggande av

4 mom. Skattskyldig, som av-
yttrat fastighet eller rörelse eller del
av sådan tillgång eller aktie eller an-
del i bolag, vars aktier eller andelar
vid tiden för avyttringen ägdes eller
innehades på sätt som anges i punkt
14 åttonde stycket a av anvisningar-
na till 32 § kommunalskattelagen
(1928:370), mot betalning under
minst tre år, kan, om till följd härav
hans slutliga skatt blivit mer än
dubbelt så stor som medeltalet av
hans slutliga skatt för närmast före-
gående tre taxeringsår, efter ansö-
kan beviljas anstånd av skattemyn-
dighet med betalning av kvarstående
skatt för det taxeringsår, då för-

¹⁹ Lydelse enligt prop. 1989/90: 74.

kvarstående skatt för det taxeringsår, då försäljningen tagits till beskattning. Anstånd får avse högst två tredjedelar av den kvarstående skatten. Det belopp, för vilket anstånd medges, skall *erläggas* med halva beloppet före utgången av april månad under *ett* vart av de två år, som följer närmast efter det år, då den kvarstående skatten enligt debiteringen *skolat* erläggas.

säljningen tagits till beskattning. Anstånd får avse högst två tredjedelar av den kvarstående skatten. Det belopp, för vilket anstånd medges, skall *betalas* med halva beloppet före utgången av april månad under *vart och ett* av de två år, som följer närmast efter det år, då den kvarstående skatten enligt debiteringen *skulle ha betalats*. *Vid beräkningen av den slutliga skatten gäller 14 §.*

Har avyttringen föranlett debitering av tillkommande skatt, får anstånd medges efter motsvarande grunder.

(Se vidare anvisningarna.)

52 §²⁰

Skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall betalas genom insättning på skattepostgirokonto hos skattemyndigheten i det län där *arbetsgivaren* är registrerad för inbetalning och redovisning av *arbetstagares* skatt. Är *arbetsgivaren* ej registrerad, skall skatten betalas till skattemyndigheten i det län där *arbetsgivaren* är bosatt. Inbetalning från landstingskommun och kommun skall dock, såvitt gäller preliminär A-skatt, ske genom avräkning mot fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt m. m.

Skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall betalas genom insättning på skattepostgirokonto hos skattemyndigheten i det län där *den som har innehållit skatten* är registrerad för inbetalning och redovisning av *sådan* skatt. Är *han* inte registrerad, skall skatten betalas till skattemyndigheten i det län där *han* är bosatt. Inbetalning från landstingskommun och kommun skall dock, såvitt gäller preliminär A-skatt, ske genom avräkning mot fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt m. m.

Sådan preliminär A-skatt eller kvarstående skatt, som ej har innehållits genom skatteavdrag, preliminär B-skatt samt tillkommande skatt skall betalas genom insättning på skattepostgirokonto hos den skattemyndighet till vilken skatten skall betalas enligt skattsedel.

Insättning enligt första eller andra stycket kan göras också genom inbetalning hos de banker, med vilka regeringen har träffat avtal därom.

Om *arbetgivare* eller skattskyldig *ej* vet till vilken skattemyndighet inbetalning skall göras, skall skatten sättas in på skattepostgirokonto hos skattemyndigheten i det län där *arbetsgivaren* respektive den skattskyldige är bosatt.

Om *den som har innehållit skatt* eller skattskyldig *inte* vet till vilken skattemyndighet inbetalning skall göras, skall skatten sättas in på skattepostgirokonto hos skattemyndigheten i det län där *den som har innehållit skatten* respektive den skattskyldige är bosatt.

²⁰ Lydelse enligt prop. 1989/90: 74.

Betalas skatt genom girering från postgirokonto, skall skatten anses vara inbetald den dag då gireringshandlingarna kom in till postanstalt. Statlig myndighet, som använder det centrala redovisningssystemet (system S) för betalning av skatt, skall anses ha betalt den dag då uppdrag att betala skatten sändes till redovisningscentral i systemet.

Inbetalning av skatt sker kostnadsfritt.

53 §

1 mom.²¹ Vid inbetalning av skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall *på inbetalningshandlingens anges arbetsgivarens* namn och postadress.

1 mom. Vid inbetalning av skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, skall *namn på och postadress till den som har innehållit skatten anges på inbetalningshandlingens*.

Skattemyndigheten får på ansökan av arbetsgivare eller när särskilda skäl föreligger besluta att skatt, som innehålls genom skatteavdrag, och arbetsgivaravgifter som uppbärs enligt lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall redovisas till skattemyndigheten under särskilt redovisningsnummer. Beslutet meddelas av den skattemyndighet till vilken redovisning skall lämnas under det särskilda redovisningsnumret.

Vid inbetalning av skatt som avses i 52 § andra stycket, skall på inbetalningshandlingens anges den skattskyldiges namn och postadress, person- eller organisationsnummer, skattens beteckning samt det år som skatten avser.

54 §

1 mom.²² En arbetsgivare, som har gjort skatteavdrag för preliminär A-skatt eller utgett lön för vilken månadsavgift skall redovisas enligt lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall, *om inte annat följer av sjätte stycket*, utan anmaning lämna uppgift (uppbördsdeklaration) om detta till den skattemyndighet som avses i 52 § första stycket. Arbetsgivare som avses i 3 § andra stycket sista meningen lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall dock lämna deklarationen till skattemyndigheten i Stockholms län. Deklaration skall lämnas av landstingskommun och kommun senast den 12 och av annan arbetsgivare senast den 18 i uppbörds månaden efter den månad då skatteavdraget gjordes eller lönen utgavs.

1 mom. En arbetsgivare, som har gjort skatteavdrag för preliminär A-skatt eller utgett lön för vilken månadsavgift skall redovisas enligt lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall utan anmaning lämna uppgift (uppbördsdeklaration) om detta till den skattemyndighet som avses i 52 § första stycket. Arbetsgivare som avses i 3 § andra stycket sista meningen lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall dock lämna deklarationen till skattemyndigheten i Stockholms län. Deklaration skall lämnas av landstingskommun och kommun senast den 12 och av annan arbetsgivare senast den 18 i uppbörds månaden efter den månad då skatteavdraget gjordes eller lönen utgavs.

²¹ Lydelse enligt prop. 1989/90:74.

²² Lydelse enligt prop. 1989/90:74.

Efter anmaning av skattemyndigheten är också den, som inte är deklara-
tionsskyldig enligt första stycket, skyldig att avge uppbördsdeklaration.

Uppbördsdeklaration skall avges på heder och samvete samt avfattas på
blankett enligt fastställt formulär.

Uppbördsdeklaration skall upptaga

1) arbetsgivarens personnummer, organisationsnummer eller särskilda
redovisningsnummer;

2) uppgift om den tid för vilken redovisning lämnas;

3) det belopp som har dragits av
för preliminär A-skatt;

4) sådan utgiven avgiftspliktig
lön eller ersättning som avses i 2
kap. 3 § första stycket lagen
(1981:691) om socialavgifter, dock
inräknat det belopp som avses i
punkt 5;

3) det belopp som har dragits av
för preliminär A-skatt från lön;

4) sådan utgiven avgiftspliktig
lön eller ersättning som avses i 2
kap. 3 § första och andra styckena
lagen (1981:691) om socialavgifter,
dock inräknat det belopp som avses
i punkt 5;

5) det belopp med vilket avdrag görs enligt 6 § lagen om uppbörd av
socialavgifter från arbetsgivare;

6) den lön eller ersättning på vilken månadsavgiften beräknas;

7) månadsavgiftens belopp;

8) summan av skatt enligt punkt 3 och avgift enligt punkt 7.

En arbetsgivare, som har gjort skatteavdrag för kvarstående skatt, skall
lämna uppgift (*uppbördsdeklaration för kvarstående skatt*) om detta. Sådan
deklaration skall lämnas senast den 18 i uppbörds månaden april och
upptaga, förutom uppgift som avses i fjärde stycket 1, det belopp som
dragits av för kvarstående skatt. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som
sägs i första — tredje styckena.

En arbetsgivare, som skall redovi-
sa månadsavgift för sådant bidrag
som likställs med lön enligt 2 kap.
3 § andra stycket lagen om socialav-
gifter, skall lämna uppgift (*upp-
bördsdeklaration för vinst-
andelsbidrag*) om detta. Sådan
deklaration skall upptaga uppgift
som avses i fjärde stycket 1, 2, 6 och
7. I övrigt gäller i tillämpliga delar
vad som sägs i första — tredje
styckena.

Den som har gjort skatteavdrag
för preliminär skatt på ränta eller
utdelning skall lämna uppgift
(*uppbördsdeklaration för
ränta och utdelning*) om detta.
Sådan deklaration skall lämnas
senast den 25 i uppbörds månaden
efter den månad då skatteav-
draget gjordes och ta upp

1) den deklarationsskyldiges
namn och person- eller organisa-
tionsnummer;

2) uppgift om den tid för vilken
redovisning lämnas;

3) det belopp som har dragits av
för preliminär skatt.

I övrigt gäller i tillämpliga delar
vad som sägs i första — tredje
styckena.

2 mom.²³ Underlåter den som är deklarationsskyldig enligt 1 mom. *första stycket* att lämna uppbördsdeklaration eller är deklaration ofullständig, kan skattemyndigheten anmana den deklarationsskyldige att lämna deklaration eller komplettera den.

3 mom.²⁴ Har *arbetsgivare*, som skall lämna uppbördsdeklaration utan anmaning, underlåtit att fullgöra denna skyldighet inom föreskriven tid, påförs honom förseningsavgift med 100 kronor.

Har den som anmanats att lämna uppbördsdeklaration inte fullgjort denna skyldighet inom tid, som har angivits i anmaningen, skall förseningsavgift påföras med 200 kronor.

Förseningsavgift får helt efterges av skattemyndigheten om särskilda skäl föreligger. Närmare föreskrifter härom meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

2 mom. Underlåter den som är deklarationsskyldig enligt 1 mom. att lämna uppbördsdeklaration eller är deklarationen ofullständig, kan skattemyndigheten anmana den deklarationsskyldige att lämna deklaration eller komplettera den.

3 mom. Har *den* som skall lämna uppbördsdeklaration utan anmaning, underlåtit att fullgöra denna skyldighet inom föreskriven tid, påförs honom förseningsavgift med 100 kronor.

78 a §

Vad som sägs i 75–77 a §§ och 78 § gäller i tillämpliga delar också i fråga om den som är skyldig att göra skatteavdrag från sådan ränta eller utdelning som avses i 3 § 2 mom. 1 tredje stycket. Vad som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den som är skyldig att göra skatteavdraget.

Anvisningar till 3 §

1. Frågan *huruvida* skattskyldig skall *erlägga* preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt skall, då preliminär självdeklaration som i 16 § sägs *icke* avgivits eller upplysning om den skattskyldiges inkomstförhållanden *eljest icke vunnits, bedömas* med ledning av senast verkställda årliga taxering. *Därest därvid* den skattskyldiges inkomst av annat än tjänst och *tillfällig förvärvsverksamhet* uppgår till högst en fjärdedel av den sammanlagda uppskattade inkomsten, bör den skattskyldige i regel *erlägga* preliminär A-skatt. *Eljest* bör han påfö-

1. Frågan *om* skattskyldig skall *betala* preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt skall, då preliminär självdeklaration som i 16 § sägs *inte lämnats* eller *om skattemyndigheten annars inte fått* upplysning om den skattskyldiges inkomstförhållanden, *bedöms* med ledning av senast verkställda årliga taxering. *Om* den skattskyldiges inkomst av annat än tjänst och *kapital därvid* uppgår till högst en fjärdedel av den sammanlagda uppskattade inkomsten, bör den skattskyldige i regel *betala* preliminär A-skatt. *Annars* bör han påföras preliminär B-skatt.

²³ Lydelse enligt prop. 1989/90:74.

²⁴ Lydelse enligt prop. 1989/90:74.

ras preliminär B-skatt. Preliminär A-skatt skall utgå även om den skattskyldige uppger sig driva *rörelse*, där det av utredning i ärendet framgår att hans verksamhet *bedrivs* under sådana förhållanden som motsvarar arbetsanställning. Har preliminär självdeklaration avlämnats eller upplysning om den skattskyldiges inkomstförhållanden *eljest vunnits*, skall frågan *huruvida* preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt bör *erläggas* bedömas med motsvarande tillämpning av vad nyss sagts, därvid hänsyn dock skall *tagas* till förhållandet mellan annan inkomst än i 3 § 2 mom. under 1 första och andra styckena sägs och den sammanlagda uppskattade inkomsten.

Preliminär A-skatt skall utgå även om den skattskyldige uppger sig driva *näringsverksamhet*, där det av utredning i ärendet framgår att hans verksamhet *bedrivs* under sådana förhållanden som motsvarar arbetsanställning. Har preliminär självdeklaration avlämnats eller *har skattemyndigheten annars fått* upplysning om den skattskyldiges inkomstförhållanden, skall frågan om preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt bör *betalas* bedömas med motsvarande tillämpning av vad nyss sagts, därvid hänsyn dock skall *tas* till förhållandet mellan annan inkomst än i 3 § 2 mom. under 1 första och andra styckena sägs och den sammanlagda uppskattade inkomsten.

Av 3 § 2 mom. framgår, att preliminär B-skatt må påföras i stället för preliminär A-skatt, därest särskilda omständigheter, t. ex. speciella svårigheter att verkställa i 39 § omförmålt skatteavdrag, föreligga. Å andra sidan kunna omständigheterna vara sådana, att preliminär B-skatt visserligen framstår som den naturliga skatteformen, men att preliminär A-skatt likväl bör erläggas, exempelvis därför att den skattskyldige vid upprepade tillfällen tidigare är underlåtit att i vederbörlig ordning inbetala debiterad preliminär skatt.

2. Kan den skattskyldige antagas bli berättigad att vid inkomsttaxeringen njuta avdrag för mer betydande utgifter eller omkostnader, vartill hänsyn icke toges vid uträkning av skatt enligt skattetabell, må skattemyndighet föreskriva exempelvis att preliminär A-skatt skall beräknas enligt skattetabell å viss del av lönen vid varje utbetalningstillfälle eller å lönen minskad med visst belopp.

Även om inkomst avser bestämd tidsperiod och uppbäres vid regelbundet återkommande tillfällen, kan inkomsten variera avsevärt från ett utbetalningstillfälle till ett annat. I dylika fall kan befinnas lämpligt att skattemyndighet föreskriver, att den preliminära A-skatten skall beräknas till viss procent av lönebeloppet i stället för enligt skattetabell. Vad nu sagts kan även ifrågakomma för äkta makar, vilka skola sambeskattas.

till 39 §

1. I 39 § 1 mom. *angives* när fråga är om arbetsgivare och arbetstagare i uppbördslagens mening. Så är i princip fallet då någon utbetalar belopp, som för mottagaren motsvarar i nämnda paragraf avsedd inkomst av tjänst. Härav följer att exempelvis den som är självständig företagare och vars inkomst är hänförlig till inkomst av *rörelse* *icke* skall vidkännas skatteavdrag å

1. I 39 § 1 mom. *anges* när fråga är om arbetsgivare och arbetstagare i uppbördslagens mening. Så är i princip fallet då någon utbetalar belopp, som för mottagaren motsvarar i nämnda paragraf avsedd inkomst av tjänst. Härav följer att exempelvis den som är självständig företagare och vars inkomst är hänförlig till inkomst av *näringsverksamhet* *inte* skall vidkännas skatte-

nämnda inkomst.

avdrag på nämnda inkomst.

I handelsbolag eller enkelt bolag är det icke ovanligt, att en eller flera delägare utföra arbete för bolagets räkning och därför uppbära bestämd lön, beräknad för vecka, månad eller annan bestämd tidsperiod, varjämte vederbörande, utöver lönen, erhåller viss del i vinsten. Sådan delägare är icke arbetstagare enligt denna lags mening.

Den omständigheten att någon vid sidan av fastställd lön uppbär tantiem eller avlönas medelst provision förhindrar i och för sig icke att skatteavdrag verkställas.

till 45 §

1.²⁵ *Har skattskyldig, som skall erlagga preliminär A-skatt, enligt underrättelse från skattemyndigheten ändrat civilstånd under förra delen av inkomståret, skall skattemyndighet utan särskild anmälan från den skattskyldige vidtaga den jämkning av nämnda skatt, som må beaktas av ändringen.*

Skattemyndighet äger jämväl utan särskild anmälan från den skattskyldige upptaga fråga om jämkning av preliminär skatt i övriga i 45 § omförmälda fall. Vid höjning av preliminär skatt utan skattskyldigs medgivande bör iakttas försiktighet, så att för hög sådan skatt icke uttages.

2.²⁶ För att ernå bättre överensstämmelse mellan slutlig skatt och erlagd preliminärskatt kan genom jämkning föreskrivas, att utbyte skall ske av preliminär A-skatt beräknad enligt skattetabell eller av preliminär B-skatt mot preliminär A-skatt beräknad enligt särskild av skattemyndighet angiven grund. Jämför vidare 3 § och anvisningarna till samma paragraf.

3. Den bevisning, som skattskyldig måste prestera för att erhålla jämkning, är icke lika i de i 45 § 1 mom. under 2)-4) omnämnda fallen. Begäres jämkning jämlikt 2) i nämnda moment på grund av sådan ändring i makes inkomst, som påverkar den skattskyldiges skattereduktion, eller jämlikt samma mo-

1. Skattemyndighet äger jämväl utan särskild anmälan från den skattskyldige upptaga fråga om jämkning av preliminär skatt i övriga i 45 § omförmälda fall.

2. För att få bättre överensstämmelse mellan slutlig skatt och erlagd preliminärskatt kan genom jämkning föreskrivas, att utbyte skall ske av preliminär A-skatt beräknad enligt skattetabell eller av preliminär B-skatt mot preliminär A-skatt beräknad enligt särskild av skattemyndighet angiven grund. Jämför vidare 3 § och anvisningarna till samma paragraf.

²⁵ Lydelse enligt prop. 1989/90: 74.

²⁶ Lydelse enligt prop. 1989/90: 74.

ment 3), behöver vederbörande endast göra sannolikt, att de ifrågasättande förhållandena komma att vara för handen. I övriga fall har han däremot att styrka, att de berörda omständigheterna verkligen föreligga.

5. Har skattskyldig under inkomståret, innan beslutet om jämkning meddelats, erlagt högre preliminär skatt än han rätteligen bort göra, skall den för mycket inbetalda skatten icke restitueras. I stället skall den preliminära skatt som skall erläggas efter beslutet om jämkning i motsvarande mån reduceras, så att den sammanlagda preliminärskatten kommer att uppgå till belopp, som beräknas böra utgå för inkomståret. Fall kan förekomma, särskilt vid jämkning under senare delen av inkomståret, då preliminärskatten nedsätts med så stort belopp att den skattskyldige, trots att han helt befriats från att betala sådan skatt under återstående uppbörds månader, ändå har inbetalt högre skatt än han kan antas ha rätteligen bort göra.

Uppgår det för mycket inbetalda beloppet till minst en femtedel av den slutliga skatt, som kan beräknas komma att utgå, dock till minst 500 kronor, har den skattskyldige rätt att få tillbaka det för mycket inbetalda beloppet utan avvaktan på debitering av den slutliga skatten. Är särskilda förhållanden för handen — fråga är t. ex. om *nedsatt skatteförmåga* eller om ett särskilt stort skattebelopp — kan myndigheten, även om det angivna villkoret *icke* är uppfyllt, *medge* att det för mycket *erlagda* beloppet återbetalas till den skattskyldige.

3. Har skattskyldig under inkomståret, innan beslutet om jämkning meddelats, erlagt högre preliminär skatt än han rätteligen bort göra, skall den för mycket inbetalda skatten icke restitueras. I stället skall den preliminära skatt som skall erläggas efter beslutet om jämkning i motsvarande mån reduceras, så att den sammanlagda preliminärskatten kommer att uppgå till belopp, som beräknas böra utgå för inkomståret. Fall kan förekomma, särskilt vid jämkning under senare delen av inkomståret, då preliminärskatten nedsätts med så stort belopp att den skattskyldige, trots att han helt befriats från att betala sådan skatt under återstående uppbörds månader, ändå har inbetalt högre skatt än han kan antas ha rätteligen bort göra.

Uppgår det för mycket inbetalda beloppet till minst en femtedel av den slutliga skatt, som kan beräknas komma att utgå, dock till minst 500 kronor, har den skattskyldige rätt att få tillbaka det för mycket inbetalda beloppet utan avvaktan på debitering av den slutliga skatten. Är särskilda förhållanden för handen — fråga är t. ex. om ett särskilt stort skattebelopp — kan myndigheten, även om det angivna villkoret *inte* är uppfyllt, *medge* att det för mycket *betalda* beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 §, 3 kap. 3 §, 4 kap. 3, 4 och 23 §§ samt 5 kap. 5 § taxeringslagen (1990:324) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 kap.

1 §¹

Denna lag gäller vid fastställelse av underlaget för att ta ut skatt eller avgift (taxering) enligt

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,
4. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. lagen (1927:321) om utskiftningsskatt,
6. lagen (1933:395) om ersättningsskatt,
7. lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift.

8. *lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt,*

8. *lagen (1990:00) om avkastningsskatt på pensionsmedel,*

9. *lagen (1989:346) om särskild vinstskatt.*

Lagen gäller även vid handläggning av ärenden om särskilda avgifter (skattetillägg och förseningsavgift) om inte annat följer av 5 kap.

Lagen innehåller bestämmelser som skall gälla vid handläggning av mål om taxering och särskilda avgifter i allmän förvaltningsdomstol.

Att bestämmelserna i denna lag gäller även i fråga om förfarandet för fastställelse av mervärdeskatt i vissa fall framgår av 21 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

3 kap.

3 §

Beslut om taxering får fattas på grundval av en förenklad självdeklaration utan att den som avgett deklarationen underrättats om och fått tillfälle att yttra sig över

1. *vad som från folkbokföringsmyndighet har inhämtats i fråga om förutsättningarna för sådan skattereduktion enligt 2 § 4 mom. uppbördslagen (1953:272) som får ges en ogift skattskyldig eller*

2. *kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (1990:000) om självdeklaration och kontrolluppgifter och som avser inkomst av tjänst eller kapital eller avser räntetillägg.*

Beslut om taxering får fattas på grundval av en förenklad självdeklaration utan att den som avgett deklarationen underrättats om och fått tillfälle att yttra sig över kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (1990:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter och som avser inkomst av tjänst eller kapital.

Kan det antas att den skattskyldige inte är deklarationsskyldig enligt bestämmelserna i lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter får beslut om taxering fattas på grundval av kontrolluppgift om inkomst av kapital utan att den skattskyldige underrättats om och fått tillfälle att yttra sig över kontrolluppgiften.

¹ Lydelse enligt prop. 1989/90:111.

4 kap.

3 §

Har den skattskyldige *inte lämnat självdeklaration* eller kan, på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklarationen, inkomsten av en viss förvärvskälla eller den skattpliktiga förmögenheten inte beräknas tillförlitligt, skall inkomsten eller förmögenheten uppskattas till det belopp som framstår som skäligt med hänsyn till vad som framkommit i ärendet (sköns-taxering).

Har den skattskyldige, *trots att han varit skyldig att lämna självdeklaration, inte avgett någon sådan*, eller kan, på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklarationen, inkomsten av en viss förvärvskälla eller den skattpliktiga förmögenheten inte beräknas tillförlitligt, skall inkomsten eller förmögenheten uppskattas till det belopp som framstår som skäligt med hänsyn till vad som framkommit i ärendet (skönstaxering).

4 §

Har den skattskyldige lämnat en förenklad självdeklaration, får taxeringsbeslut fattas på grundval av den, även om förutsättningarna enligt 2 kap. 10 och 11 §§ lagen (1990:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter för en sådan självdeklaration inte föreligger i alla delar. Detta gäller dock inte om uppgift skall lämnas om *rörelse eller jordbruksfastighet eller om annan fastighet, för vilken intäkten skall beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370)*.

Har den skattskyldige lämnat en förenklad självdeklaration, får taxeringsbeslut fattas på grundval av den, även om förutsättningarna enligt 2 kap. 10 och 11 §§ lagen (1990:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter för en sådan självdeklaration inte föreligger i alla delar. Detta gäller dock inte om uppgift skall lämnas om *näringsverksamhet*.

23 §

Skattemyndigheten skall snarast efter det att en domstol meddelat beslut i ett mål om taxering fastställa den skattskyldiges beskattningsbara *inkomst* och vidta de taxeringsåtgärder i övrigt som föranleds av domstolens beslut.

Skattemyndigheten skall snarast efter det att en domstol meddelat beslut i ett mål om taxering fastställa den skattskyldiges beskattningsbara *förvärvsinkomst och inkomst av kapital* och vidta de taxeringsåtgärder i övrigt som föranleds av domstolens beslut.

5 kap.

5 §

Om deklarationsskyldig inte har kommit in med självdeklaration inom föreskriven tid, skall en särskild avgift (*förseningsavgift*) påföras honom. Sådan avgift påförs aktiebolag med 1 000 kronor och andra skattskyldiga med 500 kronor.

Har skattskyldig, som utan föreläggande skall lämna självdeklaration, inte kommit in med deklaration senast den 1 augusti under taxeringsåret, bestäms förseningsavgiften till fyra gånger det belopp som anges i första stycket.

Förseningsavgift enligt första stycket påförs också skattskyldig som har

avgett en förenklad självdeklaration inom föreskriven tid men som inte följt ett föreläggande att avge en allmän självdeklaration inom den tid som föreskrivs i föreläggandet.

Har den skattskyldige inom föreskriven tid lämnat en deklarationshandling, som inte är behörigen undertecknad, tas förseningsavgift ut endast om handlingen inte undertecknas inom den tid som föreskrivs i ett föreläggande. I sådant fall beräknas avgiften enligt första stycket.

Vad som sägs om deklarations-skyldig och skattskyldig i första och andra styckena gäller också för handelsbolag, rederi för registreringspliktigt fartyg och sådant dödsbo som vid inkomst- och förmögenhetstaxering skall anses som handelsbolag, om bolaget, rederiet eller dödsboet inte har lämnat uppgifter som avses i 2 kap. 19 § lagen (1990:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter inom föreskriven tid.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas från och med 1992 års taxering.

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteregisterlagen (1980: 343)¹
dels att i 10 § orden "länskattemyndighet och lokal skattemyndighet"
 skall bytas ut mot "skattemyndighet",
dels att 4 §, 7 § 1, 2, 12, 14 och 18 skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*4 §²

Riksskatteverket förfogar över det centrala skatteregistret. *Länskattemyndighet och lokal skattemyndighet* förfogar över det centrala skatteregistret såvitt gäller uppgifter som hänför sig till länet *respektive fögderiet*.

Länskattemyndigheten förfogar över det regionala registret för länet.

Riksskatteverket förfogar över det centrala skatteregistret. *Skattemyndigheten i länet* förfogar över det centrala skatteregistret såvitt gäller uppgifter som hänför sig till länet *samt* över det regionala registret för länet.

7 §³

1. Sådana uppgifter om ägarförhållandena i fåmansföretag som avses i 25 § 8) *taxeringslagen* (1956:623).

2. Uppgifter angående avslutad revision, verkställt taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt 31 § 2 mom. *tredje stycket* taxeringslagen eller 26 a § lagen (1968:430) om mervärdeskatt. För varje sådan åtgärd får anges tid, art, beskattningsperiod, skatteslag, myndighets beslut om beloppsmässiga ändringar av skatt eller underlag för skatt med anledning av åtgärden samt uppgift huruvida bokföringsskyldighet har fullgjorts.

12. Uppgift från kontrolluppgift enligt 37 § 1 mom. 1–3, 3 b–3 f, 4, 4 a – 4 c, 8 och 10, 8 mom. *samt* 42 § 1 mom. *och* 3 mom. *första stycket* taxeringslagen samt från sådan särskild uppgift som avses i 3 § lagen (1959:551) om beräkning av

1. Sådana uppgifter om ägarförhållandena i fåmansföretag som avses i 2 kap. 16 § *lagen* (1990:000) om *självdeklaration och kontrolluppgifter*.

2. Uppgifter angående avslutad revision, verkställt taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt 3 kap. 7 § taxeringslagen (1990:00) eller 26 a § lagen (1968:430) om mervärdeskatt. För varje sådan åtgärd får anges tid, art, beskattningsperiod, skatteslag, myndighets beslut om beloppsmässiga ändringar av skatt eller underlag för skatt med anledning av åtgärden samt uppgift huruvida bokföringsskyldighet har fullgjorts.

12. Uppgift från kontrolluppgift *som* enligt 3 kap. *lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter* skall lämnas utan *föreläggande* samt från sådan särskild uppgift som avses i 3 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande in-

¹ Lagen omtryckt 1983:143.

Senaste lydelse av 10 § 1986:1301.

² Senaste lydelse 1986:1301.

³ Senaste lydelse 1989:441.

pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

14. Uppgift om tid och art för planerad eller pågående revision samt beskattningsperiod och skatteslag som denna avser samt uppgift om tid för planerat taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt 31 § 2 mom. tredje stycket taxeringslagen eller 26 a § lagen om mervärdeskatt.

18. Uppgifter angående varulager, resultat av bruttovinstberäkning, annan beräkning av relationstal eller liknande, nettointäkt eller underskott av förvärvskälla med angivande av den del därav som belöper på delägare, skönsmässig beräkning, belopp som under beskattningsåret har stått till förfogande för levnadskostnader, varuuttag, totala bilkostnader samt privat andel därav, bilförmån, bostadsförmån eller annan sådan förmån, avsättning till fond, investeringsreserv eller liknande, insättning på skogskonto eller liknande, nedskrivning av fordringar samt av- och nedskrivning med högsta möjliga belopp, dock endast uppgift om att här angivet förhållande föreligger och om belopp, procenttal eller artal.

komst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

14. Uppgift om tid och art för planerad eller pågående revision samt beskattningsperiod och skatteslag som denna avser samt uppgift om tid för planerat taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt 3 kap. 7 § taxeringslagen eller 26 a § lagen om mervärdeskatt.

18. Uppgifter som skall lämnas enligt 2 kap. 19 § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, samt uppgifter angående resultat av bruttovinstberäkning, annan beräkning av relationstal eller liknande, skönsmässig beräkning och belopp som under beskattningsåret stått till förfogande för levnadskostnader.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Härigenom föreskrivs att punkt 3 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Anvisningar
till 32 §

3.¹ Såsom intäkt av tjänst skall upptagas, bland annat, hyresvärdet av bostad, som kan vara åt den anställda upplåten. För den, som är anställd och såsom löneförmån åtnjuter bostad, skall alltså värdet av denna bostadsförmån medräknas vid löneförmånernas uppskattning. Vidare skall såsom intäkt upptagas värdet av andra utav den skattskyldige åtnjutna förmåner, därest han icke skulle varit berättigad att åtnjuta avdrag för utgifterna för förmånernas förvärvande för den händelse, att han själv förskaffat sig dem.

Såsom intäkt skall således, under nyss angivna förutsättning, upptagas exempelvis värdet av fri kost och fria resor ävensom skatter, försäkringar o. d., som arbetsgivaren betalat för den anställdes räkning eller eljest tillhandahållit. Arbetsgivares kostnader för tryggnad av arbetstagares pension genom avsättning eller pensionsförsäkring utgör dock icke skattepliktig intäkt för den anställda.

Angående värdesättningen å bostadsförmån och andra naturaförmåner, som kunna ingå i avlöningen, meddelas bestämmelser i 42 § och därtill hörande anvisningar. Är tjänstebostad med hänsyn till vederbörande tjänstinnehavare i tjänsten åliggande representationsskyldighet större än som skäligen kan anses erforderligt för en person i motsvarande ställning men utan särskild, med tjänsten förenad representationsskyldighet, skall såsom värde å bostadsförmånen upptagas allenast vad som kan anses motsvara en bostad av sistnämnda beskaffenhet. Motsvarande gäller, därest tjänstebostad av annan anledning är större än som kan anses erforderligt för tjänstinnehavarens och hans familjs behov. Har tjänstinnehavare fått utgiva ersättning för bostadsförmån, skall givetvis bostadens uppskattade värde därmed minskas.

3. Såsom intäkt av tjänst skall upptagas, bland annat, hyresvärdet av bostad, som kan vara åt den anställda upplåten. För den, som är anställd och såsom löneförmån åtnjuter bostad, skall alltså värdet av denna bostadsförmån medräknas vid löneförmånernas uppskattning.

Såsom intäkt skall även upptagas exempelvis värdet av fri kost och fria resor ävensom skatter, försäkringar o. d., som arbetsgivaren betalat för den anställdes räkning eller eljest tillhandahållit. Arbetsgivares kostnader för tryggnad av arbetstagares pension genom avsättning eller pensionsförsäkring utgör dock icke skattepliktig intäkt för den anställda.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid 1992 års taxering.

¹ Lydelse enligt prop. 1989/90:110.

6 Förslag till

Lag om uttag av preliminär B-skatt från en fysisk person under uppbördsåret 1991/92

Prop. 1990/91:5

Bilaga 4

Härigenom föreskrivs följande.

Under uppbördsåret den 1 februari 1991 – den 31 januari 1992 skall, med undantag av vad som sägs i 13 § 1 mom. första stycket uppbördslagen (1953:272), preliminär B-skatt från en fysisk person tas ut med belopp motsvarande 110 procent av den slutliga skatt som har påförts den fysiska personen året före inkomståret.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1990-06-11

Närvarande: f.d. regeringsrådet Bengt Wieselander, regeringsrådet Bertil Werner, justitierådet Ulf Gad.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 23 maj 1990 har regeringen på hemställan av statsrådet Erik Åsbrink beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (1990:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter, m. m.

Förslagen har inför lagrådet föredragits av kammarrättsassessorerna Karin Almgren, Susanne Mattsson och Lars Svensson.

Förslagen föranleder följande yttrande av lagrådet:

Lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter

2 kap.

4 §

I denna paragraf regleras fysisk persons skyldighet att lämna självdeklaration. Huvudregeln att skyldigheten inträden när den skattskyldiges bruttointäkter uppgått till sammanlagt minst 32 procent av basbeloppet enligt lagen om allmän försäkring, som enligt förslaget tas upp i första stycket punkt 2, bör enligt lagrådets mening inleda paragrafen. Regeln i punkt 1 tas därefter förslagsvis upp i punkt 2 med vissa redaktionella jämkningar.

Återstoden av punkt 2, som handlar om folkpensionärers deklarations-skyldighet tas lämpligen upp i punkt 3. Om så sker bör övriga punkter i första stycket numreras om.

Lagrådet föreslår att punkterna 1–3 i paragrafens första stycke ges följande lydelse:

”Fysisk person skall lämna självdeklaration

1. när hans bruttointäkter av tjänst, utom i fall som avses i 2 eller 3, eller av aktiv näringsverksamhet, under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 32 procent av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för året före taxeringsåret,

2. när hans bruttointäkter

a) av tjänst i fall som avses i 32 § 1 mom. första stycket h eller i kommunalskattelagen (1928:370),

b) av kapital av annat slag än avkastning för vilken preliminär A-skatt skall betalas enligt 3 § 2 mom. 1 tredje stycket uppbördslagen (1953:272), eller

c) av passiv näringsverksamhet, sammanlagt överstigit 100 kronor.

3. om han är folkpensionär och inte haft intäkter av aktiv näringsverksamhet eller haft intäkt av tjänst av annat slag än folkpension, pensionstillskott enligt 2 § lagen (1969:205) om pensionstillskott, hälften av pensions-tillskott enligt 2 a § nämnda lag eller tilläggspension, när han under beskatt-ningsåret uppburit tilläggspension som överstiger pensionstillskott enligt nämnda lagrum.”

43 §

Enligt första stycket punkterna 2 och 3 i förevarande paragraf skall efter föreläggande av skattemyndigheten kontrolluppgift för namngiven näringsidkare lämnas av den som innehaft privatbostadsfastighet och den som varit innehavare av lägenhet med bostadsrätt. I prop. 1989/90:110 om reformerad inkomst- och företagsbeskattning föreslås att skyldighet att erlägga skatt för inkomst, med vissa undantag som ej är aktuella här, skall åligga fysisk person för bl. a. "löpande inkomster som hänför sig till privatbostadsfastighet och privatbostad här i riket" (se förslaget till 6 § lagen om ändring i lagen om statlig inkomstskatt). Begreppen privatbostadsfastighet och privatbostad definieras i 5 § i förslaget i samma proposition till lag om ändring i kommunalskattelagen. I 1 kap. 2 § i förevarande lag föreskrivs att begrepp som används i lagen har samma innebörd som i bl. a. kommunalskattelagen och lagen om statlig inkomstskatt. Med hänsyn härtill förordar lagrådet att 43 § första stycket får följande lydelse:

"Efter föreläggande av skattemyndigheten skall kontrolluppgift för namngiven näringsidkare lämnas av den som bedrivit näringsverksamhet och av den som innehaft privatbostadsfastighet eller privatbostad."

57 §

I paragrafens tredje stycke föreslås en skyldighet för den som för egen räkning öppnar ett inlåningskonto, anskaffar ett räntebärande värdepapper eller på annat sätt placerar pengar för förräntning att ange sitt personnummer, om mottagaren är skyldig att utan föreläggande lämna kontrolluppgift beträffande räntan.

Förslaget motiveras med att kontrolluppgifter utan personnummer ofta förorsakar betydande merarbete eller krångel och att kreditinstitutens arbete med att komplettera sina uppgifter om kontohavarna med personnummer inte har fungerat på det sätt som förutsattes, när den obligatoriska kontrolluppgiftsskyldigheten för dessa institut infördes, och att det finns ett ökande antal aktiva konton, där personnummer saknas (avsnitt 5.3).

Lagrådet ifrågasätter den föreslagna bestämmelsens placering i förevarande paragraf, som handlar om vilka uppgifter som skall anges i en kontrolluppgift. Dessutom finner lagrådet det tveksamt om bestämmelsen kommer att fylla det avsedda ändamålet, då uppgiftsskyldigheten inte är sanktionerad. Man torde för övrigt kunna utgå från att skyldigheten enligt första stycket att i kontrolluppgift ange personnummer för den uppgiften avser, även utan den föreslagna bestämmelsen, rimligen bör medföra att den som vill öppna ett inlåningskonto eller placera pengar för förräntning avkrävs uppgift om sitt personnummer.

78 a §

I paragrafen föreskrivs att flertalet bestämmelser om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt m. m. i tillämpliga delar skall gälla också för den som utbetalar eller gottskriver avkastning av kapital. Vad som i dessa bestämmelser sägs om arbetsgivare skall därvid enligt paragrafen gälla den som är skyldig att göra skatteavdraget. Lagrådet anser att det för fullständighetens skull även bör anges att vad som sägs om arbetstagare bör gälla den för vilken skatteavdraget gjorts. Vidare vill lagrådet ifrågasätta om inte också bestämmelserna om straff och viten m. m. i 80, 81 och 83 §§ bör göras tillämpliga i de fall som här avses. De nya bestämmelserna bör i sådant fall tas in efter 83 § som 83 a § och ges följande lydelse:

”Vad som sägs i 75 – 77 a §§ och 78 § samt i 80, 81 och 83 §§ gäller i tillämpliga delar också i fråga om den som är skyldig att göra skatteavdrag från sådan ränta eller utdelning som avses i 3 § 2 mom. 1 tredje stycket. Vad som där sägs om arbetsgivare och arbetstagare skall då gälla den som är skyldig att göra skatteavdraget, respektive den för vilken skatteavdraget gjorts.”

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Preliminär ”bruttoförteckning” över räkenskapsuppgifter

Prop. 1990/91: 5
Bilaga 6

Intäkter i rörelse fördelade på

1. försäljning
2. övriga rörelseintäkter

Intäkter i jordbruk fördelade på

3. försäljning av växtprodukter
4. försäljning av djur och djurprodukter
5. försäljning av skog och skogsprodukter
6. jordbruksarrende
7. övriga jordbruksintäkter

Intäkter i fastighetsförvaltning fördelade på

8. hyresintäkter
9. övriga intäkter i fastighetsförvaltning

Kostnader i rörelse avseende inköp av varor, material och främmande arbeten fördelade på

10. varor och material
11. legoarbeten och underentreprenörer

Kostnader i jordbruk avseende inköp av varor, material och främmande arbeten fördelade på

12. förnödenheter
13. djurinköp
14. främmande tjänster avseende växtodling och skog
15. andra omkostnader för djur, växtodling och skog

Kostnader i fastighetsförvaltning fördelade på

16. reparationer och underhåll
17. fastighetsskatt
18. andra direkta fastighetskostnader
19. lagerförändring i den mån förändringen inte inräknas i 51

Kostnader för arbetskraft fördelade på

20. löner
21. andra kontanta ersättningar
22. kostnader för naturaförmåner till anställda
23. ersättning för faktiska kostnader för kost och logi vid tjänsteresor

24. traktamenten vid tjänsteresor
25. resekostnadsersättningar
26. andra kostnadsersättningar än vid 23–25
27. sociala och andra avgifter enligt lag och avtal
28. pensionskostnader
29. utbildning, sjuk- och hälsovård, övriga personalkostnader

Övriga kostnader fördelade på

30. kostnader för hyrda lokaler
31. jordbruksarrende och betesavgifter
32. annan leasing och hyra för maskiner och inventarier än för transportmedel
33. andra kostnader för energi, vatten och bränsle än avseende egna fastigheter
34. förbrukningsmaterial och förbrukningsinventarier
35. kontorsmaterial och trycksaker
36. reparation och underhåll av andra maskiner och inventarier än fordon
37. diverse främmande tjänster
38. telefon och postbefordran
39. leasing av personbil
40. andra kostnader för transportmedel än leasing av personbil
41. frakter, transporter och resor
42. representation
43. reklam och extern goodwillskapande verksamhet (PR)
44. andra speciella försäljningskostnader än vid 42–43
45. företagsförsäkringar och riskkostnader
46. förvaltningskostnader
47. reparation och underhåll avseende egna fastigheter
48. fastighetsskatt och skogsvårdsavgift avseende egna fastigheter
49. övriga kostnader avseende egna fastigheter
50. andra övriga kostnader än 30–49

Diverse periodiseringskonton

51. förändring av värdet av lager, egentillverkade varor, produkter i arbete, pågående arbeten samt omsättningsfastigheter
52. värdet av tillverkade egna anläggningstillgångar

Avskrivningar fördelade på

53. maskiner och inventarier
54. byggnader och övrig fast egendom
55. immateriella tillgångar

Finansiella intäkter och kostnader fördelade på

56. utdelning på aktier och andelar
57. ränteintäkter och andra finansiella intäkter

- 58. räntekostnader och andra finansiella kostnader
- 59. valutakursvinster
- 60. valutakursförluster

Prop. 1990/91: 5
Bilaga 6

Resultat vid avyttring av anläggningstillgångar fördelade på

- 61. vinst vid avyttring av anläggningstillgångar
- 62. vinst vid avyttring av värdepapper
- 63. förlust vid avyttring av anläggningstillgångar
- 64. förlust vid avyttring av värdepapper

Extraordinära intäkter och kostnader fördelade på

- 65. extraordinära intäkter
- 66. extraordinära kostnader

Bokslutsdispositioner fördelade på

- 67. förändring av skatteutjämningsreserv
- 68. avsättning till ersättningsfond, skogskonto eller upphovsmannakonto med uppdelning var för sig
- 69. återföring av ersättningsfond, skogskonto eller upphovsmannakonto med uppdelning var för sig
- 70. skillnad mellan bokförd avskrivning och avskrivning enligt plan i den mån avskrivningen inte redovisats vid 53–55
- 71. övriga bokslutsdispositioner med angivande av art

Övergångsvisa bokslutsdispositioner fördelade på

- 72. återföring av lagerreserv
- 73. återföring av reserv för pågående arbeten
- 74. återföring av internvinstkonto
- 75. återföring av resultatutjämningsfond
- 76. anspråktaget belopp från allmän investeringsreserv, allmän investeringsfond eller annan fond var för sig
- 77. återföring av allmän investeringsreserv, allmän investeringsfond eller annan fond var för sig

Skatter och resultat

- 78. skatter
- 79. redovisat resultat

Följande uppgifter om tillgångar och skulder skall i förekommande fall lämnas.

Omsättningstillgångar fördelade på

- 1. kassa
- 2. andra likvida medel än kassa

3. aktier och andelar
4. obligationer och andra värdepapper än vid 3
5. kund- och växelfordringar
6. förutbetalda kostnader och upplupna intäkter
7. skattefordringar avseende inkomstskatt för företaget
8. fordran avseende mervärdesskatt
9. andra kortfristiga fordringar än vid 5—8
10. varulager och pågående arbeten
11. övriga omsättningstillgångar

Tillgångar på spärkkonton eller särskilda bankkonton fördelade på

12. upphovsmannakonto
13. skogskonto och skogsskadekonto
14. andra konton än 12—13

Övergångsvisa tillgångar på spärkkonton eller särskilda bankkonton fördelade på

15. konto för investeringsfond
16. allmänt investeringskonto
17. uppfinnarkonto

Anläggningstillgångar fördelade på

18. aktier och andelar
19. obligationer och andra värdepapper än vid 18
20. långfristiga fordringar
21. immateriella tillgångar
22. maskiner och inventarier
23. byggnader
24. pågående ny-, till- och ombyggnad
25. mark
26. markanläggningar
27. övriga anläggningstillgångar

Kortfristiga skulder fördelade på

28. leverantörs- och växelskulder
29. skatteskulder avseende inkomstskatt för företaget
30. upplupna löner och semesterlöner
31. garantiskulder
32. andra upplupna kostnader än vid 30 och 31 samt förutbetalda intäkter
33. förskott och å conton
34. skuld avseende mervärdesskatt
35. skuld avseende personalens källskatt
36. skuld avseende socialavgifter
37. övriga kortfristiga skulder

Långfristiga skulder fördelade på

Prop. 1990/91: 5

38. avsatt till pensioner

Bilaga 6

39. övriga långfristiga skulder

Obeskattade reserver fördelade på

40. ackumulerade överavskrivningar

41. ersättningsfond

42. upphovsmannakonto

43. skogskonto

44. andra obeskattade fonder och reserver var för sig med angivande av slag

Övergångsvisa obeskattade reserver fördelade på

45. allmän investeringsfond

46. lagerinvesteringskonto

47. särskild nyanskaffningsfond

48. återanskaffningsfond för fastighet

49. särskild fartysfond

50. allmän investeringsreserv

51. vinstfond

52. förnyelsefond

Eget kapital fördelat på

53. årets redovisade resultat

54. övrigt eget kapital, för aktiebolag uppdelat enligt aktiebolagslagen

Lager och pågående arbeten skall specificeras med avseende på i posten ingående omsättningstillgångar uppdelat på

1. fastigheter

2. lageraktier och lagerandelar

3. pågående arbeten i byggnadsrörelse

4. produkter i arbete, annat producerat lager samt pågående arbeten i övrigt

5. djur

6. övriga lagertillgångar

Uppgift skall lämnas om anskaffning och försäljning av anläggningstillgångar enligt följande

1. inköp av personbilar och immateriella rättigheter

2. inköp av andra maskiner och inventarier än vid 1

3. försäljning av personbilar och immateriella rättigheter

4. försäljning av andra maskiner och inventarier än vid 3

5. ny-, till- eller ombyggnad av markanläggning med undantag för vad som belöper på fastighet som används för mervärdeskattefri uthyrning eller för bostadsändamål
6. ny-, till- eller ombyggnad av byggnad med undantag för vad som belöper på fastighet som används för mervärdeskattefri uthyrning eller för bostadsändamål

Prop. 1990/91:5
Bilaga 6

Innehållsförteckning

Prop. 1990/91:5

Propositionens huvudsakliga innehåll	3
Lagförslag	
1 Lag om ändring i lagen (1990: 325) om självdeklaration kontrolluppgifter	5
2 Lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272)	39
3 Lag om ändring i taxeringslagen (1990: 324)	62
4 Lag om ändring i skatteregisterlagen (1980: 343)	65
5 Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)	69
6 Lag om uttag av preliminär B-skatt från en fysisk person under uppbördsåret 1991/92	70
7 Lag om ändring i lagen (1990: 750) om betalningar till och från utlandet m. m.	71
8 Lag om ändring i tullregisterlagen (1990: 137)	72
1 Inledning	73
2 Allmänna utgångspunkter	74
3 Företagens uppgiftsskyldighet för taxeringen	77
3.1 Uppgifter om näringsverksamhet	77
3.2 Handelsbolag m. m.	85
3.3 Formen för uppgiftslämnandet	87
3.4 Revisionsberättelser	88
3.5 Dispens	89
3.6 Skatteregistret	91
3.7 Genomförande m. m.	92
4 Övriga frågor om uppgiftslämnande för taxering	94
4.1 Uppgifter om skattepliktig intäkt av tjänst	94
4.2 Uppgifter om kostnadsersättningar	96
4.3 Uppgifter om ränta till utlandet	98
4.4 Uppgifter om koncernförhållanden	99
5 Preliminär skatt på avkastning av kapital m. m.	100
5.1 Skyldighet att betala preliminär skatt på räntor och utdelningar	100
5.2 Avkastning på utländska värdepapper	102
5.3 Skyldighet att uppge personnummer	103
5.4 Undantag	105
5.5 Beräkning av preliminär skatt och jämkning	108
5.6 Uppbörd	109
5.7 Preliminär B-skatt för uppbördsåret 1991/92	111
5.8 Deklarationsskyldighet m. m.	112
5.9 Ikraftträdande	113
6 Betalning av premie för utländsk pensionsförsäkring	114
7 Upprättade lagförslag	114
8 Författningskommentarer	115
8.1 Lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter	115
8.2 Uppbördslagen	129
8.3 Taxeringslagen	136
8.4 Skatteregisterlagen	138
8.5 Kommunalskattelagen	139
8.6 Lagen om uttag av preliminär B-skatt från en fysisk person under uppbördsåret 1991/92	139

8.7 Lagen om betalningar till och från utlandet m.m.	139
8.8 Tullregisterlagen	139
9 Hemställan	140
10 Beslut	140
Bilaga 1 Lagförslag i Ett reformerat uppgiftslämnande RSV:s Rapport 1986:7	141
Bilaga 2 Förteckning över remissinstanser som avgett yttrande över betänkandena (SOU 1983:75 och 76) Företagens uppgiftslämnande för beskattningsändamål och över RSV:s rapport (1986:7) Ett reformerat uppgiftslämnande	149
Bilaga 3 RINK:s lagförslag avseende preliminär skatt på avkast- ning av kapital	151
Bilaga 4 Lagrådsremissens lagförslag	156
Bilaga 5 Lagrådets yttrande	219
Bilaga 6 RSV:s preliminära "bruttoförteckning" över räkenskaps- uppgifter	222

